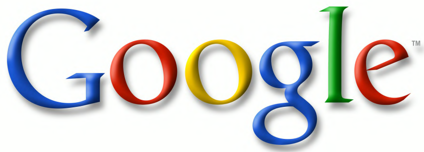

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN
THE UNIVERSITY OF MICHIGAN
ARTES SCIENTIA VERITAS
1817
LIBRARIES

1120

HISTORICKÝ ARCHIV

VYDÁVÁ

I. TŘÍDA ČESKÉ AKADEMIE

CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA

PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ V PRAZE.

PÉČÍ

HISTORICKÉ KOMMISSÍ PŘI NÍ ZŘÍZENÉ.

ČÍSLO 34.

PŘÍSPĚVKY K DĚJINÁM SOUDU KOMORNÍHO KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO

Z LET 1627—1783.

V PRAZE.

NÁKLADEM ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.

1908.

PŘÍSPĚVKY

K DĚJINÁM SOUDU KOMORNÍHO

KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO

Z LET 1627—1783.

PODÁVÁ

VÁCLAV SCHULZ.

V PRAZE.

NÁKLADEM ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.

1908.

Tiskl ALOIS WIESNER v Praze,
knihtiskař České Akademie císaře Františka Josefa
pro vědy, slovesnost a umění.

PŘEDMLUVA.

Pan dvorní rada univ. prof. JUDr. *Jaromír Čelakovský* ve své znamenité studii *Soud komorní za krále Vladislava II.* položil vlastně bezpečný základ k dějinám soudu toho v době starší, před rokem 1526. Maje nyní v úředním opatrování registra soudu toho, pokusil jsem se v *Příspěvcích k dějinám soudu komorního království českého z let 1526—1627* (Historický archiv č. 24) dle zápisů v registrech obsažených načrtnouti změny, které se při soudě komorním staly v druhé době jeho trvání, od nastoupení krále Ferdinanda I. na trůn český až do vydání obnoveného zřízení zemského. V následujícím podávám sbírku listin pro dějiny soudu toho v třetím jeho období, od vydání obnoveného zřízení zemského až do zrušení soudu za císaře Josefa II., které jsem shledal jednak v registrech soudu toho, jednak po různu v archivech pražských a vídeňských.

Slavným správám c. a k. dvorního a státního archivu, c. a k. komorního archivu a všeobecného archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni, jakož i c. k. místodržitelského archivu v Praze vzdávám vřelé díky za laskavost, s jakou mne při práci této podporovati ráčily.

Uctivé díky vzdávám sl. Správnímu Výboru Musea království Českého, který zakročením na příslušných místech zjednal mi přístup do uvedených státních archivů, a sl. I. třídě České Akademie i Historické Kommissí při ní zřízené, že ráčily laskavě tyto Příspěvky do svého Historického Archivu zařaditi.

V Praze na den sv. Václava, patrona země české, l. P. 1907.

Václav Schulz.

ÚVOD.

Obnovená práva a zřízení zemská království Českého ze dne 10 května 1627 pojednávají o soudu komorním v článcích F. 39—49.

Dle článků F. 40—41 byl *předsedou a ředitelem* jeho nejvyšší hofmistr kr. č., „tak jako od starodávna bylo". Avšak s patrným obmezením. Neboť kdežto dříve mohl v úřadě svém bez přerušení do smrti své setrvati, musil nyní vždy po pěti letech úřadu se vzdáti a za nové potvrzení v něm žádati. Platilť i pro něho jako pro všecky ostatní nejvyšší úředníky zemské čl. A. 39 obnoveného zřízení zemského, kterým se nařizovalo, „aby *žádný z dotčených našich královských ouřadův přes pět let déleji netrval*, nýbrž kdyby napotom od toho času, jak jest někdo za úředníka anebo soudce zemského nařízen a dosazen byl, pět let jminulo, tedy dotčený úředník anebo soudce zemský úřad svůj nám anebo budoucím králům a dědicům v království zase odevzdati a to každého času při naší, budoucích našich a dědicův v království milostivé libosti a vůli zůstávati má, zdaliž bychom my jeho v takovém ouřadu aneb v sedání soudu déleji zanechati anebo jinou hodnou osobu k tomu nařiditi a dosaditi chtíti ráčili."

Nejvyššími hofmistry kr. č. v letech 1627—1783 byli: Vilém hr. Slavata 1627 břez. 22—1628 červ. 30?, Jaroslav Bořita hr. z Martinic 1628 července 12—1638 září 25, Fridrich z Talmberka 1638 říj. 12 — † 1643 říj. 13, Jindřich Libštejnský z Kolovrat 1643 listp. 4 — † 1646, František Oldřich Libštejnský z Kolovrat 1646 červ. 15 — † 1650 led. 3, Bernard Ignác hr. z Martinic 1650 ún. 5—1651 led. 7, Heřman hr. Černín z Chudenic 1651 ún. 4 — † 1651 břez. 7, Krištof Ferdinand Popel z Lobkovic 1651 dub. 1 — † 1658 července 4, Maxmilián Valentin hr. z Martinic 1658 listp. 13 — † 1677 pros. 20, Vilém Albrecht Krakovský hr. z Kolovrat 1678 led. 15 — † 1688 ún. 19, Jan Joachym hr. Slavata 1688 břez. 17 — † 1689 července 1, Jan František hrabě z Vrbna 1689 července 11—1700 ún. 24, Heřman Jakub hr. Černín z Chudenic 1700 srp. 18—1704 kv. 3, Václav Vojtěch hr. ze Šternberka 1704 kv. 3 — † 1708 led. 25, Arnošt Josef hr. z Valdštejna 1708 kv. 21 — † 1708 červ. 28, Antonín Jan hr. z Nostic 1708 července 24—1733, Štěpán Vilém hr. Kinský 1740 pros. 18—1746 pros. 22, Filip Josef hr. Gallas 1747 led. 23 — † 1757, František Leopold hr. Buquoi 1757 srp. 13 — † 1767 říj. 10, Karel Gothard hr. Šafgoč 1767

listp. 20—1780 pros. 18, František Antonín hr. z Nostic 1781 dub. 21—1782 listp. 18 a František Xav. hr. z Věžník 1783 led. 23 — † 1789 září 14.

Celkem 22 osoby, z nichž — nepřihlížíme-li k poslednímu, jehož hlavní působení již za rok 1783 spadá — jen 10 úřadovalo déle než 5 let. Ti museli tedy úřadu svého se vzdáti a za nové jmenování žádati. Některé ze žádostí těch se zachovaly a sice hr. Antonína J. Nostice z let 1723 a 1729 a hr. Filipa J. Gallasa z r. 1754. Žádost hr. Maximiliána V. z Martinic se nezachovala, nýbrž pouze její příznivé vyřízení ze d. 9 ledna 1664 (č. 41). Hr. Nostic byl sice již jednou a to r. 1712 na svou žádost znovu potvrzen a zaplatil i příslušnou taxu 800 zl. rýn. (č. 115), ale podruhé opomenul podati písemnou žádost, domnívaje se, že za pobytu svého ve Vídni roku 1718 věc tu osobně vyřídil. Když však president nad appellacemi hr. Václav František z Kokořova r. 1722 resignaci svou a zároveň žádost za nové potvrzení v úřadě podal, rozpomenuli se ve Vídni, že mnozí z nejvyšších úředníků zemských tak činiti opomíjejí. Vyšla proto d. 22 září 1722 cís. resoluce k místodržícím kr. č., kterou se nařizovalo, aby všickni nejvyšší úředníci zemští byli vyzváni, „quoad praeteritum dahin, damit sie ihre Resignationes annoch einbringen, quoad futurum aber zu besserer Beobachtung obbemeldten Gesatzes [A. 39] der verneuerten königl. Landesordnung angewiesen werden sollen." Hr. Nostic podal na to d. 21 ledna 1723 s velikými omluvami svou resignaci „tam de praeterito quam de praesenti," byl však na doporučení české dvorské kanceláře ze d. 1 března t. r. od císaře d. 19 března v úřadě znovu potvrzen (č. 122—124). Přes tyto nepříjemnosti opomenul hrabě podati po uplynulých dalších pěti letech v čas svou resignaci; učinil tak až d. 3 prosince 1729 (č. 128), byl však i tentokráte od císaře d. 10 března 1730 v úřadě svém znovu potvrzen. Podobně resignoval na svůj úřad hr. Filip Gallas d. 15 ledna 1754 (č. 141), žádaje zároveň za nové potvrzení, jehož se mu také d. 16 února t. r. dostalo zároveň „wegen seines misslichen Gesundheitsstandes — cum libera frequentatione" úřadu soudu komorního.

Osiřelo-li nejvyšší hofmistrství buď povýšením (č. 29, 98, 99, 103, 133, 134, 185, 193) aneb úmrtím (č. 50, 66, 69, 148) podávali kandidati na úřad ten císaři žádosti, v kterých zásluhy své a předků svých o dům panovnický a o stát ovšem co nejdůkladněji vylíčili, jak učinili k. p. hr. F. Gallas d. 30 prosince 1746 (č. 133), hr. K. G. Šafgoč d. 25 října 1767 (č. 148), hr. František A. Nostic d. 28 prosince 1780 (č. 185) a hr. František Xav. Věžník d. 3 prosince 1782 (č. 194), jenž nad to ještě žádal, aby mu vedle nejv. hofmistrství i na dále byl ponechán úřad presidenta nad appellacemi. Žádosti uchézečů byly odevzdány dvorské kanceláři, aby o nich podala dobrozdání. O uvedených zde žádostech bylo podáno dobrozdání příznivé (č. 148, 185, 195) a žadatelé byli také nejv. hofmistry jmenováni (č. 134, 149, 186, 195). Aby císařovna Marie Teresie úřad nejv. hofmistra kr. č. bez dobrozdání jeho neobsadila, projevil r. 1767 neobyčejnou starostlivost nejvyšší kancléř hr. Rudolf Chotek (č. 147).

Zároveň s dekrety jmenovacími (č. 98, 103, 104, 106, 134, 144) byly zaslány místodržícím kr. č. císařské resoluce, aby nově jmenovaného hofmistra v úřad jeho uvedli, jej installovali. Přísahu vykonal nejv. hofmistr buď před císařem (č. 103) aneb, nemohl-li se ku dvoru dostaviti, před místodržícími kr. č. (č. 186, 196) způsobem, jak bylo nařízeno v článcích A. 42—43 obnoveného zřízení zemského:

„Když nejvyšší hofmistr zemský svou přísahu vykonává, tehdy vždycky proti východu slunce tváří prostovlas stojíce a přední dva prsty u pravé ruky vzhůru vyzdvihnouce tuto následující přísahu po místopísaři v království českém aneb písaři našem menších desk zemských (z nichž jeden mu ji vydati má) slovo od slova srozumitedlně říkati a tak ji JMti králi vykonati má, totižto: Já N. N. přisahám Pánu Bohu všemohoucímu, blahoslavené Panně Marii matce boží, všem Svatým a Vám (titul) N. N. jakožto králi českému a mému pravému dědičnému pánu Vaší KMti a po VKMti z VKMti kmene a krve pošlým budoucím králům a dědicům tohoto království věren a stálý býti a v tomto úřadě nejvyššího hofmistrství zemského, kterýž mi se nyní od VKMti svěřuje, jak chudému tak i bohatému rovného práva udělovati, obzvláštně pak jak v obecních, království a politii jeho se dotýkajících věcech, tak i v udělování spravedlnosti vedle tohoto obnoveného královského zřízení zemského ve všech i jednom každém ustanovení, artikulích, klausulích a znění jeho ve všem upřímně a věrně řiditi, všecky tejnosti VKMti i v radách zachovati a k ničemuž jinému v nejmenším se pohnouti nedati a to ani pro přízeň ani pro nepřízeň, bázeň, přátelství ani nepřátelství aniž pro kterou jinou věc, jakž by ta koliv jmenována býti mohla, vše věrně a upřímně. Tak mi Pán Bůh pomáhej, blahoslavená Panna Marie matka boží a všickni svatí!“

Installace příslušela nejvyššímu purkrabí pražskému, který ji „zachovalým způsobem v zelený světnici královského soudu komorního“ vykonával (č. 107, 132, 135, 145). Dokud nebyl installován a v úřad svůj od nejv. purkrabí pražského uveden, nemohl se nejv. hofmistr v úřad svůj uvázati a na soudu komorním co takový předsedati. Tak k. p. uvádí se v úředním protokole při zasedání soudu v terminu sv. Martina 1658[1]) přede dnem 19 listopadu, kdy byl installován, hr. Maxmilián Valentin z Martinic výslovně jen co „na ten čas od JMCské nařízený direktor soudu komorního“. Jediná výjimka od tohoto pravidla stala se r. 1704, kdy císař, jmenovav nejv. hofmistrem hr. Václava Vojtěcha Šternberka, nařizuje dne 3 května t. r. (č. 103) z Vídně místodržícím kr. č., „dass der obrister Landhofmeister, — weilen unser obrister Burggraf noch einige Zeit dahier subsistiren wird, — bey unserm königl. Cammer- und Hoflehenrecht — o h n e w e i t e r e I n s t a l l a t i o n p r a e s i d i r e n m ö g e.“ Výjimka ta zaviněna byla tedy pouze delší nepřítomností nejv. purkrabí pražského v Praze.

---

[1]) Viz níže výtah z protokolu v příloze při tom terminu.

Pečovati o správné vyplácení služného nejv. hofmistru bylo věcí komory české (č. 12, 21, 26), ale nestarala se o to vždy s náležitou přesností, tak že k. p. nejv. hofmistr Fridrich z Talmberka neobdržev po 3 leta a 3 měsíce žádného služného, které tehdy činilo 1983 zl. ročně, a nemaje ze zpustošených svých statků žádných příjmů vlastních, v říjnu r. 1642 s prosbou o zapravení tohoto zadržaného služného v celkovém obnosu 4543 zl. 23 kr. 3 d. musel se obrátiti přímo na císaře (č. 17), který d. 30 října t. r. české komoře nařidil (č. 18), aby jednu polovici té summy vyplatila ihned a druhou po novém roce.

Nemohl-li nejv. hofmistr pro nemoc nebo jiné neodkladné práce na soudu komorním předsedati, mohl dle článku F. 43 obnoveného zřízení zemského „poručiti osobě spoluradní, jenž by jeho při soudu zastoupila". Ve skutečnosti však zastupoval jej ponejvíce dle starého zvyku nejvyšší sudí dvorský. Když r. 1646 nově jmenovaný nejv. hofmistr František Oldřich Libštejnský z Kolovrat pro jiné důležité práce mimo Prahu pobýval, nařidil císař místodržícím kr. č. d. 29 října t. r. (č. 23), „dass in unserm Nahmen ihr entweder einen anderen obristen Landtofficirer oder einen aus denen Cammerrechtsbeysiczern an gedachtes unsers obristen Landthofmeisters Stell das Praesidium bey erwehntem jeczigen Cammerrecht committiret undt auftraget." Místodržící oznámili potom císaři přípisem ze d. 8 května 1647 (č. 24), že „vorigen Exempl nach" předsednitví na soudu komorním svěřili nejv. sudímu dvorskému hr. Heřmanu Černínovi. Při terminu sv. Bartoloměje 1662 předsedal pan z Talmberka.[2]) O Svátosti 1781 předsedal soudu rada soudu komorního hr. František Čejka z Olbramovic. Když však ve zprávě své o zasedání tom císaři zaslané jmenoval a podepsal se „direktor" soudu, vytkla to justiční rada nejvyššímu hofmistru v přípise ze d. 9 července t. r. (č. 187) jako nepříslušné. A když nejv. hofmistr hr. František Nostic proti této domnělé důtce se ohradil, obdržel nový přípis ze d. 3 srpna t. r. (poznámka k č. 187), ve kterém byl pochválen, jak před svým odjezdem z Prahy vše dobře opatřil, „nur wäre künftighin noch zu veranlassen, dass in seiner Abwesenheit der praesidirende königliche Rath und Kammerrechtsbeysitzer die zu seiner Unterschrift vorkommende Geschäfte ohne Beysatz eines besondern Titul zu unterfertigen habe." V zachovaných úředních protokolech o zasedání soudu se však titule „direktor" i pro zástupce nejv. hofmistra užívalo, k. p. při terminu sv. Martina 1658, Svátosti 1700 a sv. Pavla 1773.[3])

Nebyl-li úřad nejvyššího hofmistrství vůbec obsazen, bylo tomu se zastoupením podobně jako v dočasné nepřítomnosti. Po smrti nejv. hofmistra Jindřicha Libštejnského z Kolovrat nařidil císař místodržícím d. 12 dubna 1646 (č. 19), aby nastávající soud komorní o Svátosti byl držán a aby to opatřili tak, „als es in solchen Fällen von Alters her gebracht." Místodržící odpověděli d. 14 dubna t.r. (č. 20), že „wann nun wir

[2]) Tamtéž. — [3]) Tamtéž.

uns dessen, was zuvor in dergleichen Fall im Gebrauch gewesen, erinnert," svěřili řízení soudu nejv. sudímu dvorskému hr. Heřmanu Černínovi. Když hr. Bernard Ignác z Martinic byl jmenován nejv. purkrabím pražským, nařidil císař místodržícím resolucí ze d. 10 ledna 1651, aby na soudu komorním předsedal zatím „der Eltiste unter denen Assessoribus des Herrenstands" (č. 29, 30). Po smrti Krištofa Ferdinanda Popela z Lobkovic nařidili místodržící d. 8 srpna 1658 (č. 34), „aby do další JMsti Cské a Kské milostivé resolucí osoba z stavu panského a podle ní též osoba n stavu rytířského z nejstarších JMCské královských rad soudův komorvího a dvorskýho tak, jakž se podle předešlých příkladův v podobné vakancí prv zachovávalo, společně všecky potřeby právní a lidské spravedlnosti, totiž žaloby a obeslání, pod pečetmi svými fedrovati a expedirovakati dali a při dotčeném úřadě nade vším bedlivou inspekcí měli." Očedávaná ta cís. resoluce vyšla již d. 9 srpna t. r. (č. 35) a nařizovala místozržícím, aby jmenem císaře „die Interimsverwaltung undt Direktion" soudu komorního vznesli na nejv. komorníka kr. č. hr. Maxmiliána Valentina z Martinic, což oni d. 18 srpna také učinili (č. 36). Stalo se tak nejspíše proto, že hr. Martinic byl snad již tehdy vyhlednut za budoucího nejv. hofmistra, na kterýžto úřad byl potom d. 19 listopadu t. r. installován. Když kolem r. 1736 úřad nejv. hofmistra po více let zůstával neobsazen, obstarával úřední agendu soudu komorního nejstarší v Praze přítomný rada jeho Karel sv. p. z Bissingen (č. 131).

Nejv. hofmistru co předsedovi soudu komorního nařidil císař Leopold I., když se nedbalost přísedících jeho stále více a více vzmáhala, d. 3 února 1685 (č. 59), aby „po každém drženém soudu komorním, tak jako se při královském soudu našem zemském větším chvalitebně zachovává, nám relací tvou k ruce královské kancelláře naší české dvorské poslušně odeslati a do ní, jaké tak rozepře právní při témž soudu uvážené a kteří z soudcův našich témuž přítomni byli, jako i kteří z nepřítomných při tobě se omluvna učinili neb neučinili, pojíti a zejmena položiti neopominul." Rozkazu tomu vyhověl nejv. hofmistr již d. 14 února t. r. (č. 60) a činili tak i jeho nástupci (č. 87, 88, 110, 112—114, 125—127, 160, 163, 165, 167, 169, 170). Od roku 1777 podávaly se zprávy ty jen jednou za celý rok (č. 174, 178, 183) a od r. 1781 dle roku vojenského končícího dnem 31 října (č. 188, 191). Za zprávu svou a za horlivost v úřadě projevenou býval nejv. hofmistr obyčejně při té příležitosti pochválen (č. 160, 161, 163, 165, 170, 174, 178, 183, 188, 191).

Dle článku F. 44 obnoveného zřízení zemského byla obeslání od soudu komorního vydávána od vrchního písaře soudu pod pečetí nejv. hofmistra. Po smrti nejv. hofmistra Krištofa Ferdinanda Popela z Lobkovic nařidili místodržící kr. č. o své újmě d. 8 srpna 1658 (č. 34), aby až do rozhodnutí císaře soud komorní spravovali dva nejstarší jeho radové, jeden z pánů a druhý z rytířstva, a aby, „jakž se podle předešlých příkladův v podobné vakancí prv zachovávalo, společně všeckny potřeby právní

a lidské spravedlnosti, totiž žaloby a obeslání, pod pečetmi svými fedrovati a expedirovati dali." Toto samovolné rozhodnutí vzbudilo asi u císaře nelibost. Neboť když d. 20 prosince 1677 nejv. hofmistr hr. Maxmilián Valentin z Martinic zemřel a vrchní písař Fab. A. Blovský místodržících se dotazoval (č. 50), jak si má ve věci té počínati, a k tomu poukazoval, že, jakž jest zpraven, „býval ten obyčej předešle, že v takové případnosti sede vacante pod JC. a KMti jmenem a pečetí, od slavné královské komory české k tomu vypůjčované, dotčené obeslání a citací vycházely", vyžádali si místodržící ještě téhož dne 22 prosince z Vídně poučení, jehož se jim dostalo císařskou resolucí ze d. 1 ledna 1678 (č. 51). Císař rozhodl, aby, poněvadž úřad nejv. hofmistrství co nejdříve bude obsazen, „při vrchním písaři téhož úřadu nařídili, aby on zatím všechna obeslání a citací právní pod jmenem a pečetí naší (která od královské komory naší české k tomu vypůjčena býti může) vydával a fedroval". A při tom zůstalo, jak ukazují zápisy po smrti hr. Viléma Albrechta Krakovského z Kolovrat (č. 66) a hr. Jana Joachyma Slavaty (č. 69, 70), i v době, když úřad nejv. hofmistrství v letech 1733—1739 vůbec nebyl obsazen (č. 131).

Přirozeně dbal každý nejv. hofmistr o to, aby jemu a soudu, jehož byl předsedou a ředitelem, náležitá úcta byla prokazována. Zakusil to na sobě hr. Jan Václav Oktavian Kinský, který, když mu přísežný soudní posel na Nadějkov d. 9 prosince 1720 přinesl žalobu, nejen ji přijmouti nechtěl, nýbrž i o soudu a o nejv. hofmistru hr. Antonínovi J. Nosticovi velmi neuctivě se pronesl. Z nařízení císaře musel nejv. hofmistra odprositi a dva měsíce ve vězení v Bílé věži stráviti (č. 117—121).

Článek F. 39 obnoveného zřízení zemského ustanovuje povšechně jen, že *přísedícími radami* soudu komorního mohou býti osoby z pánův a rytířstva k tomu hodné. Jmenování jich příslušelo výhradně králi, neboť soud komorní „jeho vlastní" jest. Kandidáti na úřad ten podávali tedy žádosti své ovšem prostřednictvím české dvorské kancelláře samému králi, který je potom odkazoval nejv. hofmistru, aby podal o nich své dobré zdání (č. 31, 33, 109). Neměl-li nejv. hofmistr vážných námitek, odporučil pravidelně, aby žádost příznivě byla vyřízena (č. 55, 58, 79, 90—92, 96, 97, 108, 146). Františka Theofila Kleo z Roudné radil d. 4 února r. 1709 (č. 108) jmenovati teprve tehdy, až se týž očistí z obvinění u místodržitelství naň učiněného. Jana Arnošta z Golče, poněvadž již tři bratři toho jmena radami soudu byli, odporučil d. 4 října 1710 (č. 111) s tou podmínkou, aby, poněvadž by mohlo býti nápadným, že čtyři členové jednoho rodu jsou přísedícími, bylo ustanoveno, že sezení soudu střídavě vždy jen dva z nich súčastniti se mohou. Častěji bylo jmenováno současně více přísedících najednou (č. 1, 3, 15, 25, 56, 57) a byli jmenováni obyčejně zároveň též přísedícími soudu dvorského, který též krále „jeho vlastní" byl a po čtyři dny bezprostředně před každým terminem soudu komorního zasedal. Císař Josef II. nastoupiv vládu potvrdil všecky soudce v úřadech jejich sumárně (č. 184).

S dekrety jmenovacími byla vydána zároveň i cís. nařízení buď místodržícím vůbec (č. 1, 3), od Ferdinanda III. počínajíc přímo nejvyššímu hofmistru (č. 15, 25, 39, 44, 56, 57), aby nejv. hofmistr „dle povinnosti ouřadu svého naddotčené osoby co nejdříveji před sebe povolal a od nich náležitou a obyčejnou povinnost k témuž úřadu příjmouce je při nejprv příštím soudu komorním náležitě installiroval". Povinnost k témuž úřadu t. j. přísaha, kterou nově jmenovaní přísedící soudu komorního před nastoupením úřadu svého vykonati museli, byla předepsána obnoveným zřízením zemským v čl. A. 45 takto:

„Já N. N. přísahám Pánu Bohu všemohoucímu, blahoslavené Panně Marii matce boží, všem Svatým a Vám (titul) N. N. jakožto králi českému a mému pravému a dědičnému pánu VKMti a po VKMti z VKMti kmene a krve pošlým budoucím králům a dědicům království tohoto věren a stálý býti a v tom, kdež jste mne VKMt za radu svou a soudce do VKMti soudův komorního a dvorského neboližto lenního milostivě nařiditi ráčili, jak chudému tak i bohatému rovného práva udělovati a jak v obecních, království a politii jeho se dotýkajících věcech, tak i v udělování spravedlnosti vedle tohoto královského obnoveného zřízení zemského ve všech i jednom každém ustanovení, artikulích, klauzulech a znění jeho upřímně a věrně říditi, nicméně všecky tajnosti VKMti i sice v radách zachovati a k ničemuž jinému v nejmenším se pohnouti nedati a to ani pro přízeň ani pro nepřízeň, bázeň, přátelství ani nepřátelství ani pro kterou jinou věc, jak by ta koli jmenována býti mohla, vše věrně a upřímně. Tak mi Pán Bůh pomáhej, blahoslavená Panna Marie matka boží a všickni svatí."

Aby tato přísaha a installace byla „zu desto mehrern Splendor und Existimation dieses unsers königlichen Rechts" konána slavnostně a „in conspectu der andern anwesenden Cammerrechtsbeysitzer öffentlich", nařídil císař Ferdinand III. d. 9 prosince 1641 (č. 16). Installace nově jmenovaných radů soudu komorního příslušela, jak právě uvedeno, výhradně nejv. hofmistru. Proto, když o terminu Svátosti 1700 sede vacante předsedal soudu hr. Stubík a chtěl d. 27 dubna installovati dva nově jmenované rady, ozvali se někteří přísedící proti tomu; ale hr. Stubík installaci přece vykonal, řka, „es wäre gestern also abgeredet worden undt thäte es im Übrigen auf sich nehmen".[4])

S installací souviselo i přikázání určitého místa v pořadí každému jednotlivci a to jak v stavu panském tak rytířském dle starožitnosti rodu jeho. Když císař Leopold I. d. 10 února 1685 (poznámka k č. 61) jmenoval přísedícími soudu komorního F. F. Vančuru z Řehnic, V. E. Negroniho z Ryznpachu, J. Leveneura z Grünwallu a A. Franchimonta z Franckenfeldu, nařidil nejv. hofmistru výslovně, aby je installoval „tak, jak svrchu in ordine položeni jsou". Nařízení toto uvedlo nejv. hofmistra hr. Viléma

[4]) Tamtéž.

Alb. Krakovského z Kolovrat v nemalé rozpaky, jimž dal průchod v listu, který d. 28 února t. r. (č. 61) zaslal nejvyššímu kancléři hr. Františku Oldřichovi Kinskému, žádaje zároveň za naučení, jak se v podobných případnostech zachovati má. Nedostav odpovědi opakoval žádost svou d. 28 března t. r. (druhá poznámka k č. 61) důtklivěji poukazuje k tomu, že sezení soudu již se blíží. Do zahájení soudu o Svátosti r. 1685 věc ta však rozhodnuta nebyla. Do sezení nedostavili se pan Vančura, poněvadž byl kommisařem k vedení vojska, a pan Leveneur pro churavost. Negroni a Franchimont byli installováni, však s protestem tohoto proti pořadu; protestací tu „Jeho Excellencí a celý slavný soud přijíti a ad notam vzíti nařiditi jest ráčila“. V sezení d. 10 května přečten byl potom nový cís. reskript se starým datem 10 února, kterým pořad nově jmenovaných radů byl dle přání změněn: Vančura, Franchimont, Negroni, Leveneur.[5])

Znovu bylo o věci této jednáno, když byl d. 30 ledna 1690 installován L. J. Bechyně z Lažan a posazen za pana Negroniho a Leveneura. On nejen že se ihned proti tomu ohradil,[6]) nýbrž požádal samého císaře za nápravu ve věci té. Císař vyzval d. 3 června nejv. hofmistra, aby podal zprávu o posavádní zvyklosti při pořadu přísedících. V podání svém ze d. 17 června t. r. (č. 72) nejv. hofmistr tak učinil a uvedl zároveň všecky cís. reskripty toho se týkající. Císař resolucí ze dne 25 srpna (č. 73) schválil, aby posavádní zvyklost v pořadu přísedících, aby totiž radové ze starého stavu panského měli přednost před oněmi z nového stavu panského a rovněž radové ze starého stavu rytířského před oněmi z nového stavu rytířského, zůstala i na dále v platnosti. V sezení soudu d. 5 září byl následkem toho p. Bechyně posazen před p. Negroniho a Leveneura.

Nový spor o pořadí vznikl, když měl býti installován v zasedání sv. Martinském 1700 Jan Václav Kunaš z Machovic ze starého rodu rytířského. Bylť nedávno před tím d. 8 července rada Jindřich Leveneur s bratrem svým Janem od císaře povýšen do starého stavu rytířského a tvrdil proto, že mu přísluší místo před p. Kunašem nově teprv radou jmenovaným. Naproti tomu namítal p. Kunaš, že diplom o tom povýšení není dosud vložen do desk zemských a že tedy nemá dosud zákonné platnosti. Nejv. hofmistr chtěje p. Kunaše d. 24 listopadu installovati, pohnul p. Leveneura, aby se „sine praejudicio suae sessionis et loci“ schůze toho dne nesúčastnil.[7]) A když ten odešel, installoval p. Kunaše. Tak byla věc prozatím vyřízena. Aby se tak stalo definitivně, vylíčil nejv. hofmistr v podání svém ze dne 15 ledna 1701 (č. 100) celou záležitost podrobně císaři, poukazoval na to, že povýšení p. Leveneura bylo soudu komornímu z místodržitelství již d. 19 srpna řádně oznámeno, a žádal za poučení, jak se má v podobných případech zachovati. Nedostav odpovědi opakoval d. 12 března (č. 101) žádost svou. Ale teprve d. 17 prosince 1703 vyšlo cís. nařízení místodržícím kr. č. (č. 102), kterým se jim ukládalo, aby povýšení stavovská veřejně

[5]) Tamtéž. — [6]) Tamtéž. — [7]) Tamtéž.

neoznamovali, dokud dotyčné diplomy nebudou řádně vtěleny do desk zemských. Pokud ze zachovaných záznamů lze zjistiti, nesetkali se spolu p. Kunaš a p. Leveneur nikdy více v sezení soudu.

Byl-li přísedící soudu komorního povýšen do stavu vyššího, musel se vzdáti svého úřadu; býval však na odporučení nejv. hofmistra opět jmenován, ale ovšem na jiné, povýšení jeho přiměřené místo posazen, jak se stalo k. p. r. 1665 Fridrichovi sv. p. z Freisleben a Jaroslavu ze Štampachu (č. 42, 43). Roku 1769 bylo z nařízení císařovny Marie Teresie (č. 152) Adamovi sv. p. Skronskému vykázáno místo před hr. Františkem Michnou „wegen seiner bereits durch einige Jahre in Begleitung der Berauner Kreysadjunktenstelle geleisteten guten Diensten."

Někdy také jednalo se o poměr přísedících soudu komorního k jiným úřadům. Spor o to, mají-li soudcové zemští do stavu panského nově povýšení míti přednost před radami soudu komorního ze starožitných rodů panských, rozhodl Ferdinand III. d. 12 prosince 1640 (č. 14). Spor mezi radami appellačními a radami soudu komorního o přednost místa r. 1715 započatý (č. 116) a r. 1751 obnovený (č. 136—140) byl od císařovny Marie Teresie rozhodnut tak, aby zůstalo při staré zvyklosti, aby totiž přísedící soudu komorního měli i na dále místo před radami appellačními, při čemž však těmto „den Titul und Rang als Cammerrechtsbeysitzere zu erwerben ohnbenohmen seye."

Když se tiskl titulární kalendář sv. Václava na r. 1732, doslechl nejv. hofmistr hr. A. J. Nostic, že má tam býti nově zřízené královské kommerční kollegium položeno před soud komorní. Zakročil proto ihned na místodržitelství a vymohl, že pro ten rok od toho bylo upuštěno. Když se však proslýchalo, že se tak v kalendáři na rok 1733 přece stane, zaslal d. 11 ledna 1732 proti tomu císaři stížnost (č. 129), v níž důtklivými slovy obhajoval právo přednosti pro soud komorní. Císař vyzval na to d. 17 října místodržící, aby udali příčiny, proč chtějí kommerčnímu kollegium dáti přednost před soudem komorním. Místodržící v podání svém ze d. 3 září 1733 (č. 130) oznámili císaři, že zmíněné kollegium sice žádalo, aby do kalendáře bylo pojato, ale že oni, obávajíce se možných rozmíšek, žádosti té nevyhověli a kollegium do kalendáře nezařadili. Na důkaz toho předložili jeden výtisk kalendáře na rok 1733.

Co se počtu přísedících soudu komorního dotýče, praví se v čl. F. 39 obnoveného zřízení zemského, že „žádný jistý počet se nevyměřuje, jak mnoho (vel kolik) by jich v něm sedati mělo, ale to nám vlastně přináleží." Pokud se z náhodou zachovaných seznamů zjistiti dá, bylo radami soudu komorního kolem r. 1650 (č. 28) 19 pánů a 12 rytířů, tedy i s nejv. hofmistrem 20 + 12 = 32, kolem r. 1697 (č. 88) 20 + 21 = 41, r. 1724 (č. 125) 18 + 15 = 33, r. 1725 (č. 126, 127) 18 + 16 = 34, r. 1756 (č. 143) 14 + 12 = 26. Roku 1684 zamýšlel císař Leopold stanoviti přesně počet radů soudu komorního; upustil však od tohoto úmyslu a oznámil to nejv. hofmistru v reskriptu svém ze d. 3 února 1685 (č. 59), v kterém však za to

nařidil, „aby budoucně jedenkaždý soudce při často opáčených soudech našich komorním a dvorském příkladem soudcův našich zemských po vyjití každých pět let povinnost neb ouřad svůj k milostivým rukám našim zase složiti povinen byl, tak abychom my dle milostivého uznání našeho buďto jej v témž ouřadě na další čas potvrditi aneb takový jinému konferirovati moci ráčili." Nařízení toto, které mělo přísedící soudu k větší pilnosti v návštěvě sezení pobídnouti, ve skutečnosti se však nikdy neprovádělo.

Kdo byl jmenován přísedícím soudu, „povinen jest rok při témž soudu seděti". Setrval-li v úřadě tom delší čas, a konal-li bedlivě povinnosti své, býval k žádosti své od císaře „pro pilné a k milostivému zalíbení JMCské přisluhované služby" propuštěn s ponecháním titulu královského rady, jako k. p. r. 1659 hr. Václav ml. Vratislav z Mitrovic (č. 37), r. 1671 V. V. F. Michna z Vacinova (č. 45), r. 1686 F. E. Khuen hr. z Lichtenberka (č. 62), r. 1688 Ferdinand Kustoš sv. p. z Zubřího (č. 67) a r. 1779 Jan J. Curto z Morrenbachu (č. 180). Když r. 1686 po 21leté službě žádal Václav Fr. z Eckersdorfu, aby úřadu byl sproštěn s ponecháním titulu, neodporučil nejv. hofmistr žádost jeho k příznivému vyřízení, proto „že jest sice dotčený supplikant hned leta 1664 té císařské a královské milosti užil a za jednoho radu neb soudce královských zpředu pravených soudův dosazen byl, však již přes jedenmecítma let pořád určitých terminův soudu frequentirovati opomíjí". Císař však ponechal mu předce titul ten (č. 63) z příčiny té, „že by on od špatných prostředkův, též statek jeho od měst našich Pražských vzdálený byl, tak že snad příčinou toho pro uvarování outrat povinnosti své zadosti neučinil", nařidil však nejv. hofmistru, aby zároveň „na místě našem jemu pro tu při něm skrze nepilné přisluhování té tak drahný čas na sobě mající povinnosti shledanou nedbanlivost náležitě" domluvil. Žádosti hr. Hartvika M. Bredy za podobnou milost nebylo r. 1693 (č. 74, 75) vyhověno proto, že, jak nejv. hofmistr v dobrozdání svém uvedl, „er Supplikant von Tag seiner Installation bieshero durch die sieben Jahr nur allein bey acht Terminen . . . erschienen."

Aby se soud komorní právoplatně usnášeti mohl, bylo dle čl. F. 39 obnoveného zřízení zemského zapotřebí, „aby ten soud nejméně u přítomnosti čtrnácti osob držán byl." Aby vždy dostatečný počet přísedících se dostavil, nařizovalo se v čl. F. 42: „Páni a rytířstvo k soudu komornímu mají se časně sjížděti. Pakli by který nepřijel, ten při nejvyšším hofmistru aby se ohlásil a příčinu hodnou svého nepříjezdu oznámil." Někteří skutečně dle nařízení toho se zachovávali; tak zaslali k. p. omluvné přípisy k soudu sv. Martinskému 1638 Vilém Hendrych Bezdružický z Kolovrat, Ferdinand Libštejnský z Kolovrat a Vilém z Klenového a z Janovic (č. 8—10) a k soudu sv. Pavelskému 1654 Vilém Šofman z Hemrlesu (č. 32). Mikuláše z Schönfeldu omluvil pro jeho jiné pilné zaměstnání r. 1661 sám císař Leopold I. (č. 40) a Františka J. sv. p. Jungwürtha a hr. Oliviera Wallise

r. 1768 (č. 150) nejvyšší justiční rada ve Vídni. Aby se pokaždé zvláště omlouvati nemusel, povolila r. 1773 (č. 164) císařovna Marie Teresie hr. Františku Čejkovi z Olbramovic „in Ansehung der ihme als dermahligen königlichen Kreysshaubtmann des Berauner Kreyses obliegenden kreyssambtlichen Verrichtungen die freye Frequentirung des königlichen Kammer- und Hoflehenrechts"; Antonínu sv. p. z Schirndingu pak udělila na čas úplnou dispens (č. 182). Joachym st. Slavata byl tak svědomitý, že požádal d. 14 srpna 1628 (č. 2) nejv. hofmistra za dovolenou, když v soukromých záležitostech pouze na čtyři dny z Prahy odjeti musel. Ale veliká většina přísedících nedbala těch předpisů. Nechodili do sezení a ani se neomlouvali. Z přehledu zasedání níže v příloze podaného zřejmě jest viděti, jak často nebyl náležitý počet přísedících. Konečně byl nejv. hofmistr nucen stěžovati si na tuto nedbalost přímo císaři, jenž mu d. 7 listopadu 1659 (č. 38) nařídil, aby jmenem jeho rady soudu napomenul, „aby budoucně jedenkaždý z nich povinnosti své pilnější jsouc, tudy spravedlnosti lidské fedrovati skutečně nápomocen byl." Ale páni přísedící napomenutí to příliš k srdci si nevzali. Při zasednutí soudu o sv. Martině 1675 byl nejv. hofmistr opětně přinucen veřejně „sobě stěžovati, že mnozí z pánů rad nepřijíždějí a ani se neexkusirují,"[8]) i pohrozil, že bude „muset JMCské sobě stěžovati". A konečně tak dne 6 května 1679 (č. 52) v péči o to, „aby soud komorní v své starobylé vážnosti a podstatě zůstaven byl", i učinil. Na to nařídil mu císař d. 7 června t. r. (č. 53), „aby jmenem a na místě našem takovým assessorům nedbanlivost jich stížil, a aby napotom jak zřízení zemské tak i povinnost svou na lepším pozoru měli, týž soud v určitých terminích pilněji frequentirovali, anobrž i, kdyby bezelstně jeden neb druhý k němu se dostaviti nemohl, tedy toho slušnou příčinu oznámil, napomenul; kdyby pak vždy dále některý z nich mimo naději a stalé napomenutí tak se zachovati, neb se slušně a náležitě omluviti pominul, nám to pokaždé k milostivé další disposicí a nařízení našemu v známost uvésti nepomíjel". Reskript tento byl přečten v sezení soudu d. 2 září t. r.,[9]) ale nedbalosti přísedících přítrž neučinil. Již d. 25 září 1683 (č. 55) žaloval nejv. hofmistr císaři opět, „dass aus Ermanglung der in Ewer kay. May. königl. Landtsordnung ausgesetzten Zahl judicum manche Rechtsfertigungen erliegen, die litigirenden Partheyen mit Schäden zurück bleiben muessen undt aufgehalten werden undt dero königliches uhraldtes Kammerrecht gleichsamb vilesciren thuet." Císař odvolávaje se na svůj reskript ze d. 7 června 1679 (č. 53) nařídil d. 29 února 1684 (č. 56) nejv. hofmistru, aby přísedící soudu poznovu „dostatečně napomenul, — aby oni týž soud v určitých terminích s větší horlivostí a pilností, než se až posavad od nich dálo, frequentirovali, a kdyby někteří z nich k němu se bezelstně dostaviti nemohli, tobě toho slušnou příčinu oznámiti nepominuli." Nařízení to opětoval císař d. 20 listopadu 1684 (č. 57). Na novou stížnost nejv. hof-

[8]) Tamtéž. — [9]) Tamtéž.

mistra ze d. 13 prosince 1684 (č. 58) nařidil mu d. 3 února 1685 (č. 59), poněvadž mu „takovou jich nedbanlivost dále prohlížeti za obtížné přichází", aby podával podrobné zprávy o každém zasedání soudu a v nich též výslovně uvedl, kteří radové se ho súčastnili a kteří ne, jakož i kteří z těchto se omluvili a kteří se neomluvili, dále aby každý přísedící soudu po pěti letech úřad svůj složil a za nové potvrzení v něm žádal, aby stářím a chorobou sešlí za propuštění s ponecháním titulu žádali a konečně ti, kteří delší čas mimo zemi se zdržují, úřad ten se sebe složili. V sezení soudu d. 8 února 1685 uvedl nejv. hofmistr tento cís. reskript v známost všech přísedících (č. 60)[10]) a zasílal potom císaři po každém zasedání soudu podrobné zprávy o jejich účastenství neb nedbalosti (č. 88, 125—127, 143).

Ale ani tím nebyla zjednána náprava. Nejv. hofmistr nevěda si již jinak pomoci, žádal d. 15 září 1694 (č. 76) císaře, aby „takové nikdy neb v kolika letech nepřijíždějící buď k vejstraze jiným té hodnosti zbaviti aneb ostřejší domluvu jim dáti" ráčil. Císař neučinil tak, nýbrž odkázal jej d. 5 listopadu t. r. (č. 77) na svou resoluci ze d. 3 února 1685 (č. 59). Nejv. hofmistr opětoval svou žádost d. 9 března 1695 (č. 79) a žádal konečně d. 14 září 1695 (č. 81) císaře přímo, aby aspoň dva nejnedbalejší totiž F. Kotulinského z Kotulína a K. A. Kořenského z Terešova hodnosti té, jiným pro výstrahu, zbavil. Avšak císař ani nyní tak neučinil, nýbrž d. 14 října t. r. (č. 82) nejv. hofmistru pouze nařidil, aby je ještě jednou přísně a horlivě k pilnosti napomenul a ztrátou hodnosti jim pohrozil. Nejv. hofmistr sdělil toto císařské rozhodnutí oběma pánům listem ze d. 22 října t. r. (č. 83). A když k zahájení soudu o sv. Bartoloměji 1696 přišli jen čtyři radové a ve dnech 28—30 srpna docela jen jediný pan Hložek, který ovšem nic jiného učiniti nemohl, než prohlásiti, že soud odkládá,[11]) poukazoval nejv. hofmistr v nové své stížnosti d. 5 září 1696 (č. 84) k tomu, že jest to věc již nesnesitedlná, že někteří „dosti dlouhý čas v Praze maří, avšak, jak čas držení soudu přichází, ven na statky odjíždějí", a končil poníženou prosbou, aby císař „toto nejpoddanější, bezelstné a fedrunku spravedlností věrných dědičných poddaných svých, tudíž pak obecného dobrého se dotýkající přednešení a stížnost k nejmilostivějšímu srdci připustiti, jim nepilným a nedbanlivým radám takové nepilnosti dále netrpěti, anobrž buď na nějaký samolíbezný k napravení toho prostředek nejmilostivěji pomysliti aneb z mocnosti své královské nad takovými nepilnými horlivosti své in promovenda justitia příklad nejmilostivěji učiniti" ráčil. Na úpěnlivou tuto prosbu nařidil císař d. 14 září 1696 (č. 85) nejv. hofmistru, „abys nás dříve projití místné resolucí naší v tom, kteří tak z soudcův již nazvaného soudu našeho komorního nejnedbanlivější jsou a proti kterým

[10]) Tamtéž. — [11]) Tamtéž. Jediný jen z přísedících přišel do sezení k. p. i d. 1 února 1682, 26 srpna 1694, 5 května 1708. Dne 27 a 28 srpna 1694 nepřišel vůbec nikdo. Když d. 6 září 1684 žádný z pánů nepřišel, musel se p. Golč posaditi na lavici panskou a soudu do zejtří odložiti. K tomu poznamenal písař: „N. B. Inauditum quid!" Později se ovšem takých případů již nehrozil.

in specie bychom takovou jejich nepilnost a nedbanlivost stížiti a na jaký spůsob s nimi pokračovati měli, ubezpečlivě zpraviti neopomíjel." Rozkazu tomu vyhověl nejv. hofmistr d. 3 listopadu t. r., dav to z úředních register vyhledati, zaslal císaři přesný výkaz nejnedbalejších přísedících (č. 86) a žádal, aby aspoň některé z nich, pro příklad jiným, hodnosti té zbavil. Když rozhodnutí nedocházelo a r. 1697 ani na soudu sv. Pavelském ani o Svátosti ani na sv. Bartolomějském pro nedostatečný počet přísedících opět jednáno býti nemohlo,[12]) opětoval důtklivě žádost svou d. 11 května a 12 září 1697 (č. 87, 88) a příležitostně ještě i 19 března a 20 prosince 1698 (č. 90, 91). Teprv reskriptem ze d. 22 ledna 1699 (č. 92) nařídil mu císař, „als werdest du, — was die Nachlässigkeit gedachter Räthe anbetrifft, ihnen einen vierwochentlichen Termin, binnen welchen sie entweder zu der Resignation ihrer Funktion oder Frequentirung der Sessionen sich entschliessen, praefigiren undt uns darüber den Erfolg nebst Beyfügung einer ordentlichen Lista ausführlich gehorsamist berichten." Nejv. hofmistr oznámil toto cís. nařízení všem nedbalým přísedícím listem ze dne 14 února 1699 (č. 93) a vyzval je, aby co nejdříve své rozhodnutí mu oznámili. Všickni prohlásili, že chtějí zůstati v úřadě, uvádějíce různé důvody svého se nedostavení k sezení soudu (č. 95); jediný hr. J. B. Clary žádal, aby byl úřadu sproštěn „retento tamen tituto assessoris". Zůstali tedy v úřadě; ale do soudu předce nechodili, jak patrno ze záznamů v protokole i z dalších stížností nejv. hofmistra ze d. 28 října 1699 (č. 96), 13 ledna 1700 (č. 97) a 4 února 1709 (č. 108). Následkem toho nařidil císař Josef I. dne 12 dubna 1709 (č. 110) nejv. hofmistru, aby ještě jedenkráte a to naposledy nedbalé přísedící k pilnosti napomenul, a pohrozil, že kdo neuposlechne, bude zbaven hodnosti té. Avšak ve své zprávě ze d. 2 prosince 1710 (č. 112) musel si nejv. hofmistr opět stěžovati a žádal císaře výslovně, aby aspoň dva nejnedbalejší, J. J. Schafbergera z Treuberku a Z. Schmidla ze Schmiden hodnosti té zbavil, „bevorab der letztere mir ins Gesicht zu verstehen geben, wie sie es nicht gross achten theten, indeme sie hievon ohnedis kein Emolumentum hetten." Na to nařidil císař reskriptem ze d. 9 prosince 1710 nejv. hofmistru, aby Z. Schmidla hodnosti rady soudu komorního zbavil a J. J. Schafbergera ještě jednou k větší pilností napomenul; což on dle zprávy své ze d. 12 února 1711 (č. 113) přesně sice vykonal, ale zároveň oznámiti musel, že opět „bey dem jüngst gehaltenen Kammerrecht die Assessores in so geringer Anzahl erschienen, also dass ich zway Sessiones unterlassen müssen ob defectum numeri legalis."

Z následujících dob se podrobné zprávy o zasedáních soudu komorního nezachovaly, ale zdá se, že bylo čím dále tím hůře. Bylof d. 2 října 1769 (č. 153) jmenem císařovny Marie Teresie nařízeno nejv. hofmistrovi, aby pro nedbalost udělil důtku hr. Jáchymovi Voračickému a 23 března 1771

---

[12]) Tamtéž. Nedbalost tato přiměla písaře protokolu k poznámce: „Quod nec visum nec auditum!"

(č. 155) opět témuž a hr. Janu Michnovi. A když k soudu o Svátosti t. r. hr. J. Voračický opět nepřišel a ani se neomluvil, byl od císařovny dne 22 května 1771 (č. 156), poněvadž se „abnehmen lasse, dass bey ihme allweitere Ermahnung fruchtlos zu seyn scheine", hodnosti té zbaven. Důtku potom dostali ještě hr. František Michna d. 10 října 1772 a 10 března 1780 (č. 160, 182) a hr. J. B. Šafgoč d. 1 března 1776 (č. 170).

Za takových okolností bylo těžko vykonávati spravedlnost. I nastala nutnost snížiti počet přísedících ze 14 obnoveným zřízením zemským předepsaných. Snížen byl konečně tak, že k platnému usnesení postačili čtyři přísedící a předseda. Již na soudu sv. Bartolomějském 1676 naskytla se dle protokolu „quaestio, zdaliž in numero 9 personarum debeat haec actio prosequi? Neb, poněvadž jsouce jich toliko 8, pochyboval JMt p. Čabelický, aby in numero 8 consiliariorum jměl prosequirovati akci, nýbrž poslal komorníka ke dskám pro JMt p. Smrčku". Totéž přihodilo se d. 27 srpna 1705. A to se pře teprv jen projednávala; ještě se nerozsuzovalo. Z důvodů nyní nepovědomých svolila císařovna Marie Teresie d. 14 června 1773 (č. 162) sice jen výjimečně, „dass pro hoc termino s. Bartholomaei das königliche Kammerrecht allenfalls auch mit 9 Assessoribus, den Praesidem mit einbegriefen, geheget werden möge", ale již d. 24 března 1774 (č. 167) povolila vůbec, ovšem jen provisorio modo, „dass zu Beförderung der Justiz die bey dem königlichen Kammerrecht vorkommenden Processen in Gegenwart des Praesidis und wenigstens sechs Beysitzern erlediget werden mögen." Výjimečně opět svolila dne 29 září 1775 (č. 169) k tomu, aby platnost měl rozsudek vynesený za přítomnosti předsedy a jen pěti přísedících. Když nejv. hofmistr vyslovil pochybnost, zdali se k soudu o Svátosti 1777 sejde potřebných sedm soudců, ponechala mu císařovna d. 12 dubna t. r. (č. 172) na vůli „in Fall eines oder anderen Abgangs mit Zuziehung eines oder anderen landtäflichen Assessoris [13]) deme abzuhelfen". A konečně svolila d. 2 ledna 1780 (č. 181)

[13]) Když se k zasedání soudu o Svátosti 1573 dostavilo jen 8 osob, požádali některých pánů místodržících, aby jim při zasednutí soudu vypomohli, doufajíce, že se zatím řádní radové v počtu dostatečném dostaví. Když však tito nepřišli, odložili soud do času sv. Bartoloměje. Podávají o tom zprávu císaři listem osmi pečetmi opatřeným d. 13 dubna 1573. List ten nachází se nyní v c. k. místodržitelském archivu v Praze pod sig. K. 144, 3. Nebude snad na škodu, položíme-li jej zde doslovně. Zní takto:

„. . . VCMti ve vší poníženosti oznamujeme, že sme soudu komorního, kterýž podle vyměření zřízení zemského o těchto časích se držívá, z příčin níže položených do času sv. Bartoloměje nejprve příští [sic] odložiti musili, předkem, že osoby panského a rytířského stavu, kteříž podle nařízení VCMti v témž soudu sedají, ne všickni sou se sjeli, a když pak nás jest počet zřízením zemským k vynášení potazu, tudíž také k činění nálezův nebyl, šetříc my toho, aby soud tento, kterýž vlastní VCMti jest, tudy zlehčen nebyl a lidé, kteříž sou se sjeli, aby fedrováni býti mohli, jsa vzdy té naděje, že nám pánův soudcí mezitím přibude a někteří že se zatím sjedou, dožádali jsme se některých osob z JMtí pánův místodržících, jež jsou při zasednutí soudu nám dopracovati dopomohli, tak že jsme až do dnešního dne, pokudž

i k tomu, „dass inmittelst bis auf erfolgende weitere höchste Resolution die geschlossene Rechtsverhandlungen von fünf Rechtssprechern mit Einbegriff des Praesidentis entschieden werden mögen". Odtud rozhodovali na soudu komorním předseda a čtyři přísedící, kterýžto počet byl dvorním dekretem ze d. 27 února 1783 (č. 197) potvrzen a pro následující časy stanoven.

Úřad rady soudu komorního byl čestný; nebylo s ním spojeno žádné služné. A předce byla naň uvalena taxa. Nařidilť císař Leopold d. 27 března r. 1677, že „die Kammerrechtsbeysitzer 100 Gulden — vor Leistung des Juraments zue Handen unserer königlichen Kammer pahr zu entrichten haben". Reskript ten byl čten v zasedání soudu d. 25 srpna t. r. Nově jmenovaní radové, kteří právě byli installováni,[14]) na otázku nejv. hofmistra, podrobují-li se tomu nařízení, prohlásili: „Quod durum sit legem imperatoriam frangere. Se velle hoc ipsum, quod mandat, praestare." Jiné ne právě nejpříjemnější nadělení přinesly jim císařské reskripty ze d. 12 června 1771 (č. 157), kterým se pro kandidaty hodnosti té zvláštní

---

nejvejš nám možné bylo, soud tento na sobě zdrželi. A chtíc vzdy rádi povinnostem svým za dost činiti a lidi vypravovati, i toho sem já nejvyšší sudí dvorský nepominul a některým osobám z pánův radd dosti tuhé psaní, napomínajíc, aby se sjeli, sem učinil; avšak nejmilostivější císaři, jinému se rozuměti nemůže, nežli že mimo tento počet nás osob, kteříž sme se sjeli, nemalý počet pánův radd v službách a potřebách VCMti jako v království Polském tudíž také v komissích jest obrácen. A což tak přes to jiných osob z pánův radd v království českém, kteříž sou se nesjeli, zůstalo, ti před i po napomenutí našem, nemocní, vlastních svých osob sou se vysoce vymlouvali a vymlouvají s tím doložením, že by rádi přijeli, kdyby toliko pro nedostatek zdraví svého mohli."

„I poněvadž pak za nemalou, ale znamenitou již oznámenou příčinu [sic] nedostatku počtu osob pánův radd sme to učinili a dále také, aby kdo více přijeti měl, srozuměti sme nemohli, a tak nám bez vyměřeného počtu nic činiti jest možné nebylo, nechtíce, aby lidé zde daremně na škodu leželi a sobě co slušně stěžovati mohli, a pod tím aby tento soud k zlehčení nějakému nepřišel, za nejlepší sme uznali, abychom soudu tohoto (což jest se i prvé za příčinami dálo) do budoucího soudu odložili a o tom abychom ihned VCMti poníženě a poddaně oznámili, tak abyšte VCMt, za kterými příčinami to se jest stalo, milostivě tomu vyrozuměti moci ráčili. A my, kteříž bychom nic raději neviděli, nežli aby poručení a nařízení VCMti, tudíž také vyměření zřízení zemského se za dost státi mohlo, abychom, že sme ničehéhož [sic] podle svých nejvyžších možností a povinností, což nám náleželo, nepominuli, tudy při VCMti, začež ve vší poníženosti a poddanosti VCMt prosíme, omluvna se učinili. S tím se VCMti poníženě a poddaně poručena činíme. Dán na Hradě Pražském v pondělí po neděli Jubilate leta ꝏ LXXIII°. — VCMti věrní poddaní páni a vladyky, VCMti raddy soudu komorního královstvie českého k soudu nynějšímu komornímu na Hradě Pražském shromáždění."

Poznámky na zadní straně: Praes. 17 Aprilis a. 73. Haben das Cammerrecht nur 8 Tag gehalten vnd daselb, das nit gnueg Personen zue Sach vnd etliche in Euer M. Diensten vnd Commission, auch etliche krankh sein, vnd also die Anczal nit für vol gewesen. — Schovati. A poněvadž jest soudu komorního odloženo, tehdy přitom zuostati musí. Actum 19 Aprilis anno ꝏ 73.

[14]) Viz níže výtah z protokolu v příloze.

zkoušky nařizovaly, a ze d. 27 července 1772 (č. 158), kterým nad to ještě se žádalo, aby po skončených právnických studiích nějaký čas u krajských neb zemských úřadů pracovali a potom teprve, předloživše vysvědčení o takto nabyté praxi, u soudu ke zkoušce se přihlásili. Konečně bylo ještě d. 19 září 1777 (č. 173), když byl hr. Filip Hartig radou soudu komorního jmenován, nařízeno nejv. hofmistru, „dass in Hinkunft keine solche junge Leute mehr als würkliche, sondern nur als supernumerari Räthe anzunehmen seyen, die aber allzeit den Rang nach denen Appellationsräthen haben sollen".

Když se o soudu sv. Martinském r. 1694 projednávala pře královského fisku s bratry hr. Šporky, nastala otázka, mohou-li se jednání súčastniti i ti z přísedících, kteří jsou zároveň radami komory české. „Movit res magnas controversias."[15]) Aby otázku v tomto případu i pro celou budoucnost rozhodl, předložil ji nejv. hofmistr d. 20 listopadu 1694 (č. 78) císaři, který reskriptem ze d. 19 srpna 1695 (č. 80) prohlásil, „als sehen wir gnädigst nicht, dass unsere königlichen Kammerräthe in dergleichen Fällen von der Judikatur sich zu entschlagen schuldig sein solten, undt seindt gnädigst gewollet, dass sie unsere Kammerräthe sowohl bey Erörterung dieser Aktion als auch hinführo beyzuwohnen nicht allein befugt, sondern auch schuldig sein sollen".

Dle přísahy své byl každý přísedící soudu povinen „všecky tajnosti v radách zachovávati". Avšak některý z přísedících prozrazoval r. 1675, nepovědomo za jakým účelem a jak často, o čem se v sezení jednalo a jak kdo hlasoval. Proto nejv. hofmistr zahájiv soud sv. Martinský t. r.[16]) učinil obšírnou řeč o tom a poukazuje na právo i přísahu důtklivě napomínal, aby každý, jehož se to týče, pozor dal, aby z toho pro něho „nětco horšího nenásledovalo".

Dle článku F. 40 obnoveného zřízení zemského *zasedal soud komorní* čtyřikrát do roka a to vždy po dvě neděle a v tom každého dne, leč by se kdy svátek znamenitý kterého dne trefil. Když se na soudu sv. Bartolomějském r. 1687 projednávala obsáhlá pře M. A. Ranftové z Weissenthalu, jejíž akta mnoho set archů zabírala, obával se nejv. hofmistr, že, ačkoliv denně od 8—12 hodin pilně zasedali, nebude s to při tu v ustanovený čas skončiti. Obrátil se proto d. 30 srpna t. r. (č. 64) na nejv. kancléře s žádostí, zdali by nemohl zasedání soudu o 2—3 dny prodloužiti. Nejv. kancléř odpověděl d. 4 září t. r. (č. 65), že císař zajisté nic proti tomu míti nebude, bude-li z uvedených důvodů zasedání soudu o 1—2 dny prodlouženo. Když však nejv. hofmistr z téže příčiny zasedání soudu sv. Martinského r. 1688 o celé dvě další neděle prodloužil, prosil ve zprávě své císaři d. 15 prosince t. r. zaslané (č. 68), „že pro lepší bezpečnost mou při mně to, jak bych se dále v takových budoucích nastalých a bezelstných příbězích chovati měl, buď skrze reskript anebo dekret nejmilostivěji

[15]) Tamtéž. — [16]) Tamtéž.

nařiditi ráčíte". Zdali a jak tehdy císař rozhodl, nelze dnes více zjistiti. Císařovna Marie Teresie svolila vždy k podobné žádosti, „dass die Hegung dieses königlichen Kammerrechts auf eine zu Erörterung deren vorkommenden Rechtshandlungen erforderliche Zeit prolongiret werden möge", k. p. o sv. Pavlu a sv. Martině 1770 (č. 154), o sv. Bartoloměji 1772 (č. 159), o sv. Pavlu 1773 (č. 161) o dvě neděle neb dle potřeby i déle, o sv Pavlu a o Svátosti 1774 (č. 166), o Svátosti 1775 (č. 168), o sv. Bartoloměji a sv. Martinu 1776 (č. 171), o Svátosti a sv. Bartoloměji 1777 (č. 172), o sv. Bartoloměji 1778 (č. 175), o sv. Martinu 1781 a sv. Pavlu 1782 (č. 190) a o Svátosti 1782 (č. 192).

Někdy se stalo, že soud vůbec nezasedal. Příčina toho byla, nepřihlížíme-li zde k svrchu již zmíněné nedbalosti přísedících, hlavně mor, válka a zasedání sněmu zemského. Tak k. p. nezasedl soud [17]) o sv. Bartoloměji a sv. Martinu 1680 a o sv. Pavlu 1681 pro trvající ránu morovou, o sv. Martině 1642 „pro vojenskou roztržitost tehdáž nastalou", od sv. Bartoloměje 1648 až do sv. Pavla 1650, „poněvadž tehdáž byl vpád švédskej Königsmargskej do měst Pražských", o sv. Bartoloměji 1778 (č. 175, 176) pro vpád pruský.

Častěji se stávalo, že o některých terminech nezasedal soud po všech 14 dnů. O sv. Bartoloměji 1658 zasedal soud jen 13 dnů,[18]) poněvadž čtrnáctý připadal na neděli, kdy se soud vůbec nedržíval. Dne 18 listopadu 1658 „nebyla sessio, protože JMti ráčili v sněmě pracovati". Dne 14 listopadu 1679 nezasedal soud,[19]) poněvadž jeho zasedací síň, zelená světnice na Hradě Pražském, byla ohrožena požárem tak, že písař poznamenal: „Felicitas erat, quod fuerit de die factum, alioquin fors media arx conflagrasset. Deo gratias!" R. 1702 d. 20 a 22 listopadu nezasedal soud, poněvadž „nil erat ad referendum"; podobně 30 a 31 ledna 1705, 4 února r. 1708, 1 a 5 února 1710 atd.[20]) Propter postam, ob diem postae, wegen des Posttags, byl odložen soud k. p. d. 4 a 7 května, 3 září a 15 listopadu 1710; ob renovationem civitatum Pragensium d. 26 srpna 1710 apd.[21])

Při *úřadě soudu komorního* byly pod dohledem vrchního písaře archiv a registratura, v nichž byly uloženy různé druhy soudních register, akta a jiné deposice listovní i peněžité. V sezení soudu d. 4 září 1658 bylo usneseno, „aby protokol byl udělán, do kterého všechny věci v soudu jednané zapisované býti mají". Přibylo tak k posavádním Protokolům dekretův a komunikací, jichž se až na naše časy čtyry knihy z let 1642—1738 zachovaly, „Manuale relatorum et conclusorum", též „Protocollum sessionum" zvané, jehož se zachovaly tři knihy z let 1658—1681, 1682—1710 a 1773 až 1776, uvedené v soupise register [22]) pod č. VI. 1, 3 a 6. Z protokolu

---

[17]) Tamtéž. — [18]) Tamtéž. — [19]) Tamtéž. — [20]) Tamtéž. — [21]) Tamtéž. — [22]) Do soupisu toho, který jest druhou přílohou Příspěvků k dějinám soudu komorního království českého z let 1526—1627 (Historický archiv č. 24 str. 137—180), vloudily se některé omyly, které při této příležitosti opravuji.

toho podávám na konci této sbírky listin ve zvláštní příloze výtahy o jednání na soudu komorním, doplněné záznamy z jiných register hlavně nálezových.

V úřadě byli zaměstnáni r. 1646 (č. 22) přední písař, tři písaři, z nichž jeden byl zároveň taxatorem, a komorník; r. 1783 (č. 200) přední písař, český písař, který byl zároveň taxatorem, německý písař, který byl zároveň translatorem, a dva komorníci. Úředníci museli při nastoupení úřadu svého a potom po installaci jeho každému novému nejvyššímu hofmistru vykonati přísahu (č. 22), že budou povinnosti své obnoveným zřízením zemským předepsané řádně plniti. Ale nečinili tak vždy všickni

---

Ze soupisu toho nutno vyřaditi: 1. Registra škodní č. IX. 1—3. Ta přísluší zvláštnímu královskému soudu škodnímu, na kterém zasedali úředníci pražští menší desk zemských a soudili o škodách útratních a nákladních, které stranám při vyhrávším po nálezu soudu zemského, komorního neb purkrabského byly přisouzeny na straně prohrávající. — 2. Z Register komornických přináleží č. XI. 1, 2, 14 a 16 soudu nejvyššího purkrabství pražského a č. XI. 17—20 a 22 úřadu desk zemských.

Do soupisu toho dlužno ještě zařaditi a sice do oddělení IV.:

12. Registra plavá milosti dání a relací z let 1564—1617 obsahují v první své části na listech 1—34 a 144—155 Relací milosti dání k zapsání poručníkuov t. j. opisy listů královských z let 1564—1616, kterými se jednotlivým osobám z jakýchkoliv příčin mimo království české na čas prodlévajícím povoluje na dobu 3—4 let, „aby ke všem přem a souduom, kteréž nyní v království českém má a jmíti bude, na místě svém poručníky a prokuratory své zříditi a zmocniti mohl". V části druhé na listech 35—111 jsou zapsané Relací soudu purkrabství pražského z let 1564—1617 t. j. o přích projednávaných na soudě purkrabském, které tam skončeny nebyly, nýbrž z různých, v každém případě výslovně uvedených důvodů na soud komorní byly odkázány, „tak aby strany před týmž soudem komorním stály a tu při vedly". Celkem mají tato registra 187 úzských podlouhlých listů, z nichž mimo uvedené všecky ostatní jsou čisté až na přídeštní napřed a vzadu, na kterých jsou zaznamenány tři různé paměti ze století XVI. Vazba původní v tuhých kožených deskách, plavé barvy, ozdobných, do nichž jest vtlačen nápis „Relací a milosti dání". Č. 126.

13. Registra bílá relací hejtmanů krajských z let 1591 až 1617 obsahují na 37 listech přípisy hejtmanů krajských k úřadu soudu komorního, podávající zprávu o tom, kdo koho a z čeho obeslal před jejich úřad hejtmanský, s žádostí o zatýkač na stranu, která se jejich nálezu podrobiti nechtěla. Vazba původní v bílých kožených deskách s vytlačeným nápisem „Registra relací hejtmanův krajských 1591". Č. 302, stará sig. M. 1.

14. Registra bílá dlouhá všelijakých oustních oznámení a vyměření JMtí pánuov a vládyk JMCské rad soudu komorního království českého z let 1604—1669 obsahují v prvním oddílu na listech 1—46 Oustní oznámení JMtí t. j. zápisy všelijakých ústních oznámení a rozhodnutí soudu komorního z let 1604—1640, v oddílu druhém na listech 107—130 Přísahy calumniae, purgatorní, suppletorni apd. vykonané na soudu komorním v l. 1628—1669 a na listu 185 obeslání několika pánů před nejv. hofmistra z r. 1626. Ostatní listy jsou čisté. Vazba původní v ozdobných bílých kožených deskách. Č. 124.

15. Liber juramentorum judicii cameratici regni Bohemiae z let 1671—1727 jest pokračováním druhého oddílu předcházejících register. Obsahuje na 126 listech také přísahy calumniae, purgatorní, suppletorní

s náležitou bedlivostí. Nepořádností a nedbanlivostí vynikli v druhé polovici 17 století nade všecky český písař Václav Moric Salomon a německý písař František Ferdinand Serponte, kteří konali zápisy do register tak chybně, že musela býti zřízena kommisse, která teprv po několikaleté práci chyby ty opravila. Jednalo se o té věci poprvé na soudě sv. Martinském 1666[23]) a sv. Bartolomějském 1670, oprava register však byla dokončena teprv v zasedání sv. Pavelském 1682.

Za služby své neměli úředníci stálého platu, nýbrž brali jen podíl na taxe, která za úřední výkony byla předepsána, a sice vrchní písař $^2/_5$ celého příjmu ročního, písaři $^1/_5$ a komorníci $^1/_{10}$. V desíti letech 1773 až 1782 (č. 200) sešlo se na taxe celkem 33.555 zl. 51 kr., takže průměrně obdržel ročně vrchní písař 1342 zl. 14 kr., český a německý písař po 671 zl. 7 kr. a oba komorníci po 335 zl. $33^1/_2$ kr. Poněvadž se však na taxe nesešla summa každoročně stejně veliká — k. p. roku 1780 sešlo se celkem jen

---

apd. vykonané na soudu komorním v l. 1671—1727. Vzadu jest na 13 listech alfabetický rejstřík. Vazba nová. Č. 463, stará sig. K. 3.

16. Registra relací z let 1704—1757 obsahují na listech 1—7 zápisy o installaci nejv. hofmistrů kr. č. v letech 1708—1757 a na listech 71—319 návrhy soudu komorního na jmenování hejtmanů krajských v letech 1704—1753. Návrhy tyto jsou ve skupinách pro každý rok a všecky kraje a opatřeny jsou záhlavím: „Poznamenání pánův hejtmanův krajských, kteří v letu 1704 byli a na rok 1705 od král. soudu komorního na JMCské kancellář českou místodržickou se podávají" — „Consignation deren königl. Creysshaubtleuthen, welche in diesem 1752 Jahr von dem königl. Cammerrecht auf das 1753 Jahr proponiret worden." Na čistých nyní listech 8—70 měli býti asi zaznamenáni nově jmenovaní přísedící radové soudu komorního té doby. Lze tak aspoň souditi z původního nápisu na hřbetě: „Páni páni nejvyšší hofmistři. Páni raddy. Páni hejtmané krajští." Vazba původní v tuhých bílých papírových deskách. Č. 933.

Dále zachovala se ještě Registra příjmu a vydání peněz taxovních při úřadu soudu komorního kr. č. z r. 1613, tři drobné svazečky, z nichž jeden o 14 úzských dlouhých listech, „První kvartál" nadepsaný, obsahuje „Příjem peněz taxovních při ouřadu soudu komorního kr. č. od 1 dne měsíce Januarii až do posledního dne měsíce Martii vše leta 1613" a „Vydání z napřed psaných příjmův". Druhý svazeček, „Čtvrtý kvartál" nadepsaný, obsahuje na 8 úzských dlouhých listech příjem a vydání peněz taxovních ode dne 1 října do 31 prosince 1613. Třetí hlavní svazek o 8 velkých listech obsahuje pod nápisem v čele uvedeným „Příjem peněz taxovních za rok pořád zběhlý vše leta 1613" a „Vydání z napřed psaných příjmův leta 1613". Č. 938.

V soupise pod č. V. 3 uvedený Manual zpráv a dobrozdání z let 1661—1714, jehož původní název znám nebyl, nazývá se správně dle poznámky na listu 236 Register nových pomorančových č. IV. 5 Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714.

Registra svědomí z let 1500—1505 a 1522 č. II. 4 a 6 a Registra nálezová z let 1510—1513 č. III. 5, která až dosud byla zařaděna mezi deskami dvorskými, byla na žádost Správního Výboru Musea kr. č. od sl. Praesidia c. k. vrchního soudu zemského darována r. 1906 archivu musejnímu a jsou v něm nyní zařaděna pod č. 935—937.

[23]) Viz níže výtah z protokolu v příloze.

2327 zl. 17 kr., za to však r. 1777 celkem 4617 zl. 9 kr. — a úředníci tedy neměli jistoty o velikosti svého ročního příjmu, žádali r. 1769, aby stát taxu si ponechal, za to však aby jim bylo vypláceno určité, pevné roční služné. Císařovna Marie Teresie nechtějíc „in der bisherigen Verfassung des königlichen Kammerrechts eine Abänderung zu machen", zamítla žádost jejich (č. 151). Výslužné ovšem neměli ani oni ani jejich vdovy. Když r. 1680 vdova po německém písaři prosila za milostivou podporu pro sebe a pro své děti, odmítla česká komora rozhodně prosbu tu co zcela nemístnou (č. 54).

V dobách nebezpečných, když mor aneb válka ohrožovaly bezpečnost v městech Pražských, se neúřadovalo. A bylo-li nebezpečí příliš veliké, byly archiv a soudní registratura vyvezeny na venek, k. p. roku 1778 (č. 176, 177) do Benešova a Tábora, začež úředníci, kteří při tom dohlíželi, obdrželi denně 45 kr. náhrady (č. 179). Když nebezpečí minulo, byla práva zase otevřena (č. 4, 13, 27).

Ačkoliv obnoveným zřízením zemským jazyk český a německý na roveň si byly postaveny, jsou zápisy úřední v prvé polovici 17 století téměř výhradně české. V druhé polovici toho století šíří se němčina i na soudu komorním stále více a více, tak že k. p. v terminu sv. Martina 1664 již „nebyla žádná česká pře".[24]) Podobně tomu bylo o sv. Martinu 1674, o sv. Bartoloměji a sv. Martinu 1687, sv. Martinu 1689 i o sv. Pavlu 1690, kdy vlastenecký písař ulevil si povzdechem: „Sancte Venceslae ora pro nobis!" Když však o Svátosti 1692 opět musel do register poznamenati: „Tohoto terminu žádná česká vejpověď nebyla," vydral se mu ze stísněných prsou zoufalý výkřik: „Domine salva nos, perimus!" V 18 století ovládl jazyk německý již veškeré úřadování a český zápis jest výjimkou.

Náklad na potřeby úřadu soudu komorního nesla královská komora česká. Byla však přitom nad míru opatrná a nespěchala příliš. Tak k. p. když dvorní truhlář a dvorní zámečník předložili za nářadí r. 1671 úřadu dodané své účty, které oba dohromady činily hroznou summu 11 zl. 25 kr., museli prositi nejv. hofmistra, aby sám ve věci té zakročil (č. 46—48). Ale i potom zdráhala se česká komora účty ty zapraviti, odkazujíc na úřad stavební (č. 49). Když dne 16 prosince 1697 vrchní písař žádal komoru (č. 89), aby mu opatřila truhlu, do níž by mohl bezpečně peněžité deposice ukládati, odvolávaje se na to, „že slavná komora všecky vzlášť bezelstné potřeby k témuž úřadu vejš připomenutého královského soudu komorního jakožto JMCské vlastního zaopatřiti jest nařizovati ráčila," nedostal ani odpovědi. Opětoval proto svou žádost d. 24 ledna a opět d. 17 února 1698. S jakým výsledkem, neznámo. Za těch okolností nelze se diviti, že archiv a registratura byly špatně opatřeny. Došlo konečně k tomu, že do hořejší písemné deposice, „alwo die uralten königlichen Register undt erörtherte Acta pro bono publico ad perpetuam rei memoriam" byly uloženy, rozbitými

[24]) Tamtéž.

okny dešť, prach a sníh volný měly přístup a ovšem „an denen Schriften und Registern grossen Schaden verursachen". Žádal proto vrchní písař d. 9 dubna 1699 (č. 94) komoru českou za nezbytnou opravu místností a za skříně pro královská registra. S jakým výsledkem, ukazují sama plísní velmi porušená registra, pokud se ovšem až na naše časy zachovala.

Dne 7 září 1781 bylo nejv. hofmistru nařízeno (č. 189), aby podal podrobný soupis úřednictva soudu komorního s udáním služebných let, studií apd. Bylo to předzvěstí zrušení soudu komorního, které bylo nařízeno dvorním dekretem ze d. 4 dubna 1783 (č. 198). O Svátosti 1783 zasedal soud naposledy (č. 199); pře, které byly úplně připravené, byly ještě vyřízeny a nález vynesen; ostatní byly odevzdány soudu zemskému k dalšímu řízení. V době té byli v úřadě soudu komorního (č. 200) vrchním písařem Pavel Foydl, českým písařem a taxatorem Ignác Hackl, německým písařem a translatorem Gottfried Haubtmann, prvním komorníkem Václav Zerin, druhým komorníkem Tomáš Pechtl. Německý písař G. Haubtmann byl dán po $22^1/_3$leté službě na odpočinek s výslužným 223 zl. $42^1/_2$ kr. Vrchní písař P. Foydl stal se tajemníkem soudu appellačního, český písař I. Hackl tajemníkem soudu zemského a oba komorníci stali se sluhy u soudu appellačního a zemského, všickni prozatím se služným, které se rovnalo výše uvedenému posavádnímu ročnímu jejich příjmu průměrnému. Tak zanikl dne 31 května 1783 staroslavný královský soud komorní v království českém!

1.

1627 d. 13 srpna ve Vídni. — Ferdinand II. nařizuje*) místodržícím kr. č., aby nově jmenované rady soudu komorního Jaroslava Volfa ze Šternberka, Zbyňka Novohradského z Kolovrat, Ferdinanda Libštejnského z Kolovrat, Jana Adama Čejku z Olbramovic a Hynka Jiřího Žďárského ze Žďáru do soudu toho dosadili. [Orig. v archivu Musea kr. č.]

*) Přípis tento otiskl jsem v plném znění pod č. 260 ve svých Příspěvcích k dějinám soudu komorního kr. č. z let 1526—1627. (Hist. archiv č. 24.)

2.

1628 d. 14 srpna v Praze. — Joachym st. Slavata žádá nejv. hofmistra za čtyřdenní dovolenou. [Orig. v c. k. místodržitelském archivu sig. K. 144, 4.]

Službu ꝛc. Přitom VMt služebně prosím, že mou první žádost neoslyšeti, nýbrž laskavě tu milost prokázati a mně, dá Pán Bůh, v středu ráno do Starý Boleslavě a potom na Stránov na čtyry dni, poněvadž velice mnoho činiti mám a mně nemálo na tom záleží, odpustiti ráčíte. Já bohda, co nyní zmeškám při soudu komorním, všechno vynahraditi a VMti poslušně sloužiti nepominu. Za laskavou odpověď žádám*) ꝛc. Joachim starší Slavata m. p. — V Praze 14 Augusti 1628.

*) Žádost tato byla příznivě vyřízena, jak svědčí poznámka na zadní straně listu: „K této žádosti jest od JMti nejvyžšího pana hofmistra království českého povoleno až do neděle nejprve příští, to jest do 20 Augusti 1628.“

3.

1632 d. 20 prosince ve Vídni. — Ferdinand II. nařizuje místodržícím kr. č., aby nově jmenované rady soudu komorního v úřad jich uvedli. [Orig. v c. k. místodržitelském archivu sig. K. 144, 3 č. 2.]

Ferdinand der Ander ꝛc. Demnach wir eine Notturft zu sein erachtet, dass unser königliches Cammerrecht mit mehrern Personen und Assessorn bestellet werde und diesemnach die wolgeborne, gestrenge und ehrenveste, unsere liebe Getrewe, Wilhelm Albrecht von Kolowrath auf Teinitz, Ferdinand von Risenberg vnd Schwihaw, Geörgen Wratislaw von Mitrowitz auf Litny, Peter Geörgen Kokorsowecz von Kokoržowa, Josue Korzensky

von Tereschaw, Albrechten Beneda von Necztny [sic] und Adam Hineckh Wrabsky von Wrab umb ihrer uns berühmbten guetten Qualiteten willen zu unseren Räthen und königlichen beheimschen Camerrechts-Beysitzern gnedigst deputirt und vorgenommen, als haben wir euch solches hiemit anfüegen und gnedigst anbefehlen wollen, dass in unserm Nahmen ihr von denselben mit dem nechsten die gebührende Pflicht abnehmen und du obrister Landthofmeister bey nechster Haltung des künftigen Camerrechts dieselben, wie breuchlich vnd herkomens, installirest, wie ihr wol zu thuen und hieran unsern gnedigsten Willen vnd Meinung zu vollbringen wissen werdet.*) Verbleiben ꝛc. Geben in unserer Stadt Wien den 20 Monatstag Decembris im 1632 ꝛc. Jahr. — Ferdinand m. p. — Gulielmus comes Slauata, regis [sic] Bohemiae s. cancellarius m. p. — Ad mandatum sacrae caesareae Maiestatis proprium Albrecht von Kolowratt m. p. — D. Freisleben m. p.

*) Podobnými přípisy, jichž originály jsou též v c. k. místodržitelském archivu pod sig. K. 144, 3 č. 3 a 6, nařizuje, aby byl uveden v úřad d. 18 února 1633 Karel Hiserle z Chodů a d. 26 února 1633 Jiří Kotvice z Kotvic.

4.

1633 d. 2 března ve Vídni. — Ferdinand II. nařizuje nejv. hofmistru kr. č., aby otevřel registra soudu komorního k potřebám stran. [Registra královská bílá relací z kanceláře české vyšlých v letech 1591—1640 č. 596, stará sig. T. 1 fol. 330.]

Ferdinand der Ander ꝛc. Demnach wir uns gnedigst resolvirt, dass die Register bey dem Kammerrecht in unserm Erbkönigreich Böheimb aufgethan und also daraus meniglich mit Einverleibung ihrer Nothurften und Ertheilung der etwa bedorftigen Abschriften gedienet werden könte, als beuehlen wir dir hiemit gnedigst, dass du an gehörigen Örtten die gemessene Verfuegung thuest, damit besagtes Kammerrecht alsobaldt eröfnet und also hierdurch denen Inwohnern, ausser was die Process- und Exekutionssachen anlangt, in allen und jeden Fällen, es sey mit Einverleibung ihrer Notturft, Ertheilung bedürftiger Abschriften oder sonst in anderen dergleichen Fürfallenheiten, wie etwa dies Orts Herkommens, gedienet werde ꝛc. Geben in unserer Stadt Wien den andern Monatstag Martii in 1633 ꝛc. Jahr. — Ferdinandt. — Gulielmus comes Slavata, regni Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae Majestatis proprium Albrecht von Kolovrat. — D. Freisleben.

5.

1637 d. 16 února na Hradě Pražském. — Místodržící kr. č. žádají nejv. hofmistra, aby podal zprávu o tom, jací advokáti a prokurátoři u soudu komorního strany zastupují. [Registra královská bílá relací z kanceláře české vyšlých v letech 1591—1640 č. 596, stará sig. T. 1 fol. 407—408.

Služby své ɔc. Netajíme VMti, že vedle jistého nařízení našeho všickni advokáti a prokurátorové na Hradě Pražském při vyšších soudech lidem v potřebách jich sloužící, kterak k povinnosti své qualificirováni neboližto spůsobni jsou, dostatečně examinováni býti mají. I poněvadž oni také při ouřadu VMti soudu komorního lidské spravedlivosti přednášejí a VMti hodnost a habilitací jich dobře povědoma jest, protož jmenem a na místě JMKské VMti napomínáme, od osob pak svých přátelsky a služebně žádáme, že to při úřadu VMti soudu komorního, aby nám o jednom každém z předoznámených advokátů a prokurátorů in specie jistá správa s dobrým zdáním učiněna byla, nařiditi ráčíte ɔc. Dán na Hradě Pražském 16 Februarii a. 1637.

Poznamenání, kteří advokáti, prokurátoři a řečníci dle nařízení JMtí pánův pánův místodržících skrze jistý o to publikovaný patenty na kancelář JMKské se ohlásili:

Anno 1636, 4 Septembris: Jan Podzimek, Václav Šindler, Tomáš Divůček, Adam Hraběšinský; 5 Matěj Kord; 6 Tomáš Veselský, Jiří Willich, Jakub Krištof Čistecký, Florian Lautrpach, M. Kašpar z Lichyně; 9 Jiřík Šturnius Olesský, Hendrych Grumpach, Jiří Matěj Rovenský; 11 Melichar Adalbert Kalenda, Matouš Štycký, Jan Jelínek; 15 Jan Scaenophil, písař mezi desíti soudci a šesti m. p., Jan Antoš, Jan Vostrovský, Pavel Šuller, Mikuláš Vachanecius, David Renoldt, Lorenc Javůrek, Jan Viktorin Žatecký; 17 Jonáš Kralius; 18 Jan Zlomek; 19 Jan Klecl, Jan Payer, Václav Sokl Koželuh; 22 Jiří Starý Locika; 25 Jan Mezřický. Pánům kommissařům v té věci nařízeným odeslati, 14 Octobris.

October a. 1636, 27 Eliáš Rožďalovský žid.

Januarius a. 1637, 29 Jan Jivanský D. IV.

Ohlášeni v německém jazyku: September 1636, 6 Jan Arnoldt; 9 Matyáš Lichtenberger; 15 Johann Georg Wendlinger, Jaroslaus Philip Güntner; 18 Kašpar Kluck; 23 Balthazar Schnebarth; November 26 Gotfried Mieto, M. Jan Martini Chyenn.

6.

1637 d. 9 září na Hradě Pražském. — Místodržící kr. č. žádají nejv. hofmistra, aby poslal české kanceláři opisy všech nařízení, která do soudu komorního za králů Ferdinanda II. a III. došla. [Registra královská bílá relací z kanceláře české vyšlých v letech 1591—1640 č. 596, stará sig. T. 1 fol. 416.]

Služby své ɔc. Netajíme VMti, že toho jisté potřeby ukazují, pro kteréž jmenem a na místě JMCské krále a pána nás všech nejmilostivějšího VMti napomínáme, od osob pak svých přátelsky a služebně žádáme, abyste při úřadu VMti soudu komorního všecky jak od JMCské Ferdinanda toho jména druhého slavné paměti tak i nynějšího JMCské k témuž úřadu v jakýchkoli cirkumstanciích neboližto případnostech prošlé novellas,

neméně též všelijaká buď zemských neb stran v rozdílných spořích a rozepřích se dotýkající nová ustanovení a nařízení neprodleně s pilností vyhledati dáti a toho všeho hodnověrné vejpisy na kancelář JMCské českou nám co nejdříve odeslati poručiti ráčili ꝛc. Dán na Hradě Pražském 9 dne měsíce září l. P. 1637.

7.

1638 d. 12 dubna na Hradě Pražském. — Místodržící kr. č. sdělují nejv. hofmistru cís. nařízení ze d. 16 března t. r. o vedení a přijímání svědkův a žádají jej, aby se soud komorní jím nadále řídil. [Orig. v archivu Musea kr. č. — Opis tamže v Registrech královských bílých relací z kanceláře české vyšlých v letech 1591—1640 č. 596, stará sig. T. 1 fol. 354—358.]

Služby své ꝛc. Jaké psaní JMCská král a pán nás všech nejmilostivější nám pod datum v městě Prešpurce 16 dne pominulého měsíce března z strany spůsobu a pořádku vedení a přijímání svědkův, tu kdež náleží, při expedicích na Hradě Pražském se nacházejících, neméně též o processu, kterýž soudcové i strany mezi sebou zachovávati mají, činiti ráčí, toho my VMti příležitě hodnověrný slovo od slova vejpis *) pro vyrozumění odsíláme, jmenem a na místě JMCské přitom napomínajíce, od osob pak svých přátelsky a služebně žádajíce, abyste to při úřadu VMti soudu komorního jednomu každému, kdo by se koli tam v svých potřebách utíkal, toto JMCské vyměření v známost uvésti i také sami in judicando, v rozsuzování a uvažování lidských spravedlivostí, dle znění jeho tak se zachovati nařiditi ráčili, na čemž milostivá JMCské vůle naplněna bude. Dán na Hradě Pražském 12 Aprilis a. D. 1638.

*) Zní takto: Ferdinand der Dritte ꝛc. Demnach wir bishero erfahren muessen, wie dass wegen der Zeugenführung und auf was Weiss dieselbe gerechtlich fürgehen solle, das Gesacz der neuen Landtsordnung in ungleichen Verstandt genommen und dahin gedeutet werden wolle, sambt die Zeugenführung promiscue und ohne gerichtliche Hülf zugelassen und ein jeder wo und wann, auch in was Sachen es ihme nur beliebe, Zeugnuss nehmen könne, nicht weniger samb bey den höhern Standten die Positionales und Interrogatorien nicht Statt hetten, sondern genug were, wann dieselben nur blos auf des Producenten Ersuchen ihre Zeugnussen unter ihrer und anderr zweyer vom Adel Besiglung auch wol offen erfolgen lassen, oder sonst dem Producenten Abschrieften davon ertheilen, dardurch manchmahlen beschicht, dass theils Zeugnussen allein producirt, andere aber, so zu des Producenten Intention nicht allerdings dienlich, listiglich verschlagen oder andere Subornationes getrieben werden, gestalt dann auch die übrigen Zeugen, sonderlich was Unterthanen betrifft, gancz unordentlich aufgebracht und entweder gar ohn Positionalen und Interrogatorien examinirt, oder da gleich darbey Fragstucke furgehalten, doch die Aussagen auf dieselben nicht speciatim beschrieben, sondern mehr discursweiss aufgezeichnet werden:

Und aber solches wieder den wahren Verstandt der verneuerten Landtordnung laufet, auch mehr zu gefahrlicher und hoch verbotener Subornirung der Zeugen als reiner Ergrundtung der Wahrheit geraichen thuet, dannenhero und weilen dem ganczen Königreich und allen desselben Inwohnern mercklich daran gelegen, dass

mit den Zeugnussen und derselben Abnehmung, als worauf das Fundament gerichtlicher Erkandtnuss und Manches zeitlicher Wolstandt beruhet, erbar und ordentlich gebohren werde, danenhero so sezen, ordnen und wollen wir, dass hinfüro unter, für oder wieder die hohen Stände einzige Zeugenführung (ausser was das Examen ad perpetuam rei memoriam betrifft, darüber wir ingleichen mit Nechsten mehrere Ercklerung zu thuen gedacht) Statt haben noch vor gültig oder schliesslich gehalten, weniger einzige Erkandtnuss nach Ambtshilff darauf erfolget werden solle, es beschehe denn solche Zeugenführung zuvorderist mit nachfolgenden Requisiten als

erstlich, dass zuvor in der Haubtsach, allermassen denn ohnedess in der newen Landtsordnung sub lit. C. 58 verordnet, die Citation ergangen;

zum andern, dass solch Zeugnuss von dem Gerichtsstandt, wo die Action oder Sach, darinnen Zeugnuss gefuhrt werden will, anhengig, auf einer oder der andern Parthey Suochen durch ein Beschickung oder Ambtsbefehl erfordert worden;

drittens, dass derjenige, so Zeugen zu fuhren vermeint, schuldig sey nicht allein die Zeugen dem Gerichtsstandt, wo die Sach anhengig, mit Nahmen zu benennen und darbey zu specificiren und unter wessen Gebieth sich dieselben aufhalten, sondern auch seine Artickeln oder Positionales, darüber die Zeugen requirirt werden sollen, dahin zum Gericht einzugeben.

Welches alles denn observirt werden solle, es wurde gleich das Zeugnuss von einer geistlichen, Herren oder Ritterstandts-Persohn, Burger oder Unterthanen begehrt, jedoch im Übrigen mit dem Unterscheidt, wie es in der vernewerten Landtsordnung wegen der Civil- und Criminalsachen und dann auch mit den geistlichen und burgerlichen Persohnen ausgemessen.

Wann nun dasselbe Gericht von einer Parthey umb Erforder- oder Beschickung der Zeugen, wie oberwehnt, angerufen und ihme dieselben mit Nahmen, auch wo sie zu befunden, beschrieben und zugleich die Positionales (denn sonsten, wann die bemelte Requisita nicht erfüllet, soll in keine Zeugenführung verwilliget werden) überreichet worden, so wirdt selbiges Gericht vor allen Dingen dem Gegentheil, wieder welchen die Zeugenführung angesehen, die Positionales zusenden und ihme auferlegen innerhalb vierzehen Tagen, von Dato der Insinuation anzureitten, seine Interrogatorien darüber zu selbigem Gericht einzubringen.

Wann nun solches beschehen oder auch beklagter Theil mit seinen Interrogatorien gleich nicht einkhäme, so soll mehr ernanntes Gericht oder Tribunal solche Positionales und Interrogatorien, da welche einbracht, neben denen in der newen Landtsordnung C. 29 ausgeseczten Generalfragstuckhen (wann dieselben nit schon vorhin von der Parthay gereget [sic] worden) denen von Zeugenführer benandten Zeugen, da dieselben Herren oder Ritterstandts, zu senden und ihnen auferlegen ihre Aussagen und Wissenschaft darüber auf ein jedes Fragstuck absonderlich und specialiter abzufassen und dasselbe inner den nechsten vier Wochen, von Zeit der Insinuation anzureitten, unter seinem und zweyer aus dem Herren- oder Ritterstandt Insigl auf des Producenten Unkosten, welche er alsobaldt bey Ausbringung der Beschickung bey Gericht baar niderlegen solle, durch einen aignen Poten dahin zu selbigem Gerichtsstandt versigelter einsenden solle. Dabey wir dann noch ferner dieses sancirt und verordnet haben wollen, dass ein jeder Zeug aus bemelten beyden Ständten nicht allein, wie bishero brauchlich gewesen, das Zeugniss unter seinem Insigl neben andern zweyen adelichen Persohnen besigeln, sondern auch dasselbe inwendig mit eignen Handten unterschreiben oder, wofern er des Schreibens nicht kundig, einen aus denen jeczt bemelten adelichen Persohnen zur Unterschrieft erbitten; im Übrigen aber davon keinem Theil vor dessen gerichtlicher Publication das Wenigste endtecken, weniger davon Abschrieften ertheilen solle bey Vermeidung der Straff, so nach Gestalt der Sach wir oder unser Landtrecht erkönnen wurden.

Was die geistliche Persohnen anlangt, sollen nicht weniger die Positionales sambt den bemelten Interrogatorien in Sachen, darinnen ihnen vermög der königl. Landtsordtnung Zeugnuss zu geben zugelassen, ihrer ordentlichen geistlichen Obrigkeit zugesendet und derselben Zeugnuss ingleichen specialiter darüber erfordert werden; allermassen wir dann auch bey den Städten solches observirt haben wollen.

Was aber die Unterthanen betrifft, wurdet [sic] vielerwehntes Tribunal oder Gericht auf des Producenten beschehene Specification derselben Herrschaft, unter welcher sie gehören oder sich aufhalten, solche Specification durch eine Beschickung insinuiren und derselben auferlegen, dass sie die benandte Zeugen bey der Straff, davon in der newen Landtsordtnung mehrers gemeldet, vor das Gericht gestellen, auch, da solche Unterthanen, Dienere oder Beambten wieder ihre Herrschaft oder Obrigkeit selbst zur Zeugnuss geführt wurden, dieselben ihrer Unterthänigkeit und Pflicht, soviel dieselbe Sach in particulari betrifft, erlassen [sic] und darüber zugleich Schein mittheilen, welche sie alsdann vor allen Dingen bey Gericht aufweisen und aldort lassen sollen.

Wann nun also jeczt verstandenermassen die benandte Unterthanen vor das gehörige Gerichtsorth gestellet werden, so sollen die bey demselben Gericht oder Tribunal darzu bestellte Officirer dieselben und zwar einen jeden absonderlich vorlassen, sie zuvorderist, dass sie die Wahrheit aussagen und niemandt zu Lieb oder zu Leidt ichtwas verschweigen oder Unwarhafftes veroffenbahren, eyferig ermahnen, nicht weniger ihnen den Meinaydt und die zeitliche und ewige Straff, so auf denselben beruhet, und dass sie ihnen bey dem allmächtigen Gott, uns, dem weltlichen Richter und der laedirten Parthey eine schwere Verantwortung, ja die ewige Verdambnuss selbst aufbinden, gebührlich repraesentiren, alsdann dieselben mit dem Zeugenaydt belegen und darauf einen jedweden, wie vorerwehnt, absonderlich furfordern, demselben die Positionales und Interrogatorien von Punct zu Punct furlesen, seine Wissenschaft darüber, sowol die causam scientiae eigentlich vernehmen und desselben Aussagen in ihren Umbständten fleissig aufmercken, einem jeden darauf silentium imponiren und sie alsdann wieder nach Haus lassen, auch diejehnigen, welche ihre Pflicht, wie oberwehnt, erlassen, widerumb an ihre Obrigkeit mit dem schuldigen Gehorsamb weisen, derselben gesambte Aussagen aber in einen verschlossenen Rotulum bringen, darauf volgendts derselbe sambt den andern bey ihnen eingelangten Zeugnussen in der sub lit. C. 44 ausgeseczten Zeit nach der Duplica publicirt und beyden Theilen auf Begehren Abschrieften davon erfolget, auch folgendts darauf, wie in der Landtsordnung ausgeseczet, mit der Probationschrieften verfahren werden, jedoch mit dieser unserer fernern allergnädigisten Erklärung: Demnach in der Landtsordnung sub lit. C. 20 und E. 12 ausgeseczet, dass jedweder Parthey nur eine Probationschrieft zugelassen und nach derselben weiter keine Schrieft statt haben solle, und [sic] aber die Erfahrung bezeuget, dass solches zu mercklicher Gefahr der Partheyen leichtlich gereichen könne, auch nicht unbillich, dass eine Parthey der andern Gegenwehr sehe und von allen Schrieften, darüber er judicirt werden solle, Wissenschaft habe, auch also mit mehrer Verlässligkeit submittirn köndte, so seczen und ordnen wir, dass hinfüro zugleich die Probationschrieften von vier Wochen zu vier Wochen gegen einander communicirt und also auch der Weissungsprocess in vier Schrieften geschlossen, dabey aber in der Haubtsach nichts Neues eingebracht oder, da gleich was eingebracht, nicht attendirt werden solle.

Wornach sich nun alle unsere nachgeseczte Instanzien in unserm Erbkönigreich Böheimb zu verhalten wissen werden. Geben in unserer Stadt Pressburg den 16 Martii a. 1638 etc. — Ferdinand. — Gulielmus comes Slauata, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae Majestatis proprium D. Freissleben.

8.

1638 d. 7 listopadu na Bystrém. — Vilém Hendrych Bezdružický z Kolovrat omlouvá se nejv. hofmistru, že se pro nemoc zasedání soudu komorního súčastniti nemůže. [Orig. s vlastnoručním podpisem a pečetí v archivu Musea kr. č.]

Službu svou ꝛc. Poněvadž nastávající soud komorní již se přibližuje, na jiném sem nebyl, než vedle povinnosti mé VMti na službu se postaviti a JMKský soudu komorního přítomni býti. Že pak nenadále Pán Bůh všemohoucí mne nemocí navštěviti ráčil, tak že pro nedostatek zdraví svého v lůžku zůstávati a nemalé bolesti snášeti musím, a bych nejraději chtěl povinnosti svý zadosti učiniti a VMti na službu se postaviti, na ten čas mně nikoliv možné nejní: Z té slušné příčiny při VMti tímto mým omluvným psaním se ohlašujíc, že mně při sobě omluvného a dáleji v lásce své poručeného jmíti ráčíte, VMt služebně žádám. S tím VMt mocné ochraně božské poručena činím. Datum na Bystrým 7 dne Novembris leta 1638. — VMti každého času k službám povolný Vilím H. z Kolovrat m. p.

9.

1638 d. 7 listopadu na Horkách. — Ferdinand Libštejnský z Kolovrat omlouvá se nejv. hofmistru, že se pro neodkladnou cestu zasedání soudu komorního súčastniti nemůže. [Orig. s vlastnoručním podpisem a pečetí v archivu Musea kr. č.]

Wohlgebohrner Herr Herr! ꝛc. Habende in raiffer Gedächtnüs, dass ich zu denn iczt angehenden königl. Cammer und Hoffrechten compariren solle die Gerechtigkeit denn Leuthen mitzuthailen behülflich zu sein, sowohl auch Euer Genaden aufzuwardten, weiln dann in nothhafftigen Sachen ich auf Dressen verraissen muss, alss bitt ich E. G. umb Verzeühung wegen meiner Nichterscheinung. Verleyhet mir Gott die Gesundtheit, will ich solches alles zu den zukünftigen Rechten mit meiner Praesentz recompensiren. Actum Horka den 7 Novembris 1638. — Unnss in den Schutz dess Allerhöchsten befehlendt Euer Genaden iederzeit dienstwilliger Knecht Ferdinand Herr von Kolowratt.

10.

1638 d. 10 listopadu v Klatovech. — Vilém z Klenového a z Janovic omlouvá se nejv. hofmistru, že se pro přípravy k sňatku zasedání soudu komorního súčastniti nemůže. [Orig. s vlastnoručním podpisem a pečetí v archivu Musea kr. č.]

Milostivý pane pane! Službu svou ꝛc. Vedle toho, milostivý pane, tak jak povinnost má s sebou to přináší, k nynějšímu slavnému soudu komornímu JMKské v království českém nastávajícímu a VMti k snížené službě své povinné se dáti najíti majíce, že toho tak, jak bych rád chtěl, (proto že se k stavu svatého manželství hotoviti musím) vykonati nemohu, z té slušné příčiny, milostivý pane, při VMti se poslušně a poníženě omluvna

činím. Jinším časem, pokudž mně Pán Bůh zdraví propůjčiti ráčí, toho pilněji, co nyní obmeškáno jest, vynahrazovati a VMti se poníženě odsluhovati nepominu. S tím milost boží s námi se všecknými býti rač! Datum z Klatov 10 Novembris leta 1638. — Vilém z Klenového a z Janovic m. p.

11.

1638 d. 12 listopadu na Hradě Pražském. — Místodržící kr. č. sdělují nejv. hofmistru cís. nařízení v příčině dluhů od konfiskovaných královských měst zdělaných a žádají, aby se jím soud komorní řídil. [Orig. v archivu Musea kr. č. — Opis tamže v Registrech královských bílých relací z kanceláře české vyšlých v letech 1591—1640 č. 596, stará sig. T. 1 fol. 359—361.]

Urozený pane ꝛc. Jaké psaní JMCská král a pán nás všech nejmilostivější nám pod datum v městě Vídni druhého dne přítomného měsíce v příčině dluhův, kteříž tak koli od královských měst buď na díle aneb docela confiscirovaných, zastavených, neméně též i jiným v posses a užívání daných a postoupených vzděláni jsou, činiti a co z strany splacování týchž dluhův milostivě nařizovati ráčí, toho my VMti hodnověrný slovo od slova vejpis *) k vyrozumění odsíláme nepochybujíce, než že VMt to vše při úřadu VMti slavného soudu komorního (tak aby se v tom jeden každý, koho by se tu koli dotýkalo, čím spraviti věděti mohl) zapsati rozkázati ráčíte ꝛc. Dán na Hradě Pražském 12 Novembris anno 1638. — N. N. JMti římského císaře, uherského, českého ꝛc krále tejná i jiné rady, komorníci, královští místodržící, nejvyšší ouředníci a soudcové zemští v království českém. — Jakub Theodosius Včelín m. p.

*) Zní takto: Ferdinand der Dritte ꝛc. Hoch undt wolgeborne, wolgeborne, würdiger undt gestrenge liebe Getrewe! Ihr habt euch guetermassen zu bescheiden, wasgestaldt nun von langen Jahren hero Zweiffel fürgefahlen, wie es mit derjenigen khönigl. Stedt Schuldenlast zu halten, welche entweder gancz oder zum Theil confiscirt, übergeben oder verpfendet worden. Gleichwie aber wir von Zeit unserer angetrettenen königlichen Regierung an, uns unter andern zuvorderist angelegen sein lassen in allen bisherigen zweiffelhaftigen Fällen guette Richtigkeit zu schaffen, als haben wir auch diesen Punkht aus dem Grundt beratschlagen lassen und uns daruber folgendter Gestalt den Rechten und der Billigkeit nach resolvirt, nemblich und vors erste: Diejenigen khöniglichen Stedt belangendte, welche gancz und gar confiscirt, verkhauft oder sonsten eigenthumblich verwendtet worden, würde unter den Schulden, welche vor, in und nach der Rebellion gemacht, ein gebirlicher Unterscheidt zu halten sein. Dann was die Schulden, so noch vor der Rebellion aufgenomben worden, antrifft, befinden wir vor billich, dass dieselben von den Possessoren derley confiscirten Stedt (es wehre dann zu verführen, dass weylandt unser hochgeertister Herr Vatter christmildigster Gedechtnuss den Schuldenlast uber sich genommen und dem Possessori die Vertrettung gegen derley Creditorn versprochen hetten, auf welchen Fall unsere Böhamische Cammer darfür billich haften würde) gebuhrlich abgetragen werden.

Was dann die in Zeit wehrendter Rebellion gemachte Schulden anreicht, dofern die Dorleyherr gewust oder bey einem gleichen wissen khönnen, dass solche Gelder zu Beferderung der Rebellion und was dem anhengig, ausgeborget worden,

in solchem Fall werden alle dergleichen Schulden als unordentlich von Rechtswegen verworfen und genichtiget. Da aber entweder der Glaubiger umb dergleichen keine Wissenschaft gehabt und das Geld zu gemeiner Stadt Nutzen erweislich verwendet worden were, oder da solche Schulden Weisengelder gewesen und die Vormundere nicht solvendo wären, oder auch wann solche dargeliehene Gelder ad causas pias gehört hetten, alsdann wurden die Possessores dergleichen confiscirten Stedt oder, da sie wegen der Vertrettung, wie vorberühret, versorget, unsere Böhamische Cammer dieselben billich zu gelten und abzutragen schuldig sein.

Was aber endtlich diejenigen Schulden, darmit sich dergleichen gancz confiscirte Stedt nach der Rebellion beladen, anbetrifft, würden hier blos diejenigen Gelder, welche die Stedt vor Zeit der Prägerischen Victori bis zu der beschehenen Alienation ausgeliehen, zu consideriren sein. Dann, was nach erfolgter Alienation beschehen, würde einer jedwedern dergleichen Stedt erkaufft oder sonst durch ordentlichen Titul an sich gebracht, die Gebühr und Billigkeit darüber zu bedenckhen zu stehen. Da aber dergleichen Stedt nach der Prägerischen Victori jedoch noch vor solcher Alienation Schulden aufgenommen und hierzu königlichen Consens erhalten hetten, oder da auch solches ohne Consens beschehen, jedoch zu erweisslichem gemeinen Nuczen verwendet worden were, so wurden derley Schulden ingleichen von den Possessoren, sie weren dann wegen der Vertrettung, wie mehr berührt, genugsamb versehen, billig zu bezahlen sein.

Jedoch ist bey allen diesen drey vorhergehenden Membris in Acht zu nehmen, ob nicht etwa ein oder der ander Creditor sich der Rebellion theilhaftig gemacht: denn in solchem Fall giengen derselben Schulden unserm königlichen Fisco zue Gutem. Und diess also von den Stedten, welche gancz confiscirt und anderwerts verwendet worden.

Soviel aber diejenige Stedte antrifft, derer Guetter nur zum Theil confiscirt, zum Theil aber bey der Stadt noch gelassen oder ihnen restituirt worden, hat man vor allen Dingen den Unterscheidt, so in vorgehenden Punkt wegen der Zeiten und wann eine oder die andere Schuldt aufgenommen, ebenfalls in Acht zu nehmen und dann zwischen den Debitis hypothecariis und chyrographariis diesen Unterscheidt zu machen, dass, soviel die Debita realia, so auf einem oder dem andern Guet hafften, solche von den Possessoren derselben, er seye dann, wie oft gedacht, wegen der Vertrettung gebührlich versichert, abgestattet; die chyrographaria credita aber nach Proportion dessen, was die Stadt an Guettern noch behalten und was ihr confiscirt worden, abgerichtet und nach solcher Proportion die Bezahlung von den Possessorn und den Stedten zugleich geleistet werden solle. Gestalt dann auf was Weiss etwa zue solcher Proportion am Fueglichsten zue gelangen, wir uns gegen euch absonderlich in Gnaden vernehmen lassen wollen.

Im Übrigen ist hiemit unser gnädigster Befelch, dass ihr diese unsere Resolution dem Cammerrecht, Appellationsgericht, Burggrafenambt und Landtaffel alsobaldt insinuirt und sie in denen daselbst etwa furfallenden Fällen darnach sich zu verhalten gebuhrlich anweiset. Daran wird vollbracht unser gnädigister Will und Meinung. Geben in unserer Stadt Wienn den anderen Monatstag Novembris in 1638, unserer Reiche des römischen im andern, des hungarischen in dreyzehenden und des behmischen in aylften Jahr. — Ferdinand. — Georgius comes de Martinicz, regis Bohemiae cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae Majestatis proprium D. Freissleben.

12.

1638 d. 10 prosince ve Vídni. — Ferdinand III. nařizuje české komoře, aby nově jmenovanému nejv. hofmistru služné řádně bylo vypláceno. [Orig. koncept v archivu c. a k. dvorské komory ve Vídni č. 600.]

An die böh. Cammer. — Ferdinandt ꝛc. Demnach wür unsern Rath, Cammerern und Appellationspraesidenten zu Prag und lieben Getreuen Friederichen von Tallemberg (titl.) noch undterm Dato den 12 Octobris diss Jahrs umb seiner vielfaltig uns erzaigten ansehnlichen gehorsambisten Dienste wie auch andern gerüembten fürtrefflichen Qualitäten willen zu unserm obristen Landthofmeister in unserm Erbkhönigreich Böhaimb in Gnaden an- und aufgenomen: Als ist unser gnädigster Bevelch hiemit an euch, dass ihr dise unser ergangene gnädigste Resolution nit allein gebührendt ad notam nehmen lasen, sondern auch gehörigen Orthen in unserm Nahmen die weittere Verordnung thun sollet, damit gedachten von Tallenberg wegen solches ihme conferirten obristen Landthofmeisterambts vom obgehörten Dato an und hinführo die gebührendte Besoldtung jedtesmahlen richtig geliefert werdte. Daran ꝛc. Geben Wienn den 10 Decembris 1638.

13.

1640 d. 19 května na Hradě Pražském. — Místodržící kr. č. oznamují nejv. hofmistru, že císař svolil, aby práva v zemi zase byla propuštěna. [Registra královská bílá relací z kanceláře české vyšlých v letech 1591—1640 č. 596, stará sig. T. 1 fol. 431—432.]

Urozený pane ꝛc. Jaké psaní JMCská král a pán nás všech nejmilostivější nám pod datum v městě Vídni 8 dne přítomného měsíce v příčině propuštění zase práv v tomto dědičném království svém českém činiti ráčí, toho VMti přiležitě hodnověrný slovo od slova vejpis k obšírnějšímu vyrozumění odsíláme.*) ꝛc. Dán na Hradě Pražském 19 dne měsíce Máje leta 1640.

*) List císaře zní v podstatě takto: Ferdinand III. ꝛc. Wir haben aus euerm von vierdten diess an uns abgangenen gehorsambisten Schreiben gnädigst verstandten, wasgestalt ihr das auf dem ersten nechstkünftigen Monatstag Junii einfallende Landtrecht zu hegen undt dardurch alle andere Recht wiederumb zu eröffnen entschlossen, dessen auch bereit die Kreysshaubtleute gebuhrendt erinnern lassen. Gleich wie wir hieraus euern zu Beförderung der Justitz tragenden ruhmblichen Eyffer in der That verspüren undt uns diese euere Verordnung allerdings in Gnaden wolgefallen lassen, also verstehen wir uns gnädigst, dass ihr euch die weitere Kontinuation und eyfrige Fortsetzung derselben auch furters jederzeit alles treuen Fleisses angelegen seyn lassen — werdet.

14.

1641 d. 2 ledna na Hradě Pražském. — Místodržící kr. č. sdělují nejv. hofmistru císařský reskript v příčině místa a sedání soudců ze stavu panského. [Registra relací od JMCské a královských pánův pánův místodržících prošlých v letech 1638—1660 č. 597, stará sig. T. 2 fol. 21.]

Urozený pane ꝛc. Jaké jest poručení JMCská král a pán náš všech nejmilostivější nám pod datum v městě Řezně 12 dne měsíce Decembris pominulého leta 1640 v příčině jistého místa a sedání pánův soudcův

zemských s osob do stavu panského vnově přijatých a pánův rad JMCské královských soudův komorního a dvorského z starožitných rodův panských učiniti ráčil, toho my VMti příležitě hodnověrný slovo od slova vejpis odsíláme.*) 2c. Dán na Hradě Pražském 2 dne měsíce ledna l. P. 1641.

*) Císařský ten reskript vydaný v Řezně dne 12 prosince 1640 jest zapsán v týchž registrech na fol. 15 a zní takto: Ferdinand der Dritte 2c. Demnach uns gehorsambist fürkommen, wasgestaldt zwischen unsern königlichen Räthen undt Beysitzern vom Landt- undt Kammerrecht Zweifel undt Differenzien vorgefallen, ob eine alte Herrnstandsperson aus ermeltem Kammerrecht die Praecedenz vor einer newen Herrnstandsperson aus dem Landrecht haben solle, als haben wir die Sach, als darüber uns die Decision allein zustehet, in reife undt nottürftige Erwegung genommen undt uns hierüber dahin allergnädigst resolvirt, dass, so oft eine alte undt newe Herrnstandsperson in gleichen Stand undt Ambt konkuriren, die alte Herrnstandsperson (allermassen es bishero observirt undt hergebracht) aller Orthen undt Enden die durchgehende Praecedenz haben, entgegen aber, wo eine newe Herrnstandsperson mit einer alten Herrnstandsperson, so ein niedriges Ambt auf sich hette, konkurirte, selbige alsdann in solchem Fall solcher alten Herrnstandsperson, die, wie gedacht, in einem geringern Ambt undt Rathsmittel oder auch gar in keinem begriefen were, ebenermassen aller Orthen undt Enden vorgehen solle; allermassen deme also hinfüro bey allen Fürfallenheuten nachzugehen sein wird. Geben Regensburg den 12 Decembris anno 1640.

15.

1641 d. 2 ledna v Řezně. — Císař nařizuje nejv. hofmistru, aby installoval nově jmenované přísedící soudu komorního. [Orig. v archivu Musea kr. č. — Též v Registrech relací 2c l. 1638—1660 č. 597, stará sig. T. 2 fol. 17.]

Ferdinand der Dritte 2c. Demnach wir die wolgebornen und ehrnvesten, unsere liebe Getrewe, Wilhelm Wenczeln von Talmberg auf Prczitschi,*) Georg Wratislawen von Mitrowicz auf Protiwin, Alesch Wratislawen von Mitrowicz auf Nalcziow,**) Heinrichen Kustoss von Zabrczii***) und Lipka und Wilhelmb Wocken Witha von Sersaweho auf Wadlechowicz †) umb ihrer uns berümbten gutten Qualiteten, Vernunft und Geschicklichkeit willen zu unsern Räthen und Assessorn beym Cammerrecht in unserm Erbkönigreich Böheimb gnedigst resolvirt, selbe auch, einem jeden absonderlich, dessen allbereith errinnern lassen: Als haben wir dir solches hiemit in Gnaden anfuegen und gnedigst anbefehlen wollen, dass du selbe mit den nechsten für dich erforderst, von ihnen die gewöhnliche Pflicht zu solchem Ambte aufnehmest und selbe folgendts bey nechstkünftigen Cammerrechte den Herkommen gemäss installirest 2c. Geben in unser und des heiligen römischen Reichs Stadt Regensburg den andern Monatstag Januarii im 1641 2c. Jahre. — Ferdinand m. p. — Gulielmus comes Slauata, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae Majestatis proprium Albrecht von Kolowratt m. p. — Ad. Pecelius m. p.

*) Prčice. — **) Nelžejovice, Nalžovice. — ***) Zubří. — †) Odlochovice

16.

1641 d. 9 prosince ve Vídni. — Císař nařizuje nejv. hofmistru, aby nově jmenované přísedící do soudu komorního slavnostně uvedl. [Orig. v archivu Musea kr. č. — Též v Registrech relací ꝛc l. 1638—1660 č. 597 stará sig. T. 2 fol. 35.]

Ferdinand der Dritte ꝛc. Wolgeborner lieber Getrewer! Du wirst aus unserm Schreiben nechsthin vom 12 Novembris *) verstanden haben, wasmassen wir die wolgebornen und ehrenvesten, unsere liebe Getrewe, Carl Hermann Koczen Grafen von Dobrsse, Franczen Ignatium Grafen von Pumbsdorf, Sesima von Wrtby und Johann Burgkhardt Kordule von Sloupna zu unsern Cammerrechtsbeysitzern in Gnaden resolvirt, auch dir die Beaydigung und Installirung derselben bey nechsten Cammerrecht gnedigist aufgetragen haben.

Damit nun aber solches zu desto mehrern Splendor und Existimation dieses unsers königlichen Rechts, darauf wir dann billig gedacht, gereichen und unsere gnedigiste Mainung du umb so viel mehr und deutlicher zu erfüllen wissen mögest: so haben wir noch ferner diss an dich ablaufen lassen wollen mit gnedigistem Befehl, dass du nicht allein die Installirung sondern auch die Beaydigung ermelter Persohnen bey nechstem Cammerrecht und in Conspectu der andern anwesenden Cammerrechtsbeysitzer öffentlich fürnehmest und anstellest ꝛc. Geben in unser Stadt Wien den neundten Monatstag Decembris im 1641 ꝛc Jahr.

*) Nezachovalo se.

17.

1642 před d. 30 října. — Nejv. hofmistr Fridrich z Talmberka žádá císaře, aby mu dlužné služné bylo splaceno. [Orig. v archivu c. a k. dvorské komory ve Vídni č. 607.]

Allerdurchleüchtigster ꝛc. Obwohl Eur kays. Mayt. ich ungerne molestire, so treibt mich doch die höchst tringende Noth, so kain Gesaz hat, hierzu, und berichte Eur kays. Mayt. mit Grundt der Warheit underthänigst, dass meine arme und ruinirte Güttl ieziger Zeit kaum auf die Contribution bevoraus angestelten Landesaufboth erklecklich, und mit gueten Gewissen sagen kan, dass ich aus deren Rändten eine geraume Zeit hero keinen Kreuzer gesehen, weniger gehabt. Weil ich dann sonsten auch ausser meiner zwar für sich selbst gar geringen Besoldung keine andere Lebens- und Nahrungsmittel habe, dieselbe aber sowohl von Praesidenten über die Appellation als Obristlandthofmeisterambt, deren ordentlichen Abführung ich versichert worden, gar schlecht gereichet und abgeführt wirdt, wie Euer kays. Mayt. aus beyligender Abreitungscopey *) in Gnaden zu ersehen haben; damit ich nun alhier zue Prag warauf (sic) zu leben haben und in Eur kays. Mayt. Diensten ferner underthänigst continuiren kann:

Als gelanget an Eur kays. Mayt. mein allerunderthänigste gehorsambiste Bitt (indeme ich jeziger Zeit bey so überheüfften Ausgaben Eur kays. Mayt. mit Praetendirung einer Gnadenrecompens anzuelangen Bedencken trage), die geruhen die allergnedigste gemessene Verordnung thun und ernstlich anzubefehlen, damit obgesezter meiner Besoldungsausstandt, wo nicht auf einmahl, jedoch auf zwey oder drey nicht weit aussgesezte Termin mier unfehlbarlich abgestattet, auch hinführo dieselbe richtig bezahlt werde. Solliches ist an ihme selbsten die Billigkeit, und ich werde es mit meinen underthänigst trewisten Diensten wie vor diesem also auch hinführo zue verdienen nach höchster Müglig keit befliessen sein ꝛc. — Fridrich von Talmberg m. p.

*) Der röm. kays. Mayt. Rath, Cammerer, obrister Landthofmeister im Königreich Böheimben und Appellationpraesident aufm königl. Prager Schloss, Herr Friedrich von Talmberg ꝛc ist wegen seiner obristen Landthofmeisterambts-Besoldung der jahrlichen 1983 fl. r. bey jüngst verstorbenen Rendtmeister weyl. Conraden Schluiter Rendtambtsbedienung der Zeit nach richtig bezahlt biess 12 Decembris a. 1638. Bringt solchemnach der Ausstandt, von dannen bies wider 12 Martii diess 1642 Jahrs gereittet, an der Zeit drey Jahr drey Monath und am Gelde 6444 fl. 45 kr.

Hiervon wirdt abgekürzt, was gemelten Herrn von Talmberg bey meiner Ambtsbedienung bezalt worden, als 1901 fl. 21 kr. 3 d.

Ist also nach Abzug dieser Endtrichtung an der obristen Landthofmeisterambts-Besoldung bies 12 diess Monaths Martii hinderstellig benandtlichen 4543 fl. 23 kr. 3 d.

Dan so restiert auch mehrgedachtem Herrn von Talmberg wegen seiner Appellationspraesidentenambtsbesoldung der jahrlichen 1400 fl. r. sowohl bey vorgedachten Schluiterischen Amte, als auch bey meiner Verwaltung bies 15 diess Monaths Martii dieses 1642 Jahrs noch ferners zuebezahlen, benantlich 5168 fl. 48 kr. 1 d.

Summa beeder Ausstandtsposten sowohl obristen Landthofmeister- als Appellationspraesidentenbesoldung thuet zusammen 9712 fl. 11 kr. 4 d.

Actum Prag königl. böhm. Rändtmeisterambt den 15 Martii a. 1642. — Elias Maggauer von Greiffenau.

18.

1642 d. 30 října ve Vídni. — Císař nařizuje české komoře, jak má nejv. hofmistru zapraviti dlužné služné. [Orig. koncept v archivu c. a k. dvorské komory ve Vídni č. 607.]

An die behmische Camer. — Ferdinand der Dritte ꝛc. Demnach bey uns der (tit.) Fridrich von Tallenberg wegen Bezahlung der ihme als obristen Landthofmeistern und Appellationspraesidenten Besoldungsausstände, deren sich vermög beygebrachten rentmeisterlichen Abreitung die erstere bis 12ten Martii jüngsthin auf 4543 fl. 23 kr. 3 d., die andern aber bis 15ten Martii auch dieses ablaufenden Jahrs auf 5168 fl. 48 kr. 1 d erstrekhet, allerunderthänigst supplicando einkhommen und wür es darauf in gnädigster Ansehung seiner hoch geklagten Dürftigkeit gnädigst resolviret und verwilliget, dass ihme für diessmahl die Helfte des obristen Land-

hofmeisters-Besoldungsausstandes alsobaldt par und die andere Helfte auf das eingehende neue Jahr und zwar solches beedes aus unsern euch anvertrauten Cammergeföllen, die Appellationspraesidentenambtsbesoldung aber aus denen jenigen Mitteln, welche die Ständt insgesambt zu den Appellationsbesoldungbezahlungen aussezen werden, abgestattet werden sollen: Als ist unser gnädigster Bevelch hiemit, dass ihr besagten von Tallenberg nit allein dieser unsern gnädigsten Resolution alsobaldt erindern, sondern auch die gemessene Verordnung thuen sollet, damit derselbe und euers Theils aigentlich darob und daran sein angeregten Besoldungsausstandt unschwärlich und effective contentirt und befridigt werde. Daran ꝛc. Wienn den 30 Octobris a. 1642.

19.

1646 d. 12 dubna v Linci. — **Císař nařizuje místodržícím kr. č., aby soud komorní byl pravidelně držán, ačkoliv úřad nejvyššího hofmistra není obsazen.** [Registra relací od JMCské a královských pánův pánův místodržících prošlých v letech 1638—1660 č. 597, stará sig. T. 2 fol. 219. — Orig. v c. k. místodržitelském archivu sig. K. 144, 4 č. 24.]

Ferdinand der Dritte ꝛc. Wir haben euere underthänigste Vorschläg undt Guetachten in Sachen die Ersetzung unsers königlichen obristen Landthofmeistersambt betreffend*) zurecht empfangen, wollen uns auch darüber mit Nächsten eines Gewiesen zu resolviren ingedenckh verbleiben, nachdem aber inmittelst die Zeit, da das Kammerrecht pflegt gehalten zu werden, vor der Thür ist,**) so werdet ihr in unserm Nahmen auf Maas undt Weiss, als es in solchen Fällen von Alters hergebracht, die Versorg- und Bestellung thuen, damit erwehntes Kammerrecht entzwischen gleichwohl ein Weeg als den andern dem Herkommen nach gehalten undt der Justiz gebührlichermassen darbey vorgestanden werde ꝛc. Geben auf unserm Schloss zu Lincz den 12 Aprilis im 1646 ꝛc Jahr.— Ferdinand m. p. — Georgius comes de Martinitz, regis Bohemiae cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae Majestatis proprium D. Freisleben.

*) Po smrti Jindřicha Libštejnského z Kolovrat. — **) Termin Svátosti, který se toho roku počínal dnem 16 dubna.

20.

1646 d. 14 dubna v Praze. — **Místodržící kr. č. oznamují císaři, že bude soudu komornímu předsedati nejv. sudí dvorský.** [Orig. koncept v c. k. místodržitelském archivu sig. K. 144, 4 č. 14.]

Allergnedigster Herr! Euer kays. Mayt. in Sachen die Ersezung dero königl. obristen Landthofmeistersambt betreffendt an uns abgangenes allergnedigstes Schreiben haben wir unterthenigst empfangen ... Wann nun wir uns dessen, was zuvor in dergleichen Fall im Gebrauch gewesen,

erinnert und nach fleissig der Sachen gehabter Berathschlagung am besten zu sein befunden, dass dieses bevorstehende königl. Cammerrecht unsers Mittels dero königl. obrister Hoflehenrichter Graf von Chudienicz halten solle: Dahero wir bey ihme hierüber die Anstellung gemacht und er dasselbe mit Gottes Hülff nechst künftigen Montag anzufangen nicht underlassen würdt. Als haben Euer kays. Mayt. obangeregtem dero allergnädigsten Befehl nach wir dieses hiemit allergehorsambst berichten sollen ꝛc. Prag den 14 Aprilis a. 1646.

21.

1646 d. 15 června v Linci. — Česká dvorská kancelář vyzývá cís. dvorskou komoru, aby nově jmenovanému nejv. hofmistru kr. č. obvyklé služné vyplácela. [Orig. v archivu c. a k. dvorské komory ve Vídni, přiložen k č. 515 z r. 1647.]

Der löbl. kais. Hofcammer in Freundtschaft zue zustellen. — Demnach die römische kaiserliche auch zu Hungarn und Böhem königliche Mayt. unser allergnädigster Herr dero geheimben Rath, Cammerern, obristen Landthofmeistern im Königreich Böhem und Hofcammerpraesidenten dem hoch und wolgebornen Herrn Ulrich Franzen Liebsteinský von Kolowrat auf Zichowicz, Frimburg und Bistrý, Rittern des Ordens de Calatrava, umb seiner fürtrefflichen Qualiteten und sonderbahren hohen Verdinsten willen das nach tötlichen Hintritt seines Herrn Vatters, weilland allerhöchstgedacht Ihrer Mayt. gewesten geheimben Raths, Cammerers und obristen Landthofmeisters im Königreich Böhem, Herrn Heinrichs von Kolowrath erledigte obriste Landthofmeisterambt, wie es in dero verneuerten königlichen Landtsordnung hergebracht, in kais. undt königl. Gnaden aufgetragen und dero löblichen kaiserlichen Hofcammer solches zu dem Ende, damit sie ihme die gewöhnliche obriste Landthofmeisterambtsbesoldung würklichen abstatten lassen anzufüegen anbefohlen: Als beschicht, solches hiemit undt verbleibt derselben die königliche böhemische Hofcanczley in Übrigen zu angenehmer freundlicher Dienstbezeugung jederzeit bereit, willig undt beflissen. Actum Lincz den 15 Junii anno 1646. — Böhmische Hofcanczley. — Ad. Pecelius m. p.

22.

1646 d. 3 srpna v Praze. — Přísaha úředníků soudu komorního. [Orig. v archivu Musea kr. č.]

Přísahám Pánu Bohu všemohoucímu, blahoslavené Panně Mariji matce boží, všem svatým a nejjasnějšímu knížeti a pánu pánu Ferdinandovi třetímu, volenému římskému císaři, uherskému a českému králi, jakožto králi českému a pravému dědičnému pánu mému, JMKské a po JMKské z kmene a krve JKMsti pošlým budoucím králům a dědicům k tomuto království, též JMti vysoce urozenému pánu panu Voldřichovi Františkovi Libštejnskýmu pánu z Kolovrat na Žichovicích, Střele, Hrádku a Bystrý,

JMCské skutečné tejné radě, komorníku, nejvyššímu hofmistru v království českém a praesidentu komory dvorské, v tomto úřadu, k kterémuž jsem za (písaře) komorníka soudu královského komorního v království českém povolán, věren a stálý býti, tímto obnoveným zřízením zemským ve všech i jednom každém ustanovení, artikulích, clausulích i znění jeho upřímně a věrně se říditi, pravdu vésti a křivdu tupiti, všecky tejnosti rady zachovati a k ničemuž jinému ani v nejmenším pohnouti se nedati, a to ani pro přízeň ani pro nepřízeň, bázeň, přátelství ani nepřátelství ani pro kterou věc, jak by ta koliv jmenována býti mohla, vše věrně a upřímně. Tak mně Pán Bůh pomáhej, blahoslavená Panna Marija matka boží a všickni svatí. Amen.

Jurament jest JMti pánu 3 dne měsíce Augusti 1646 vykonán a to v domě JMti páně totiž od osob těchto: Bartoloměje Cantagalli, předního písaře, Jana Bartoloměje Stehlíka, písaře a taxatora, Andresa Delického, písaře, Václava Karla Šrámka, písaře, Zygmunda Petra, komorníka.

23.

1646 d. 29 října v Prešpurce. — Císař nařizuje místodržícím kr. č., aby, poněvadž nejv. hofmistr pro jiná zaneprázdnění soudu komornímu předsedati nemůže, některého z nejv. úředníků zemských nebo z přísedících soudu toho tím pověřili. [Orig. v c. k. místodržitelském archivu sig. K. 144, 4 č. 3.]

Ferdinand der Dritte ꝛc. Nachdem der hoch vndt wolgeborne unser gehaimber Rath, Camerer, obrister Landthofmeister in vnserm Erbkönigreich Böheimb, Hof-Cammer-Praesident vndt lieber Getrewer, Vlrich Francz Libsteinsky von Kolowrat auf Zichowicz, Frimburg vndt Bystry, Ritter des Ordens de Calatrava, vmb vnserer ihm obliegenden wichtigen Ambts vndt andern Verrichtungen willen zu dem nechst vorstehenden Cammerrecht nicht abkommen kann, so haben wir euch dessen hiemit in Gnaden errinnern vndt benebens Gewalt auftragen wollen, dass in vnserm Nahmen ihr entweder einen andren obristen Landtofficirer oder einen aus denen Cammerrechtsbeysiczern an gedachtes vnsers obristen Landthofmeisters Stell das Praesidium bey erwehntem jeczigen Cammerrecht committiret vndt auftraget. Massen ihr dann deme gehorsambist zu thuen vndt daran vnsern gnedigsten Willen vndt Meinung zu volbringen wissen werdet. Geben auf vnserm königlichen Schlosse zu Pressburgk den 29 Monatstag Octobris im 1646 ꝛc Jahr. — Ferdinand m. p. — Georgius comes de Martinitz, regis Bohemiae cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae Majestatis proprium D. Freissleben m. p.

24.

1647 d. 8 května v Praze. — Místodržící kr. č. oznamují císaři, že na místě nepřítomného nejv. hofmistra soudu komornímu předsedá dle dřívějších

příkladů nejv. sudí dvorský. [Orig. koncept v c. k. místodržitelském archivu sig. K. 144, 4 č. 8.]

Allergnedigster Herr! Aus Euer kays. Mayt. de dato Wien den . . . jüngst verschienen Monats Aprilis an uns abgangenen, uns mit gestriger alhier angelangter Ordinari zuekommenen, allergnedigsten Schreiben *) haben wir allerunterthanigst vernommen, wasgestalt, nachdem (titl.) Herrn Vlrichen Franczens von Kolowrat, obristen Landthofmeisters, vmb dero ihme obliegenden wichtigen Ambtsgeschaften und des gemeinen Wesens hohen Angelegenheiten willen annoch zu dem jeczt vorstehenden khönigl. Cammerrechte abzukommen verhindert wurdet, dieselbe im dero Nahmen vns entweder einen anderen obristen Landtofficierern oder einen aus ermeltem Cammerrechtsbeysiczern an dessen Statt das Praesidium bey demselben aufzutragen allergnedigst anbefohlen.

Wann nun wir (angesehen viel aus dero Räthen vndt Cammerrechtsbeysiczern zu besagtem, den 6 diss sich angefangenen Cammerrecht, erschienen) bey demselben, damit des Lands Dinste und der Parteyen Gerechtigkeiten befördert wurden, vorigen Exempl nach, deroselben (titl.) Herrn Grafens Tschernin **) das Praesidium aufgetragen, er dasselbe ganz willig über sich genommen und solches Cammerrecht mit dessen anwesenden Assessorn, wie oben gemeldet, den 6 diss zu halten angefangen, als haben Euer kays. Mayt. wir dieses allerunterthänigst zu berichten erachtet, deroselben zu behaarlichen kays. und königl. Gnaden uns dabey allergehorsambst empfehlende. Geben Prag den 8 Maii a. 1647. — Rustler m. p.

*) Nezachovalo se. — **) Hr. Heřman Černín byl tehdy nejv. sudím dvorským.

25.

1647 d. 4 listopadu v Praze. — Nejvyšší kancléř vyzývá nejv. hofmistra, aby nově jmenované rady soudu komorního installoval. [Registra relací od JMCské a královských pánův pánův místodržících prošlých v letech 1638—1660 č. 597, stará sig. T. 2 fol. 280.]

JMCská král a pán nás všech nejmilostivější maje sobě vznešení a správu vysoce urozeného pána Voldřicha Františka Libštejnskýho z Kolovrat na Žichovicích, Frimburce a Bystrým, rytíře řádu de Calatrava, JMCské tejné rady, komorníka, nejvyššího hofmistra v království českém a komory dvorské praesidenta, v příčině dosazení jistých osob na vacirující místa při soudu JMKské komorním s dostatkem přednešenou ráčil se na ni milostivě resolvirovati a urozené též statečné pana Krištofa Jaroslava Krakovskýho z Kolovrat a pana Jana Hrzaně z Harasova z pánův, p. Jana Viléma Gersdorfa z Gersdorfu, pana Adama Voldřicha Zmyslovskýho z Radvanova a pana Jana Rejcharta Švába z Raigersdorfu JMCské rady z rytířského stavu za rady dotčeného soudu svého komorního obrati a zvoliti,

ano i jim to skrze obzvláštní dekreta v známost uvésti nařiditi, témuž nejvyššímu panu hofmistru o tom milostivě poroučejíce, aby on dle povinnosti ouřadu svého naddotčené osoby co nejdříveji před sebe povolal a od nich náležitou a obyčejnou povinnost k témuž úřadu příjmouce je při nejprv příštím soudu komorním náležitě installiroval ꝛc. Decretum per imperatoriam regiamque Majestatem in consilio boëmico Pragae 4 die mensis Novembris anno Domini 1647. — Jiří hrabě z Martinic. — Ad. Pecelius.

26.

1647 d. 6 prosince v Praze. — Císař nařizuje české komoře, aby nejv. hofmistru kr. č. Oldřichu Frant. Libštejnskému z Kolovrat vyplácela služné počínajíc dnem 15 června 1646. [Orig. koncept v archivu c. a k. dvorské komory ve Vídni č. 515.]

An die behmische Cammer. — Ferdinand ꝛc. Wür geben euch gnädigst zu vernemben, dass wür unsern gehaimben Rath, Cammerer, obristen Landthofmeister alhier in unserm Erbkunigreich Behaimb und Hofcammerpraesidenten, lieben Getreuen, Ulrich Franzen Liebsteinsky von Colobrath ꝛc (tit.) umb seiner fürtrefflichen Qualiteten und sonderbahren hohen Verdiensten willen das nach tödtlichem Hintritt seines Vatters, unsers gewesten gehaimben Raths, Cammerers und obristen Landthofmeisters alhier in Beheimb, weyl. Heinrichs von Colobrath erledigte obriste Landthofmeisterambt, wie es in unseren verneuerten königl. Landtsordnung hergebracht, noch den 15 Junii vorigen 646 Jahres in kays. und königl. Gnaden aufgetragen:

Bevelchen euch solchemnach hiemit gnädigst, ihr wollet dieses an gehorigem Orth mit allem Fleiss ad notam nemben lassen und füglich darob seynd die gemessene Verordnung thuen, damit ihme von Colobrath die gewohnliche obriste Landthofmeisterambtsbesoldung von obbemelter Zeit und hinfüro von einer Zeit zu der andern ordentlich und unfehlbarlich gereicht und bezahlt werde. Daran ꝛc. Prag den 6 Decembris 647.

27.

1650 d. 10 února na Hradě Pražském. — Místodržící kr. č. sdělují nejv. hofmistru císařské nařízení o opětném otevření práv. [Registra relací od JMCské a královských pánův pánův místodržících prošlých v letech 1638—1660 č. 597, stará sig. T. 2 fol. 255.]

Vysoce urozený ꝛc. Jakož jsou JMCské královští jak zemský tak i jinší soudové a práva v tomto království českém pro pominulý vpád lidu švédského do JMCské královské residencí a Menšího města Pražského, též grassirující v těchto městech Pražských žalostivé morové nakažení zastavena byly, i poněvadž JMCská král a pán náš všech nejmilostivější z milostivé a právě otcovské o věrné své poddané a obyvatele péče, aby táž práva otevřena, soudové dle starobylého obyčeje v vyměřeném času

zahajováni a náležitě držáni a tak lidské spravedlnosti fedrované býti mohly, milostivě resolvirovati, nám pak, abychom o tom, kdež náleží, intimirovali i nad tím ruku drželi, poručiti ráčil, jakž též JMCské milostivé psaní (kteréhož VMti příležitě hodnověrný vejpis*) k vyrozumění odsíláme) to v sobě šířeji obsahuje a zavírá: Protož o tom žádné pochybnosti nemáme, než že to při úřadě JMCské královského soudu komorního ad notam vzíti nařiditi ... ráčíte. Dán na Hradě Pražském 10 dne měsíce února l. P. 1650.

*) Toto císařské psaní jest zaneseno v týchž registrech na fol. 255—256 a zní takto: Ferdinand der Dritte ꝛc. Liebe Getreue ꝛc! Es ist euch selbsten bekandt, wasgestalt durch den schwedischen Einfall undt eingerissene leidige Infektion daselbsten zu Prag sowohl die königliche Landt- als andere Rechte in Stocken gerathen undt derselben Übung biesdaher unterlassen worden. Dieweillen aber ihr wie auch andern unsern Landtofficirer nunmehr zue Prag wiederumb sicher undt zur Stelle, als haben wir uns gnädigst resolvirt euch die Eröffnung gedachter Landt- undt anderer bissher unterlassener Rechte (allermassen es dann hiemit beschieht) anzubefehlen undt werdet ihr diesemnach solchen unsern allergnädigsten Befehl mit Nechsten gehöriger Orthen intimiren, auch ernstlich darob sein, damit eines undt das andere zue ihren bestimbten undt der vor diesem gewöhnlichen Zeit gehöget undt ordentlich gehalten werde. Hieran vollziehet ihr gehorsambst unsern gnädigsten Willen undt Meinung. Geben Wien den 30 Januarii 1650 ꝛc. — Ferdinand. — Georgius comes de Martinitz, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae Majestatis proprium Franz Graf von Pötting. — D. Pachta.

28.

1650 [?]. — Seznam přísedících soudů komorního a dvorského. [Orig. v archivu Musea kr. č.].

Poznamenání JMtí pánův rad JMCské královských soudův komorního a dvorského v království českém [1]:
pan p. Karel Hysrle z Chodův,[2]) p. p. Vilém Václav z Talmberka,[3]) p. p. Karel Heřman Koc hrabě z Dobrše,[4]) p. p. Sezima Hroznata z Vrtby, p. p. František Vilém z Talmberka, JMCské skutečný komorník, p. p. Přibík z Újezda, p. p. Kunata Jaroslav hrabě z Bubna, p. p. Aleš Vratislav z Mitrovic,[5]) p. p. Viktorin hrabě z Valdštejna,[6]) p. p. Krištof Jaroslav Krakovský z Kolovrat,[7]) p. p. Karel Lev z Říčan, p. p. Václav mladší Vratislav z Mitrovic, JMCské skutečný komorník, p. p. Humprecht Jan Černín z Chuděnic,[8]) p. p. Martin Hendrych Paradis z Ešejde, p. p. Albrecht Kapoun z Svojkova, p. p. František Eusebius hrabě ze Žďáru, p. p. Jan Ludvík hrabě z Štaremberku,[9]) p. p. Jan Adam Hrzan z Harasova, JMCské skutečný komorník, p. p. Jiří Šebyšovský z Šebyšova z pánův; statečný Vilém z Klenového,[10]) st. Jan Jaroslav Valkoun z Adlaru, st. Jan Ludvík Neslinger z Šelngrabu, st. Václav Věžník z Věžník,[11]) st. Joachym Špulíř z Jiter,[12]) st. Jan Vilém z Gerstdorfu a z Malšvic,[13]) st. Jan Raichard Šváb z Raigerstorfu, st. Felix Víta z Zrzavého,[14]) st. Ladislav Vladislav Chlumčanský, st. Diviš Mikuláš Radkovec z Mírovic,[15]) st. Adam Pecelius z Adlersheimu, st. Václav Kořenský z Terešova z vladyk.

[1]) Poznamenání toto není datováno. K některým jmenům jsou připojeny jinou rukou poznámky, jež zde dále uvádím. Z těchto poznámek a z doby jmenování jednotlivých osob za rady soudu komorního, pokud se odjinud zjistiti dalo, vysvítá, že poznamenání toto vztahuje se do doby mezi l. 1647—1653, nejpravděpodobněji na r. 1650. — [2]) Po straně poznámka: †. — [3]) Lont Recht. — [4]) In Lont Recht. †. — [5]) Komer Praesident. Stal se jím d. 8 září 1656. — [6]) Aus; hot Vrlaw genumen. — [7]) Vrlaw genumen. — [8]) In Lont Recht. — [9]) In Starnmark. — [10]) In Lont Recht. — [11]) Wek. — [12]) Lont Recht. — [13]) Kiniggrazer Purgräb. Stal se jím d. 4 prosince 1653. — [14]) †. — [15]) Lont Recht.

29.

1651 d. 10 ledna ve Vídni. — Císař nařizuje místodržícím kr. č., aby až do dosazení nového nejv. hofmistra soudu komornímu předsedal nejstarší rada ze stavu panského. [Registra relací od JMCské a královských pánův pánův místodržících prošlých v letech 1638—1660 č. 597, stará sig. T. 2 fol. 267.]

Ferdinand der Dritte ꝛc. Liebe Getrawe! Wasgestaldt wir das zeithero vacirende obriste Burggrafenambt in unserm Erbkönigreich Böheimb dem hoch undt wohlgebornen unsern lieben Getrawen Bernharden Ignatio Bořitae Grafen von Martinic auf Hagensdorf undt Prunnersdorf, unsern Rath undt Kammerern, gnädigst konferirt, solches werdet ihr aus unserer jüngsten gnädigsten Resolution vernehmen undt, wie wir nicht zweifeln wollen, die Installation befohlenermassen verrichtet haben.

Weil dann durch solche Promotion das obriste Landthofmeisterambt erlediget undt nun dasselbe hinwiderumb zu ersetzen die Notturft erfordert, als ist unser gnädigster Befehl, dass ihr auf ein anders hierzue taugliches Subjectum bedacht sein undt, wehme erwehntes obriste Landthofmeisterambt wohl anzuvertrawen sein möchte, uns darüber euere gehorsambiste Vota ein jedweder in particulari verschlossener förderlichst einschicken, zugleich auch im unsern Nahmen bey unserm königlichen Kammerrecht die Erinnerung thuen sollet, damit bies zue erfolgender unserer gnädigsten Resolution wegen eines anderen obristen Landthofmeisters der Eltiste unter denen Assessoribus des Herrnstands entzwischen praesidiren thue. Wie ihr deme wohl zu thuen undt hieran unsern gnädigsten Willen undt Meinung gehorsambst zu erstaten wiesen werdet. Geben in unserer Stadt Wien den 10 Monatstag Januarii im 1651 Jahr ꝛc. — Ferdinand. — Georgius comes de Martinic, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae Majestatis proprium Franz Graf von Pötting. — D. Pachta.

30.

1651 d. 16 ledna na Hradě Pražském. — Místodržící kr. č. oznamují úřadu soudu komorního, že císař reskriptem ze d. 10 ledna nařídil, aby až do dosazení noného nejv. hofmistra předsedal soudu nejstarší rada ze stavu panského. [Registra relací od JMCské a královských pánův pánův místodržících prošlých v letech 1638 až 1660 č. 597, stará sig. T. 2 fol. 265—266.]

31.

1653 d. 15 prosince v Řezně. — Ferdinand III. nařizuje nejv. hofmistru, aby podal své dobré zdání o žádosti Zdeňka Eusebia Vratislava hr. z Mitrovic za přísedícího soudu komorního. [Orig. v c. a k. dvorním a státním archivu ve Vídni: Böhm. Acten 360/882.]

32.

1654 d. 24 ledna v Čachrově. — Vilém Šofman z Hemrlesu omlouvá se nejv. hofmistru, že pro chorobu manželky zasedání soudu komorního súčastniti se nemůže. [Orig. vlastnoruční s pečetí v archivu Musea kr. č.]

Vysoce urozený pane ꝛc. Jsouce já toho celého úmyslu do měst Prazských přijedouce k tomuto nynějšímu slavnému soudu komornímu dle povinnosti a povolání mého skutečně najíti se dáti a Vaší Excell. a Mti k službě poslušně se ohlásiti, ale že pro velikej nedostatek zdraví manželky mý nejmilejší a mnohé jiné slušné příčiny na ten čas možné není, Vaši Excell. a Mti, že mně to milostivě vážiti a při vzáctné osobě své omluvného jmíti ráčíte, poníženě prosím. Cokoliv tak jaké obmeškání by se ode mně stalo, nepominu vše budoucně, pokudž mi Pán Buoh zdraví popříti ráčí, Vaší Excell. a Mti dle mé nejvyší možnosti mejma poníženejma službami vynahraditi. S tím sem a zůstávám Vaší Excell. a Mti ponížený služebník Vilím P. Šaffman z Hemrless. — Datum z Čachrova 24 Januarii a. 1654.

33.

1654 d. 18 dubna v Řezně. — Ferdinand III. nařizuje nejv. hofmistru, aby podal své dobré zdání o žádosti Rudolfa Lažanského hr. z Bukové za přísedícího soudu komorního. [Orig. v c. a k. dvorním a státním archivu ve Vídni: Böhm. Akten 360/882.

34.

1658 d. 8 srpna v Praze. — Místodržící kr. č. nařizují, aby až do dosazení nového nejv. hofmistra úřad soudu komorního řídili dva nejstarší radové, jeden z pánů a druhý z rytířstva. [Registra relací od JMCské a královských pánův pánův místodržících prošlých v letech 1638—1660 č. 597, stará sig. T. 2 fol. 315—316.]

JMti římského císaře, uherského a českého krále skutečná tejná i jiné rady, komorníci, králövští místodržící a nejvyšší páni ouředníci zemští v království českém ráčili jsou v nynější vakancí úřadu nejvyššího hofmistrství *) v tomto království českém na vznešení Bartoloměje Cantagalli, úřadu JMCské královského soudu komorního písaře, toho potřebu uznati, aby do další JMC. a Kské milostivé resolucí osoba z stavu panského a podle ní též osoba z stavu rytířského z nejstarších JMCské královských rad soudův komorního a dvorskýho tak, jakž se podle předešlých příkladův v podobné vakancí prv zachovávalo, společně všeckny potřeby právní a lidské spravedlnosti, totiž žaloby a obeslání, pod pečetmi

svými fedrovati a expedirovati dali a při dotčeném úřadě nade vším bedlivou inspekcí měli.

A poněvadž mimo JMCské rad urozeného pána pana Ferdinanda Arnošta Hisrle z Chodův, též urozeného a statečného rytíře pana Jana Reicharda z Ragersdorfu zde v městech Pražských žádný starší stále nezůstavá, protož jmenem a na místě JMCské krále a pána nás všech nejmilostivějšího od JMtí jim se poroučí, aby oni k dotčenému úřadu s pilností dohlíželi, všelikou nepořádnost skutečně uvarovali a, dokudž by se JMCská jináč milostivě resolvirovati neráčil, všecky expedicí pod pečetmi svými hotoviti nařidili, vědouce, že na tom milostivá JMC. a Kské vůle naplněna bude. Decretum in consilio regiae cancellariae boëmicae Pragae 8 die mensis Augusti anno Domini 1658. — Bořita hrabě z Martinic. — Maxmilián hrabě z Martinic. — Vilém Albrecht Krakovský z Kolovrat. — Aleš Vratislav z Mitrovic. — Mikuláš z Geršdorfu. — Fridrich Leopold z Věžník. — Johann Wilhelmb z Gerštorfu. — J. Benedikt Smolík.

Urozenému pánu panu Ferdinandovi Arnoštovi Hisrlovi svobodnému pánu z Chodův na Drahobuzi a Želibořicích, též urozenému a statečnému rytíři panu Janovi Reichardovi z Ragersdorfu, JMCské radám, společně neb rozdílně k dodání.

*) Nejv. hofmistr Krištof Ferdinand Popel z Lobkovic zemřel dne 4 července r. 1658.

35.

1658 d. 9 srpna v Ašaffenburku. — Císař nařizuje místodržícím kr. č., aby při nastávajícím zasedání předsedal soudu komornímu prozatím nejv. komorník kr. č. Maxmilián Valentin hr. z Martinic. [Registra relací od JMCské a královských pánův pánův místodržících prošlých v letech 1638—1660 č. 597, stará sig. T. 2 fol. 316—317. — Orig. v c. k. místodržitelském archivu sig. K. 4, 5/2 č. 5.]

Leopold ꝛc. Demnach wir uns gnedigst erindert, dass unser königliches Cammerrecht nechster Tagen geheget*) undt in Abgang eines obristen Landhofmeisters durch jemandt anders dirigiret werden solle, warzue wir dann den hoch undt wohlgebornen unsern lieben getrewen Maximilian Valentin Grafen von Martinitz**), Herrn auf Planitz, Hagensdorf, Prunnersdorf undt Bistra, unsern Rath, Kammerern vndt obristen Landtcammerern in unsern Erbkönigreich Böhemb, hiemit gnädigst delegiren wollen: Als befehlen wir euch gnedigst, dass ihr es demselben intimiren vndt in unsern Nammen die Interimsverwaltung undt Direction besagten Cammerrechts auftragen sollet ꝛc. Geben zue Aschaffenburg den neundten Monathstag Augusti des 1658 ꝛc Jahr. — Leopold m. p. — Johannes Hartwigius commes de Nostiz, regis Bohemiae s. cancellarius m. p. — Ad mandatum sacrae caesareae regiaeque Majestatis proprium D. Pachta m. p.

*) Termin sv. Bartoloměje počínal se toho roku dnem 26 srpna. — **) Hrabě Maxmilián Valentin z Martinic byl potom dne 13 listopadu t. r. jmenován nejv. hofmistrem.

36.

1658 d. 18 srpna na Hradě Pražském. — Místodržící kr. č. oznamují nejv. komorníku hr. Maxmiliánovi V. z Martinic, že mu císař reskriptem ze dne 9 t. m. svěřil řízení soudu komorního. [Orig. koncept v c. k. místodržitelském archivu sig. K. 4, 5/2 č. 14.]

37.

1659 d. 23 září v Prešpurku. — Císař oznamuje nejv. hofmistru, že Václava ml. Vratislava hr. z Mitrovic sprošťuje úřadu rady soudu komorního s ponecháním však titulu. [Registra relací od JMCské a královských pánův pánův místodržících prošlých v letech 1638—1660 č. 597, stará sig. T. 2 fol. 333—335.]

Leopold oc. Davše sobě poníženou žádost urozeného Václava mladšího Vratislava hrabě z Mitrovic na Zalší, naší rady a komorníka, věrného milého, kdež toho při nás, abychom jej z povinnosti soudův našich královských komorního a dvorského, v které jest až posavad zůstával, milostivě propustiti, nicméně však jej při tituli naší rady zůstaviti ráčili, poslušně vyhledává, ano i na to vzatou správu tvou náležitě přednésti, ráčili sme se k též žádosti jeho tak nakloniti, jej dle přiležejícího vejpisu z takové povinnosti propustiti a při tituli naší rady milostivě zůstaviti.*) Pročež i tobě to pro správu v známost uvozujíce milostivě při tom poroučeti ráčíme, abys na jiné subjecta k dosazení zase téhož místa pomyslil a takové k další milostivé resolucí naší přednésti nepominul oc. Dán na zámku našem Prešpurku 23 dne měsíce září l. P. 1659 oc. — Leopold. — Johannes Hartwigius comes de Nostiz, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae regiaeque Majestatis proprium D. Pachta.

*) Tuto císařskou resoluci zaslala nejv. hofmistru česká dvorská kancelář zároveň s vlastním přípisem z téhož dne, v němž celkem slova cís. resoluce opakuje s tímto doplňkem: „ráčí jeho pana Václava hrabě Vratislava z takový povinnosti, kterouž jest tak s milostivým zalíbením JMCské až posavad chvalitebně zastával, propouštěti a jej z ohledu zasloužilosti jeho při tituli své rady milostivě zůstavovati, té naděje k němu jsouce, že on takovou jemu učiněnou milost s poddanou vděčností přijme a dále vzdy věrně a poslušně se chovati bude, zůstávaje při tom již častopsaná JMCská jemu milostí svou nakloněna."

38.

1659 d. 7 listopadu v Prešpurku. — Císař vyzývá nejv. hofmistra, aby nedbalé přísedící soudu k větší pilnosti napomenul. [Registra královská zelená reskriptův JMti císařské a místodržících z let 1657—1669 č. 598, stará sig. T. 3 fol. 32.]

Leopold oc. Davše sobě poníženou správu tvou nám v příčině rad a assessorův královských soudův našich komorního a lenního učiněnou přednésti a z ní tomu, že někteří z dotčených rad pro službu naši, někteří dokonce nepilní a bez omluvy častě nepřítomni bývají, milostivě vyrozuměvše, tobě milostivě poroučeti ráčíme, abys jmenem a na místě našem

týmž takovou nepilnost jich stížiti a, aby budoucně jeden každý z nich povinnosti své pilnější jsouc, tudy spravedlnosti lidské fedrovati skutečně nápomocen byl, napomenouti, neméně i dále nám časem další správu učiniti neopominul ꝛc. Dán na královském zámku našem Prešpurku sedmého dne měsíce listopadu l. P. 1659 ꝛc. — Leopold. — Joannes Hartwigius comes de Nostiz, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae regiaeque Majestatis proprium D. Pachta.

39.

1659 d. 11 listopadu v Prešpurku. — Císař nařizuje nejv. hofmistru, aby Václava Jezberovského z Olivé Hory do soudu komorního a lenního installoval. [Registra královská zelená reskriptův JMti císařské a místodržících z let 1657—1669 č. 598, stará sig. T. 3 fol. 38.]

Leopold ꝛc. Jsouce nám ponížená správa a zdání tvé v příčině konferirování jednoho místa a rady soudův našich komorního a lenního v království našem dědičném českém statečnému Václavovi Jezberovskýmu z Olivé Hory, naší radě a místopísaři v království našem dědičném českém, věrnému milému, s dostatkem přednešené ráčili jsme se v tom resolvirovati a naddotčenému Jezberovskýmu takovou povinnost pro hodnost, slušnost a zasloužilost osoby jeho milostivě svěřiti a naň vzložiti, tobě vedle toho poroučejíce, abys tuto milostivou resolucí naši jemu Jezberovskýmu v známost uvedl a po vykonání od něho k témuž úřadu příslušející povinnosti jej náležitě installiroval, i dále jmenem a na místě našem napomenul, aby on takovou jemu prokázanou milost vděčně přijímajíce v témž naň vzloženém úřadě dle znění též povinnosti a bez obmeškání na sobě prv majícího místopísařství vždycky věrně, pilně a poslušně se chovati hleděl ꝛc. Dán na královském zámku našem Prešpurku 11 dne měsíce listopadu leta Páně 1659 ꝛc. — Leopold. — Joannes Hartwigius comes de Nostiz, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae regiaeque Majestatis proprium D. Pachta.

40.

1661 d. 19 října v Ebersdorfu. — Císař oznamuje nejv. hofmistru, že se Mikuláš z Schönfeldu nemůže súčastniti zasedání soudu komorního, poněvadž jest zaneprázdněn pracemi hornickými. [Registra královská zelená reskriptův JMti císařské a místodržících z let 1657—1669 č. 598, stará sig. T. 3 fol. 80.]

Leopold ꝛc. Demnach bey uns der wohlgeborne, unser lieber Getrewer, Nicolaus Freyherr von Schönfeld auf Saulim, Lombringen, Schönwaldt, Khom undt Pretelitz, unser böhmischer Kammerrath undt obrister Müntzmeister in unserm Erbkönigreich Böhaimb, unterthänigst supplicando einkommen, und sintemahlen derselbe mit unsers Bergwerckh Aufrichtung sonderlich beschäftiget, damit seine Abwesenheit von unserm königlichen

Kammerrecht ihme nicht übel ausgedeutet werden möge, umb gnädigste dessen Versehung unterthänigst bitten thuet, wir auch solche seine Verhindernussen undt derentwegen eingewendete Entschuldigung erheblich zu sein befinden: Dahero so haben wir solche seine gehorsambste Anmeldung hiemit an dich remittiren wollen, damit du auf seine also erfolgende Abwesenheit hievon Nachricht haben und den Abgang seiner Persohn durch andere unsere königliche Kammerrechtsbeysitzer ersetzen mägest ꝛc. Geben zu Ebersdorf den 19 Monathstag Octobris im 1661 ꝛc Jahr. — Leopold. — Joannes Hartwigius comes de Nostiz, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae regiaeque Majestatis proprium D. Pachta.

41.

1664 d. 9 ledna v Řezně. — Císař po vyjití pěti let potvrzuje znovu Maxmiliána V. hr. z Martinic v úřadě nejv. hofmistrovství. [Registra královská zelená reskriptův JMti císařské a místodržících z let 1657—1669 č. 598, stará sig. T. 3 fol. 137.]

Leopold ꝛc. Davše sobě ponížený spis tvůj, kterýmž dle vyměření obnoveného zřízení našeho zemského po vyjití pěti let úřad nejvyššího hofmistra zemského v království našem dědičném českém tobě na ten čas svěřený k rukám našim poníženě skládáš, přednésti a jsouce s řízením a prací tvou v též povinnosti dosavad konanou dobře spokojeni, ráčíme tobě týž úřad dále milostivě svěřovati té dokonalé naděje k tobě jsouce, že v něm vedle té k němu již prv vykonané povinnosti vzdy k dalšímu milostivému zalíbení našemu a budoucí pochvale tvé věrně, pilně a poslušně se chovati, předešlým spůsobem říditi, spravovati a na tom milostivou vůli naši císařskou a královskou naplniti nepomineš. Dán v našem a svaté římské říše městě Řezně 9 dne měsíce ledna l. P. 1664 ꝛc. — Leopold. — Joannes Hartwigius comes de Nostiz, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae regiaeque Majestatis proprium D. Pachta.

42.

1665 d. 4 října v Innsbruku. — Císař nařizuje nejv. hofmistru, aby Fridrichovi Václavovi sv. p. z Freisleben příslušné místo při soudě vykázal. [Registra královská zelená reskriptův JMti císařské a místodržících z let 1657—1669 č. 598, stará sig. T. 3 fol. 180—181.]

Leopold ꝛc. Demnach wir aus deinem an uns unterm dato den 21 nechst verwichenen Monaths Julii abgelassenen unterthänigsten Schreiben *) allergnädigst verstanden, wie dass uns du dem wohlgebornen unserm lieben Getreuen Friedrichen Wentzeln Freyherrn von Freissleben auf Bischofen das bey unserm königlichen Kammerrecht in Böheimb bishero gehabte Assessorat (welches durch den ihme gnädigst konferirten Freyherrnstand **) exspirirt) umb seines dabey erzeigten Eyffers, Fleisses undt Verdiensten willen allergnädigst zu konfirmiren gehorsambst eingerathen undt wir nun

umb der angezogenen Ursach hierein gnädigst gewilliget: Als haben wir dir solches zur Nachricht anfügen undt gnädigst anbefehlen wollen, dass du nach abgenommenen gewöhnlichen Jurament von demselben ihme seinem Standt gemäss bey dem Kammerrecht die gebührende Session assignirest undt anweisest ɔc. Geben in unserer Stadt Insprug den 4 Monathstag Octobris im 1665 ɔc Jahr. — Leopold. — Joannes Hartwigius comes de Nostiz, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae regiaeque Majestatis proprium D. Pachta.

*) Nezachovalo se. — **) Zpráva o tomto povýšení ze dne 18 července 1665 jest zapsána v týchž registrech na fol. 173—174.

43.

1665 d. 3 prosince ve Vídni. — Císař nařizuje nejv. hofmistru, aby vykázal Jaroslavu Arnoštovi z Štampachu místo mezi stavem panským. [Registra královská zelená reskriptův JMti císařské a místodržících z let 1657—1669 č. 508, stará sig. T. 3 fol. 181—182.]

Leopold ɔc. Davše sobě poslušnou správu*) s zdáním tvým v příčině zůstavení a zanechání v úřadě soudův našich královských komorního a lenního v království našem dědičném českém urozeného Jaroslava Arnošta z Štampachu na Škytalech, naší rady, věrného milého, nám učiněnou s dostatkem přednésti ráčili jsme se v tom tak milostivě resolvirovati a dotčeného z Štampachu z ohledu zasloužilosti a vskutku shledané pilnosti jeho v předešlé povinnosti zůstaviti a zanechati, tobě přitom poroučejíce, abys jeho z Štampachu jakožto již osobu stavu panského**) po vzaté od něho obyčejné povinnosti náležitě installirovati a jemu příslušející místo mezi stavem panským vykázati neopomíjel ɔc. Dán ve městě našem Vídni třetího dne měsíce prasince l. P. 1665 ɔc. — Leopold. — Joannes Hartwigius comes de Nostiz, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae regiaeque Majestatis proprium D. Pachta.

*) Nezachovala se. — **) Zpráva o tomto povýšení do starého stavu panského ze dne 7 listopadu 1664 jest zapsána v týchž registrech na fol. 182—184.

44.

1666 d. 14 dubna ve Vídni. — Císař nařizuje nejv. hofmistru, aby nově jmenovaného radu soudu komorního a lenního Rudolfa V. Malovce z Malovic v úřad jeho uvedl. [Orig. v archivu Musea kr. č.]

Leopold ɔc. Davše sobě poníženou správu a zdání tvé v příčině konferirování a svěření úřadu při soudích našich královských komorním a lenním v království našem dědičném českém statečnému Rudolfovi Václavovi Malovcovi z Malovic, věrnému milému, s dostatkem přednésti, ráčili jsme se v tom milostivě resolvirovati a jemu pro nám schválenou

spůsobnost osoby jeho takový úřad milostivě svěřiti a naň vzložiti, tobě při tom poroučejíce, abys tuto resolucí naši jemu v známost uvedl, příležející reskript náš odevzdal a po vykonání od něho k témuž úřadu příslušející povinnosti jej náležitě installiroval, též jmenem naším, aby on takovou milost vděčně přijmouce v témž naň vzloženém úřadě dle znění též povinnosti*) vždycky věrně a poslušně se chovati hleděl, dostatečně napomenul ɔc. Dán v městě našem Vídni 14 dne měsíce dubna l. P. 1666 ɔc. — Leopold m. p. — Jo. Hartwigius comes de Nostiz, regis Bohemiae s. cancellarius m. p. — Ad mandatum sacrae caesareae regiaeque Majestatis proprium D. Pachta m. p.

*) Poznámka na zadní straně: „Statečný Rudolf Václav Malovec z Malovic vykonal povinnost do soudu komorního a lenního 10 Maii 1666," t. j. v den zasednutí soudu o terminu Svátostí.

45.

1671 d. 18 listopadu na Hradě Pražském. — Místodržící kr. č. oznamují úřadům, že císař přijav resignaci Viléma Václava Fr. Michny z Vacinova z úřadu rady soudu komorního ponechal mu titul královského rady. [Orig. koncept v c. k. místodržitelském archivu sig. K. 144, 3.]

46.

1672 v lednu. — Dvorní truhlář a zámečník žádají nejv. hofmistra za zaplacení věcí dodaných r. 1671 do zelené světnice. [Orig. v c. k. místodržitelském archivu sig. K. 4, 5/3.]

Hoch vnd wohlgebohrner Reichsgraf! Gnädig vnd hochgebietender Herr Herr! Aus beyliegenden Auszueglen A., B.*) geruhen Ewer hochgräfl. Excell. gnädig zu ersehen, was wir Endes vnterschriebene Handtwerckhsleuthe in die grüne Stueben gearbeitet haben. Nun aber vmb die Bezahlung bey der hochlöbl. königl. böhm. Cammer gebührend einkhommen worden, aber darauf abschlägliche Antworth erfolget. Solches Ewer hochgräfl. Excell. wir gehorsambst berichten vnd wegen Bezahlung vnserer Arbeit vmb eine gnädige Intercession bey der hochlöbl. königl. böhm. Cammer einzulegen demütig bitten, zu beharrlichen Gnaden wir vns gehorsambst vnd demütig empfehlende Euer hochgräfl. Excell. gehorsambste Abraham Stoltz, Hoftieschler, Martin Höffele, Hofschlosser.

*) A. Vorzechnuss, was vor Tischelerarbeidt in die grine Stuben ist gemacht wurden ihn Anno 1671 Jahr:

Erstlich zwei Tischel, ein jedes mit einer Schubladen, nussbraune angestrichen; vor einen 2 fl., tudt	4 fl.
Mehr zwei Lanstihle, vor einen 20 kr., tudt	40 kr.
Summa macht	4 fl. 40 kr.

Ihro Mayt. Hoftiescheler Abraham Stoltz m. p.

B. Verzeichnuss, was in 1671isten in die grienne Stuben auf dem königl. Proger Schloss ich von Schlosserarbeit ich gemacht habe, als nemblichen, wie volget:

Erstlichen 20 neie verzinte Khlaiter- oder Mantel-schraufen gemacht sambt denen blöcherne Buglen, vndt alles schen verzint; ist fir ain Schraufen sambt der Bugel vnd vor das Anzumachen gar wol verdient 18 kr.; duet vor 20 . . . 6 fl.

Mehr zue ainer neien Dischschubladten ain neies Blatschlösel mit aller Zuegehörung gemacht vndt angeschlagen, ist dorfür . . . . . . — 45 kr.

Lattuss . . . . 6 fl. 45 kr.

Martin Höffelle, Hofschlosser m. p.

47.

1672 v lednu. — Úřad soudu komorního žádá nejv. hofmistra za zakročení u české komory, aby táž kancelářské potřeby zaplatila. [Orig. v c. k. místodržitelském archivu sig. K. 4, 5/3.]

Hochgebohrner Reichsgraf! Gnädiger Herr Herr! Euer hochgräfl. Excell. sollen wir unterthänig nicht bergen, dass die in beyliegenden Auszügelen sub lit. A., B.*) specificirte Sachen in die grüne Stuben bereiths im jüngst verstrichenen 1671sten Jahr nothwendig haben verfertiget werden müssen. Wann dann aber nit allein die Handtwercksleuth wegen ihrer Arbeith biess dato nit befriediget, sondern noch andere Sachen mehr, vermäg hiebeykommender Consignation lit. C.**) auch nothwendig zu repariren vndt zu verfertigen sein, als bitten Euer hochgräfl. Excellenz wir unterthänigst, dieselbe geruhen bey der hochlöbl. königl. Cammer vor uns dahin gnädigst zu interveniren, damit obberührte Handwercksleuth vor die beraiths verfertigte Arbeith bezahlet undt ferner die sub lit. C. consignirte Sachen, und was sonsten vonnöthen, repariret, absonderlich aber das Fenstergegüter zu der grünen Stuben gemacht werden mächte. ꝛc. Ewer höchgräfl. Excell. unterthänig gehorsambste Oberschreiber und andere Ambtspersohnen des königl. Cammerrechts.

*) Viz č. 46. — **) Nezachovala se.

48.

1672 d. 8 února. — Nejv. hofmistr žádá kr. českou komoru, aby zaplatila věci opatřené pro úřad soudu komorního. [Orig. v c. k. místodržitelském archivu sig. K. 4, 5/3.]

An die löbl. königl. böhemische Cammer. — Was die mir derzeit vntergebene Cammerrechtsexpedition ahn mich gelangen lassen, dass ersehen dieselbe aus dem Einschluss vndt denen dorczugehörigen Beylagen*) mit Mehreren. Sintemahlen nun dieses solche Nothwendigkeiten seindt, vmb deren Beyschaff- vndt Bezahlung bey meinen hoch vnd viel geehrten Herren ich hiemit zu intercediren benöthiget werde: als bitte dieselbe dienst- vndt freundlich die behörige Verordnung zu thuen, damit die ehiste Würcklichkeit erfolgen möge. ꝛc. Max V. Gf. Martinitz m. p. — Praes. 8 Febr. 1672.

*) Zde č. 46—47.

Na zadní straně poznámka:

Der röm. kays. Mayt. königl. böhm. Camer teutschen Herrn Buchhaltern vnd Raithräthen mit Befehl zuzustellen, dass sie morgen vnfehlbar ihren Bericht vnd Gutachten hierüber einschickhen. Ex consilio camerae Bohemicae Pragae 8 Feb. 1672. — J. G. Rumersskirch m. p.

49.

1672 d. 9 února. — Účtárna komory české odpovídá radám téže komory, že se dříve vyšetřiti musí, zdali náklad na úpravu místností soudu komorního nespadá na úřad stavební. [Orig. v c. k. místodržitelském archivu sig. K. 4, 5/3, č. 16.]

Gnädige vnd grossgünstige Herren! Was der Hoftischler vnd Schlosser vermög beyliegender Auszuegl sub lit. A. vnd B. zum löbl. Camerrecht verfertiget vnd dahin lauth Consignation C. an Gattern vor die Fenster vnd Anders machen vnd anrichten zu lassen begehret wird, welcherwegen vmb die Handwerchsleuthe zu contentiren vnd das Übrige zu verferttigen bey Ihren Excell. Herrn obristen Landhofmaistern obermelten löbl. Camerrechts Oberschreiber vnd andere Ambtspersonen ein Memorial überraichet, hochgedacht Ihre Excell. aber solch Alles cum recommendatione die gehörige Verordnung zu thun, damit die eheiste Würcklichkeit erfolgen möge, Ewer Gnaden vnd Grossg., dieselben aber vns vnderm gestrigen Dato mit Befelch, dass wir als heunt vnfehlbar vnsern Bericht vnd Guetachten hierüber hinauf geben sollen, zuestellen lassen,*) haben wir mit Mehrern gehorsambst vernomben.

Hierüber nun mit Grund zu berichten erfordert zum Nachschlagen, ob derley Vnkosten von der königl. böhm. Camer Mittlen zu bezahlen Herkombens, mehrere Zeit. Vermainen dahero, der Herr Bawschreiber werde ehender berichten können, ob nicht das Bawambt die Fenster, Öfen, Tisch, Stüel vnd Anders zu verschaffen pfleget, wie wir vns dann, dass nach der Schweden Abzueg auch die Tafflen mit grünen Tuch bey dem löbl. Cammerrecht vom Newen die löbl. böhm. Camer überziehen lassen, in etwas erindern. Alsdann wurden diesen Handwerchsleuthen diese Pöstlen, zwar nach etwas Abbruch an dennen Summen, zu bezahlen, auch ihme Herrn Bawschreiber das Übrige, wie begehrt wird, dahin verfertigen zu lassen anzubefehlen seyn. Actum königl. böhm. Camer Buchhalterey den 9 Febr. 1672. — Euer Gnaden vnd Grossg. gehorsambe Johann Wilh. Tietzler m. p. — Johann Franz Pfanner m. p. — Andreas Wilh. Schueknecht m. p. — M. A. Wuschkanus m. p.

N. B. In dieser Sach hat die Buchhalterey einen ausführlichen Bericht vnderm Dato 24 Novembris 667 vberraichet.**)

*) Viz č. 48. — **) Nezachoval se.

50.

1677 d. 22 prosince. — Vrchní písař úřadu soudu komorního, oznamuje místodržícím kr. č. úmrtí nejv. hofmistra, táže se, může-li prozatím obeslání apd. vydávati pod pečetí královskou. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 63.*)]

Milostiví páni, páni! Jest Vaší vysoce hraběcí Excellencí a Vašim Milostem povědomé a mně připomínati žalostivé, kderak svrchovaný Buoh dne předvčerejšího z prostředku živých (v dokonalé naději k slávě věčné) jest povolati ráčil slavné paměti vysoce urozeného pána pana Maximiliána Valentina sv. římské říše hrabě z Martinic (tit.), pána pana nejvyššího hofmistra v království českém, tudíž pak JMCské královský soud komorní představené hlavy své a úřad pana principála zbaven jest.

I milostiví páni, páni! Poněvadž terminové fatalní stranám právní potřeby své při úřadě již praveného královského soudu majícím pořád jdou a po skonání nyní trvajících ferií někderých obeslání a citací fedrovati zapotřebí bude, býval pak (tak jakž spraven jsem) ten obyčej předešle, že v takové případnosti sede vacante pod JC. a KMti jmenem a pečetí od slavné královské komory české k tomu vypůjčované dotčené obeslání a citací vycházely:

Pročež na Vaši vysoce hraběcí Excellencí a Milosti toho pokorně vznésti sem nepominul s prosbou poníženou, že pro fedrunk spravedlností lidských mně tu milost učiniti a zdali by (bez poníženého vyměření mého) za ten čas, až by od též JMCské jinší pán pan nejvyšší hofmistr neb zatím direktor dosazen byl, pod týmž jmenem a pečetí JMCské takové obeslání a citací od úřadu vydávané a fedrované býti mohly, aneb jak bych se v tom poníženě chovati a pokračovati měl, milostivé instrukcí a poručení uděliti ráčíte ꝛc. — Fabián Albrecht Blovský, úřadu JMCské královského soudu komorního v království českém vrchní písař.

*) Tato registra jsou v Soupise register soudu komorního uvedena pod č. V. 3 co Manual zpráv a dobrozdání. Stará chatrná vazba byla totiž nahrazena novou a při tom se původní název, byl-li vůbec na desce, ztratil. Původní tento název podařilo se mi nyní objeviti v poznámce na konci listu 236 Register nových pomorančových č. 599, stará sig. T. 4, v Soupise č. IV. 5.

51.

1678 d. 1 ledna ve Vídni. — Císař nařizuje místodržícím kr. č., aby, než úřad nejv. hofmistrství znovu bude obsazen, byla obeslání apd. od úřadu soudu komorního vydávána pod pečetí královskou. [Registra nová pomorančová rozdílných českých a německých JMCské reskriptů a jiných insinuací z let 1670—1681 č. 599, stará sig. T. 4 fol. 236. — Opis v c. k. místodržitelském archivu sig. K. 144, 4.]

Leopold ꝛc. Věrní milí! Jakou jste nám správu strany sejití z světa prostředkem smrti časné někdejšího nejvyššího hofmistra v království našem dědičném českém Maximiliána Valentina hraběte z Martinic a kterak

by zatím dříveji dosazení téhož úřadu nejvyššího hofmistrství za příčinou vydávání a fedrování obeslání právních při královském soudu našem komorním v témž království našem dědičném českém pokračováno býti mělo, pod datum 22 teď pominulého měsíce a leta učinili, tu jsme sobě přednésti dáti ráčili.

A poněvadž naddotčený úřad nejvyššího hofmistrství co nejdřív náležitě dosazen býti má, pročež vám milostivě poroučeti ráčíme, abyste při vrchním písaři téhož úřadu nařidili, aby on zatím všechna obeslání a citací právní pod jmenem a pečetí naší (která od královské komory naší české k tomu vypůjčena býti může) vydával a fedroval ꝛc. — Dán v městě Vídni prvního dne měsíce ledna l. P. 1678 ꝛc. — Leopold. — Joannes Hartivigius comes de Nostiz, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae regiaeque Majestatis proprium G. V. z Gollen.

52.

1679 d. 6 května v Praze. — Nejv. hofmistr stěžuje si císaři na velikou nepilnost přísedících soudu komorního. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714, č. 562, stará sig. M. 2 fol. 80.]

Nejjasnější ꝛc.! Ráčíte Vaše C. a KMt v nejmilostivější povědomosti míti, že při královském VCMti soudu komorním v dědičném království českém sice dosti drahný počet rad se nachází, musím však na Vaši C. a KMt stížně vznésti, kderak někdeří z nich dokonce nikdy k určitým terminům držení soudu se nepostavují, mnozí sotva jednou v roce přijíždějí, jiní i v čas soudu po městech Pražských jezdíc na hrad se najíti nedávají, málo kdeří z nich (an je k tomu VC. a KMti obnovené zřízení zemské B. 2 a F. 42 víže) nepřítomností svých (nevím z jaké předešlé zvyklosti) podstatné příčiny přednášejí a častější napomenutí mé jako za hřbet kladou, tudíž pak netoliko povinnostem svým zadosti nečiní, anobrž příčina jsou, že skrze nepilnost jejich někdy počet k držení a osazení soudu obojí řeči povědomých zchází a fedrunk spravedlností lidských se zameškává.

I aby takovým zvyklostem a nedbanlivosti v cestu vkročeno, Vaší C. a KMti soud komorní v své starobylé vážnosti a podstatě zůstaven, tudíž pak spravedlnosti lidské časněji i skrz větší počet soudcův ubezpečlivěji fedrované býti mohly, z té příčiny Vaši C. a KMt za to poddaně žádám, že takovým nedbanlivým radám (bez však mého nejponíženějšího vyměření) nepilnost jich stížiti a aby napotom, povinnosti své v lepším pozoru maje, k soudu časně při určitých terminích se najíti dávali, jestli pak někdy bezelstně přijeti nemohou, dostatečné příčiny nepřítomností svých přednášeti nepomíjeli, a pokudž by kdeří déle se potřebovati dáti nemínili, v tom se podle zpředu oznámeného zřízení zemského zachovati a časně prohlásiti povinni byli, tak aby Vaše C. a KMt na místě takových jinými spůsobilými a pilnými osobami týž královský soud svůj dosaditi moci ráčila, z mocnosti své královské nejmilostivěji nařiditi a je napomenouti ráčíte.

V čemž týž VCMti soud komorní a sebe poníženě a poddaně poroučejíce zůstávám Vaší C. a KMti poslušný a ponížený dědičný poddaný Vilém Albrecht hrabě z Kolovrat. — V Praze 6 Maji 1679. Téhož J. Excell. ráčila jest túž stížnost per postam do Vídně odeslati.

53.

1679 d. 7 června v Laxenburku. — Císař nařizuje nejv. hofmistru, aby nedbalé přísedící soudu k větší pilnosti napomenul a každou novou nedbalost jemu oznámil. [Registra nová pomorančová rozdílných českých a německých JMCské reskriptů a jiných insinuací z let 1670—1681 č. 599, stará sig. T. 4 fol. 278—279.]

Leopold ꝛc. Vysoce urozený, věrný milý! Co jsi tak na nás v příčině některých rad našich a asse sorův královského soudu našeho komorního v království našem dědičném českém, z nichžto (prej) někteří dokonce nikdy k určitým terminům držení soudu se nedostavují a žádné příčiny toho nepřednášejí, mnozí sotva jednou v roce přijíždějí, jiní pak i v čas držaného soudu v městech našich Pražských přítomni jsouce proti obnovenému zřízení našemu zemskému a povinnosti jich k němu se najíti nedávají, tudy týž soud náš k zlehčení přichází, spravedlnosti pak lidské i mnohdykráte se zameškávají, pod datum 6 dne teď pominulého měsíce Máje vznesl*), to jsme sobě náležitě přednésti dáti ráčili.

A nemajíce nad takovou nepilností a nedbanlivostí takových assessorův téhož soudu našeho nižádného zalíbení, méněji pak tomu chtějíce, aby kdo z obyvatelův našich příčinou jich v spravedlivosti své jaké skrácení trpěti měl: Pročež tobě milostivě poroučeti ráčíme, abys jmenem a na místě našem takovým assessorům nedbanlivost jich stížil a, aby napotom jak zřízení zemské tak i povinnost svou na lepším pozoru měli, týž soud v určitých terminích pilněji frequentirovali, anobrž i kdyby bezelstně jeden neb druhý k němu se dostaviti nemohl, tedy toho slušnou příčinu oznámil, napomenul; kdyby pak vzdy dále některý z nich mimo naději a stalé napomenutí tak se zachovati neb se slušně a náležitě omluviti pominul, nám to pokaždé k milostivé další disposicí a nařízení našemu v známost uvésti nepomíjel ꝛc. Dán v Laxenburku sedmého dne měsíce června l. P. 1679 ꝛc. — — Leopold. — Jo. Hartwigius comes de Nostiz, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae regiaeque Majestatis proprium G. V. z Gollen.

*) Zde č. 52.

54.

1680 d. 30 dubna v Praze. — Česká komora nedoporučuje, aby vdově po německém písaři soudu komorního byla udělena podpora. [Orig. koncept v c. k. místodržitelském archivu sig. K. 4, 5/4 č. 51.]

Die löbl. kays. Hofcamer auf den hiemit zuruck folgenden Einschluss, vermög dessen bey Ihro kays. und königl. Mayt. Magdalena Zestermanin

supplicando einkomben vnd, damit ihr in Ansehung ihres verstorbenen Ehewürths bey höchst besagt Ihrer Mayt. königl. Camerrecht in die acht Jahr getreu vnd fleissig versehenen teutschen Schreibers vnd Translatoris Function vnd ihres mit zwey noch vnmündigen kleinen Kindern geclagten Nothstandts einiger Gnadens-Recompens assigniret werden möchte, demüthigist gebetten hat, freundlich dienstlich zu berichten:

Es wehre kein Exempel zu befündten, dass auf die königl. böhm. Camer dergleichen Praetendenten jemahlen seindt verwiesen oder von daraus ihnen einige Ergözlichkeiten bezahlet worden. Dahero dann die königl. böhm. Camer vmb Abwendung vieler hieraus entstehenden Consequenzien, indeme sonsten die Bedienten von allen anderen Expeditionen ein Gleichmässiges zu begehren Anlass nehmen wurden, zu Einwilligung dieses Petiti nit einrathen könne. Und verbleibt ꝛc. Pragae 30 Aprilis 1680. — W. H. Jarý m. p.

55.

1683 d. 25 září v Praze. — Nejv. hofmistr odporučuje císaři, aby Jindřicha Chlumčanského z Přestavlk jmenoval radou soudu komorního, a vylíčiv poměry ostatních radů soudu toho žádá, aby zároveň jej i ostatní důtklivě k větší pilnosti napomenul. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 97—99.]

Allerdurchleichtigister ꝛc. Wasgestallten Ewer kay. undt königl. May. der gestrenge Heinrich Chlumčanský von Přestawlk undt Chlumčan nebst Anführung seines verstorbenen Vatters weyl. Wladislai Chlumčanský langwührig gelaisten trewgehorsambsten Diensten undt erworbenen Meriten umb gnädigste Konferirung einer Beysitzerstelle bey dero königl. Kammer- undt Hoflehenrecht in Erbkönigreich Böhemb unterthänigst angelangt und gebetten, Ewer kay. undt königl. May. aber solch sein unterthänigstes Anbringen zu erwegen undt darüber mit Gutachten zue Handen dero königl. böhm. Hofkanzelei mit dem Nechsten zue berichten allergnädigst mir zu befehlen belieben wollen, dieses aus Ewer kay. undt königl. May. de dato Laxmburg den 12 Junii laufenden Jahres an mich abgangenen allergnädigsten Reskript undt dem hiebey wiederumb zueruk khommenden Inschluess habe allerunterthänigst vernohmen: Dessen nun zue gehorsambster Folge berichte Ewer kay. undt königl. May. unterthänigst, dass mir des Supplikanten Vatters seel. Meriten wohl bekandt, des Sohns Kapacität auch glaubwürdig dergestalldt vernohmen habe, dass er sittsamb, in studiis versirter undt sowohl der deutschen als böhmischen Sprach (welches zue diesser Funktion nothwendig) wohl khündig seye: Wehre also meine allergehorsambste unmassgebige Meinung undt Gutachten, dass Ewer kay. undt königl. May. sowohl wegen des Vatters Meriten, auch seiner des Supplikanten Geschicklichkeit ihme gedachte Dignität allergnädigst konferiren könnten.

Beynebenst aber dieses allerunterthänigst erinneren mues, dass bey Ewer kay. May. obgedachten königl. Kammer- undt Hoflehenrechten

in Erbkönigreich Böhemb zwar in der Zahl viel Herren Räthe sich befünden, alldieweilen aber ihrer etliche wegen hohen Alters ut No. 1. nicht mehr erscheinen können, andere ut No. 2. stetts ausser Lande verbleiben, zwey ut No. 3. von Ewer kay. May. retento titulo von Frequentirung absolvieret, ut No. 4. bey Ewer kay. May. königl. böhmischer Kammer undt ut No. 5. bey der Landtafel ihre Funktionen haben, wie nicht weniger No. 6. Kraisshaubtleuthe sein undt also nicht zue einem jeden Termin des Kammerrechtens (damit an Ewer May. Diensten keiner Orthen nichts verobsaumet werden möge) sich einfinden können und dardurch exkusiret sein, die übrigen aber mehrerntheils, ungeachtet Ewer kay. May. allergnädigste hiebey No. 7. kommende und an mich de dato Laxenburg den 7 Junii des verwichenen 1679 Jahrs gegebene Reprehension*) ihnen bewöglich vorgestellet worden, jedoch fleissig zu kompariren oder ihrer Abwesenheit einige erhöbliche Entschuldigung fürzukehren unterlassen, darduch also gahr oft beschicht, dass aus Ermanglung der in Ewer kay. May. königlichen Landtsordnung ausgesetzte Zahl judicum manche Rechtsfertigungen erliegen, die litigirende Partheyen mit Schäden zuruckh bleiben müessen undt aufgehalten werden undt dero königl. uhraldtes Kammerrecht gleichsamb vilesciren thuet.

Danennhero solcher Unordnung vorzubawen erkhenne ich für eine Nothwendigkeit, wann es Ewer kay. undt königl. May., ohne meiner unterthänigster Massgebung, allergnädigst belieben möchte bey Resolvirung dieses newen Assessoris sowohl ihme new installandum, als auch die andere nachlässige, damit er undt sie Ewer kay. May. ihnen gethane Gnad undt Willen besser aestimiren, ihrer Pflicht undt Schuldigkeit nachkommen undt führohin das Kammerrecht fleissiger frequentiren sollen, ernstlich vermahnen undt anhalten zue lassen. Beruhet jedoch alles in Ewer kay. undt königl. May. allergnädigsten Willen und Disposition ɔc. Wilhelmb A. G. von Kollowrath. — Prag den 25 Semptembris 1683.

Allegata sub numeris 1, 2, 3, 4, 5, 6.

No. 1. Konsignation der Herren Kammerrechtsassessoren, so wegen hohen Alters undt Leibesunbässligkeit nicht kompariren können: H. Jaroslaw Kunata Graf von Bubna, H. Zdenko Evsebius Wratislaw von Mitrowitz, H. Johann Joachim von Brandtstein, H. Christoph Karl Přehořovský von Kwasejowitz, Edle Wentzl Bzenský von Prorubie.

No. 2. Ausser Landes verbleiben: H. Johann Antoni Questenberg, H. Frantz Hiserle von Chodaw, Edle Ferdinand Ignatius von Poppen.

No. 3. Retento titulo von Frequentirung absolviert: H. Wentzl Karl Čabelický von Soutic, H. Wilhelmb Wentzl Michna von Weitzenaw.

No. 4. Bey der königl. böhmischen Kammer oft impedirt: H. Johann Paul von Walderode, H. Johann Christian Graf Stubickh, Edle Johann Ignatius Putz von Adlersthurn, Edle Petr Stupart von Lewenthal.

No. 5. Bey der königlichen Landtafel: Edle: Petr Niklas Straka von Nedabilitz, Wentzl Silvester Smrčka von Minichaw, Zigmundt Leopoldt Schmidel von Schmiden.

No. 6. Kreisshaubtleuthe: H. Ernst Gottfried Schütz von Leopoldtheim, H. Bernardt Frantz von Wěžnik, H. Johann Balthasar Clari von Pawarsbach, Edle: Johann von Goltsch, Johann Jakob von Gostheimb, Georg Frantz Strachowský von Strachowitz.

*) Viz zde č. 53.

56.

1684 d. 29 února v Linci. — Císař nařizuje nejv. hofmistru, aby nově jmenované přísedící soudu installoval a je i ostatní k pilnému konání povinnosti napomenul. [Registra královská růžová rozdílných císařských reskriptů a jiných insinuací z let 1682—1691 č. 600, stará sig. T. 5 fol. 50—51.]

Leopold ꝛc. Vysoce urozený, věrný milý! Davše sobě ponížené žádosti urozeného a slovutných Krištofa Albrechta Kořenského z Terešova, Jindřicha Chlumčanského z Přestavlk a Františka Albrechta Kropáče z Krymlova a Hohenfallu, věrných milých, kdežto nás o přijetí osob jich za rady při královském soudu našem komorním a dvorským v království našem dědičném českém snažně pohledávají, neméně i tvé nám na ně sub datis 25 dne měsíce září a 15 dne měsíce prasince minulého 1683 leta učiněné správy a dobré zdání*) náležitě přednésti, ráčili jsme se tak milostivě nakloniti a zpředoznámené supplikanty jak pro vůbec známé zásluhy předkův, tak také pro nám od tebe obzvláštně schválenou hodnost, spůsobnost a prozřetedlnost vlastních osob jich za rady neb soudce soudu našeho komorního a dvorskýho milostivě resolvirovati, tobě při tom milostivě poroučejíce, abys tuto milostivou resolucí naši jim impetrantům vedle odevzdání jednomu každému milostivého psaní našeho v známost uvedl a po vykonání od nich společně neb rozdílně k témž ouřadu příslušející povinnosti je zachovalým spůsobem installiroval.

Ačkoliv my se k nim milostivě důvěřovati ráčíme, že oni takovou od nás jim učiněnou císařskou a královskou milost s poddanou vděčností k sobě přijmouce povinnost svou tak, jak toho obnovené zřízení zemské království našeho dědičného českého a prošlé milostivé resolucí naše ukazují, vždycky věrně, pilně a poslušně zastávati a tudy jak službu naši císařskou a královskou tak také lidskou spravedlnost skutečně fedrovati na bedlivém pozoru míti budou, nicméně však jsouce my v tom dostatečně spraveni, že by mnozí soudcové při výš oznámeném soudu dílem pro sešlost věku a nedostatek zdraví svého, dílem také pro nepřítomnost svou v zemi, neméně i pro jinší na sobě mající ouřady a povinnosti, jako při královské komoře naší české, úřadě královských desk zemských a hejtmanství krajských, začasté k určitým terminům držení soudu se dostaviti nemohli, ostatní pak větším dílem nepozorujíce toho, co povinnost jich s sebou přináší, zřízení naše zemské vyměřuje a ta v letu 1679 sedmého dne měsíce

června za příčinou pilnějšího soudcův našich k témuž soudu komornímu a dvorskýmu se dostavení k tobě prošlá milostivá resolucí naše**) v sobě zavírá a obsahuje, k témuž soudu v čas držení jeho se dostaviti aneb příčinu jich se nedostavení tobě vyjeviti opomíjeli, tak že mnohdykráte z nedostatku náležitého a v zřízení zemském k vynešení jedné vejpovědi vysazeného počtu soudcův rozepře právní k uvážení přijíti nemohou a strany litigirující s jich nemalou škodou zbytečně a proti vší slušnosti tejrány a zdržovány bývají, aby tehdy příčinou některých nepilných a povinnost svou zamítajících soudcův našich týž soud královský k zlechčení nepřišel a následovně věrní a poslušní obyvatelé naši v spravedlnostech svých žádného skrácení netrpěli, nýbrž v nich tím spíšeji fedrováni byli:

Pročež tobě milostivě poroučeti ráčíme, abys jak tyto od nás nyní vnově tak i předešle resolvirované však nedbanlivé rady často připomenutého soudu našeho komorního a dvorského jmenem a na místě našem v tom dostatečně napomenul, aby oni napotom naši císařskou a královskou milost sobě lépe vážili a povinnost svou, též často opáčené zřízení zemské s naddotčenou resolucí naší bedlivě pozorovali a tak týž soud v určitých terminích s větší horlivostí a pilností, než se až posavad od nich dálo, frequentirovali, a kdyby někteří z nich k němu se bezelstně dostaviti nemohli, tobě toho slušnou příčinu oznámiti nepominuli.

A jakož k závírce i nás toho hodnověrná správa dochází, že by zhusta dotčení soudcové při témž soudu našem komorním a dvorským v čas nastalé potřeby žádné kommissí v krajích na sebe přijíti nechtěli, i želíce to nápodobně proti dobrému řádu země a na újmu všeobecného dobrého, pročež i ty je mocí ouřadu tvého k tomu míti budeš, aby oni ty obzvláštně od královských místodržících našich budoucně na ně v krajích vzložené kommissí volně a ochotně podstoupiti odporni nebyli, jakž to vše učiniti a na tom milostivou vůli naši císařskou a královskou poslušně naplniti vědět budeš.

Dán v městě našem Linci 29 dne měsíce února l. P. 1684 ꝛc. — Leopold. — Franciscus Udalricus comes Khinský, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae regiaeque Majestatis proprium G. J. Koschinský.

*) Nalézají se v Registrech červených zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 na fol. 97—99 (zde otištěna pod č. 55) a 100—101. — **) Zde otištěna pod č. 53.

57.

1684 d. 20 listopadu ve Vídni. — Císař nařizuje nejv. hofmistru, aby nově jmenované přísedící soudu installoval a podrobný soupis všech ostatních na českou dvorskou kancellář zaslal. [Registra královská růžová rozdílných císařských reskriptů a jiných insinuací z let 1682—1691 č. 600, stará sig. T. 5 fol. 64—65.]

Leopold ꝛc. Vysoce urozený, věrný milý! Měvše ponížené prosby urozeného Fridricha Leopolda Kotulinského svobodného pána z Kotulin

a slovutného Františka Karla Bořka Dohalskýho z Dohalic, věrných milých, kdežto nás o přijetí osob jich za rady královských soudův našich komorního a dvorskýho v království našem dědičném českém poddaně žádají, neméně i oboje nám na ně rozdílně a to sub datis 25 dne měsíce září jminulého 83 a 27 dne měsíce máje tohoto k konci pospíchajícího leta poslušně učiněné správy a v týchž vyjevené dobré zdání tvé*) v svém bedlivém považení, ráčili jsme se tak milostivě nakloniti a z počátku psané supplikanty jak pro zásluhy předkův a rodičův svých tak i pro jich vlastních osob nám od tebe schválenou hodnost a prozřetedlnost i v právích mající obzvláštní povědomost a tak k naddotčené povinnosti při nich shledanou spůsobnost za rady neb soudce nadoznámených soudův komorního a dvorskýho milostivě resolvirovati, tobě při tom milostivě poroučejíce, abys tuto milostivou resolucí naši jim impetrantům vedle odevzdání jednomu každému přileželícího milostivého psaní našeho v známost uvedl a po vykonání od nich společně neb rozdílně k témuž úřadu příslušející povinnosti je zachovalým spůsobem installiroval, neméně i jmenem a na místě našem, jich, aby oni takovou jim prokázanou císařskou a královskou milost vděčně přijmouce, v týchž sobě svěřených úřadech dle znění též povinnosti vždycky věrně, pilně a poslušně se chovati hleděli, neméně i tu pod datum 29 dne měsíce února dobíhajícího leta za příčinou pilnějšího výš naddotčených soudův frequentirování k tobě prošlou milostivou resolucí naši**) na bedlivém pozoru míti nepomíjeli, napomenul.

A poněvadž z jistých příčin náležité správy žádostivi býti ráčíme, nejsouce až posavad žádný jistý počet rad při dotčených našich královských soudech komorním a dvorským vysazen, jak mnoho se jich ten čas vespolek nachází, pročež tobě též milostivě poroučeti ráčíme, abys nám toho dokonalou správu, specificirujíce jednoho každého zejmena, co nejspíše na kancellář naši královskou českou dvorskou poslušně odeslal ꝛc. Dán v městě našem Vídni 20 dne měsíce listopadu l. P. 1684 ꝛc. — Leopold. — Franciscus Udalricus comes Khinský, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae regiaeque Majestatis proprium. G. J. Koschinský.

*) Nalezají se v Registrech červených zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 na fol. 96—97 a 101—102. — **) Zde č. 56.

58.

1684 d. 13 prosince v Praze. — Nejv. hofmistr podává císaři zprávu o přísedících soudu komorního. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 106—107.]

Nejjasnější! Vaší C. a KMti nejmilostivější reskript pod datum 20 dne pojminulého měsíce listopadu leta dobíhajícího jsem teprv 8 currentis Decembris s poddaným respektem k rukám dostal a z něho, kterak

Vaše C. a KMt na ponížené prozby urozeného Fridricha Kotulinskýho svobodného pána z Kotulin, též statečného Františka Bořka Dohalskýho z Dohalic, kdežto o přijetí osob jich za rady král. soudův komorního a dvorského v dědičném království českém poddaně žádali, ano i na správy mé ponížené v té případnosti dané, též jich spůsobnost, k nim se nejmilostivěji nakloniti, je touž žádanou hodností obdařiti, mně pak přitom, abych takovou milostivou resolucí jim impetrantům vedle odevzdání jednomu každému přiloženého též milostivého psaní v známost uvedl a po vykonání od nich příslušející povinnosti je zachovalým spůsobem installiroval, neméně i jmenem a na místě Vaší C. a KMti jich, aby takovou jim prokázanou milost vděčně přijmouce v týchž sobě svěřených úřadech vzdycky věrně, pilně a poslušně se chovati, jako i tu pod datum 29 dne měsíce února dobíhajícího leta ke mně strany pilného frequentirování prošlou resolucí v bedlivém pozoru míti nepomíjeli, napomenul, poněvadž [sic] posledně z jistých příčin náležité správy Vaší C. a KMti, jak mnoho na ten čas již pravených král. soudův komorního a dvorského rad (poněvadž jistý počet vysazen není) se vynachází, každého zejmena jmenujíc, specificirovati a na VCMti královskou kancellář českou dvorskou co nejspíše odeslati nepomíjel, nejmilostivěji poroučeti ráčíte, jsem poddaně vyrozuměl.

I jsouce povinnost má Vaší C. a KMti nejmilostivějším poručením poddaně zadosti činiti, pročež nepominu dotčeným impetrantům takové cís. a král. jim udělené milosti neprodleně v známost uvédsti i také osoby jich s dostatečným přednešením toho všeho, co tak v té případnosti milostivě poroučeti ráčíte, při nejprv příštím soudu a zasednutí, jenž bude 26 dne měsíce ledna leta přicházejícího, náležitě installirovati a v tom Vaší C. a KMti nejmilostivější vůli poddaně naplniti.

Co se pak posledního též nejmilostivějšího poručení strany specifikací týchž pánův rad dotýče, mohu Vaši C. a KMt v pravdě spraviti, že jsem vlastně netoliko toho úmyslu byl, ale i také stížnost proti nepilnosti některých z nich již shotovenou měl a ji odeslati chtěl; že pak Vaše C. a KMt nejmilostivěji úmysl můj v tom předjíti jste ráčili, to přirozené prozřetedlnosti a VCMti horlivé péči o obecné dobré dědičného království svého českého připsati musím. Pročež takovou konsignací poddaně skládám,*) z kteréžto nejmilostivěji vyrozuměti ráčíte, kterak na počet sice jich pánův soudcův mnoho jest, však že někteří z nich od mnoha let při určitých terminích soudu se viděti nedají, jiní ani v království českém nejsou, mnozí maje na sobě jiné bezelstně VCMti funkcí nevzdycky přítomni býti mohou, ostatní pak nevšímajíc sobě obnoveného zřízení zemského též Vaší C. a KMti již dvojího nejmilostivějšího na podané vznešení mé prošlého a jim v známost uvedeného napomenutí se k soudu stavěti i také nepřítomností svých postačitedlně vymlouvati zoumyslně opomíjejí, tudíž pak se přihází a teď po dva pořad držané soudy obzvláštně přihodilo, že pro nedostatek zřízením zemským vyměřeného počtu soudcův se někdy po kolik dní soud odložiti musí a nic přednášeno a považováno býti nemůže,

skrze což strany v potřebách a důležitostech jich právních netoliko obmeškávané bývají, ale i nemalé skrácení nesou.

Pročež Vaši C. a KMt poníženě prosím, že v té případnosti (bez však mého nejmenšího vyměřování) se na nějaký horlivější prostředek, nímž by tomu spomoženo, strany časně fedrované a tudy Vaší C. a KMti vlastní královský soud komorní v své starobylé vážnosti zůstaven býti mohl, se nejmilostivěji resolvirovati ráčíte. V čemž samolíbezné cís. a král. disposicí žádostivě očekávaje a k otcovské nejmilostivější affekcí sebe poddaně poroučejíce zůstávám Vaší C. a KMti poslušný a věrný dědičný poddaný V. A. hrabě z Kolovrat. — Datum 13 Decembris 1684.

*) Nezachovala se.

59.

1685 d. 3 února ve Vídni — Císař nařizuje nejv. hofmistru, aby o každém zasedání soudu podrobnou zprávu podával, aby chorobní a staří přísedící žádost za propuštění z úřadu podali a vůbec všichni vždy po pěti letech za nové potvrzení žádali. [Registra královská růžová rozdílných císařských reskriptů a jiných insinuací z let 1682—1691 č. 600, stará sig. T. 5 fol. 70—72.]

Leopold ꝛc. Vysoce urozený, věrný milý! Davše sobě poníženou správu tvou*) a k ní připojenou specifikací všech na ten čas při královských soudech našich komorním a dvorském v království našem dědičném českém se vynacházejících soudcův, kterouž jsi nám na naše milostivé k tobě de dato 20 dne měsíce listopadu teď pojminulého leta 1684 prošlé poručení**) pod datum 30 dne***) měsíce prasince téhož leta poslušně učinil, s dostatkem přednésti, ráčili jsme z nich netoliko počet nynějších soudcův, ale i také, kterak někteří z nich od mnoha let při určitých terminích v soudu se viděti nedají, jiní ani v naddotčeném království našem dědičném českém se nevynacházejí, mnozí maje na sobě jiné ouřady a povinnosti ne vždyckny přítomni býti mohou, ostatní pak nevšímajíce sobě obnoveného zřízení zemského, též našich za příčinou pilného výš praveného soudu komorního frequentirování k tobě častěji prošlých milostivých nařízení se k soudu stavěti i také nepřítomností svých při tobě postačitedlně vymluviti opomíjejí, tak že skrze takové jich nepilné do soudu se dostavování již kolikráte soud komorní v čas určitý z nedostatku náležitého a obnoveným zřízením zemským vyměřeného počtu soudcův držán býti nemohl, nýbrž o kolik dní (jakž se při dvouch teď posléz držaných soudech přihoditi mělo) poodložen býti musil, tudy pak strany v potřebách a důležitostech jich právních toliko obmeškávané bývají a k tomu ještě nemalé skrácení nesou, obšírněji vyrozuměti a po bedlivým toho všeho povážení se na to, jakž tuto následuje, milostivě resolvirovati:

A jakož předně co se dotčených soudcův při již opáčených soudech komorním a dvorském dotýče, ráčíme z jistých nás k tomu vedoucích příčin při předešlým žádného jistého počtu jich v sobě neobsahujícím spůsobu dále milostivě pozůstavovati tebe přitom milostivě napomínajíce,

abys budoucně při oddávání tvých správ a dobrých zdání na supplikantův, jenž se při nás o takový úřad poslušně ohlašují, ponížená vyhledávání především na spůsobnost a prozřetedlnost jich šetřiti a nám vždycky ty, které bys k takové povinnosti za nejspůsobnější býti uznal, poslušně předestříti hleděl.

A poněvadž za druhé dle tvého přednešení, o čemž také již vejš podotknuto, mnozí z soudcův našich v čas určitý k soudu se nedostavují, ani při tobě s předestřením slušných příčin svého k němu se nedostavení se omluvena nečiní, nám pak takovou jich nedbanlivost dále prohlížeti za obtížné přichází, pročež tobě milostivě poroučeti ráčíme, abys ty napotom po každém drženém soudu komorním, tak jako se při královském soudu našem zemském větším chvalitebně zachovává, nám relací tvou k ruce královské kancelláře naší české dvorské poslušně odeslati a do ni, jaké tak rozepře právní při témž soudu uvážené a kteří z soudcův našich témuž přítomni byli, jako i kteří z nepřítomných při tobě se omluvna učinili aneb neučinili, pojíti a zejména položiti neopominul.

Kdež také dále a za třetí i tomu milostivě chtíti ráčíme, aby budoucně jeden každý soudce při často opáčených soudech našich komorním a dvorském příkladem soudcův našich zemských po vyjití každých pět let povinnost neb ouřad svůj k milostivým rukám našim zase složiti povinen byl, tak abychom my dle milostivého uznání našeho buďto jej v témž ouřadě na další čas potvrditi aneb takový jinému konferirovati moci ráčili, což ty nápodobně jim v známost uvésti, neméně i to při úřadě tvém, tu kdež náleží, zaznamenati dáti již věděti budeš.

Co se pak za čtvrté a k zavírce těch při častěji oznámeným královském soudu našem komorním se vynacházejících soudcův dotýče, kteří pro nedostatek zdraví a sešlost věku svého povolání svému zadosti učiniti nemohou, ti a takoví mají na náležité toho pohledávání od dalšího frequentirování téhož soudu, tak jako vysoce urozenému Karlovi Václavovi hraběti Čabelickýmu svobodnému pánu z Soutic, na Tloskově a Kundraticích, komory naší české radě, komorníku a hejtmanu královského našeho města Nového Pražského, věrnému milému, té milosti užiti se přišlo, však s zachováváním titule rady neb soudce soudův komorního a dvorského osvobozeni, ti pak, jenž ven z země se vynacházejí a od mnoha let nikdy k soudu se nedostavili, v tom dostatečně jmenem naším od tebe tak, jak milostivé poručení naše jest, napomenuti byli, aby oni buďto povinnosti své, jak přísluší, zadosti učinili, aneb, pokudž pro jiné jich služby a zaneprázdnění se to od nich státi nemůže, ouřad svůj z sebe složiti hleděli, kdež by tím spůsobem těch nedbanlivosti více nežli pilnosti oddaných soudcův, aby oni budoucně svých povinností na lepším pozoru měli nežli až posavad a při zaraženém soudu vzdy náležitě, leč by jim pro důležité a nevyhnutedlné jiné příčiny nemožné bylo, se najíti dali, přísně napomenouti, pilných a bedlivých pak (s jichžto řízením a pilností obzvláště spokojeni býti ráčíme) k dalšímu v též jich skutečně a s pochvalou dokazující pil-

nosti a k fedrování lidských spravedlností mající horlivosti setrvání nám povědomou prozřetedlností tvou vésti a tak ve všem, jakž nadepsáno, milostivou vůli naši císařskou a královskou poslušně naplniti nepomineš.

Dán v městě našem Vídni 3 dne měsíce února l. P. 1685 ɔc. — Leopold. — Franciscus Udalricus comes Khinský, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae regiaeque Majestatis proprium G. J. Koschinský.

*) Zde č. 58. — **) Zde č. 57. — ***) Správně 13.

60.

1685 d. 14 února v Praze. — Nejv. hofmistr zasílá císaři podrobnou zprávu o zasedání soudu při terminu sv. Pavla na víru obrácení. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 112—113.]

Nejjasnější! Co jste tak Vaše C. a KMt na poníženou v minulém měsíci prasinci v příčině nepilnosti některých rad a soudcův VCMti královského mně na ten čas svěřeného soudu komorního v dědičném království českém s připojenou specifikací jich všech danou správu mou mně psáti a předně, jak bych se budoucně při dodávání správ mých na žádost těch, kteří by se o takový úřad při Vaší C. a KMti poslušně ohlašovali, chovati a čeho pozorovati mněl, za druhé, abych dle chvalitebného obyčeje král. soudu zemskýho většího relací, jaké právní rozepře při každém držení soudu uvážené a kteří z soudcův přítomni byli, jako i kteří z nepřítomných se při mně omluvna učinili neb neučinili, je zejména položiti a VCMti správy dávati nepomíjel, neméně za třetí týmž soudcům neb radám, by budoucně jeden každý příkladem soudcův zemských po vyjití každých pěti let povinnost neb úřad svůj k nejmilostivějším rukám Vaší C. a KMti zase k další disposicí složiti povinen byl, v známost uvedl a to při úřadě mně svěřeném zaznamenati dal, posledně těm, kteří pro nedostatek zdraví a sešlost věku povolání svému zadosti činiti nemohou, že na náležité toho pohledávání mají té milosti užíti a s zachováním titule rady neb soudce od dalšího frequentirování soudův osvobozeni býti, navrhl, těch pak, jenž ven z země se nacházejí a od mnoha let se k soudu nedostavují, jmenem VCMti, aby buď povinnosti své, jak přísluší, zadosti činili, aneb, pokudž pro jiné jich služby a zaneprázdnění se to od nich státi nemůže, ouřad svůj z sebe složiti hleděli, přísně napomenul, pilné pak a bedlivé k dalšímu setrvání v takové Vaší C. a KMti líbezné pilnosti ponukl a vedl, nejmilostivěji nařizovati a poručiti ráčili, to jsem vše z Vaší C. a KMti z nejmilostivějšího ke mně pod datum z města Vídně třetího dne běžícího měsíce února prošlého reskriptu poníženě vyrozuměl.

Čemuž všemu dle poddané povinnosti mé zadosti čině Vaší C. a KMti poníženě netajím, že jsem takovou nejmilostivější vůli a poručení těm soudcům a radám, kteří při teď držaném královském soudu přítomni byli,

ihned přečísti dal, jich k další pilnosti napomenul, nepřítomným pak to vše, co nejdřív možné bude, v známost uvédsti nepominu. Posledně konklusi všech právních rozepří při témž těchto dnův držaném královském soudu před se vzatých a vyřízených sub. lit. A, neméně sub. lit. B konsignaci soudcův, kteří se pilně najíti dali, též těch, jenž a z jakých příčin se omluvna učinili, ano i jiných ostatních, jenž obého toho učiniti opominuli, poníženě přikládám ɔc.*) Vilém Albrecht hr. z Kolovrat. — Actum 14 Febr. 1685.

*) Tyto dvě přílohy nejsou tam připojeny.

61.

1685 d. 28 února v Praze. — Nejv. hofmistr žádá nejv. kancléře za rozhodnutí v příčině posloupnosti při installování nově jmenovaných radů. [Registra červená zpráv a zdání 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 114—115.]

Vysoce urozený hrabě a pane, pane ujče! Dostal jsem těchto dnův JCMsti krále a pána mého nejmilostivějšího jistý reskript, v němž za soudce neb rady královských soudův svých komorního a dvorského statečné Fridricha Ferdinanda Vančuru z Řehnic a vedle něho také Václava Eusebiusa Negroni z Ryzenpachu, Jindřicha Leveneura a Antonína Franchimonta z Franckenfeldu resolvirovati a mně přitom, bych je na ten spůsob, jak v témž reskriptu in ordine položeni jsou, installiroval, nejmilostivěji poroučeti ráčí.*)

V čemž sice JCMti nejmilostivější vůli poddaně naplniti a dotčených rad při nejprv bůhdá příštím zasednutí do soudu, jenž bude 7 dne měsíce Maji, installirovati nepominu, nicméně Vaší Excellencí především tajiti nemohu, že jest při týchž královských soudech komorním a dvorským mezi stavem panským tento starý přede mnou a posavad zachovalý obyčej, když někdo z téhož stavu za radu installirován bývá, jestli jest starožitného rodu, tehdy dosedne mezi pány starožitné, jestli pak toliko sprosta stavu panského, bývá sazen mezi mladší rady téhož stavu panského; tudíž pak rozdíl se činí mezi staršími a mladšími rody. Tuto pak mezi zpředu pravenými od JMCské resolvirovanými nachází se, že Václav Eusebius Negroni simpliciter stavu rytířského a jej in ordine následující Jindřich Leveneur toliko nového stavu rytířského jest, posledního pak otec Mikoláš Franchimont expresse do starožitného rodu rytířského vyzdvižen byl; a tak, jestli, jak in ordine též tři položeni jsou, installirováni budou, musí starožitného rodu mladším ustoupiti a postponirován býti, odkudž dubium aneb rozmýšlení mám, zdali by snad také i mezi stavem rytířským příkladem stavu panského to, aby staří rodové mladší předcházeli, observirováno býti nemělo aneb nemohlo.

Poněvadž pak takový casus aneb konkurrencí v témž stavu rytířském starožitných rodů s mladšími ještě nikdy za mně se netrefil et melius est errare in tempore quam in re, pročež umínil jsem Vaší Excell. to čas-

něji přednésti důvěrně žádajíc za dobré zdání a naučení,**) jak bych ubezpečlivě v takové případnosti při installací opáčených rad i budoucně v podobné konkurrencí pokračovati měl ꝛc. Vilém Albrecht hrabě z Kolovrat. — Z Prahy 28 Februarii 1685.

*) V reskriptu svém ze dne 10 února t. r. nařizuje císař nejvyššímu hofmistru výslovně: „Tobě přitom milostivě poroučejíce, abys tuto milostivou resolucí naši jim impetrantům vedle odevzdání jednomu každému milostivého psaní našeho k němu znějícího v známost uvedl a po vykonání od jednoho každého z nich k témuž úřadu příslušející povinnosti je zachovalým spůsobem tak, jak zsvrchu in ordine položeni jsou, installiroval, též jmenem a na místě našem jich, aby oni... naše kolikeré za příčinou pilného často opáčených soudův frequentirování a to posléz, jak naddotčeno, de dato 3 dne přítomného měsíce a leta prošlou milostivou a přísnou resolucí naši na bedlivém pozoru mněli, napomenouti nepomíjel." [Registra královska růžová rozdílných císařských reskriptů a jiných insinuací z let 1682—1691 č. 600, stará sig. T. 5 fol. 73.]

**) Když však nejvyšší kancléř František Oldřich hrabě Kinský žádané naučení neposílal, opětoval nejvyšší hofmistr žádost svou dne 28 března t. r. a důtklivě naléhal píše mezi jiným: „I jakkoliv Vaši Excell. jinými obecnými důležitostmi nemálo zaneprážděnou býti vím, nicméně, poněvadž držení královského soudu a čas installací předřečených rad se blíží a já vzdy rád bych v tom ubezpečlivě pokračoval, pročež Vaší Excell. takové psaní mé a žádost k laskavé paměti přivozuji a jak prvé tak nyní opáčeně za dobré zdání a nařízení, jak bych v té a budoucích jí podobných konkurrencích, dokud mně Svrchovaný zdraví propůjčiti ráčí, pokračovati mněl, snažně žádám." Poněvadž do zahájení soudu o Svátosti dne 7 května t. r. dobré zdání nejvyššího kancléře nedošlo, byla installace nových radů ač s protestem pana Franchimonta provedena. Ale již dne 10 května došel opravený reskript císařský, v němž pořadí nově jmenovaných radů takto bylo pozměněno: F. F. Vančura z Řehnic, A. Franchimont z Frankenfeldu, V. E. Negroni z Ryzenbachu a Jindřich Leveneur. [Registra královská růžová fol. 80—81.] Dle tohoto opraveného reskriptu zaujali potom pánové svá místa na soudu, jak ukazují zápisy z protokolu o zasedání soudu v terminu Svátosti 1685 níže v příloze otištěné.

62.

1686 d. 28 února ve Vídni. — Leopold I. sprošťuje Františka Eusebia Khuena hr. z Lichtenberku k žádosti jeho úřadu rady soudu komorního a uznávajc jeho věrné služby ponechává mu titul královského rady a přísedícího soudu. [Orig. koncept v c. k. místodržitelském archivu sig. K. 144, 3.]

63.

1686 d. 31 prosince ve Vídni. — Císař oznamuje nejv. hofmistru, že sice Václava F. z Eckersdorfu z úřadu propouští s ponecháním titulu král. rady, ale nařizuje, aby byla jemu zároveň vyslovena důtka pro jeho nedbalost. [Registra královská růžová rozdílných císařských reskriptů a jiných insinuací z let 1682—1691 č. 600, stará sig. T. 5 fol. 140—141.]

Leopold ꝛc. Vysoce urozený, věrný milý! Davše sobě poníženou žádost urozeného Václava Františka z Eckersdorfu, naší rady, věrného milého, kdežto z své od nás jemu v dávno pominulým 1664 letu milostivě

svěřené povinnosti jednoho soudce neb rady při královských soudech našich komorním a dvorským v království našem dědičném českém vedle zanechání jemu titule naší královské rady propuštěn býti žádá, spolu s správou a zdáním tvým nám pod datum 2 dne měsíce listopadu tohoto dnes k konci docházejícího leta poslušně vyjevenými s dostatkem přednésti a všeho bedlivě pováživše ráčíme zpředoznámeného z Eckersdorfu z též jeho k milostivým rukám našim poslušně skládající povinnosti propouštěti.

Co se pak druhé žádosti jeho strany zanechání jemu titule naší královské rady dotýče, ačkoliv podobné milosti toliko těm radám a soudcům našim, kteří skrze jich pilné k soudům se dostavování povolání své na pozoru mají, udělovati slušné jest, supplikující ale dle správy tvé*) tak se nezachoval a bez ohledu, co tak naše za tou příčinou mnohokráte prošlé milostivé nařízení vyměřuje, určitých terminův soudu frequentirovati od mnoha let opomíjel, tudy pak sobě k obdržení té při nás nyní pohledávající milosti žádné zásluhy nedobyl, nicméně ale jsouce tak v tom spraveni, že by on od špatných prostředkův, též statek jeho od měst našich Pražských vzdálený byl, tak že snad příčinou toho pro uvarování outrat povinnosti své zadosti neučinil, ráčili jsme se k němu tak milostivě nakloniti a jemu téhož titule naší královské rady ne sice z zasloužilosti jeho nýbrž z pouhé milosti a dobročinnosti naší císařské a královské propůjčiti a zanechati, o čemž také královským místodržícím našim Pražským pod dnešním datum vědomost dávati ráčíme, tobě milostivě poroučejíce, abys především tuto milostivou resolucí naši výš dotčenému impetrantu vedle odevzdání jemu přiležícího psaní našeho k němu znějícího v známost uvedl a přitom jmenem a na místě našem jemu pro tu při něm skrze nepilné přisluhování té tak drahný čas na sobě mající povinnosti shledanou nedbanlivost náležitě domluviti, nadto pak za příčinou jemu dávání titule naší královské rady při tobě svěřeném úřadě další zaopatření učiniti nepomíjel ꝛc. Dán v městě našem Vídni 31 dne měsíce prasince l. P. 1686 ꝛc. — Leopold. — Franciscus Udalricus comes Kinský, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae regiaeque Majestatis proprium G. J. Košinský.

*) Zpráva tato jest zapsána v Registrech červených zpráv a zdání z let 1661 až 1714 č. 562, stará sig. M. 2 na fol. 130—131. Nejvyšší hofmistr pronáší se v ní o činnosti pana Václava Františka z Eckersdorfu takto: „Nejmilostivějšímu poručení povinně zadosti čínic tuto mou poníženou správu dávám, že jest sice dotčený supplikant hned leta 1664 té císařské a královské milosti užil, a za jednoho radu neb soudce královských zpředu pravených soudův dosazen byl, však již přes jedenmecítma let pořád určitých terminův soudu frequentirovati opomíjí. Poněvadž pak Vaší C. a KMti nejmilostivější mínění v dosazování rad svých na tom samém založené nejní, aby kdo v takové hodnosti postaven jsouc samým toliko titulem se honosil, alébrž také podle povinnosti své pilně se k soudům najíti dával, čehož se u něho supplikanta nenachází, pročež jsem toho poníženého zdání, že by z takové na sobě mající hodnosti jakožto povinnosti své zadosti činiti zanedbávající v milosti propuštěn býti mohl, pokudž by pak vždy Vaše C. a KMt jemu tu další milost učiniti a titule rady zanechati chtíti ráčila, to samolíbezné nejmilostivější vůli zanechávám."

64.

1687 d. 30 srpna v Praze. — Nejv. hofmistr táže se nejv. kancléře, zdali může zasedání soudu o 2—3 dny prodloužiti. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661 až 1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 138.]

Hoch undt wohlgebohrner Graf! Hochgeehrtister Herr Oheimb! Euer Excell. khan ich nothtringent nicht bergen, wasgestalt bey jetzt wehrenden königlichen von Ihro kay. May. allergnädigst mir derzeit anvertrawten Kammerrecht im Königreich Böheimb, so sich den 25 dieses zue Ende laufenden Monats Augusti angefangen hat, eine gewisse zwischen Maria Apollonia Freile Ranftin von Weissenthal dann denen Jobst Bruesslischen Erbenserben in puncto eines Fünftels von 45.251 R. Th. 10 kr. schwebende Rechtsfertigung zum Referat gediegen, undt obwohlen ich nebst denen anwesenden Herren Assessoren gleich von der ersten Session allerzeit umb 8 Uhr frühe bies über zwölfe in Verhörung gedachter Aktion verharre, nichtsdestoweniger, weillen selbte sehr weithschichtig und die Akta auf viel Hundert Bögen sich belaufen undt sonsten die einlaufende Umbstande von reifer Konsideration, dass ich mir fast nicht getrawe darmit in dem zweywochentlichen durch die königliche Landesordnung F. 40 ausgesetzten Termino auszuekhommen, die Prorogation aber besagter Zeit mir nicht gebühren, viel weniger einige Nullität kommittiren will:

Als rekurrire an Euer Excell. umb eine Belährung hiemit, ob ich nicht exemplo des grösseren Landesrechts, alwo obgedachte Landesordnung über die ausgesetzte Zeit noch vier Waisentage zuesetzet, auch zue volliger Vollendung solcher weithschichtiger Aktion annoch zwey oder drey Tage zuegeben könnte, mit angehofter dienstlicher Bitte, weilen die Zeit nunmehro khurtz, Euer Excell. beliebeten ihnen, jedoch ohne meiner Massgebung, mich durch eine Stafeta desto schleunigist mit der Belährung zue unterrichten, der ich verharre Euer Excell. ꝛc. W. A. Graf von Kollowrath. — Prag den 30 August 1687.

65.

1687 d. 4 září ve Vídni. — Nejv. kancléř odpovídá nejv. hofmistru, že dle jeho mínění „Ihr May. kein Bedenken haben werden, dass man in bedeuten Umbständen zue Beferderung des allgemeinen Justitzweesens der sonst zue kurtzen Legalzeit ein oder zwey Tage gleichsamb aus gemeiner Einwilligung Euer Excell. undt der Herren Räthe noch beysetze undt die zue eröhrteren angefangene Aktion damit vollende." [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 138.]

66.

1688 d. 19 února v Praze. — Vrchní písař úřadu soudu komorního oznamuje místodržícím kr. č. úmrtí nejv. hofmistra a táže se, může-li prozatím obeslání apod.

vydávati pod pečetí královskou. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 142.]

Milostiví páni, páni! Vaší vysoce hraběcí Excellencí a Milostem truchlivě netajím, že jest Svrchovaný této jminulé noci věkem a prací sešlého někdy vysoce urozeného pána pana Viléma Albrechta Krakovského sv. římské říše hraběte z Kolovrat jakožto pana nejvyššího hofmistra v království českém z prostředku živých k slávě neskonalé pojíti ráčil, tudíž pak jak královský soud komorní, tak úřad téhož hlavy své a principala zbaven jest.

Poněvadž pak nicméně sede vacante při témž královském úřadě spravedlnosti lidské fedrované býti musejí a jakkoliv v tu naději přicházím, že při předešlé teď při písmě A přicházející nejmilostivější JC. a KMti pod datum 1 dne měsíce ledna leta 1678 v takové případnosti prošlé resolucí *) (však bez mého nejmenšího poníženého vyměřování) snad zůstaveno by býti mohlo, nicméně podle povinnosti mé Vašich vysoce hraběcí Excell. a Mtí prosím, že mně, jak bych se v tom chovati mněl, milostivé instrukcí a poručení uděliti ráčí. **) Vašich v. h. Excell. a Mtí poníženě poslušný JMCské královského soudu komorního v království českém vrchní písař Fabian Albrecht Blovský. — Datum 19 Februarii 1688.

*) Zde č. 51. — **) Instrukce ta v Registrech zapsána není; zněla však zajisté tak, jak ona ze dne 4 července 1689 zde pod č. 70 otištěná.

67.

1688 d. 31 srpna na Hradě Pražském. — Místodržící kr. č. oznamují úřadům, že císař propustil z úřadu Ferdinanda Kustoše sv. p. ze Zubří, titul královského rady však že mu ponechal. [Orig. koncept v c. k. místodržitelském archivu sig. K. 4, $^{8}/_{8}$.]

Kterak JMCská král a pán nás všech nejmilostivější na ponížené pana Ferdinanda Kustoše svobodného pána z Zubřího a Lipky vyhledávání, po vyrozumění dříve na něho mínění a zdání (titl.) předešlého nejvyššího hofmistra v království českém, někdy Viléma Albrechta Krakovského hraběte z Kolovrat, pro pilné a k milostivému zalíbení JMCské přisluhované služby k němu se tak milostivě nakloniti a jeho z té od 1678 leta jemu milostivě konferirované a posavad na sobě mající povinnosti jednoho soudce neb rady při královských soudech JMCské komorním a dvorským v království tomto JMCské dědičném českém vedle zanechání jemu titule královské rady v milosti propustiti a co při tom dáleji milostivě poroučeti ráčí, tomu z přiležitého od JMCské a Kské pod datum v městě Vídni 7 dne měsíce srpna přítomného leta nám za tou příčinou odeslaného nejmilostivějšího psaní*) hodnověrného vejpisu obšírněji vyrozuměti ráčíte. Protož o tom žádné pochybnosti nemáme, než že při úřadě V. Excell. soudu JMCské královského nejvyzšího purgkrabství pražského to ad notam vzíti nařiditi jak věděti ráčíte. A s tím ꝛc. Dán na Hradě Pražském d. 31 Augusti 1688.

Jeho Excell. panu nejv. purkrabí Pražskému. In simili mutatis mutandis panu nejv. hofmistru, panu nejv. sudímu dvorskému a panu praesidentu nad appellacími.

*) V přípisu k pánům úředníkům pražským menším desk zemských zní toto místo: „milostivého psaní, kteréž vám přiležitě in originali odsíláme, obšírněji vyrozumíte, jmenem a na místě JMCské a Kské poroučejíce, abyste tuto od JMCské a Kské naddotčenému panu Kustošovi udělenou milost při úřadě král. desk zemských ad notam vzíti, tu, kdež náleží, vepsati a zaznamenati i dáleji se podle oznámeného milostivého psaní zachovati nepomíjeli, original pak téhož JMCské milostivého psaní po vepsání jeho v král. dsky zemské na JMCské král. kancellář českou do registratury navrátiti nařídili."

68.

1688 d. 15 prosince v Praze. — Nejv. hofmistr žádá císaře za nařízení, aby soud z nutné potřeby mohl zasedati déle než 14 dnů. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 150—151.]

Nejjasnější ɔc.! VCMti přiležitě vyznamenání rozepří právních při teď držaném terminu památky svatého Martina královského soudu komorního v dědičném království českém přednešených, uvážených, též vejpovědí na ně vynešených spolu s konsignací VCMti rad neb soudcův, kteří přítomni byli, jiných jenž se omluvna učinili, též kteří letigime zaneprázdněni jsouc přijeti nemohli, posledně těch, ješto se absentirovali a nepřítomností svých výmluvy přednésti opominuli, poslušně odsílám.

Přitom však poddaně tajiti nemohu, že jsem sice s nemalým počtem téhož VCMti královského soudu rad aneb soudcův v den určitý zasednul a každodenně, krom v to vbíhajících dnův nedělních a svátečních, i s častějším prodloužením obyčejných hodin setrval, přijdouc však ale jistá mezi Marijí Apollonijí Ranftovou šlechtičnou z Wiessenthalu z jedné a Brysslovskými dědicův dědici z strany druhé v spisích svých pořádně zavřená, nad míru obšírná rozepře k přednešení a uvážení, tak že VC. a KMti obnoveným zřízením zemským F. 40 vyměřený dvouneděInf čas k dokonání jí nepostačoval, musel jsem tehdy bezelstně takového určitého času prodloužiti a ještě dvě celé neděle přidati. Že pak se to z žádné jiné příčiny nežli pro samý fedrunk spravedlnosti stalo, i také jinač státi nemohlo, přicházím v tu poníženou naději, že VC. a KMt mně toho na zlou stránku vynakládati neráčíte. Nicméně, poněvadž takový příběh se častěji státi může, i také ještě druhá mezi týmiž stranami zavřená a v spisích svých nápodobně obšírná rozepře již před rukami jest, pročež k VC. a KMti se ucházím a za to poníženě prosím, že pro lepší bezpečnost mou při mně to, jak bych se dále v takových budoucích nastalých a bezelstných příbězích chovati mněl, buď skrze reskript aneb dekret nejmilostivěji nařiditi ráčíte. *)

Což k vzniku bohumilé spravedlnosti, mně pak a potomkům za právo a pravidlo sloužiti bude a já také takové nejmilostivější nařízení v poddaném

respektu míti a jeho beze vší nejmenší affektací užívati povinen budu. A tak nejmilostivějšího nařízení a samolíbezného poručení žádostivě očekávaje VC. a KMti milostivé affekcí sebe poddaně poroučím a zůstávám VC. a KMti ponížený poslušný poddaný a věrný služebník J. J. hrabě Slavata. — Z Prahy 15 dne měsíce Decembris a. 1688.

*) Byl-li reskript takový tehdy vydán, nelze říci. V registrech aspoň zapsán není.

69.

1689 d. 2 července v Praze. — Vrchní písař úřadu soudu komorního oznamuje místodržícím kr. č. úmrtí nejv. hofmistra a táže se, může-li prozatím vydávati obeslání apd. pod pečetí královskou. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 162—163.]

Milostiví páni, páni! Vaší Excellencí a Milostem nenadálé odjítí z prostředku živých vysoce urozeného pána pana Jana Joachyma Slavaty sv. římské říše hraběte z Chlumu a Košumberka, někdejšího pana nejvyššího hofmistra v království českém (titul), truchlivým srdcem připomínám, v Pánu usnulému pak korunu života věčného vinšuji a neustále žádám.

A poněvadž tudy JMCské královský soud komorní hlavy a direktora zbaven jest, v času pak interkalarním a dřív nejmilostivějšího dosažení jiného nejvyššího pana hofmistra mnohé věci úřadní zvlášť obsílání k inrotulacím, též nejedněch svědkův věkem sešlých k vydání svědomí bezelstného fedrunku potřebují, pročež, aby partaje vzlášť chudé v průvodích a spravedlnostech svých obmeškané nebyly, k Vaší vysoce hraběcí Excellencí a Milostem se poníženě ucházím a za další milostivé nařízení, abych podle teď sig. † vejpisně přiložené nejmilostivější JMCské v takovém příběhu prošlé resolucí *) ubezpečlivě pokračovati a důležitosti právní fedrovati dáti mohl, poníženě žádám, k milostivému deferirování a protekcí sebe též celý úřad poddaně poroučejíce Vaší vysoce hraběcí Excellencí a Milostí poníženě poslušný JMCské královského soudu komorního v království českém vrchní písař Fabian Albrecht Blovský. — Actum 2 Julii 1689.

*) Zde č. 51.

70.

1689 d. 4 července v Praze. — Místodržící kr. č. nařizují vrchnímu písaři soudu komorního, „aby podle tuto vejpisně přiloženého JMCské královského nejmilostivějšího reskriptu *) a secundum stylum consvetum, tak jak se při předešlých vakancí dálo, v nynějším příběhu tolikéž pokračovati a důležitosti právní náležitě fedrovati dáti nepomíjel. [Registra královská růžová rozdílných císařských reskriptů a jiných insinuací z let 1682—1691 č. 600, stará sig. T. 5 fol. 260.]

*) Zde č. 51.

71.

1689 d. 11 července ve Vídni. — Císař nařizuje místodržícím kr. č., aby uvedli v úřad nově jmenovaného nejv. hofmistra. [Registra král. růžová rozdílných císařských reskriptů a jiných insinuací z let 1682—1691 č. 600, stará sig. T. 5 fol. 261—262.]

Leopold ꝛc. Liebe Getreue! Aus Eurem gehorsambisten Bericht von anderten dieses haben wir mit mehrern verstanden, welchergestalt unser gewester gehaimber Rath undt obrister Landthofmeister in unserm Erbkönigreich Böhaimb Johann Joachim Graf Slavata durch den zeitlichen Todt von dieser Weldt abgeschieden und hierdurch ermeltes obrister Landthofmeisterambt zu Erledigung gediegen ist.

Wann dann an dessen zeitlicher Ersetzung wie unserm Dienst also auch dem Publiko viel gelegen, als haben wir dem hoch undt wohlgebohrnen unsern gehaimben Rath, Kammerern undt anjetzigen obristen Landtrichtern in unserm Erbkönigreich Böheimb undt lieben Getreuen Johann Frantzen Grafen von Würben und Freydenthal, auf der Burg Fulnek, Paskau undt Zábřeh, umb seinen uns bekanndten vortrefflichen Qualitäten undt Experientz willen, auch in gnädigster Ansehung deren uns undt unserm hochlöblichen Ertzhaus von Oesterreich sowohl von seinen Vorfahrern als ihme selbst erwiesener treugehorsambster Dienste undt jederzeit mit besonderm Eyffer erzeigten unterthänigsten Devotion gedachtes Obristlandthofmeisterambt in kayser- undt königlichen Gnaden konferiret, euch anbey gnädigst befehlende, dass ihr gedachten Johann Frantz Grafen von Würben das hie beygefügte Intimationsschreiben *) zustellen, von ihme die in unserer königlichen Landesordnung vorgeschriebene Pflicht auf undt abnehmen undt du unser obrister Burggraf ihm darauf die gehörige Stelle assigniren wie auch denselben bey unserm königlichen Kammerrecht gewöhnlichermassen undt dem Herkommen nach installiren**) sollest. Daran beschicht ꝛc. Geben Wien den 11 Julii a. 1689. — Leopold. — Franciscus Udalricus comes Khinský, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae regiaeque Majestatis proprium Karl Maximilian Graf von Thurn. — G. J. Koschinský.

*) Není připojenó. — **) Byl „obyčejným způsobem a ceremoniemi instalirován" dne 23 července t. r.

72.

1690 d. 17 června v Praze. — Nejv. hofmistr sděluje císaři, v jakém pořadu zasedali až posavád na soudu komorním páni a rytíři rodů starých a nových. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 165—167.]

Allerdurchleuchtigster ꝛc.! Aus Euer kay. undt königl. May. an mich de dato Laxenburg den 3 laufenden Monats Junii abgegebenen allergnädigsten Reskript *) undt demselben beygefuegten allegatis habe ich mehrern Inhalts unterthänigst ersehen, welchergestallt deroselben der gestrenge, dero Rath undt lieber Getreuer, H. Ludwig Ignatius Bechyně von Lažan als unlängst resolvirter Beysitzer bey dero königlichen Kammerundt Hoflehenrecht im Erbkönigreich Böheimb, auf dass er denen anderen zwey Assessoren allda als dem H. Wentzl Negroni von Riessenbach undt H. Heinrich Leveneur von Grünwaldt, weilen selbte in dem newen, er

hingegen in dem alten Ritterstandt sich befindet, vorgezogen werden möchte, unterthänigst supplicando angelanget undt gebetten hat, undt nun Euer kay. undt königl. May. sothanes sein Petitum an mich zu remittiren allergnädigst erachtet haben mit gnädigsten Befelch, dass deroselben ich, wie es in dergleichen Fählen bieshero bey erwehnten Euer May. königlichen Kammerrecht observiret worden undt Herkhommens wehre, zue Handen dero königlichen böhmischen Hofkantzeley nebst Zurucksendung der Inschlüsse mit dem Nechsten berichten undt hieran dero gnädigsten Willen undt Meinung gehorsamb vollbringen solle.

Als thue Euer kay. undt königl. May. zue allergehorsambster Folge nebst anbefohlener Zuerucksendung der Einschlüssen hiemit allerunterthänigst nicht bergen:

pro 1° was dem Herrnstandt anbelanget, erhöllet aus hie beykommenden No. 1, dass Ihro kay. May. dero Herr Vatter christmildigsten Andenkens in a. 1636 eine solche Praecedenz dem alten Herrenstandt vor dem newen allergnädigst gestattet undt zu geben anbefohlen haben,**) welches auch dato continua serie observiret worden, indeme auch die vor kurtzen Jahren von Euer kay. undt königl. May. zue dero Kammer- undt Hoflehenrechtsassessorat allergnädigst resolvirte Herr Bernardt Frantz***) Baron von Věžník, H. Herr Frantz Eusebius Graf Thun, Herr Martin de la Saga Paradis, Herr Johann Balthasar Graf Clari undt Parwersbach, Herr Baron Servatius von Engelsfluss, Herr Frantz Wilhelmb Graf von Kollowrath undt noch andere mehr als des alten Herrenstandes denen bereits längst undt viel Jahr zuevor installirten des newen Herrenstandes als dem Herrn Baron Wentzl von Eckersdorf, Herrn Johann Baron de Vagi, H. Friedrich Freissleben Baron von Bieschofen, H. Wolf Theodor Baron Hartman von Klarstein, H. Mathaeo Baron von Wunschwitz, H. Ferdinand Leopoldt Baron Kustoš in ordine sessionis vorgezogen worden seindt.

Was nun pro 2° den Ritterstandt belanget, giebet es der Nus. 2us †) an Tag, dass Ihro kay. May. dero Herr Grossvatter Ferdinandus der andere hochseeligen Andenkhens gleichermassen den Vorzueg des alten Ritterstandts in allen dergleichen Sessionen vor den newen Ritterstandt allergnädigst angeordnet haben, welches meine Vorfahrere allezeit beobachtet, sintemahlen als Euer kay. undt königl. May. a. 1685 den 10 Februarii ut No. 3 ††) den Herrn Friedrich Vančura von Řehnic, H. Wentzl Negroni von Riesenbach, H. Heinrich Leveneur von Grünwaldt undt H. Antonium Franchimont von Frankenfeldt zue solcher dero Kammer- und Hoflehenrechtsassessoratwürde allergnädigst resolviret undt Euer kay. May. damahligen obristen Landthofmeistern weil. Herrn Wilhelmb Albrecht Krakovský von Kollowrath, dass er dieselbe, wie sie in solchen allergnädigsten Reskript in ordine gesetzet worden, installiren solle, anbefohlen haben, so hatt er, weillen ihme wohlwuessendt gewesen, dass die aus ihnen dem Herrn Antonio Franchimont von Frankenfeldt, welcher des alten Ritterstandts ist, vorgesetzte zwey, als der H. Negroni undt H. Leve-

neur, des neuen Ritterstandes wehren, ein billiges Bedenkhen getragen dieselbe also zu installiren undt dahero ad praecavendam disconsolationem des alten Ritterstandes umb eine Belehrung rekurriret:

Worauf Euer kay. undt königl. May. zweifelsfrei intuitu obberührter a. 1626 ergangener Resolution †††) vndt dero königlichen Landesordnung A. 15 undt 20 (als welche den Vorzug des alten Standes vor dem newen satzgeblich statuiren) den vorigen ordinem installandorum ut No. 4*) allergnädigst verendert, besagten Herrn Antonium Franchimont von Frankenfeldt, als dessen Vatters Diploma auf den alten Ritterstandt lautendt, ihnen zweyen Negroni undt Leveneur vorgesetzet undt dardurch die Praerogativ des alten Ritterstandes vor den newen allergnädigst gleichsamb bekräftiget haben.

Undt dieses ist, allergnädigster Herr, was in dieser Begebenheit bey dem mir derzeit allergnädigst anvertrawten dero königlichen Kammer- undt Hoflehenrecht observiret worden undt ich Herkhommens zu sein nach fleissiger Erforschung gefunden habe ꝛc. Johann Frantz Graf von Würben. — Prag den 17 Juni 1690.

*) Jest zapsán v Registrech královských růžových sig. T. 5 fol. 297 a zní doslovně tak, jak se dále v přípise nejv. hofmistra uvádí. — **) Zde jest asi mýlka v datum. Míní se patrně reskript císaře Ferdinanda III. daný v Řezně d. 12 prosince r. 1640, otištěný výše v poznámce k č. 14. Otec císaře Leopolda císař Ferdinand III. r. 1636 ještě nepanoval. — ***) Správně Michael Franz. — †) Míní se tu patrně reskript císaře Ferdinanda II. ze d. 10 března 1629, který jest vložen do desk zemských a sice do Kvaternu trhového druhého zlatého na l. F. 23 a v kterém se mezi jiným ustanovuje: „Wir wollen auch gnädigst, dass die neunobilitirte Persohnen sich gegen den alten Geschlechtern von Adel mit Respect und also verhalten, dass sie sich weder in der Session noch sonsten über sie erheben. — Über dieses —, wann sich Jemand auf einem gemeinen Landtag bey denen Ständen anmeldet, demselben alsdann seinem Standt nach die Session eingeraumbt werden soll, nemlich, wo er des alten Herrenstandts in den alten, da er aber des neuen in den neuen Herrenstandt, dessgleichen welcher des alten Ritterstandts in den alten und welcher des neuen in den neuen Ritterstandt." — ††) Zde výše v první poznámce k č. 61. — †††) Omyl v datum. Míní se tu patrně cís. reskript zde výše v poznámce **) uvedený. — *) Zde v druhé poznámce k č. 61.

73.

1690 d. 25 srpna ve Vídni. — Císař oznamuje nejv. hofmistru, že schvaluje, aby páni a rytíři zasedali na soudu v tom pořadí, jak bylo posavad zvykem. [Registra královská růžová rozdílných císařských reskriptů a jiných insinuací z let 1682 až 1691 č. 600, stará sig. T. 5 fol. 304—305.]

Leopold ꝛc. Wir haben aus deinem gehorsamisten Bericht de dato den 17 Junii*) in Sachen den von dem gestrengen unserm Rath undt lieben Getreuen Ludwig Ignatio Bechyně von Lažan, welchen wir unlängst zu unserem Rath und Kammer- undt Hoflehenrechtsbeysitzer gnädigst resolviret,**) vor denen Wentzel Negroni von Riessenbach undt Heinrich Leveneur von Grünwaldt, so des neuen Ritterstandts seindt, unterthänigst

suchenden Vorzug betreffend gnädigst verstanden, was es alda in dergleichen Begebenheiten sowohl mit dem Herren- als Ritterstandt observirt zu werden pfleget.

Wann wir es nun bey solcher hergebrachten Observanz undt Praecedenz der alten Herren- undt Ritterstandtspersonen allerdings gnädigst bewenden lassen,***) als haben wir solches dier hiemit in gnädigster Antwort bedeuten undt zugleich anbefehlen wollen, dass du auch in praesenti casu dich hiernach verhalten undt gedachten Bechyně die gebührende Stelle assigniren, mithin unsern gnädigsten Willen undt Mainung gehorsamist vollziehen sollest. Geben in unserer Stadt Wien den 25 Monatstag Augusti im 1690 ɔc Jahr. — Leopold. — Franciscus Udalricus comes Kinský, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae regiaeque Majestatis proprium Karl Maximilian Graf von Thun. — G. J. Koschinský.

*) Zde č. 72. — **) Resolucí ze dne 2 ledna t. r., jež jest v týchž Registrech na fol. 283—284 zapsána. — ***) Poznámka po straně: „Servetur pro futuro etiam in statu baronum."

74.

1693 d. 4 dubna v Praze. — Nejv. hofmistr odporučuje císaři, aby přijal resignaci hr. Hartvika M. Bredy, ale aby pro nedbalost jeho jemu na dále titul rady neponechával. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 187—188.]

Allerdurchleuchtigster, Allergnädigster Herr! Aus Euer kay. undt königl. May. allergnädigsten den 17 Augusti des 1691 Jahres datirten, mir aber jüngsthin allererst den 8 laufenden Monatstag Martii zukommenen Reskript*) undt dem Inschluss habe mehrern Inhalts unterthanigst vernohmen, welchergestallt dieselbe dero Rath der hoch undt wohlgebohrne Hartwig Niklas Graf von Bredaw nebst Anführung seiner Entlegenheit, insonderheit umb Willen seiner zum Öfftern zuestossenden Unbasslichkeiten, wordurch er der von Euer kays. May. ihm vor Jahren gnädigst verliehenen Kammerrechtsbeysitzerstelle in dero Erbkönigreich Böheimb abzuewarten verhindert wehre, umb deren gnädigste Entlassung, jedoch dass Euer kay. May. ihme den Titul ferner zu führen gnädigst erlauben möchten, unterthänigst angelangt undt gebetten, undt nun Euer kay. May. solches sein Petitum an mich remittiret mit allergnädigsten Befelch, dass deroselben ich zuevorhero mit Gutachten zue Handen der königlichen böhmischen Hofkantzeley darüber berichten undt hieran dero gnädigsten Willen undt Meinung gehorsambist erstatten solte:

Als thue zue allergehorsambister Folge meinen unterthanigsten Bericht undt Gutachten dahin erstatten, wie dass zwar nicht ohne, dass Euer kay. undt königl. May. ihme Supplikanten bereith anno 1686 den 8 Monathstag Martii die Gnad ertheilet undt bey dero königlichen Kammer- undt Hoflehenrechten eine Assessoratstelle in diesem Erbkönigreich Böheim b

allergnädigst verliehen haben, er auch den 29 darauf folgenden Monaths Aprilis praevio juramento gebührend installiret worden seye, warbay aber Euer kay. undt königl. May. die wahre Beschaffenheit gehorsambist beybringen mues undt es wirdt sich auch in denen bey einem jeden Termino des gehaltenen Kammerrechtens zue Euer kay. May. königlicher böhmischen Hofkantzeley eingeschickten Relationen**) anders nicht finden, als dass er Supplikant in dieser ihme allergnädigst verliehenen Würde seine Pflicht undt Schuldigkeit gar schlecht beobachtet, sintemahlen derselbe von Tag seiner Installation bieshero durch die sieben Jahr nur allein bey acht Terminen mehr gedachten dero Kammerrechtens erschienen undt selbtes noch gar nie durch die zu einem jeden Termin assignirte zwey Wochen frequentiret, ja gar oft undt mehrentheils zue Prag frisch undt gesundt anwesendt gleichwohlen zu denen Sessionen nicht khommen, auch seine Abwesenheit (die königliche Landesordnung F. 42 hindtansetzend) nie nicht entschuldiget, undt dardurch zue Erlangung der so verlangten weiteren Gnad retinendi tituli seu characteris eines Assessoris sich gar schlecht meritirter gemacht.

Wehre also dieser, jedoch unmassgebigen, allerunterthanigsten Meinung, dass Euer kay. undt königliche Mayestät seine des Supplikanten sothane Resignation zwar annehmen, ihme aber solche in Euer kay. May. bey dero königlichen Kammerrecht begangene Nachlässigkeit allerernstens nicht allein verweisen, sondern darbey, dass er sich dardurch zue gleichwohliger Behaltung des Tituls oder Charakteris eines Kammerrechtensassessoris unwürdig gemacht habe, wohl andeuten lassen können; undt dieses zwar zum Abschew der anderen Assessoren, derer viel seindt, welche ebenermassen wie dieser Supplikant dergestallt nachlässig, dass bey vergangenem Termino des heyligen Bartholomaei aus Mangel des durch Euer kay. Mayestät vernewerten königlichen Landesordnung ausgesetzten numeri legalis derselben gar nichts (welches über Menschensgedenken nicht wiederfahren) referiret werden können, sondern vieler auch armen Partheyen Angelegenheiten erliegen bleiben muessen. Warmit zue dero kay. Gnaden mich allerunterthanigst empfehlend verharre Euer kay. undt königl. May. allerunterthanigst gehorsambster Diener undt Unterthan Johann Frantz Graf von Würben. — Actum 4 Aprilis 1693.

*) Jest zapsán v Registrech královských olivové barvy na fol. 37. — **) Relace tyto se nezachovaly. Měly by nyní býti ve všeobecném archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni.

75.

1693 d. 30 července ve Vídni. — Císař oznamuje nejv. hofmistru, že hraběte H. M. Bredu propouští z úřadu rady soudu komorního, a nařizuje mu, jak má proti nedbalým radům budoucně zakročiti. [Registra královská olivové barvy rozličných reskriptův a insinuací z let 1692 —1704 č. 615, stará sig. 4T. 1 fol. 46.]

Leopold ɔc. Wir haben uns gehorsambist vortragen lassen, was uns du auf die von dem hoch undt wohlgebohrnen unsern Rath undt lieben

Getreuen Hartwig Niklas Grafen von Bredau beschehene Resignation der bey unserem königlichen Kammer- undt Hoflehenrecht in unserm Erbkönigreich Böheimb bies daher obgehabten Beysitzer Stelle noch unterm dato den 4 Aprilis nechst hinterwichenen Jahrs [sic] gehorsambist berichtet hast.*)

Gleichwie nun wir von ermeltem Grafen von Bredau solche seine Resignation gnädigst akzeptiret undt ihn seines obgehabten Assessorats entlassen,**) also undt soviel die unter einsten von dir berührte Fahrlässigkeit in Frequentirung der Kammerrechten theils deren Assessorum anbelangt, werdest du, wie hiemit unser gnädigster Befelch ist, dich diessfahls unserer königlichen verneuerten Landesordnung gemeess fürtershin zu verhalten, die negligentes glümpflich zu adhortiren, undt wofern deine Wahrnung nichts ausgeben wurde, uns alsdann solches de casu in casum gehorsambist zu berichten wissen ꝛc. Geben in unserer Stadt Wien den 30 Monatstag Julii im 1693 ꝛc Jahre. — Leopold. — Franciscus Udalricus comes Kinský, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae regiaeque Majestatis proprium Thomas Graf Tschernin. — G. J. Kossinský.

*) Zde č. 74. — **) Při okraji poznamenal k tomu soudní písař: „Non fuit alias, exemplum ut sine titulo fieret."

76.

1694 d. 15 září v Praze. — Nejv. hofmistr žádá císaře, aby naprosto nedbalé přísedící soudu hodnosti té zbavil. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 194—195.]

Nejjasnější! Na Vaši C. a KMt poddaně a stížně vznésti musím, že nejedni z VCMti královského soudu komorního rad v dědičném království českém povinnosti své velmi špatně pozorují a již častější Vaší C. a KMti nejmilost vější napomenutí k pilnému frequentirování jako za hřbet kladou, neb někteří, jakž z odeslaných každého terminu konsignací, zvlášť pak pod dnešním datum dané sub signis NB:*), viděti jest, od mnoha let nepřijíždějí, ani dle obnoveného zřízení zemského se omluvna nečinějí, odkud pošlo, že při teď držaném soudu celý první tejden, nebyvši týmž královským zřízením zemským vyměřený počet rad, nic předneseno a uváženo býti nemohlo a tudy mnohé inrotulirované rozepře ležeti zůstaly.

A poněvadž obecnému dobrému na tom nemálo záleží, aby spravedlnosti lidské časněji fedrované byly, aniž chvalitebné a s svědomím srovnalé jest v hodnosti postavenu býti však povinnosti své zadosti nečiniti, Vaší pak C. a KMtí udělených milostí a častějších napomenutí tak málo sobě všímati jest věc nechvalitebná, pročež Vaši C. a KMt za to poníženě prosím, že v té případnosti nějaký prostředek učiniti a takové nikdy neb v kolika letech nepřijíždějící (bez nejponíženějšího vyměření mého) buď k vejstraze jiným té hodnosti zbaviti aneb ostřejší domluvu jim dáti, ostatní

pak ještě jednou, by povinnosti své bedlivěji pozorovali, nejmilostivěji napomenouti ráčíte ɔc. Jan František hrabě z Vrbna. — Datum 15 Septemb. a. 1694.

*) Nezachovala se.

77.

1694 d. 5 listopadu ve Vídni. — Císař odkazuje nejv. hofmistra v stížnosti jeho na nedbalost soudních radů na svou resoluci ze d. 3 února 1685. [Registra královská olivové barvy rozličných reskriptův a insinuací z let 1692—1704 č. 615, stará sig. 4T. 1 fol. 64—66.]

Leopold ɔc. Vysoce urozený, věrný milý! Z správ tvých nám pod datum 15 dne měsíce září běžícího leta poslušně učiněných*) předně tomu, jaké tak rozepře právní na královském soudu našem komorním v království našem dědičném českém při držaném terminu svatého Bartoloměje leta přítomného uvážené a vejpovědi na ně vynešené, neméně i kteří tak z soudcův našich témuž soudu přítomni a nepřítomni byli, po náležitém nám jich přednešení s dostatkem jsme vyrozuměli.

I jakož s řízením a pilností tvou milostivě dobře spokojeni býti a takovou sobě oblibovati ráčíme, tak také za druhé, co se prožalované nepilnosti a nedbanlivosti některých rad našich a assessorův naddotčeného královského soudu našeho komorního, z nichžto (prej) někteří od mnoha a jiní od drahných let k témuž soudu nepřijíždějí, ani dle vyměření obnoveného zřízení zemského a mnohých za tou příčinou prošlých milostivých resolucí našich při tobě se omluvna nečinějí, tak že při témž posléz držaném soudu z nedostatku vyměřeného počtu soudcův celý první tejden nic přednešeno a uváženo býti nemohlo a tudy mnohé inrotulirované rozepře ležeti zůstaly, dotýče, nad tím žádného zalíbení míti neráčíme, anobrž nám to, aby příčinou takových nepilných soudcův kdo z obyvatelův našich jaké skrácení v své spravedlnosti trpěti měl, dále přehlížeti za obtížné přichází.

I snášejíce my to milostivě v paměti, že již za příčinou nepilného frequentirování téhož soudu našeho komorního, jako i opomíjejícího se omlouvání od některých svého povolání málo pozorujících soudcův, neméně i jiných téhož soudu našeho komorního se dotýkajících případností od nás k předku tvému někdy Vilímovi Albrechtovi Krakovskýmu hraběti z Kolovrat pod datum 3 dne měsíce února 1685 leta místná milostivá resolucí**) byla prošla, kteroužto, jak se proti nedbanlivým jako i k soudu se dostavovati nemohoucím pokračovati má, hojněji vyměřeno jest:

Pročež tebe na túž resolucí a ustanovení naše tímto reskriptem naším poukazovati a přitom milostivě poroučeti ráčíme, abys podle znění a vyměření též ve všem pokračovati a jednoho každého z týchž nepilných soudcův v tom, aby oni budoucně svých povinností na lepším pozoru než až posavad měli a se při držení soudu v času určitým buďto osobně dostavili aneb slušné a podstatné příčiny jich se nedostavení tobě po-

každý časně oznámili, ty pak, jenž by pro své jiné služby a zaneprázdnění k soudu se najíti dáti nemohli, úřad svůj z sebe složiti hleděli, ještě jednou ostře napomenul 2c. Dán v městě našem Vídni 5 dne měsíce listopadu l. P. 1694 2c. — Leopold. — Franciscus Udalricus comes Kinský, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae regiaeque Majestatis proprium G. Bechyně z Lažan.

*) Zde č. 76. — **) Zde č. 59.

78.

1694 d. 20 listopadu v Praze. — Nejv. hofmistr žádá císaře za rozhodnutí, mohou-li se radové soudu komorního, kteří jsou zároveň radami královské komory české, účastniti jednání ve věcech královské komory se dotýkajících. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 197—198.]

Allerdurchleuchtigster, allergnädigster Herr! Euer kay. undt königl. May. kann ich alleruntherthanigst nicht verhalten, welchergestallt bey dem mir derzeit allergnädigst anvertrawten königlichen Kammerrecht in Euer May. Erbkönigreich Böheimb auf Anordnung sowohl dero kay. Hof- als auch königlichen alhiesigen böhmischen Kammer der königliche Prokurator Felix Had von Proseče den 16 Novembris des verwichenen 1691 Jahrs die hoch undt wohlgebohrne Frantz Antoni undt Ferdinandt Leopold Gebrueder Grafen von Sporkh als Universalerben des wey. auch hoch und wohlgebohrnen Johann Grafen von Spork, Euer kay. May. gewesten Generals, in puncto Restituirung gewiesser Euer kay. May. ex delicto rebellionis des hungarischen Rebellens Bonis Ferenz anheimb gefallenen, bey gefänglicher Verhaftung seiner Person mitbefundenen, von gedachten Generals Regimentsquartiermeister Pfilip von Schnöll inventirten, gegen einer Rekognition besagten Generals in Verwahrung genohmmenen undt nicht zuruckgestellt sein sollenden Mobilien gerichtlich verklaget hat. Als nun die beederseits gewechselte Akta undt Schrieften dieser Tagen komplet inrotuliret undt bey jetzt wehrenden Kammerrecht den 18 laufenden Monatstag Novembris anno currente ad referendum gediegen, auch die obgedachte dero königliche Kammeräthe als nehmblichen der Johann Christian Graf von Stubik, Johann Ignatius Putz Freiherr von Adlersthurn, Johann Rudolf Brandlinský von Štěkře undt Heinrich Leveneur von Grünwaldt als zuegleich Assessores des königlichen Kammerrechtes erschienen undt baldt aus der Klag dieses, dass es allda umb Euer kay. May. Kammerinteresse zu thuen wehre, vernohmmen, so hat Herr Graf Stubik selbst gleich die Quaestion moviret, ob sie königliche Kammerräthe in dergleichen die königliche Kammer betreffenden Vorfallenheiten Judices beywohnen undt darüber votiren könnten.

Worauf, wiewohlen ich zwar an ihrer Aufrichtigkeit undt Eyfer der Justitz gar khein Zweifel getragen, so habe gleichwohlen nebst anderen übrigen Assessoribus, mit denen der in der königlichen Landesordnung aus-

gesetzte Numerus diesmahls ohnedies erfüllet worden, angestanden, indeme dass, weillen dem königlichen Prokurator wieder obgedachte Gebrueder Grafen von Sporkh zu agiren von der löblichen Kammer ex pleno consilio et corpore anbefohlen worden, ob sie nicht als Membra in dem Fahl zuegleich pars et judices sein möchten, welches in denen Rechten nicht zuelässlich. Dann, ob ich mich zwar wohl entsinnen weiss, dass bey der Revisionsliquidationskommission die königliche böhmische Kammer zue sitzen gepfleget, so ist doch solches auf Euer May. expressen Befelch geschehen, undt wirdt auch Euer kay. undt königl. May. annoch allergnädigst erinnerlich beywohnen, wasmassen auf allergnädigsten gleichmässigen Befelch de dato den 29 Martii a. 1689 dero königliche Statthalterei nebst anderen eben aus dieser Ursach und Motivo, dass die königliche böhmische Kammer utpote pars et judex darbey gesessen, solche Kommission aufzueheben allerunterthänigst eingerathen. Undt ob sich auch schon einige Praejudicata zur Zeit meiner Antecessoren finden thetten, so wirdt doch wohl kein Exempl sein, dass jemahlen der obriste Landthofmeister darbey selbst gesessen wehre, sondern ein ander, der auch zugleich dero königlicher Kammerrath gewesen undt ihnen vielleicht nicht praejudiciren wollen, praesidiret, unter meinem Direktorio aber sich khein solcher Casus noch nicht eraignet, also auch ich mit anderen Assessoren nicht exemplis sondern legibus zue judiciren undt besser in tempore quam in re zue pecciren erachtet, dahero mit Referirung undt Erörterung solcher fiskalischen Aktion bies auf weitere Euer kay. undt königl. May. allergnädigste Resolution innengehalten.

Gelanget also an Euer kay. undt königl. May. mein undt der anwesenden Assessoren unterthanig gehorsambstes Bietten, dieselbe geruhen dero königliches Kammerrecht, wie man sich sowohl in dieser als ins Künftig in dergleichen sich eraignen mögenden Vorfallenheiten verhalten solle, ob nehmlichen die königlichen Kammeräthe darbey sitzen können oder nicht, mit einer unmassgebigen allergnädigsten Belahrnung zue begnaden ꝛc. Johann Frantz Graf von Würben. — Actum Prag den 20 Novembris 1694.

79.

1695 d. 9 března v Praze. — Nejv. hofmistr odporučuje císaři, aby jmenoval F. F. z Říčan radou soudu a zároveň jej k pilnosti napomenul. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 201—202.]

Nejjasnější ꝛc! Vaší C. a KMti nejmilostivější ke mně pod datum 22 dne měsíce února leta běžícího daný reskript*) jsem s poníženým respektem přijal a z něho též v něm zavřené suppliky urozeného Ferdinanda Františka pána z Říčan, kterak on milostivého přijetí osoby své za radu při VCMti královských soudech komorním a dvorským v tomto dědičném království českém poníženě pohledává, Vaše pak C. a KMt takovou jeho žádost mně odsílajíce, abych vezmouce ji v mé povážení správu s připo-

jením dobrého zdání mého vedle navrácení inklusivy, což tuto také činím, na VCMti královskou českou dvorskou kancellář poslušně učiniti nepomíjel, nejmilostivěji poroučeti ráčíte.

Vedle kteréhožto nejmilostivějšího poručení poddaně pokračujíc VC. a KMti tuto mou poníženou správu činím, že mně a takměř celému dědičnému VCMti království českému starožitnost a k dědičným pánům svým věrnost rodu pánův z Říčan, z nichžto supplikant pořádně pochází, dobře známa jest, anobrž i to vědomé, kterak on supplikant můž vážný, v studiích a právích zběhlý, v vojenských věcech skušený a obojí jak české tak německé řeči povědomý, tudíž pak k takové hodnosti dobře spůsobný jest.

Pročež byl bych toho nejponíženějšího zdání, že by VC. a KMt jak pro starožitnost rodu, tak také jeho supplikanta spůsobnost, vzlášť pak i proto, že, jakkoliv týchž královských soudův rad nemalý sice počet jest, však nicméně mezi nimi se nacházejí, kteříž ani v zemi neobývají, jiní rozličnými obecními zemskými úřady zaneprázdněni jsouc často přijížděti nemohou, někteří nemocmi stíženi zůstávají, nejedni pak na prošlé častější a horlivé VC. a KMti jim v známost uvedené napomenutí málo dbajíc vzdy předce k terminům určitým přijížděti opomíjejí, tudíž pak spravedlností lidských fedrunk pro nedostatek soudcův vzlášť obojí řeči povědomých se nejednou obmeškává, supplikantu tu milost učiniti a osobu jeho za jednoho radu opáčených královských soudův svých s dostatečným napomenutím pilného frequentirování nejmilostivěji dosaditi moci ráčila.**) Což vše v samolíbezné VC. a KMti nejmilostivější vůli pozůstává, jížto i já poníženě a poddaně sebe odevzdávám. VC. a KMti nejponíženější věrný poddaný a sluha Jan František hrabě z Vrbna. — Actum 9 Martii 1695.

*) Reskript ten jest zapsán v Registrech královských olivové barvy na fol. 71 a neliší se ničím od jiných podobných. — **) Císař jmenoval jej radou obou soudů. Resoluce o tom ze dne 8 dubna 1695 došla do úřadu dne 16 dubna a jest zapsána v Registrech královských olivové barvy na fol. 76—77. Jest téhož znění jako jiné podobné.

80.

1695 d. 19 srpna ve Vídni. — Císařský reskript, že radové soudu komorního, kteří jsou zároveň radami komory české, též ve věcech komory české se týkajících soudu se účastniti mohou a mají. [Registra královská olivové barvy rozličných reskriptů a insinuací z let 1692—1704 č. 615, stará sig. 4T. 1 fol. 89—90.]

Leopold ꝛc. Hoch undt wohlgeborner, lieber Getreuer! Wir haben aus deinem gehorsamisten Ambtsbericht vom 20 Novembris nechst verwichenen 1694 Jahrs*) mit Mehrerm gnädigst vernommen, wassmassen sich bey Hegung unsers derzeit dir anvertrauten Kammerrechts eine Anfrag ereignet, ob nemblichen unsere königliche Kammeräthe bey Erwegung derjenigen Aktionen, worinnen umb unser fiskalisches Interesse

zu thuen ist, sitzen undt auch ihre Vota ablegen können, dahero dann du, umb in der Sach gantz sicher zu gehen, umb unsere allergnädigste Belernung, wie du dich in hoc specifico casu zwischen unserm Kammerprokuratore Felix Had von Proseče dann dem Frantz Antoni undt Ferdinand Leopold Grafen von Spork als Universalerben way. ihres Vatters als auch ins Künftige in dergleichen Begebenheiten verhalten sollest, in Unterthänigkeit gebethen hast.

Nun scheinet zwar prima facie, dass die Kammerräthe disfalls zugleich judex et pars sein wurden, weillen sie aber bey obbesagten unserm königlichen Kammerrecht nicht als Kammerräthe sondern als consiliarii, so mit einem Specialjurament ad justitiam verpflichtet undt verbunden seyn, erscheinen, zu deme auch alle Richter von Ambstwegen unser fiskalisches Interesse, soweith als die Rechte zulassen, vermög unserer verneuerten königlichen Landesordnung zu observiren schuldig sein:

Als sehen wir gnädigst nicht, dass unsere königlichen Kammerräthe in dergleichen Fällen von der Judikatur sich zu entschlagen schuldig seyn sollten, undt seindt gnädigst gewollet, dass sie unsere Kammerräthe sowohl bey Erörterung dieser Aktion (welche du annoch unter diesem wehrenden unserem königlichen Kammerrecht werdest vornehmen undt erörteren lassen) als auch hinführo beyzuwohnen nicht allein befugt, sondern auch schuldig sein sollen ꝛc. Geben in unserer Stadt Wien den 19 Monathstag Augusti im 1695 ꝛc Jahre. — Leopold. — Franciscus Udalricus comes Khinský, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae regiaeque Majestatis proprium Thomas Graf Tschernin. — G. Bechyně von Lažan.

*) Zde č. 78.

81.

1695 d. 14 září v Praze. — Nejv. hofmistr žádá císaře, aby F. Kotulinského a K. A. Kořenského pro jejich naprostou nedbalost hodnosti kr. rady zbavil. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 206—207.]

Nejjasnější ꝛc! Vaší C. a KMti přinucen jsem opět sobě do rad a assessorův královského soudu komorního v dědičném království českém stěžovati, z kderejch nejedni v zemi zůstávající vzlášť pak urození Fridrich Kotulinský z Kotulína a Křížkovic a Krištof Albrecht Kořenský z Terešova již častěji prošlé a horlivé VCMti napomenutí k pilnému frequentirování soudu sobě jako za hřbet kladou, mnoho času i let, byť i v Praze byli, k určitým terminům soudu nepřijíždějí, tudíž v nedostatku soudcův spravedlnosti lidské ležeti zůstávají, jakož pak teď jminulého terminu sv. Bartoloměje ještě čtveré rozepře přednešené býti mohly, že však počet rad VCMti královským obnoveným zřízením zemským vyměřený nebyl, musely se bezelstně s nemalou stížností stran odložiti.

A poněvadž taková nepilnost a nedbanlivost jich rad již nesnesitedlná a obecnému dobrému škodlivá jest, Vaše C. a KMt pak z obvzláštní otcovské

péče o věrné a dědičné poddané své brzský fedrunk spravedlností lidských častěji nařizovati ráčí, pročež Vaší C. a KMti poníženě prosím, že jim nepilným radám svým toho déleji netrpěti, nýbrž (však bez nejponíženějšího vyměření mého) skutečným odnětím takové hodnosti aspoň těm vejš praveným nejnepilnějším dvoum jiným vejstrahu učiniti ráčíte, tak aby ostatní příkladem takovým vystřiháni jsouc sobě té nejmilostivěji udělené hodnosti více poddaně vážili, napotom povinnosti své na lepším pozoru měli, též král. soudu pilněji frequentirovali a tak spravedlnosti lidské brzčejšího fedrunku docházeti mohly. V čem k nejmilostivější resolucí a přetržení takových zoumyslnejch nedbanlivostí sebe sníženě poroučejíce zůstávám Vaší C. a KMti nejposlušnější věrný sluha a poddaný Jan František hrabě z Vrbna. — Actum 14 Septembris 1695.

82.

1695 d. 14 října v Ebersdorfu. — Císař nařizuje nejv. hofmistru, aby F. Kotulinského a K. A. Kořenského ještě jednou a to naposledy k pilnosti napomenul. [Registra královská olivové barvy rozličných reskriptův a insinuací z let 1692—1704 č. 615, stará sig. 4T. 1 fol. 94—95.]

Leopold ꝛc. Vysoce urozený, věrný milý! Z správ tvých nám pod datum 14 dne měsíce září přítomného leta poslušně učiněných*) tomu, jaké tak rozepře právní na teď držaném královském soudu našem komorním v království našem dědičném českém při terminu sv. Bartoloměje apoštola Páně uvážené a vejpovědi na ně vynešené, jako i kteří tak z soudcův našich témuž soudu přítomni a nepřítomni byli, po náležitém nám jich přednešení s dostatkem jsme vyrozuměli.

I jakož my s řízením a pilností tvou milostivě dobře spokojeni býti a takovou sobě oblibovati ráčíme, tak také naproti tomu, co se prožalované nepilnosti a nedbanlivosti některých rad a assessorův naddotčeného královského soudu našeho komorního, z kterých nejedni v zemi zůstávající vzláště pak Fridrich Kotulinský z Kotulína a Křížkovic a Krištof Albrecht Kořenský z Terešova naše již častěji prošlé horlivé napomenutí k pilnému frequentirování soudu sobě jako za hřbet kladou, mnoho času i let, byť i v městech našich Pražských byli, k určitým terminům soudu nepřijíždějí a ani při tobě se omluvna nečinějí, tudíž z nedostatku soudcův spravedlnosti lidské ležeti zůstávají, také že při témž posléz držaném soudu pro stenčení vyměřeného počtu soudcův čtveré rozepře přednešené a uvážené býti nemohly, nýbrž bezelstně s nemalou stížností stran poodložené býti musely, dotýče, nad tím žádného zalíbení míti neráčíme. A ačkoliv bychom hojnou a slušnou příčinu nadoznámenému Kotulinskýmu a Kořenskýmu pro jich velikou nedbanlivost a opomíjející při tobě se omluvení tu od nás jim milostivě svěřenou povinnost soudce komorního zase odejmouti míti ráčili, nicméně však prohlídajíce na zásluhy předkův jich a jsouce té naděje, že oni budoucně větší pilnost v frequentirování téhož soudu našeho

komorního vynaloží a tudy spravedlnosti lidské od osob svých fedrovati nápomocni budou, ráčíme ještě tímtokrátem jich při svých povinnostech zanechávati.

Pročež jest milostivé poručení naše, abys vejš oznámenému Kotulinskýmu a Kořenskýmu to v známost uvésti a jich v tom, že, kdyby oni budoucně své povinnosti, jak přísluší a naše mnohonásobně prošlá přísná nařízení vyměřují, zadosti činiti a jí pilněji, než až posavad od nich se dálo, přisluhovati neměli, takové zbaveni býti mají, přísně a horlivě napomenouti nepomíjel, jakž to učiniti a na tom milostivou vůli naši císařskou a královskou poslušně naplniti věděti budeš. Dán v Eberstorfě 14 dne měsíce října l. P. 1695 ꝛc. — Leopold. — Franciscus Udalricus comes Kinský, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae regiaeque Majestatis proprium G. J. Koschinský.

*) Zde č. 81.

83.

1695 d. 22 října na Hradě Pražském. — Nejv. hofmistr sděluje K. A. Kořenskému a F. L. Kotulinskému rozhodnutí císařské a napomíná je k pilnosti. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 207—208.]

Urozený pane pane! Co tak JCMt král a pán náš všech dědičný a nejmilostivější mně pod datum 14 běžícího měsíce října mezi jiným v příčině nepilnosti jeho v frequentirování královského soudu komorního psáti a při mně nejmilostivěji nařizovati ráčí, to z přiloženého vejpisu*) obšírněji vyrozuměti může.

Pročež já takovému nejmilostivějšímu poručení zadosti činíc pánu to v známost uvozuji a jeho, aby napotom povinnosti své, jak přísluší a mnohonásobně prošlá Jeho C. a KMti přísná nařízení vyměřují, zadosti činiti, týž královský soud komorní v určitých terminech pilněji frequentirovati a v tom Jeho C. a KMti nejmilostivější vůli a poručení skutkem naplniti neopomíjel, horlivě a dostatečně napomínám. Od osoby mé pak se naději, že se tak zachová a Jeho C. a KMti příčiny k další horlivosti a odnětí takové jemu nejmilostivěji udělené hodnosti nepodá. Čímž se tak spraviti věděti bude. Dán na Hradě Pražském 22 dne měsíce října leta Páně 1695. — Jan František hrabě z Vrbna.

Urozenému pánu panu Krištofovi Albrechtovi Kořenskýmu z Terešova a na Meznici, Jeho C. a KMti radě a královských soudův komorního a dvorského assessori v království českém.

Urozenému pánu panu Fridrichovi Leopoldovi Kotulinskýmu z Kotulína a Křížkovic a na Červených Poličanech, Jeho C. a KMti radě a královských soudův komorního a dvorského assessori v království českém.

*) Zde č. 82.

84.

1696 d. 5 září v Praze. — Nejv. hofmistr opětně žádá císaře, aby proti nedbalým radám soudním ostře zakročil. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 220—222.]

Nejjasnější ꝛc! Pane, pane můj nejmilostivější! Vaší C. a KMti poníženě tajiti nemohu, že jsem teď jminulého dne 25 srpna při terminu sv. Bartoloměje dle vyměření obnoveného zřízení zemského F. 40 královský soud komorní v tomto dědičném království českém držeti začal a na jiném nebyl, nežli aby rozdílné právní rozepře inrotulirované (mezi nimiž pět hlavní věci zdržujících a větším dílem chudých stran se dotýkajících postranních sporů aneboližto incidentův se nachází) přednešené a strany spravedlivými vejpověďmi podělené býti mohly. Že pak až posavad VCMti téhož královského soudu komorního rad počet právem vyměřený se nenacházel, nemohl jsem ničehož před sebe vzíti a povinnosti mé zadosti učiniti, tak že nad tím horliti a sobě opět přinuceně na nepilnost týchž rad stěžovati musím. A jest věc již nesnesitedlná, že nejedni z týchž rad té jim nejmilostivěji udělené milosti a hodnosti málo sobě vážíc a ta již častěji vzlášť pak leta 1685 třetího dne měsíce února*) a leta 1694 pátého dne měsíce listopadu**) nejmilostivěji prošlá, horlivá, kdeří v zemi jsou, v známost uvedená napomenutí jako za hřbet kladouc, nikda k soudu nepřijíždějí, ani se neexkusirují, jakož jsou z pánův: Jan Joachim z Brandšteina, František Libštejnský hrabě z Kolovrat, Krištof Albrecht Kořenský z Terešova, Fridrich Kotulinský, Hynek z Poppen, Jan Rudolf Šenovec z Ungerswertu, jiní pro nedostatek zdraví přijíti nemohou, totiž z rytířův: Jiří Račín z Račína, Jan Jakub z Kostheimu, František Materna z Květnice, Friedrich Vančura z Řehnic; opět jiní velmi zřídka ba sotva někteří v kolika letech se najíti dávají, jakož jsou ze stavu panského: Jan Arnošt hrabě z Schützu, Baltazar hrabě Clari z Parwersbachu (sic), Antonín Libštejnský z Kolovrat, Ferdinand Libštejnský z Kolovrat, Antonín Obitecký z Obytec, z stavu rytířského: Blasius Salazar de Monte Albano, František Dohalský z Dohalic, Václav Nigroni z Ryznbachu, ješto obecné důležitosti privátní užitky předcházejí, a co horšího jest, někteří vzlášť: Krištof Kořenský z Terešova, Fridrich Kotulinský z Kotulin a Křížkovic, Jindřich Chlumčanský z Přestavlk, ti dosti dlouhý čas v Praze maří, avšak, jak čas držení soudu přichází, ven na statky odjíždějí, ostatní jak při VCMti komoře, tak při královských deskách zemských zaneprázdněni bývají, tudíž pak skrze takovou jich mnohých nepilnost a nedbanlivost netoliko spravedlnosti lidské se zdržují, anobrž i vlastní a starožitný VCMti týž královský soud komorní (při kderémž, když rady takové byly, kteří sobě té hodnosti a milosti více vážíc na povinnosti své bedlivější pozor měli, častěji při jednom terminu držaného soudu čtrnácte i víc rozepří předne-

šeno a považeno bývalo) se zlechčuje a, pokudž tomu časně vstříc vkročeno nebude, spolu s mnohými spravedlnostmi lidskými k zahynutí přijde.

A poněvadž snadně na to přicházím, že Vaše C. a KMt jakožto pán země dědičný a potentat Bohu milou spravedlnost od přirození milující a fedrunk jí věrným poddaným svým soudcům častěji nařizující a v mysl vkládající nad takovou nepilností a nedbanlivostí jich, svých královského soudu komorního rad, žádného zalíbení míti neráčí, povinnost má mně také k tomu víže, abych takových nepřípadností a nepilností nepřehlížel:

Pročež Vaší C. a KMti poníženě prosím, že toto mé nejpoddanější, bezelstné a fedrunku spravedlností věrných dědičných poddaných svých, tudíž pak obecného dobrého se dotýkající přednešení a stížnost k nejmilostivějšímu srdci připustiti, jim nepilným a nedbanlivým radám takové nepilnosti déle netrpěti, anobrž (bez však nejpoddanějšího vyměření mého) buď na nějaký samolíbezný k napravení toho prostředek nejmilostivěji pomysliti aneb z mocnosti své královské nad takovými nepilnými horlivosti své in promovenda justitia příklad (nímž by se ostatní vystříhati, dle povinností svých soud pilněji frequentirovati a spravedlnosti lidské fedrovati příčinu měli) nejmilostivěji učiniti ráčíte ɔc. Jan František hrabě z Vrbna. — Actum 5 Septembris 1696.

*) Zde č. 59. — **) Zde č. 77.

85.

1696 d. 14 září v Ebersdorfu. — Císař nařizuje nejv. hofmistru, aby mu jmenoval nejnedbalejší rady soudu a navrhl způsob, jak by se s nimi naložiti mělo. [Registra královská olivové barvy rozličných reskriptů a insinuací z let 1692—1704 č. 615, stará sig. 4T. 1 fol. 112—113.]

Leopold ɔc. Věrný milý! Z správy tvé nám pod datum 5 dne přítomného měsíce a leta poslušně učiněné *) tu v ní šířeji obsaženou stížnost tvou, že by královský soud náš komorní v království našem dědičném českém při terminu sv. Bartolomßje apoštola Páně pro nedostavení se k témuž soudu v náležitém a právem vyměřeném počtu rad a soudcův našich držán a tudy rozdílné již inrotulirované a větším dílem chudý strany se dotýkající právní rozepře přednešené a uvážené býti nemohly, jsme s nelibostí vyrozuměti ráčili.

I poněvadž naše kolikerá jak k předkům tvým v ouřadě tak i k tobě za příčinou nepilného některých soudcův frequentirování téhož soudu našeho komorního častěji vzláště pak leta 1685 třetího Februarii a leta 1694 patého Novembris prošlá přísná a horlivá nařízení**) dle tvého přednešení nic prospívati nechtějí, pod tím pak lidská spravedlnost skrze to velice hyne a nadoznámený soud náš komorní se zlechčuje, slušnou a hodnou příčinu míti ráčíme k týmž nepilným a nedbanlivým radám a soudcům našim ostřejším spůsobem přikročiti.

Pročež tobě milostivě poroučeti ráčíme, abys nás dříve projití místné resolucí naší v tom, kteří tak z soudcův již nazvaného soudu našeho komorního nejnedbanlivější jsou a proti kterým in specie bychom takovou jejich nepilnost a nedbanlivost stížiti a na jaký spůsob s nimi pokračovati měli, ubezpečlivě spraviti nepomíjel ꝛc. Dán v Eberstorfě 14 dne měsíce Septembris l. P. 1696 ꝛc. — Leopold. — Franciscus Udalricus comes Kinský, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae regiaeque Majestatis proprium G. J. Koschinský

*) Zde č. 84. — **) Zde č. 59 a 77.

86.

1696 d. 3 listopadu v Praze. — Nejv. hofmistr jmenuje císaři nejnedbalejší rady soudu komorního a navrhuje, aby hodnosti té byli zbaveni. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 224—226.]

Nejjasnější ꝛc! Pane, pane můj nejmilostivější! Z milostivého Vaší C. a KMti pod datum z města Vídně 14 dne jminulého měsíce září leta běžícího 1696 ke mně prošlého reskriptu jsem to, kderak vyzvědouce Vaše C. a KMt s nelibostí zprávy mé ponížené pod datum pátého dne téhož měsíce září... dané to, poněvadž nejedni z týchž rad, neohlédajíce se na kolikerá jak k předkům mým v úřadě tak i ke mně za příčinou takového nepilného již pravených soudcův frequentirování častěji vzlášť pak leta 1685 třetího dne měsíce února*) a leta 1692 pátého dne měsíce listopadu**) prošlá přísná a horlivá nařízení, nic prospívati nechtěli, pod tím pak lidská spravedlnost velice hyne a VCMti královský soud komorní se zlechčuje, majíce tehdy skrze to slušnou a hodnou příčinu k týmž nepilným a nedbanlivým radám a soudcům ostřejším spůsobem přikročiti, mně, abych dřív projití místné resolucí v tom, kdeří tak z týchž soudcův nejnedbanlivější jsou a proti kderým by in specie Vaše C. a KMt takovou nedbanlivost stížiti a na jaký spůsob s nimi pokračovati míti ráčila, ubezpečlivě spraviti nepomíjel, nejmilostivěji poroučeti ráčila, jsem poníženě vyrozuměl.

Kderémužto nejmilostivějšímu poručení dle poddané povinnosti mé zadosti činíc Vaší C. a KMti dále nejponíženěji netajím, že nejnedbanlivější osoby a soudcové opět praveného VCMti královského soudu komorního, tak jak se z register vyhledalo, jsou tito:

Z stavu panského: Jan Joachym z Brandštejna, kderýž byvši leta 1670 za soudce installirován a měvši dle povinnosti své při každém terminu držaného soudu se najíti dáti, ve 26 letech toliko při devatenácte terminích a to ještě toliko a větším dílem jen někderý den přítomen až posavad byl.

František Libštejnský hrabě z Kolovrat od installací své 19 Novembris leta 1678 stalé toliko ke čtyrem terminům se postavil.

Fridrich Kotulinský z Kotulin a Křížkovic, ten, ačkoliv v čas držení soudu se častěji v Praze nachází, nicméně k soudu nepřijíždí, tak že od installací své leta 1685 dvadcátého šestého Januarii stalé toliko při čtyrech terminích přítomen byl.

Krištof Albrecht Kořenský z Terešova nápodobně od installací své leta 1684 vykonané toliko při sedmi terminích se najíti dal a byvši častěji v Praze, den před soudem ven odjížděl a odjíždí.

Arnošt Gottfrid hrabě z Schützu a Leopoldsheimu jsa leta 1665 installirován toliko při 23 terminích se najíti dal.

Baltazar Clari hrabě z Parwerpachu od installací své 25 Augusti 1677 až posavad toliko při sedmi terminích přítomen byl.

Z stavu rytířského pak Ferdinand Hynek z Poppen, kderý leta 1668 26 Januarii installirován byl, již přes 28 let nepřijíždí ani se omluvna nečiní.

Jan Rudolf Šinovec [sic] z Ungerswehrtu, jsa leta 1680 šestého Maji installirován, již od mnoha let nepřijíždí; od času své installací devětkráte toliko přítomen byl.

Jindřich Chlumčanský z Přestavlk od installací své 17 Aprilis leta 1684 stalé při jedenácti terminích a to ještě toliko někderý den se najíti dal.

František Dohalský z Dohalic byl 27 Januarii 1685 installirován, však toliko při devíti terminích přítomen byl.

Blasius Eugenius Salazar de Monte Albano, jsouc 17 Novembris 1679 installirován, byl toliko při 26 terminích.

A to jsou ti ze všech nejnedbanlivější, mlčíc, že i jiní mnozí jednou i později přijedou a zase mnohokráte se absentirují. Týmiž pak počet soudcův schází a spravedlnosti lidské se prodlužují.

Jak by pak Vaše C. a ḰMt s takovými nedbanlivými a tolikeré přísné nařízení jako za hřbet kladoucími pokračovati míti ráčila (poněvadž tak nejmilostivěji mně poroučeti ráčí), mírnějšího, však nejmenšího před pisování nečinícího, spůsobu a prostředku nenacházím, nežli aby dle obnoveného zřízení zemského B. 2 takové nejnedbanlivější aneb aspoň někderé z nich té jim nejmilostivěji udělené hodnosti a titule rad a soudcův téhož VCMti královského soudu komorního, též dalších, kderé by někdy žádati chtěli, milostí a promocí zbaveni a odmrštěni byli a tudy ostatní s opáčeným horlivým napomenutím z příkladu druhých vejstrahu majíce tím pilněji povinnostem svým zadosti činili ɔc. Jan František hrabě z Vrbna. — Actum 3 Novembris 1696.

*) Zde č. 59. — **) Správně 1694 d. 5 listopadu. Zde č. 77.

87.

1697 d. 11 května v Praze. — Nejv. hofmistr opětně nalehá na císaře, aby aspoň nejnedbalejší rady příkladně potrestal. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 227—228.]

Nejjasnější etc.! Králi a pane, pane náš nejmilostivější! Vaší C. a KMti příležitě dle povinné poddanosti mé poznamenání rozepří právních na V. KMti královském soudu komorním v dědičném království českém při teď pominulém terminu Svatojští léta běžícího 1695 přednešených a vejpověď na ně vynešených, nemémě specifikací všech rad téhož královského soudu, jak se v počtu nacházejí a kteří přítomni byli, jiných, jenž se omluvena psaním aneb odjinud zaneprázdněni bejvše přijeti nemohli, poslední těch, kteří ani nepřijeli ani se neekskusírovali, poslušně odsílám.* A přitom opět i pokorně na již příliš velikou nepilnost týchž rad [illegible] musím, že nejeden tolikerásobních napomenutí malý sobě všímají, od mnoha let ani k soudům nepřijíždějí ani sebe omluvena nečiní, jiní než později přijíždějí než jeden den se zdrží, další druhý den se absentírují, tak že pro nedostatek počtu legálního jich rad musí se přenášeti a povlakovati mnohé, jakož pak toho pominulého soudu pět rozepří dávno instruirovaných ležeti zůstalo, skrze což spravedlnost lidská se prodlužuje.

Protož Vaší C. a KMti již dávno podobné stížnosti mé k milostivému poznamenání poslušně připomínám a za to, že jakožto pán země a potentát jediný spravedlnosti milující na nejmilostivější poručení svém z 3. Novembris léta pominulého 1694 odeslanou zprávu** a nevyměřující zdání mé na královském obnoveném zřízení zemském B. 2 založené nejmilostivější ráčení učiniti a bez nejpotřebnějšího vyměření nebo aspoň na některých nejnedbalnějších, jenž jsou z pánův: Jan Joachym z Brandejsna, František Libštejnský hrabě z Kolovrat, Fridrich Kotrinský z Kotrlina a Křikova, Kryštof Albrecht Kořenský z Terešova, z vládyk: Ferdinand Hynek z Poppen, Jan Rudolf Šanovec [sic] z Ungerswehrn, příklad pro kázeň a bázeň ostatních učiniti ráčíte etc. Jan František hrabě z Vrtba. — Actum 22 Maji 1695.

* Nejsou připojeny. — ** Viz č. [illegible]

88.

[illegible] v Praze. — Nejv. hofmistr podávaje zprávu o zasedání soudu [illegible] [illegible] za potrestání nedbalých přísedících. (Registra královská zpráv a zdání z let [illegible] — [illegible] M. [illegible])

Nejjasnější etc.! Vaší C. a KMti dle poddané povinnosti mé příležitě poznamenání vejpovědí, které na V. KMti královském, mně na ten čas nejmilostivěji svěřeném, soudu komorním v dědičném království českém při teď pominulém terminu sv. Bartoloměje apoštola Páně léta přítomného 1695 vynešeny byly, nemémě specifikací všech rad, [illegible] jak v počtu se nacházejí a kteří z nich přítomni byli, jiných, jenž se omluvena učinili aneb odjinud zaneprázdněni bejvše přijeti nemohli, poslední těch, kteří ani nepřijeli ani se omluvena neučinili, odsílám.* Přitom však poníženě tajiti nemohu, že tak [illegible] soudu pro nedostatek počtu le-

galního týchž rad nic předneseno a pováženo býti nemohlo, tak že opět s nemalým ukrácením a úpěním stran (kderé tudy v spravedlnostech svých hynou) několik hlavních a inrotulirovaných rozepří právních ležeti zůstalo, a poněvadž jeden tejden nestačoval, toliko někderé krátké a od malé platnosti přednešené býti mohly.

Pročež přinucen jsem Vaší C. a KMti častější mé stížnosti do týchž nepilných a na mnohonásobné napomenutí nedbajících rad poddaně opakovati a na ten od Vaší C. a KMti nejmilostivěji poručený, ode mne pod datum 3 Novembris leta jminulého 1696 odeslaný**) a na obnoveném zřízení zemském B. 2 založený, nic však nevyměřující prostředek k strestání někderých tam doložených nejnepilnějších se odvolávajíc, za spomožení v této fedrunku Bohu milé spravedlnosti se dotýkající případnosti sníženě žádám ꝛc. Jan František hrabě z Vrbna. — Actum 12 Septembris 1697.

*) Specifikace tato není připojena; bylť její original zaslán do Vídně. V archivu Musea království českého nachází se koncept podobné specifikace, který sice není datován, ale dle záznamů v Registrech vejpovědí o zasedání soudu obsažených toliko k roku 1697 se vztahovati může. Obsahuje zejména 40 radů, 19 pánů a 21 z rytířstva, a zní následovně:

K terminu památky sv. Bartoloměje. Poznamenání JMCské rad královského soudu komorního v království Českém, těch, jenž zde v městech Pražských se nacházejí, těch, jenž sem nepřijedou, aniž se sem neočekávají;

z pánův:

p. p. hrabě z Valderodu	není v zemi.
„ „ z Brandštejna	není zde.
„ „ hrabě z Šicu	není zde.
„ „ Hisrle	není zde; jest u pana hraběte Marcína (sic).
„ „ Věžník	není zde.
„ „ hrabě Paradis	není zde.
„ „ hrabě Clari z Parwerspachu	není zde.
„ „ Servatius z Engelfluessu	exkusiroval se, že musí do kraje.
„ „ František hrabě z Kolovrat	není zde.
„ „ hrabě Stubík	odjel právě před soudem do Vídně.
„ „ Kořenský	odjel právě v den začetí soudu z Prahy pryč.
„ „ Kotulinský	odjel tři dni před soudem z Prahy.
„ „ Antonín z Kolovrat	není zde.
„ „ Ferdinand z Kolovrat	není zde.
„ „ Puc	není zde.
„ „ Perchtoldt	jest zde.
„ „ Obitecký	exkusiroval se psaním.
„ „ Michna	jest sice zde, však velkou nemocí stížený.
„ „ z Říčan	exkusiroval se pro smrt manželky své a proto, že v jeho domě téměř všichni lidé na nákažlivou nemoc stonají.

z rytířstva:

p. Račín	není zde.
„ z Gostheimu	exkusiroval se, neb jest taky před některým časem ohlech.
„ Smrčka	jest zde.
„ Šmidtfeldt	umřel.

p. Materna .... jest sice zde, však exkusiruje se, že koní nemá.
„ Strachovský ... není zde.
„ Šenovec .... není v zemi.
„ Salazar .... není zde.
„ Šmidl .... jest v Vídni.
„ Brandlinský ... jest zde.
„ Binago......... není zde.
„ Chlumčanský .. není zde.
„ Kropáč .... odjel ten den před soudem.
„ Dohalský ..... není zde.
„ Vančura .... přijel sem, však dostal podagru.
„ Franchimont ... jest zde.
„ Chanovský ..... jest nemocný na statku.
„ Marquardt ..... jest zde.
„ Hložek......... jest zde.
„ Negroni .... není zde.
„ Leveneur ...... jest zde, však jede s panem komory presidentem do Karlsbaadu.

**) Zde č. 86.

89.

1697 d. 16 prosince v Praze. — Vrchní písař úřadu soudu komorního **žádá královskou komoru českou za železnou truhlici na peníze u soudu složené.** [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 230.]

Milostiví páni, páni! Vaší vysoce hraběcí Excell. a Milostí poslušně netajím, že jisté peníze v summě nemalý do deposicí JMCské královského soudu komorního v tomto království českém se skládati mají, žádné však truhly, do níž by bezpečně složené a opatřené býti mohly, před rukami se nenachází. A poněvadž od starodávna a až posavad vždycky ten obyčej byl (jakž toho nedávný příklad s spůsobením suken zelených a koberců před rukami jest), že slavná komora všecky vzlášť bezelstné potřeby k témuž úřadu vejš připomenutého královského soudu komorního jakožto JMCské vlastního zaopatřiti jest nařizovati ráčila a na tom také obecnému dobrému nemálo záleží, aby takové deposicí lidské dobře a bezpečně schráněné byly:

Pročež z milostivého Jeho vysoce hraběcí Excellencí pána pana nejvyššího hofmistra v království českém (titul), pána pana mého milostivého, při mně nařízení Vaší v. h. Excell. a Milostí prosím, že bezelstnost té věci laskavě rozvážiti a to, aby k témuž úřadu jedna ne příliš velká železná pevná se třími neb více zámky truhlice co nejdřív (však bez vyměření mého) zaopatřena byla, milostivě nařiditi ráčíte ꝛc. — Odevzdáno na komoru 16 Decembris 1697.

Opáčeně tento spis znovu přepsán a na komoru podán 24 Januarii 1698.

Po třetí tento spis podán 17 Februarii 1698.

90.

1698 d. 19 března v Praze. — Nejv. hofmistr odporučuje císaři, aby jmenoval Vojtěcha Věžníka z Věžník přísedícím soudu, poněvadž týž v Praze stále bydlí a bude proto snad pilnější než jiní. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 231.]

Nejjasnější ɔc! Pane, pane můj nejmilostivější! Z nejmilostivějšího Vaší C. a KMti pod datum 13 dne měsíce ledna leta běžícího daného, mně však teprv 11 přítomného měsíce března k rukám přišlého reskriptu*) a v něm zavřené suppliky statečného Vojtěcha Věžníka z Věžník, kdež za konferirování jemu jeného místa soudce při VCMti královských soudech mně na ten čas nejmilostivěji svěřeným komorním, též lenním, v dědičném království českém z ohledu zasloužilosti předkův svých poníženě žádá, chtíce pak Vaše C. a KMt dřív projití milostivé resolucí své mně na túž žádost jeho vyrozuměti, to, abych na ni zdání mé s navrácením inklusivy k ruce Vaší C. a KMti královské kancellaře české dvorské poslušně vyjeviti a v tom VC. a KMti nejmilostivější vůli naplniti nepomíjel, poroučeti ráčíte, [jsem poddaně vyrozuměl].**)

Kterémužto nejmilostivějšímu poručení s navrácením inklusivy zadosti činíc poddaně netajím, že zasloužilost a poddaná věrnost k slavnému VC. a KMti domu rakouskému toho starožitného rodu Věžníkovského všem v Čechách až posavad v čerstvých pamětích zůstává a se vidí, sám také supplikant k takovému úřadu dobře spůsobný jest, neb netoliko studia svá absolviroval, obojí jak české tak německé řeči (což při slyšání a považování rozepří právních velice potřebné jest) dobrou povědomost má, stále také v městech Pražských zůstává, odkudž naděje vede, že v frequentirování soudův pilnější nežli mnozí jinší (na kteréž jsem sobě častěji, vzlášť pak 3 Novembris leta jminulého 1696***) s potažením se na obnovené zřízení zemské B. 2 horlivěji stěžoval) se okáže a takové milosti sobě více vážiti bude:

Pročež jsem toho, nic však nevyměřujícího, nejponíženějšího mínění a zdání, že by VC. a KMt jemu supplikantu jak pro zásluhy předkův jeho tak vlastní při něm se vědomou spůsobnost tu milost učiniti a takové poníženě žádané místo jednoho soudce zpředu pravených královských soudův svých komorního a dvorského nejmilostivěji uděliti mocti ráčila.†) ɔc. Jan František hrabě z Vrbna. — Actum 19 Martii 1698.

*) Reskript ten, obvyklého znění, nachází se v Registrech královských olivové barvy na fol. 149. — **) Tato tři slova písař vynechal. — ***) Zde č. 86. — †) Stalo se tak cís. resolucí ze d. 16 května 1698, která se nachází v Registrech královských olivové barvy na fol. 166—167, formou obvyklou.

91.

1698 d. 20 prosince v Praze. — Nejv. hofmistr odporučuje císaři K. F. z Hillebrandů za radu soudu komorního a stěžuje si na nepříznivé osobní poměry u téhož

soudu, hlavně však na nedbalost mnohých radů. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 232—233.]

Allerdurchleuchtigster, allergnädigster Herr! Welchergestaldt undt aus was Ursachen Euer kay. undt königl. May. der Edle Klemens Ferdinand von Hillebrandt um gnädigste Konferirung einer Rathsstelle bey dero königlichen Kammer- undt Hoflehenrecht in Erbkönigreich Böheimb allerunterthänigst angelanget undt gebetten, Euer kay. undt königl. May. aber ihme an mich zu remittiren undt, dass ich über sothanes allerunterthänigste Gesuch des Supplikanten Qualitäten erwögen undt darauf zu Handen dero königlichen böheimischen Hofkantzeley nebst Zurücksendung des Inschlusses gutachtlich gehorsamist berichten solle, allergnädigst zu befehlen geruhen wollen, diesses habe ich aus dem an mich den 21 verwichenen Monatstag Novembris zu Ende laufenden Jahres gegebenen allergnädigsten Reskript*) allerunterthänigst vernohmen.

Deme nun zu allergehorsambster Folge thue hierüber mein unterthänigsten Bericht undt Gutachten dahien erstatten, dass ich nach des Supplikanten Qualitäten (dieweillen selbter mir nicht bekannt) alles Fleisses nachgeforschet undt soviel erfahren, dass er seine Studia absolviret, auch sonsten ein ehrbahrer Mensch seye, sein Vatter auch Euer kay. undt königl. May. viel lange Jahr sowohl in Krieg als sonsten gedient haben solle:

Undt sonsten unmassgebig auch dieses zu beobachten, dass die Zahl Euer Mayestät Kammerrechtsbeysitzere nach undt nach sich mündere, indeme in diesem zu Ende laufenden Jahr ihrer dreye das Zeitliche gesegnet, theils stetter Unpässligheit halber das Kammerrecht nit frequentiren können, andere auch bey Euer kay. May. Kammer undt Landtafel, auch bey anderen obhabenden Aembtern offt verhindert worden, undt aus denen Übrigen ihrer viel (wieder derer Nachlässigheit ich bereits öfters allerunterthänigst geklaget habe) selten oder gar nie erscheinen, undt dahero in Ermanglung des numeri legalis wenig referiret werde undt viel inrotulirte Aktiones mit merklichen Schaden der Partheyen erliegen bleiben müssen:

Were also ich der unmassgebigen allerunterthänigsten Meinung, dass in Ansehung sowohl des Supplikanten Vatters Meriten als seiner selbsten eigenen Qualiteten, auch wegen Vermehrung der Räthen undt Beforderung der Justitz diese allerunterthänigst suchende Rathsstelle ihme allergnädigst konferiret undt verliehen werden könnte, Euer kay. May. anbey zu dero beharlichen kay. undt königl. Gnaden mich allerunterthänigst empfehlendt. Euer kay. undt königl. May. allerunterthänigst treugehorsambster Diener undt Unterthan Johann Franz Graf von Würben. — Actum 20 Decembris a. 1698.

*) Jest zapsán v Registrech královských olivové barvy rozličných reskriptův a insinuací z let 1692—1704 č. 615, stará sig. 4T. 1 fol. 172.

92.

1699 d. 22 ledna ve Vídni. — Císař oznamuje nejv. hofmistru, že jmenoval K. F. z Hillebrandů přísedícím soudu komorního a dvorského, a nařizuje mu, aby nedbalým radům povolil lhůtu čtyř neděl k vyjádření se, zdali hodnosti své se vzdávají aneb sezení soudu nadále pilněji se účastniti chtějí. [Registra královská olivové barvy rozličných reskriptů a insinuací z let 1692 —1704 č. 615, stará sig. 4T. 1 fol. 184 —186.]

Leopold ꝛc. Uns ist gehorsamist vorgetragen worden, was uns du über die von dem ehrnvesten unserm lieben Getreuen Klemens Ferdinand von Hillebrandt bey unserm königlichen Kammer- undt Hoflehenrecht in unserm Erbkönigreich Böheimb unterthänigst gebetene Assessoratstelle undt occasione dessen wegen Nachlässigkeit in Frequentirung der Sessionen etwelcher unserer Beysitzer alldort sub dato den 20 Decembris kurtz abgewichenen Jahrs gutachtlich gehorsamist berichtet undt erinnert hast.*)

Wann wir dann, so viel den supplicirenden Hillebrandt anbelanget, ihme sowohl umb seiner uns von dir gerühmten guten Qualitäten als auch derer nach seinem abgelebten Vattern anererbten Verdiensten obberührtes Assessorat gnädigst konferiret undt verliehen, als werdest du, wie hiermit unser allergnädigster Befehl ist, demselben hiebeykommendes Intimationsschreiben beyzustellen, ihn dem Herkommen nach in die Pflicht nehmen undt zu solcher Funktion ordentlich installiren,

im Übrigen aber, was die Nachlässigkeit gedachter Räthe anbetrifft, ihnen einen vierwochentlichen Termin, binnen welchen sie entweder zu der Resignation ihrer Funktion oder Frequentirung der Sessionen sich entschliessen, praefigiren undt uns darüber den Erfolg nebst Beyfügung einer ordentlichen Lista ausführlich gehorsamist berichten sollest ꝛc. Geben in unserer Stadt Wien den 22 Monatstag Januarii im 1699 ꝛc Jahre. — Leopold. — Franciscus Udalricus comes Kinský, supremus regis Bohemiae cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae Majestatis proprium Thomas Graf Tschernin.

*) Zde č. 91.

93.

1699 d. 14 února na Hradě Pražském — Formulář listu, kterým nejv. hofmistr z nařízení císaře vyzývá nedbalé rady soudu komorního, aby do čtyř neděl závazně prohlásili, chtějí-li povinnosti své řádně plniti nebo hodnosti své se vzdáti. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661 —1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 235 —236.]

Hoch und wohlgebohrner Herr Graf! (Wohlgebohrner Freyherr! Wohledler und gestrenger Ritter!) Was die röm. kay. auch zu Hungarn undt Böheimb königl. May., unser Erb- undt allerseiths allergnädigster Herr, an mich de dato Wien verwichenen 22 Januarii laufenden Jahres allergnädigst reskribiret*) undt unter anderen Paragrapho in Übrigen

auch was die Nachlässigkeit dero königl. Kammerrechtsräthe anbetrifft, damit ich ihnen einen vierwochentlichen Termin, binnen welichen sie entweder zu der Resignation ihrer Funktion oder Frequentirung der Sessionen sich entschliessen, praefigiren undt deroselben darüber den Erfolg nebst Beyfügung einer ordentlichen Lista ausführlich gehorsamist berichten solle, anbefohlen haben, dieses hat derselbe aus beykommender Kopia mit mehreren zu vernehmen.

Wann nun der Herr Graf (der Herr Baron, derselbe) in der Zahl solcher unfleissigen H. Räthen sich befindet, meine Pflicht undt Schuldigheit aber, undt nach bereits vielfältigmahl gethanen Erinnerungen dannoch gar nicht (gar selten) erscheinet, mich auf alle Weiss bindet sothanen Ihro kay. May. allergnädigsten Befelich allergehorsambist nachzukommen, als thue hiemit dem H. Grafen (Baron, demselben) oberwehnte allergnädigste Anordnung kommuniciren undt anbey ernstlich ermahnen, dass derselbe solcher eine Genüge zu leisten undt sich gewiess undt unfehlbar in der ausgesetzten vierwochentlichen Früst zu einem oder dem anderen schriftlich zu resolviren nicht ermangle, wiedrigenfalls undt in unverhoffter dessen Ausbleibung werde ich fort und fort Ihro kay. May. meinen allerunterthänigsten Bericht nebst der verlangten Lista zu erstatten nicht unterlassen, woran er sich zu achten wiessen würdt. Geben Prager Schloss den 14 Febr. 1699.

*) Zde č. 92.

94.

1699 d. 9 dubna. — Vrchní písař úřadu soudu komorního žádá českou komoru, aby dala opraviti registraturu, poněvadž jinak soudní spisy deštěm, sněhem a prachem budou zničeny. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 239.]

Gnädige Herren Herren! Euer Excellenz undt Gnaden thue hiemit gehorsamb berichten, wasmassen bey dem königlichen Kammerrechtsambt etwelche Sachen als nemblich die Fenster in der obern schriftlichen Deposition, alwo die uralten königlichen Register undt erörtherte Acta pro bono publico ad perpetuam rei memoriam verwahrter verbleiben, zumahlen durch dieselbe winterszeit der heufig einfallende Schnee und Regenwasser, auch sommerzeit durch Winde der hieneintreibende Staub an denen Schriften und Registern grossen Schaden verursachen thuet, einer unumgänglichen Reparation undt sonsten umb bessere Verwahrung obberührter königlichen Register undt Akten einige Allmer zu verfertigen höchstens vonnöthen seie:

Diesemnach gelanget an Euer Excell. undt Gnaden mein gehorsambes Bitten, dieselbe geruhen gnädig bey dem H. Bauschreibern die gemessene Verordnung ergehen zu lassen, auf dass derselbe die Sachen in Augenschein nehmen undt sodann die Nothwendigkeiten repariren und verfertigen zu lassen nicht ermanglen wolle. Einer gnädigen Resolution gehorsamb er-

warte undt verbleibe Euer Excell. undt Gnaden gehorsamer Fabian Albrecht Blowský. — Übergeben den 9 Aprilis 1699.

95.

1699 d. 11 srpna v Praze. — Nejv. hofmistr oznamuje císaři, s jakým výsledkem se potkalo vyzvání nedbalých radů soudu komorního. [Registra červená zpráv a žádostí z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 243—245.]

Allerdurchleüchtigster, allergnädigster Herr! Aus Euer kay. undt königl. May. sub dato den 22 Januarii dieses laufenden Jahres an mich abgelassenen allergnädigsten Reskript*) habe unterthänigst vernohmen, was dieselbe auf meine unterm 20 Decembris abgeruckten 1698 Jahrs**) wegen der Nachlässigkeit in Frequentirung der Sessionen etlicher Beysitzer bey dero allergnädigist mir anvertrauten königl. Kammerrecht allergnädigst reskribiret, damit ich ihnen einen vierwöchentlichen Termin, binnen welchen sie entweder zu der Resignation ihrer Funktion oder Frequentirung der Sessionen sich entschliessen, praefigiren undt Euer kay. May. darüber den Erfolg nebst Beyfügung einer ordentlichen Lista ausführlicher gehorsambst berichten solle.

Diesem dero allergnädigsten Befehl gehorsambst nachzukommen habe denen allhier in beygelegter Lista Specificirten, als welche für die unfleissigste befunden, einen vierwochentlichen Termin nebst Beyschliessung Euer kay. May. allergnädigsten Befehls hierzu bestimmet, welche auch ihre Antwort (wiewohlen etliche sehr spath, dass ich mit diesem unterthänigsten Bericht bis jetzt verweilen müssen) eingeraichet. Hierauf nun Euer kay. May. gehorsambst berichte, dass zwar alle (ausser den Johann Balthasar Grafen Clari, so zu Euer kay. May. umb ihn von würcklicher Frequentirung retento tamen titulo assessoris zu befreyen unterthänigst recurriret) sothane Funktion zu kontinuiren sich erklären undt beynebenst zu Behuf ihrer Entschuldigung des unfleissigen Frequentirens wegen verschiedene Ursachen vorbringen, massen dann jetzt besagter Johann Balthasar Graf von Clari, Georg Karl Michna von Waitzenhofen undt Franz Karl Dohalský von Dohalitz, alle Kreishaubtleuthe, sich mit denen kreisambtlichen Geschäften undt mit diesem, samb Euer kay. May. kraft des 1695 Jahrs ratificirten Landtagschlusses allergnädigst anbefohlen, dass keiner ohne ausdrückliche Licenz Euer May. königlichen Governi sich aus dem Kreis begeben solle, entschuldigen undt dahero sich von denen Sessionen absentiren; welches jedoch nicht auf diejenige, so ihrer Pflicht undt Schuldigkeit gemäss zu Beferderung der Rechtsfertigungen undt Nutzen der litigirenden Partheyen denen Kammerrechtssessionen auf die bestimmte wenige Zeith beyzuwohnen sich herein verfügen, sondern fürnemblichen auf die, so ihrer eigenen Privatverrichtungen halber mit Hindansetzung der Kreisgeschäften aus dem ihnen kommittirten Kreis zum öfteren sich zu begeben pflegen, gerichtet undt zu verstehen ist; zu-

mahlen dann auch die Kreisnegotien nicht allemahl so heüfig vorfallen, wordurch sie zu ein oder dem andern Termino erscheinen zu können verhindert werden solten.

Andere dargegen, als Ernst Gottfried Graf von Schützen undt Antoni Graf Paradis (welche jedoch bey dem jüngst gehaltenen Kammerrecht erschienen) zu ihrer Entschuldigung die ihnen öfters zustossende Unpässlichkeit vorwenden, undt obwohlen nicht ohne, dass sie zuweilen ihres wiedrigen Zustandes halben a frequentando abgehalten werden, dannoch nicht allewege so beschaffen undt unpässlich sind, dass sie nicht wenigstens zu zweimahlen im Jahr bey denen Kammerrechtssessionen sich einfinden könten.

Was ferners den Christof Albrecht Kořenský von Tereschau undt Fridrichen Kotulinský von Kotulin betreffen thut, diese seind vormahlen schon umb ihre Pflicht und Schuldigkeit zu beobachten besonders nachdrücklichen ermahnet worden, es haben aber alle diese Ermahnungen bishero wenig gefruchtet, sich ein wie das andermahl absentiret, also dass, so lang ich obrister Landhofmeister bin,***) ist der Christof Kořenský nur bey dreyen, der Fridrich Kotulinský aber gar bey keinem Termino erschienen; undt wiewohlen er ohngeachtet seines entlegenen Güttels, so er zu seiner Entschuldigung mit anziehet, zum öfteren in Prag sich befunden, dannoch keinem Kammerrecht niemahlen beygewohnet.

Undt dieses ist, welches Euer kay. undt königl. May. dero allergnädigsten Befehl nach wegen dieser unfleissigen Assessoren meiner Pflicht undt Schuldigkeit gemäss allerunterthänigst zu berichten nicht unterlassen sollen. ꝛc. Johann Franz Graf von Würben. — Actum den 11 Augusti 1699.

Konsignation der unfleissigen Kammerrechtsassessoren: Herr Johann Balthasar Graf Clari von Perwersbach [sic], Herr Georg Karl Michna von Weitzenhofen, Edle Franz Karl Dohalský von Dohalitz, Herr Ernst Gottfried Graf von Schütz, Herr Antoni de la Saga Graf Paradis, Edle Georg Frantz Strachovský von Strachowitz, Herr Christof Albrecht Kořenský von Tereschau, Herr Fridrich Kotulinský von Kotulin.

*) Zde č. 92. — **) Zde č. 91. — ***) Stal se jím d. 11 července 1689, tedy před 10 lety.

96.

1699 d. 28 října v Praze. — Nejv. hofmistr odporučuje císaři, aby jmenoval J. F. Chřepického z Modliškovic radou soudu komorního, též z té příčiny, že mnozí radové přes všecko napomínání sezení se neúčastní. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 246—247.]

Allerdurchleuchtigster! Wasgestalten bey Euer kay. undt königl. May. dero böhmischer Kammerrath der wohlgebohrne Johann Ferdinand

Chřepický Freiherr von Modliškovic umb gnädigste Konferirung einer Rathsstelle bey dero mir allergnädigst anvertrawten Kammerrecht in dero Erbkönigreich Böheimb allerunterthänigst eingekommen, Euer kay. undt königl. May. auch mir, damit ich sein des Supplikanten Kapacität undt Qualitäten überlegen undt sodann meine gutachtliche Mainung zu Handen dero königl. böhm. Hofkantzley nebst Remittirung des Beyschlusses des Nechsten gehorsambst eröfnen solle, allergnädigst anbefohlen, dieses habe aus Euer kay. undt königl. May. de dato Ebersdorf den 13 dieses zu Endt laufenden Monaths undt Jahrs an mich ergangenen allergnädigsten Reskript *) undt des beygelegten (hiemit wiederumb zuruck khommenden) Beyschlusses allergehorsambst vernohmen.

Zu gehorsambster Folge dessen unterthänigst berichte, dass ihme Supplikanten zu dieser verlangten Funktion eines Assessoris an Kapacität undt Qualitäten, massen er nicht allein von vornehmen Haus, im Lande wohl angesessen, studiret, sondern auch der böhmischen undt teutschen Sprach (welche hierorths fast unumbgänglichen vonnöthen) kündig, gar nicht ermanglet undt zu ferneren Euer kay. undt königl. May. unterthänigsten Diensten sich mehrers zu qualificiren absonderliches Verlangen traget, zudeme man auch wegen so nachlässiger Erscheinung der mehresten anderen Beysitzere (welche ohngeachtet der ergangenen öfterer allergnädigsten Befehle, bevorab des letzteren von 22 Januarii dieses 1699 Jahrs, **) kraft welchen sie entweder zur Resignation oder fleissiger Frequentirung sich zu entschliessen nachdrücklich ermahnet worden, dannoch nicht unterlassen sich von denen Sessionen zu absentiren) zu Beförderung der heylsamen Justitz mehrere Subjekta vonnöthen hat:

Diesemnach der allergehorsambsten ohnmasgebigen Mainung wäre, dass aus jetzt erwehnten Motivo undt dann in Ansehung des Supplikanten guten Qualitäten, durch welche Euer kay. May. Gnad er ihme bereiths erworben undt bey dero allhiesigen königlichen Kammer zu einem Rath allergnädigst resolviret worden, auch ihme diese suchende Assessoratstelle allergnädigst konferiret undt verliehen werden könnte. ***) ɔc. Johann Frantz Graf von Würben. — Prag den 28 Octobris 1699.

*) Jest zapsán v Registrech královských olivové barvy na fol. 204—206 a má obvyklé znění. — **) Zde č. 92. — ***) Stalo se tak cís. resolucí ze dne 20 listopadu 1699, jež v obvyklém znění jest zapsána v Registrech královských olivové barvy na fol. 216—217.

97.

1700 d. 13 ledna v Praze. — Nejv. hofmistr odporučuje císaři Václava Chotka z Chotkova za radu soudu komorního, poněvadž jsou starší příliš nedbalí. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 249.]

Allerdurchleuchtigster ɔc! Aus Euer kay. undt königl. Mayt. allergnädigsten Reskript von 17 erst geendigten Monats undt Jahrs *) habe mehrern Inhalts unterthänigst vernohmen, welchergestaldt bey deroselben

der edle Wentzel Chotek von Chotkova umb gnädigste Konferirung einer Kammer- undt Hoflehenrechtsassessoratstelle in dero Erbkönigreich Böheimb unterthänigst supplicando eingekommen. Indeme nun Euer kays. undt königl. Mayt. solches sein Petitum mit diesem allergnädigsten Befehl an mich remittiret, damit ich nach Erwägung des Supplikanten Kapacität undt Qualitäten mein Gutachten darüber zu Handen dero königlichen böhmischen Hofkantzley einschicken solle:

Als thue zu allergehorsambsten Folge mein unterthänigstes Gutachten dahin erstatten, wie dass der Supplikant nicht allein eines adelichen alten Geschlechts, der böhmischen undt teutschen Sprach kündig, sondern auch wohl studiret, frembde Länder besuchet, dabey andere Sprachen erlehrnet undt dergestalt zu Euer kays. Mayt. Diensten tauglich; undt obwohlen bey diesem Euer kays. Mayt. königlichen Kammerrecht zwar an der Zahl viel Herren Räthe sich befinden, so pflegt es jedoch öftermahlen geschehen, dass wegen deren meisten unfleissiger Erscheinung der numerus legalis judicum nicht zusammen gebracht, consequenter wenig referiret werden kann; daher der unmassgebig gehorsambsten Mainung wäre, dass zu Beförderung der Justiz undt dann in Ansehung des Supplikanten guten Qualitäten ihme diese suchende Assessoratstelle allergnädigst konferiret werden könnte.** N. Johann Frantz Graf von Würben. — Actum 23 Januarii 1700.

* Reskript [illegible] jest zapsán v Registrech královských [illegible] barvy na fol. [illegible]. — ** Stalo se tak [illegible] ze dne 3 září 1700, která jest zapsána v týchž Registrech královských na fol. [illegible]. Installován k soudu byl dne [illegible].

28.

[illegible] v Novém Městě. — Císař jmenuje hr. Heřmana Jakuba Černína [illegible] (Orig. koncept v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sg. IV H [illegible].)

Leopold etc. Lieber Getreuer. Demnach wir dir das durch Beförderung des [illegible] Johann Frantz Grafen von Würben und Freidenthal zu dem obristen Canzlerambt in unserem Erbkönigreich Böhmen vacant wordene obristen Landhofmeisterambt auf dein allerunterthänigstes Anlangen und Bitten und in gnädigster Betrachtung deiner uns bekanten vortrefflichen Qualitäten und Experienz willen, auch wegen deiner uns und unserem hochlöblichen Erzhaus von Oesterreich sowohl von deinen Vorfahreren als dir selbst erwiesenen treugehorsambsten erspriesslichen Diensten und jederzeit mit beständigem Eyfer erzeigten unterthänigsten Devotion in kays. und königl. Gnaden conferiret haben.

Als haben wir dir solches hiemit zu deiner nachrichtlichen Wissenschaft gnädigst bedeuten wollen, uns zu dir gnädigst versehende, du werdest dich in diesem dir allergnädigst aufgetragenen und anvertrauten obristen Landhofmeisterambt also treugehorsamb und fleissig verhalten, wie du es bisshero in Betrachtung unser und des Vatterlands Diensten und An-

gelegenheiten rühmlich erwiesen hast. Und wir verbleiben dir ɔc. — Neustadt den 18 Augusti 1700.

99.

1700 d. 3 září ve Vídni. — Císař nařizuje místodržícím kr. č., aby nově jmenovaného nejv. hofmistra kr. č. Heřmana Jakuba Černína hr. z Chudenic installovali. [Registra královská olivové barvy rozličných reskriptů a insinuací z let 1692 —1704 č. 615, stará sig. 4T. 1 fol. 234—235. — Orig. koncept v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. IV H. 5 č. 7.]

Leopold ɔc. Liebe Getreue ɔc! Demnach wir das durch Beförderung des hoch undt wohlgebohrnen unsers gehaimben Raths, Kammerers, obristen Landthofmeisters in unserem Erbkönigreich Böheimb undt lieben Getreuen, Johann Frantz Grafens von Würben undt Freudenthal, auf der Burg Fulneck, Stauding, Waltersdorf, Mratsch, Hořovic undt Komárov, Rittern des goldenen Vlusses, zu dem obristen Kantzlerambt*) in besagtem unserm Erbkönigreich Böheimb vakant wordene obrister Landthofmeistersambt dem auch hoch undt wohlgebohrnen unserm gehaimben Rath, Kammerern, obristen Landtmarschallen in mehrbesagtem unserm Erbkönigreich Böheimb undt lieben Getreuen, Hermann Jakob Tschernin Grafen von Chudenitz auf Petersburg, Gisshübel, Neudeck, Kosmanos undt Schmidberg, in gnädigster Betrachtung seiner uns bekannten vortrefflichen Qualitäten undt Experienz willen, auch wegen derer uns undt unserm hochlöblichsten Ertzhaus von Oesterreich sowohl von seinen Vorfahrern als ihme selbst erwiesenen treugehorsamisten erspriesslichen Diensten undt jederzeit mit besonderem Eyfer erzeugten unterthänigsten Devotion in kayser- undt königlichen Gnaden anvertrauet, er auch anheunt das gewöhnliche Jurament allhier vor uns selbsten in persona abgeleget:

Als ist unser gnädigster Befehl hiemit an euch, dass ihr solches gehörigerorthen intimiret, du obrister Burggraf aber auf sein geziemendes Anmelden demselben die gehörige Stelle assigniren, wie auch bey unserm königlichen Kammerrecht gewöhnlichermassen undt dem Herkommen nach installiren sollest.**) Hieran wirdt vollbracht unser gnädigster Will undt Mainung. Geben Wien den 3 Septembris 1700 ɔc. — Leopold. — Joannes Franciscus comes a Würben, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae regiaeque Majestatis proprium G. Bechyně von Lažan.

*) Stalo se tak 24 února 1700. — **) Installace byla dne 7 října 1700.

100

1701 d. 15 ledna v Praze. — Nejv. hofmistr žádá císaře, aby rozhodl spor o pořadí mezi přísedícími soudu. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661 —1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 259—260.]

Allerdurchleuchtigster ɔc! Allergnädigster Herr Herr ɔc! Euer kay. undt königl. May. wird annoch allergnädigst erinnerlich beywohnen, wasgestalten dieselbe dero Rath undt Vicelandtschreibern bey Ihro königlicher Landttafel in Königreich Böheimb Johann Wentzl Kunaš von Machovic eine Assessoratstelle bey dero mir derzeit allergnädigst anvertrauten königlichen Kammerrecht in dero Erbkönigreich Böheimb allergnädigst verliehen, mir aber umb denselben dem Herkommen nach zu solcher Funktion gebührend zu installiren sub dato 18 Novembris nechst abgeruckten Jahrs allergnädigst anbefohlen.*) Dem ich auch allergehorsambst nachgekommen undt denselben bey dem jetzthin umb s. Martini gehaltenen königlichen Kammerrecht installiret; beynebenst aber Euer kay. undt königl. May. alleruntertänigst beybringen sollen, wie dass vorgemelter Kunaš eben vor seiner Installation bey mir sich angemeldet undt anbey, womit er als des alten Ritterstandes in ordine sessionis Euer Mayt. königlichem böhmischen Kammerrath Heinrich Leveneur (weilen derselbe den ihme verliehenen alten Ritterstand**) in die königliche Landtafel dato nit einverleiben lassen undt vor dessen Einverleibung aber die allergnädigste Resolution zu ihren Kräften nicht gelanget, mithin nicht für ein des alten sondern des neuen Ritterstandes zu konsideriren seye) vorgesetzet werden möchte, angehalten.

Weilen mir aber zuvor, ob diesfahls bey der königlichen Landttafel die Einverleibung geschehen seye, nicht wiessend gewesen, auch solchen nachzuforschen nicht gebührlich undt überflüssich erschienen, indeme bey gemeldten königlichen Kammerrecht, wasmassen von der königlichen Statthalterey die Insinuation dessentwegen dahin umb diese allergnädigste Resolution gebührend zu vermerken undt zu beobachten bereiths unterm dato den 19 Augusti jetzt verwichenen Jahrs ut lit. A***) ergangen seye, befunden, vermög welcher auch bey vorher geschenen Installation des Wentzel Chotek von Chotkova procedirt undt ihme seine Session der Ordnung nach nach dem Leveneur ohne einzigen widrigen Einwenden assigniret worden, als bin ich bey so bewanter Sache billich angestanden ihme Kunaš dem Leveneur vorzusetzen, damit aber die Installation gleichwohlen vollzogen werde, habe pro tunc das Medium ergriefen undt öfter gedachten Leveneur (um hierdurch die Praecedenz in suspenso zu halten), womit derselbe sich von der Session absentiren wolle, ohne ein undt anderer Seit erwachsenden Praejudiz disponiret, welches auch geschehen.

Wann dann vermuthlich, dass wegen dieser suchenden Praejudiz bey künftig haltenden königlichen Kammerrecht nicht nur vielbemelter Kunaš sondern auch er Chotek (als welcher letzterer, die nach dem Leveneur erronee genommene Stelle mit dem in bona fide auf die lit. A gehabten Supposito, dass der Leveneur alle Praestanda praestiret undt also wircklich des alten Ritterstandts Praeeminentien fehig were, zu redresiren unfehlbar trachten wirdt) insistiren werden, dahero, umb alle Differenzien zu vermeiden, an Euer kay. undt königl. May. mein alleruntertänigstes Bieten

gelanget, dieselbe geruhen, wie ich mich in diesem undt dergleichen Fählen verhalten solle, mit einer unmasgebigen allergnädigsten Belährnung zu begnaden. ɔc. Herman Jakob Černín von Chudenic. — Actum 15 Januarii 1701.

*) Resoluce ta ze d. 18 listopadu 1700 zapsána jest v Registrech královských olivové barvy rozličných reskriptů a insinuací z let 1692—1704 č. 615, stará sig. 4T. 1 na fol. 244—245. — **) Císařská resoluce o tom, že bratři Jindřich a Jan Leveneurové z Grünvaldu byli povýšeni do starého stavu rytířského, jest ze dne 8 července r. 1700 a jest zapsána v týchž Registrech na fol. 230—231. — ***) Císařskou tuto resoluci sdělili královští místodržící soudu komornímu přípisem ze dne 19 srpna 1700, jenž došel dne 26 srpna a zapsán jest v týchž Registrech na fol. 229—230.

101.

1701 d. 12 března v Praze. — Nejv. hofmistr opětuje nalehavěji svou žádost k císaři, aby rozhodl spor o pořadí mezi přísedícími soudu. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 260—261.]

Allerdurchleuchtigster ɔc! Allergnädigster Herr Herr ɔc! Euer kay. undt königl. May. habe bereits den 15 des verwichenen Monaths Januarii laufenden Jahrs, wasmassen dero Rath undt Vicelandtschreiber in dero Erbkönigreich Böheimb Wentzel Kunaš von Machovic, als selbiger bey dem gleich nach s. Martini gehaltenen königlichen Kammerrecht für einen Beysitzer installiret worden, in ordine sessionis Euer kay. May. königlichen böhmischen Kammerrath Heinrich Leveneur von Grünwaldt der Ursachen, dass derselbe den ihme allergnädigst verliehenen alten Ritterstandt bey Installirung des gedachten Kunaš noch nicht einverleibter gehabt, vorgesetzet zu werden verlanget hat, allergehorsambst hinterbracht*) undt beynebenst zue deroselben umb eine allergnädigste Belährnung allerunterthänigst rekurriret:

Sintemahlen aber dato zweifelsfrey wegen vielfältigen anderen hochwichtigen Verhinderungen keine Resolution erfolget undt nun zu vermuthen, dass (wiewohlen bey dem jüngst gehaltenen königlichen Kammerrecht sothaner Praecedenz halber, umb willen bemelter Leveneur der ihme zugestossenen Unpässligkeit halber sich davon absentiren müssen, nichts moviret worden) dannoch bey dem wiederumb bald folgenden dessentwegen etwan einige Differenz hervorbreche, dannenhero gelanget an Euer kay. undt königl. May. mein nochmahliges allerunterthänigstes Bitten, dieselbe geruhen die in meinem vorigen Anbringen angeführte Motiva undt Anstände, ohne meine gehorsambste Massgebung, überlegen zu lassen, undt wie ich mich in diesem undt anderen dergleichen Fällen verhalten solle, mir eine allergnädigste Belährnung zu ertheilen.**) ɔc. Herman Jakob Černín von Chudenic. — Actum 12 Martii 1701.

*) Zde č. 100. — **) Nařízení v té věci vyšlo teprve dne 17 prosince 1703. Viz č. 102.

102.

1703 d. 17 prosince ve Vídni. — Císař nařizuje místodržícím kr. č., aby povýšení stavovská veřejně neprohlašovali, dokud příslušné diplomy nejsou vloženy do desk zemských. [Registra královská olivové barvy rozličných reskriptů a insinuací z let 1692—1704 č. 615, stará sig. 4T. 1 fol. 361—362.]

Leopold ꝛc. Liebe Getreue! Wir mögen euch hiemit gnädigst nicht verhalten, welchergestalten wir glaubwürdig vernohmen,*) dass in unserem Erbkönigreich Böheimb ihrer viel sich befinden, welche, nachdeme wegen derselben die gewöhnliche Intimationes in Sachen die von uns ihnen gnädigst ertheilte Standtswürde betreffendt von euch ergangen, die schuldige Richtigkeit bey unserer königlichen Landtafel zu thun, vorfallenden Handlungen und Concessibus den Vorzug gleich denen jenigen, welche sich stylo regni et tabularum nach verhalten undt ihre Standtspraerogativen in archivo publico tabularum einverleiben lassen, zu halten verlangen, auch verschiedene actus judiciales valide zu vollziehen undt denenselben beywohnen zu können praetendiren.

Undt gleichwie nun hierdurch nur schädliche Confusiones entstehen, also befehlen wir euch hiemit gnädigst, dass ihr führohin die in dergleichen Fällen an Euch ergangene Intimationsreskripta nicht ehender in dem Lande publiciren lassen sollet, bis bey euch die Impetranten genugsamb dociren werden, dass bey unserer königlichen Landtafel sie sowohl wegen des Intimationsrescripti als diplomatis die erforderte Richtigkeit würcklich gepflogen haben.**) ꝛc. Geben in Wien den 17 Decembris a. 1703 ꝛc. — Leopold. — Joannes Franciscus comes a Würben, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae regiaeque Majestatis proprium Hans Wolf Graf von Franckenberg. — G. Bechyně von Lažan.

*) Z dvou žádostí nejv. hofmistra ze d. 15 ledna a 12 března 1701. Viz zde č. 100—101. — **) Kr. místodržící oznámili toto cís. nařízení nejv. hofmistru dne 21 ledna 1704 s dodatkem: „Gleich wie nun von uns derenthalber die gewöhnliche Intimationes an die andere behörige Instantien ergehen, also thuen auch wir Euer Excellenz dieses zu dem Ende, auf dass sie es bey dero anvertrauten königlichen Kammerrecht behörig vermerken zu lassen wissen möchten, hiemit insinuiren."

103.

1704 d. 3 května ve Vídni. — Císař jmenuje hr. Václava Vojtěcha ze Šternberka nejv. hofmistrem kr. č. [Orig. v archivu Musea kr. č. — Orig. koncept v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. IV. H. 5 č. 18.]

Leopold ꝛc. Hoch und wohlgebohrner, lieber Getreüer! Demnach wir dir das durch Beförderung des hoch und wohlgebohrnen unsers geheimben Raths, Cammerers und lieben Getreüen, Herman Jacobs Tschernin Grafens von Chudenitz, Herrn auf Petersburg, Gisshübel, Newdeck, Cossmanos und Schmidtberg, zu dem obristen Burggrafenambt in unserm Erbkönigreich

Böheimb vacant wordene obristen Landhofmeister-Ambt auf dein allerunterthänigstes Anlangen und Bitten und in gnädigster Betrachtung deiner uns bekanten vortrefflichen Qualitäten und Experienz willen, auch wegen derer uns und unserm hochlöblichsten Ertzhaus von Oesterreich sowohl von deinen Vorfahrern als dir selbst erwiesener treugehorsamsten erspriesslichen Diensten und jederzeit mit besonderm Eyfer erzeigten unterthänigsten Devotion in kays. und königl. Gnaden conferiret haben: Als haben wir dir solches hiemit zu deiner nachrichtlichen Wissenschaft gnädigst bedeuten wollen, uns zu dir gnädigst versehende, du werdest dich in diesem dir allergnädigst aufgetragenen und anvertraueten obristen Landhofmeisterambt also treugehorsamb und fleissig verhalten, wie du es bishero in Beförderung unserer und des Vatterlands Diensten und Angelegenheiten rühmlich erwiesen hast. Und wir verbleiben dir anbey mit kays. und königl. Gnaden wohlgewogen. Geben in unserer Stadt Wienn den 3 Monathstag Maii im 1704 *) ɔc Jahre. — Leopold m. p. — Wenceslaus Norbertus c. Kinsky, regis Bohemiae s. cancellarius m. p. — Ad mandatum sacrae caesareae regiaeque Majestatis proprium Hans Christoff Gf. v. Frankenberg m. p. — A. Bechinie von Laschan m. p.

*) Pod týmž datem oznamuje císař kr. místodržícím toto jmenování, jakož i že hr. Šternberk „anheut das gewöhnliche Juramentum allhier vor uns selbsten in persona abgeleget; als haben wir euch solches zu eurer nachrichtlichen Wissenschaft mit dem allergnädigsten ausdrucklichen Zusatz, dass er obrister Landhofmeister ohne weitere Installation bey unserer königl. Statthalterey die Session nehmen, und weilen unser obrister Burggraf noch einige Zeit dahier subsistiren wird, allda das Directorium führen, nichtminder bey unserm königl. Cammer- und Hoflehenrecht gleichergestallt ohne weitere Installation praesidiren möge, hiemit allergnädigst bedeuten wollen."

104.

1708 d. 21 května. — Císař Josef I. jmenuje hr. Arnošta z Valdštejna „in Consideration derer von seinen des H. Grafen Vorfahrern erwiesenen fürtrefflichen Diensten und derer ihm selbst beywohnenden guten Qualitäten und Wissenschafften" nejv. hofmistrem kr. č. [Orig. koncept v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. IV. H. 5 č. 50.]

105.

1708 d. 30 května ve Vídni. — Císař Josef I. nařizuje místodržícím kr. č., aby nově jmenovaného nejv. hofmistra hr. Arnošta z Valdšteina installovali. [Orig. koncept v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. IV. H. 5 č. 50.]

106.

1708 d. 24 července ve Vídni. — Císař Josef I. oznamuje hr. Antonínu Janovi Nosticovi, že jej jmenoval nejv. hofmistrem kr. č., a nařizuje místodržícím, aby jej u soudu komorního installovali. [Orig. koncepty v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. IV. H. 5 č. 51.]

107.

1708 d. 13 listopadu na Hradě Pražském. — Installace nejv. hofmistra Antonína J. hr. z Nostic. [Registra relací z let 1704—1757 č. 933 fol. 1.]

Leta Páně 1708. Jeho Excell. vysoce urozený pán pan Antonín Jan sv. římské říše hrabě z Nostic a Ryneku,*) pán na Falkenově, Heinrichsgrünu, Tšoce, Graslicích a Žďáře, JMCské skutečná tajná rada, komorník, královský místodržící, nejvyšší zemský maršálek v království českém a purkrabě ve Chbu, dle nejmilostivějšího JMCské k královským pánům místodržícím prošlého reskriptu za pana nejvyššího hofmistra resolvirován**) a dle téhož nejmilostivějšího reskriptu skrze Jeho Excellencí nejvyššího purkrabí pražského pána pana Jakuba Heřmana Černína sv. římské říše hraběte z Chudenic (titul) zachovalým spůsobem v zelený světnici královského soudu komorního 13 dne měsíce listopadu 1708 jest installován v přítomnosti následujících JMtí pánův rad téhož soudu královského komorního totiž z pánův: pána pana Martina Antonína de la Saga hraběte Paradisa, p. p. Jana Kristiana hraběte Štubíka, p. p. Jana Ignatiusa svobodného pána z Puce a Adlersturnu, p. p. Jana Rudolfa Brandlinského svobodného pána z Štěkře, p. p. Ferdinanda Chřepického sv. p. z Modliškovic, p. p. Václava Boosa sv. p. z Valdeku a Montfurtu, p. p. Jana Ferdinanda Rabenhaubta sv. p. z Suché, p. p. Jozefa Antonína Záruby hraběte z Hustiřan, p. p. Václava Matyáše hraběte Defours, z rytířstva: pana Antonína Franchmonta z Franckenfeldu, p. Františka z Golče, p. Václava Karla z Šaku, p. Václava Antonína z Golče, p. Václava z Morenfelsu, p. Maximiliana Čachovskýho z Vémyslic (sic), p. Albrechta Karla Straky z Nedabylic.

*) Poznámka na okraji: „Usnul v Pánu 30 Octobris 1736 leta. Requiescat in sancta pace!" —**) Dne 24 července 1708.

108.

1709 d. 4 února v Praze. — Nejv. hofmistr odporučuje císaři, aby ze tří žadatelů jmenoval K. F. sv. p. Dubského z Vitiněvsi a F. L. Voračického z Paběnic přísedícími soudu, i z té příčiny, že mnozí z posavádních radů jsou velmi nedbalí v návštěvě sezení. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562. stará sig. M. 2 fol. 299—300.]

Allerdurchleuchtigster ꝛc! Wasgestaldten bey Euer kay. undt königl. May. die wohlgebohrne Karl Ferdinand Dubský Freyherr von Witinau, Frantz Leopold Voračický Freyherr von Paběnic, dann der gestrenge Frantz Theophil Kleo von Roudné umb allergnädigste Konferirung einer königlichen Kammer- undt Hoflehenrechtenbeysitzerstelle in dero Erbkönigreich Böheimb allerunterthänigst eingekommen, Euer kay. May. aber mir umb deren Supplikanten Fähigkeit undt Qualität zu erwegen, sodann darüber meine allergehorsambste gutachtliche Meinung zu eröfnen

allergnädigst befehlen, habe aus Euer kay. May. de dato Wien den 2 jetzt abgeruckten Monaths Januarii an mich ergangenen allergnädigsten Befehl*) allergehorsambst vernohmen.

Dessen nun zu allergehorsambsten Folge habe nicht ermanglet deren zwey ersteren Qualität undt Kapacität (zumahlen mir dieselbe nicht allerdings bekandt) alles Fleisses zu erforschen undt vernehme, dass sie in studiis versiret, deren Sprachen kündig undt sonsten wohl meritirte Kavaglier seind, dahero zu Euer kay. May. Diensten sie wohl zu appliciren seyn werden. Undt obzwar bey diesem Euer kay. undt königl. May. mir derzeit allergnädigst anvertrauten Kammerrecht nicht eine geringe Anzahl deren Beysitzern sich befindet, so geschicht es dannoch, dass wegen unfleissiger Erscheinung deren meisten Beysitzern (welche ohngeacht der unter meinen Vorfahrern sub datis 1 Julii 1679, 3 Februarii 1688, 5 Novembris 1694 ergangenen allergnädigsten Befehle, bevorab des letzteren von 22 Januarii des 1699 Jahres,**) kraft welchen sie entweder zur Resignation oder fleissiger Frequentirung sich zu entschliessen nachdrucklich ermahnet worden, dannoch sich ein weeg als den andern absentiren undt scheinet, dass, ehebevor ein undt anderer zum Abscheu deren anderen nicht amoviret werde, fernershin in solchen Unfleiss verharren dörften), konsequenter der numerus legalis assessorum nicht zusammengebracht, folglich nichts referiret werden könnte; woraus nun erscheinen will, dass selbte die ihnen allergnädigst verliehene Würde nicht so sehr aus Eyfer die heylsame Justiz mittelst fleissiger Frequentirung (wie es die Pflicht undt Schuldigkeit erfordert) befördern zu helfen, als blos allein mit dem Titul eines Assessoris den Rang zu uberkommen affektiret haben: Wäre diesemnach der allerunterthänigsten unverfänglichen Meinung, dass eingangs benanten Supplikanten Karl Ferdinand Dubský Freyherr von Witinau und Franz Leopold Voračický Freiherr von Paběnic sothane in aller Unterthänigkeit suchende Assessoratstelle allergnädigst verliehen werden könnte.

Belangend aber den Franz Theophil Kleo von Roudné, wiewohlen an seiner Kapacität nit zu zweifeln, demnach aber derselbe kürtzlich bey dero königlichen Statthalterey hart undt schwer angegeben worden, dessentwegen dann billich anzustehen habe Euer kay. May. mein allerunterthänigstes Parere für denselben zu geben, sondern der allergehorsambsten Meinung were, dass mit allergnädigsten Konferirung ihme sothaner Würde eines königlichen Kammerrechtsassessoris bis zu Ausschlag der Sachen in suspenso bleiben könnte. ɔc. Anton Johann Graf von Nostiz. — Actum 4 Februarii 1709.

*) Znění tohoto reskriptu neznáme, poněvadž se registra císařských reskriptů z této doby vůbec nezachovala; nelišilo se však zajisté od jiných podobných. — **) Data tato jsou, patrně vinou opisovače, poněkud pochybena. Reskripty císařské o nepilnosti přísedících soudu komorního jsou ze d. 7 června 1679, 3 února 1685, 5 listopadu 1694 a 22 ledna 1699. Zde č. 53, 59, 77 a 92.

109.

1709 d. 12 března ve Vídni. — Císař nařizuje nejv. hofmistru, aby podal dobrozdání o žádosti Jiřího Bernarda šl. Mikuše za radu soudu komorního. [Orig. v archivu Musea kr. č.]

110.

1709 d. 1 června v Praze. — Nejv. hofmistr podává císaři zprávu o zasedání soudu v terminu Svátostí 1709 a oznamuje, že všem radám sdělil cís. reskript ze d. 12 dubna t. r., dle něhož nedbalí budou zbaveni své hodnosti. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 305—306.]

Allerdurchleuchtigster ꝛc! Euer kay. undt königl. May. hiemit die gewöhnliche Relation deren bey deroselben mir derzeit allergnädigst anvertrauten königlichen Kammerrecht im Königreich Böheimb termino deren Heiligthumen laufenden 1709 Jahrs erwogenen Rechtsfertigungen undt darüber gefällten Sentenzien, nicht minder aller Assessoren, so bey sothaner Erwegung erschienen, wie auch so nicht erschienen, noch ihrer Abwesenheit halber sich entschuldiget haben, allergehorsambst ubersenden [thue].*)

Demnach auch Euer kay. undt königl. May. vermög deroselben an mich de dato Wien den 12 Aprilis ergangenen, mir den 4 Monaths Maii zugekommenen Reskripts**) mir anzubefehlen allergnädigst geruhet, womit denen gesambten Assessoren deren königlichen Kammer- undt Hoflehenrechten noch einmal undt zwar letzlich dieses wissend mache, wie dass hierinfalls Euer kay. undt königl. May. gäntzlicher Will undt Befehl seye, dass, welcher aus denen Assessoren bey dero königlichen Kammer- und Hoflehenrechten nicht erscheinen, noch der Nichterscheinung halber sich entschuldigen, undt alsdann Euer kay. undt königl. May. ich es allerunterthänigst berichten wurde, ein solcher der ihme allergnädigst verliehenen Würde eines Assessoris nach allergnädigster Erkentnus entsezet werden solle, als werde solchen Euer kay. undt königl. May. Willen undt Befehl denen aufm Land verbleibenden Assessoren, zumahlen denen hier anwesenden es bereits intimiret worden, wissend machen, auch sodann ein undt anderes bey dem Ambt ad notam nehmen zu lassen verordnen. ꝛc. Anton Johann Graf von Nostiz. — Expeditum 1 Junii 1709.

*) Nezachovala se. — **) Reskript ten v plném znění neznáme, poněvadž se registra císařských reskriptů z této doby vůbec nezachovala; obsah jeho jest však z následujícího patrný.

111.

1710 d. 4 října v Praze. — Nejv. hofmistr navrhuje císaři, aby Jana Arnošta z Golče, poněvadž jest spřízněn s třemi bratry z Golče, kteří již radami soudu jsou, jmenoval radou s podmínkou, že jednotlivých zasedání soudu střídavě vždy jen dva z nich se súčastní. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 320.]

Allerdurchleuchtigster ɔc! Wasgestaldten bey Euer kay. und königl. May. der Edle Johann Ernst von Goltsch umb allergnädigste Konferirung einer Kammer- undt Hoflehenrechtsbeysitzerstelle in dero Erbkönigreich Böheimb allerunterthänigst angehalten undt Euer kay. undt königl. May. solch sein allerunterthänigstes Petitum an mich remittiret allergnädigst befehlende ob der Geschickligkeit undt Qualitäten des Supplikantens mich zu erkündigen, sodann darüber meine gutachtliche Meinung mit dem Ehisten allergehorsambst zu erstatten, dieses aus Euer kay. undt königl. May. de dato Wien den 10 jüngst abgeruckten Monaths Septembris an mich ergangenen allergnädigsten Reskript *) habe allerunterthänigst vernohmen.

Deme nun zu allergnädigsten Folge habe mich ob des Supplikanten Qualitäten bestermassen erkündiget undt vernehme, wie dass er nit allein seine Studia juridica rhümblich absolviret, sondern auch in genere morum sich dergestalten wohl verhalte, dass ihme von seinem gewesten Professore dessentwegen das Lob gegeben wird, anbey auch der Sprachen kündig seye.

Dahero dann ich weiters nichts wiedriges einzuwenden finde, weniger ihme die in aller Unterthänigkeit suchende Assessoratstelle allergnädigst konferiret werden könnte, ausser dieses allerunterthänigst zu erinnern, wie dann auch dergleichen Erinnerung in dem von mir wegen des jüngsthin resolvirten Joseph Ferdinand von Goltsch erstatteten Bericht **) gethann, dass der Supplikant mit denen dreyen Gebrüderen von Goltsch, so allbereith mit der Würde eines königlichen Kammerrechtsassessoris allergnädigst begnadet worden, Geschwisterkindt seye, undt also vielleicht einiger Anstand in Promovirung desselben sich eraignen dürfte, so aber meiner allerunterthänigsten Meinung nach dadurch gehoben werden könnte, wann bey denen Sessionen alternatim zwey aus ihnen erscheinen möchten.

Ob nun Euer kay. undt königl. May. ihme Supplikanten in Ansehung seiner guten Qualitäten die kayserliche Gnad allergnädigst wiederfahren zu lassen geruhen wollen, dieses beruhet in Euer kay. undt königl. May. allergnädigsten Willen undt Disposition. ɔc. Anton Johann Graf von Nostiz. — Actum 4 Octobris 1710.

*) Nezachoval se; měl patrně znění jako ostatní podobné. — **) Dobrozdání to není v registrech zapsáno.

112.

1710 d. 2 prosince v Praze. — Nejv. hofmistr podává císaři zprávu o zasedání soudu v terminu sv. Martina a žádá za potrestání alespoň dvou nejnedbalejších přísedících. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 323.]

Allerdurchleuchtigster ɔc! Euer kay. undt königl. May. hiemit die gewöhnliche Relation deren bey deroselben mir derzeit allergnädigst anvertrauten königlichem Kammerrecht im Königreich Böheimb termino s. Martini dieses zu End eylenden 1710 Jahrs erwogenen Rechtsfertigungen

und darüber gefällten Sentenzien, nicht minder aller Assessoren, so bey sothaner Erwegung erschienen, wie auch so nicht erschienen, noch ihrer Abwesenheit halber sich entschuldiget haben, allergehorsambst übersenden, beynebenst mich wider etwelche unfleissige Räthe, bevorab wider den Johann Heinrich Schaffberger von Treuberg undt Sigmund Schmidl von Schmiden unumbgänglich zu beschweren bemüssiget werde, welche ohngeacht deren öfteren vermög Euer kay. undt königl. May. und zwar letztlich sub dato 12 Aprilis verwichenen 1709 Jahrs ergangenen allergnädigsten Befehls *) gethaner nachdrucklichen Ermahnungen nicht allein sich ein weeg als den anderen absentiren, sondern auch ihrer Nichterscheinung halber sich nie entschuldigen, ja darzu, bevorab der letztere, mir ins Gesicht zu verstehen geben, wie sie es nicht gross achten thetten, indeme sie hievon ohnedis kein Emolumentum hetten:

Als gelanget an Euer kay. undt königl. May. mein allerunterthänigstes Bitten, diese ihre so grosse Fahrlässigkeit in frequentando dero Kammerrechten nicht zu dulden, sondern (jedoch ohne mein allerunterhänigstes Massgeben) an diesen allerunfleissigsten zweyen, wo nicht gar mit Benehmung der ihnen allergnädigst konferirten Würde, wenigstens mit einem ernstlichen scharfen Verweis und Betrohung der nechst erfolgenden würklichen Amotion ihres Diensts ein Exempel zu statuiren, damit die ubrigen hieran einen Abscheu haben, sothane Würde mehrers schätzen und künftighin mit Beobachtung ihrer Plicht und Schuldigkeit desto fleissiger bey denen königlichen Kammerrechts-Sessionen erscheinen möchten. ɔc. — Anton Johann Graf von Nostiz. — Prag 2 Decembris 1710.

*) Reskript ten ze d. 12 dubna 1709 se sice v plném znění nezachoval, ale obsah jeho jest naznačen v podání ze d. 1 června 1709, zde č. 110.

113.

1711 d. 12 února v Praze. — Nejv. hofmistr podává císaři zprávu o zasedání soudu v terminu sv. Pavla, jakož i o tom, že dle daného rozkazu pro velikou nedbalost Z. Schmidla ze Schmiden s úřadu sesadil a J. J. Schafbergrovi z Treuberku důtku udělil. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 324—325.]

Allerdurchleuchtigster ɔc! Euer kay. undt königl. May. haben mittelst eines de dato Wien den 9 Decembris verflossenen 1710 Jahrs an mich erlassenen allergnädigsten Reskriptsschreibens*) mir allergnädigst anzubefehlen geruhet, dass, weilen auf meine öftermalige Ermahnungen der Heinrich Schafberger von Treuberg nebst dem Sigmund Schmidl von Schmiden vermessentlich ausser Acht geschlagen, der letzte aber sogar mit unverschämbten Reden, samb ihme gar diese possedirende Würde ohnedem kein Emolumentum tragen thäte, mithin dieselbe nit gross achtete, zu verstehen gegeben, ich ihne Schmidl vor mich rufen undt denselben mit Gebung eines scharfen Verweises der Assessorats-

würde in Euer May. höchsten Nahmen alsogleich entsetzten, den Schafberger aber zur Frequentirung nochmahlen ernstlich vermahnen undt, dafern er bey dem königlichen Kammerrecht nit erscheinen oder sich legitime entschuldigen thete, Euer kay. undt königl. May. die Nachricht, umb darüber sodann auch seiner Entsetzung resolviren zu können, ohne Anstand allergehorsambst ertheilen solle.

Diesem nun allergnädigsten Befehl und Resolution (vor welche Euer kay. und königl. Mayestät allerunterthänigsten Dank erstatte) zu allergehorsambster Folge habe bemelten Schmidl von Schmiden vor mich rufen lassen und nach gegebenen scharfen Verweis (den er mit allergehorsambsten Respekt angenohmen) in Euer May. höchstem Nahmen der Assessoratswürde entsetzet.

Belangend den Scharfberger, obzwar ihme das königliche Kammerrecht durch den Ambstkammerling wie gewöhnlich angesaget worden, so ist er danoch nicht erschienen, noch der Niterscheinung halber gleich wie zuvor niemahlen als auch jetzunder weder mündtlich noch schrieftlich exkusiren lassen, sondern die Kammerlinge nur so schlechthin abgefertiget, undt wie vernehme, solle er nit in Prag sondern aufm Lande verbleiben; welches Euer kay. undt königl. May. allergnädigsten Befehl gemäss gleichfalls allerunterthänigst berichten undt in dero allergnädigsten Willen undt Disposition stellen sollen, wessen sich Euer kay. undt königl. May. allergnädigst zu resolvieren geruhen.

Undt demnach auch bey dem jüngst gehaltenen königlichen Kammerrecht die Assessores in so geringer Anzahl erschienen, also dass ich zwey Sessiones unterlassen müssen ob defectum numeri legalis, dahero habe de novo alle undt jeden im Nahmen Euer kay. undt königl. May. mit Vorstellung des H. von Schmiden Entsetzung beweglich ermahnen lassen hinführo fleissiger zu frequentieren, wie es ihre Pflicht undt Schuldigkeit erfordert, undt sich davon ohne genugsame erhebliche Ursachen nit zu absentiren, damit im Wiedrigen bey Euer kay. undt königl. May. wider ein undt andern Unfleissigen zu beschweren nit veranlasset werde.

Beynebenst Euer kay. undt königl. May. die gewöhnliche Relation deren bey diesem Termino s. Pauli gehaltenen königlichen Kammerrecht erwogenen Rechtsfertigungen undt darüber gefällten Sentenzien, nicht minder aller Assessoren so darbey erschienen, wie auch so nit erschienen, noch sich entschuldiget haben, allergehorsambst übersenden sollen. ɔc. Anton Johann Graf von Nostitz. — Prag 12 Februarii 1711.

*) Reskript ten ze d. 9 prosince 1710 se sice nezachoval, ale obsah jeho vysvítá z následujícího.

114.

1713 d. 15 února v Praze. — Nejv. hofmistr podává císaři zprávu o zasedání soudu v terminu sv. Pavla. [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 336.]

Allerdurchleuchtigster ꝛc! Euer kay. undt königl. May. hiemit die gewöhnliche Relation deren bey dero mir derzeit allergnädigst anvertrauten königlichen Kammerrecht im Königreich Böheimb termino Conversionis s. Pauli dieses laufenden 1713 Jahrs erwogenen Aktionen undt darüber gefällten Sentenzien, wie auch der Assessoren, so bey Erwegung sothaner Aktionen gegenwertig gewesen, deren jenigen, so nicht erschienen, dannoch aber sich entschuldiget, nit weniger, so nit erschienen, noch ihrer Abwesenheit halber sich entschuldiget, undt entlich so zu Dato laut Euer kay. undt königl. May. ergangenen allergnädigsten Befehls*) die Ambtspflicht nicht abgeleget haben, allergehorsambst übersenden [thue]. ꝛc. Anton Johann Graf von Nostiz. — Prag 15 Februarii 1713.

*) Znění a datum tohoto cís. reskriptu se nezachovalo.

115.

1714 d. 24 září na Hradě Pražském. — Místodržící kr. č. oznamují císaři, že nejv. hofmistr hr. A. J. Nostic taxu za jmenování již d. 9 srpna 1712 zapravil. [Orig. v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. IV. H. 5. č. 51.]

Allerdurchleuchtigster ꝛc! Demnach Euer röm. kays. und königl. Mayt. uns de dato Wien den 31 verwichenen Monaths Augusti per rescriptum allergnädigst anbefohlen, dass, weilen dieselbe ihro geheimben Rath, Cammerern, obristen Landhofmeistern in dero Erbkönigreich Böheimb und Burggrafen zu Eger, Anton Johann Grafen von Nostitz und Rinekh in seiner obristen Landhofmeisterstelle allergnädigst confirmiret, er aber die Richtigkeit wegen sothaner Confirmation abzuführen gehabten Tax zu dato nicht gepflogen, wir ihme zu Erlegung der diesfalls gewöhnlichen Tax nachdrucksamb anhalten und sodann solche zu Handen des Taxambts dero königl. böheimbischen Hofcantzley des Nechstens gehorsambst sicher übersenden sollen: Nun aber uns gedachter Graf von Nostitz, nachdeme wir ihme diesen allergnädigsten Befehl insinuiret, dass derselbe sowohl für die allergnädigste Bestättigung der königl. Landrechtsbeysitzer-, als auch der königl. Statthalters- und Obristlandhofmeisters-Stelle die Tax zu Handen des königl. böheimbischen Hoffcantzley-Taxambt all schon den 9 Augusti des 1712 Jahres bahr und richtig abgeführet habe durch hiebeykommende zwey Recognitiones*) dargethan: Als thuen Euer kays. und königl. Mayt. wir solches zu dero allergnädigsten Wissenschaft hiemit allergehorsambst hinterbringen ꝛc. Geben auf dero königl. Prager Schloss den 24 Septembris 1714. — Euer kays. und königl. Mayt. allerunterthänigst gehorsambste treue Diener und Unterthanen J. Graf von Wrttby m. p. — Frantz Joseph Graf von Waldstein m. p. — W. E. Markwart v. Hradek m. p.

*) Dass der röm. kays. Mayt. geheimber Rath, Camerer undt obriste Landhofmeister im Königreich Böheimb, Herr Antoni Johann Graf von Nostitz und Rineck

wegen allergnädigsten kays. und königl. Bestättigung seiner königlichen Stadthalters- und zugleich obristen Landhofmeisters-Stelle taxae nomine 800 fl. r. [druhá kvitance zní: wegen allergnädigsten k. und k. Bestättigung seiner Landrechtsbeysitzerstelle taxae nomine 22 fl. 30 kr.] zu Handen des köngil. böhm. Hofcantzley-Taxambts paar und richtig abführen lassen, solches bezeiget meine eigene Handtunterschrift und Pettschaftsfertigung. Actum Wien den 9 Augusti anno 1712. — Wentzel Max Zdiaržsky von Sternfeldt, taxator ibidem

116.

1715 d. 7 října ve Vídni. — Císař nařizuje místodržícím kr. č., aby podali své dobré zdání o tom, mají-li přísedící soudu komorního míti přednost před radami appellačními. [Opis v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. III. B. 2 č. 17.]

Carl der Sechste ɔc. Liebe Getreue! Demnach wir aus gewissen uns bekanten Ursachen gnädigst resolviret haben, dass uns ihr ein Expediens, wie unsere königliche Appellationsräthe denen Assessoribus bey unsern königl. Cammerrecht quoad gradum praerogativae am füglichsten exaequiret werden könten, nach vorheriger Vernehmung gleichermelten Cammerrechts und unserer königl. Appellationscammer gehorsambst an die Hand geben sollet: Als thuen wir euch diese unsere allergnädigste Resolution zur Nachricht und unverzüglicher gehorsambster Bewürkung derselben hiemit in Gnaden bedeuten*) ɔc. Geben in unserer Stadt Wien den 7 Octobris anno 1715. — Carl. — Leopoldus comes Schlick, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Frantz G. Kinsky. — Ad mandatum sarcae caesareae regiaeque Maiestatis proprium Joseph Graf von Würben und Freudenthal. — G. W. von Schwalbenfeldt.

*) Tehdy otázka ta definitivně rozřešena nebyla. Znovu jednalo se o ní v letech 1751—1752. Viz č. 136—140.

117.

1720 d. 12 prosince na Hradě Pražském. — Václav Appelbach, přísežný posel soudu komorního, podává zprávu o tom, jak byl od hr. Jana Václava Oktaviana Kinského na zámku Nadějkově přijat. [Současný opis v archivu Musea kr. č.]

Anno 1720 den 7 Decembris ist auf gehorsambes Anlangen des Johann Frantz Blowsky, JUD. und beaydigten Landesadvocaten im Königreich Böheimb, der bey dem königl. Cammerrecht geschworene Ambtsboth Wentzel Appelbach mit einer gerichtlichen Klag in puncto mercedis advocatisticae auf den Johann Wentzel Octavian Khinsky Grafen von Chinitz und Tettau nacher Nadiekow abgefertiget worden; welcher Both nach dessen Zurukkunft nehmend es auf das hierzu habendes Jurament hat also ausgesagt:

Als ich den 9 Decembris Nachmittag ungefehr gegen 3 Uhr zum Grafen Khinsky auf Nadiekow gekommen, so habe ihme die gerichtliche

Ambtscitation, worinnen die Klag eingeschlossen gewesen, durch seinen Pagie hienein ins Zimmer geschicket. Nachdeme nun er die Klag gelesen, ist er herausgekommen und zu mir gesagt: Jděte s Pánem Bohem! Darauf ich ihme gebethen umb ein paar Zeilen Recepisse; er mir aber geanthwortet: „Ich gieb nichts! Ich gieb nichts! Das sind Kinderpossen, was sie mir herausgeschickt! Ich weiss nicht, was sie mich so nayden, die Sacrment, weilen ich so guet ein Graf bin als sie;" und darbey geflucht und gescholten, von mir in sein Zimmer geloffen und ohne Aufhörung geschrieren, mich sodann aus dem Ambtszimmer hienausgeschaft, ich solte mich fortscheren. Ich aber bin nicht gleich fortgangen, sondern auf ein Recepisse gewartet. Darauf hat er wieder zu mir die Frau Verwalterin herausgeschicket und sagen lassen, ich solte mich fortscheren. Mithien habe ich, weilen kein Recepisse zu hoffen gehabt, ein Spunt aus der Thür geschnitten*), darzue mir die Frau Verwalterin das Messer geliehen und darbey mir gesagt, dass, als ich schon aus dem Zimmer heraus gewesen, der Graf die Klag auf die Erden geworfen, darauf gespiben [sic] und mit Füssen getretten. Nach diesem bin ich aus dem Schloss forth undt ins Würths[haus gegangen].

In einer halben Stundt hat obbemelter Herr Graf den Garttner zu mir geschicket, dass ich zu ihme widerumb gehen sollte. Als ich hierauf zu ihme gekommen und gantz allein bei ihme im Zimmer gewesen, so sagte er: „Es wundert mich, dass mich der obriste Hofmeister also ohne Ursach naiden thuet, indeme er mein nahender Befreundter ist und mich nicht erkennet als seinen Freundt. Was ist er dann? Er ist ein Graf und ich bin auch ein Graf. Er ist nichts besser als ich, der Sacramentsscheisskherl! Der Teuffel hat ihm schon lang in der Hölle; er wird ihm zerreissen, sieden und brathen wegen seiner Ungerechtigkeith!" Und dieses hat er zum Öfftern repetiret und ferners gesaget: „Wann er nicht obrister Hofmeister wäre, so wurde ers nicht mehr: mich thut er exequiren, und wann er seine Schulden bezahlen solte, so währe sein Falkenau lang weck." Darauf hat er in Beysein meiner diesen Brief in seinem Zimmer geschrieben. Als er fertig war, gab er mir denselben und mir in Beysein der Frauen Verwalterin Ihro hochgräfl. Excell. auszurichten befohlen diese Formalia: „Da habt ihr den Brief und gebt ihn dem Obristhofmeister selbst in seine Handt. Und wann er ihn nicht annehmen will, so tragt ihn hienauf ins Ambt und saget's dem Obristhofmeister: Der Teufel wird ihn hohlen wegen seiner Ungerechtigkeit willen! Sagt's dem Obristhofmeister! Sagt's dem Obristhofmeister!" Alsdann bin ich fortgegangen. Actum den 12 Decembris a. 1720.

Dass obbenannter geschworner Ambtsboth bey seiner Zurukkunft die Einhändigungsrelation dergestalt erstattet und nach vorgehender genuegsammber Erinnerung auch auf wiederholte Befragung, ob er es auf benöthigten Fahl aydlich betheuern könte, sich hierzu anerbothen, wird hiemit zu Steuer der Wahrheit Ambts wegen attestiret. Actum Prager

Schloss den 13ten Decembris anno 1720. — Carl Wentzel Tahlheim, königl. Cammerreschtsambt-Oberschreiber.

*) Aby jej u soudu předložiti mohl na důkaz, že spis na zámku odevzdal.

118.

1721 d. 8 března v Praze. — Nejv. hofmistr žaluje císaři, jakou urážku jemu a soudu komornímu učinil hr. Jan Václav Oktavian Kinský. [Současný opis v archivu Musea kr. č.]

Allergnädigster ɔc! Euer kays. und königl. Mayestät geruhen ex lit. A.*) gnädigst zu ersehen, wie der Johann Wentzel Octavian Graf Khinský von Chinitz und Tettau Euer Mayestät königliches Cammerrecht und mich mit ungeziemlichen Wörthern angegriffen hat, auch was seine aigene Hand, ut lit. B. (so Euer kays. Mayt. in originali allerunterthänigst überschicke), an mich gelangen lassen.**)

Weilen dann hierdurch auch Euer kays. Mayt. allerhöchste Authorität und Respect mit angegriffen worden,***) als thue Euer kays. und königl. Mayt. meiner höchst verpflichten Schuldigkeit gemäss diesen Excess zu billigmässiger Anthung hiemit allerunterthänigst beybringen, auch mich und Euer Mayt. aigenes Cammerrecht zu fernern allerhöchsten Schutz, Hulden und Gnaden allergehorsambst empfehlen. Euer kays. und königl. Mayt. allerunterthänigst gehorsammster Anton Johann Graf Nostitz. — Actum Prag den 8 Martii a. 1721.

*) Zde č. 117. — **) List ten byl z rozkazu císaře roztrhán. Viz č. 119—120. — ***) Toto urážlivé jednání hr. Kinského souviselo patrně též i s odmrštěním jeho žádosti o revisi pře, o čemž se v Protokole dekretův a kommunikací z let 1701—1721 č. 487, stará sig. 2 L. 4 na listu 216 nachází tento zápis: „Auf das sub praes. 9ten Novembris 1720 dem Graf Khinsky denegirte Revision mit Johann Chvalkovský ergangene kays. Rescript ist decretiret worden: Von der röm. kays. Mayt. königl. Cammerrechts im Königreich Böheimb Ihrer Excell. und Gnaden wegen. Dem hoch und wohlgebohrnen Herrn Herrn Johann Wentzel Octavian Grafen Khinsky von Chinitz und Tettau ɔc, röm. kays. Mayt. Cammerern ɔc, diese allergnädigste kayserliche Resolution zu dem Ende: damit sich derselbe denen diesfahls ergangenen beeden Sentenzien gemäss verhalten, mehrere Unkosten vermaiden und zu ferneren gerichtlichen Zwangsmitteln keinen Anlass geben möge, zu communiciren. — Ex consilio sacrae caesareae Majestatis regii judicii cameratici in regno Bohemiae die 12 Novembris a. 1720."

119.

1721 d. 28 dubna v Laxenburku. — Císař nařizuje místodržícím kr. č., aby hr. Jan Václav Oktavian Kinský, poněvadž nejv. hofmistra a soud komorní urazil, tyto odprosil a za trest na dva měsíce v Bílé věži byl uvězněn. [Současný opis v archivu Musea kr. č.]

Carl der Sechste ɔc. Liebe Getreue! Wir verhalten euch gnädigst nicht und zaügen das die Einschlüsse des mehreren, was bey uns der hoch und

wohlgebohrne unser gehaimber Rath, Cammerer, obrister Landhofmeister in unserm Erbkönigreich Böheimb, Burggraf zu Eger und lieber Getreuer, Antoni Johann Graf von Nostitz und Rieneckh auf Falkenau, Heinrichsgrün und Tschocha, wieder den Johann Wentzel Octavian Grafen Khinský von Chinitz und Tettau allerunterthänigst beschwehrsamb vor und angebracht, wasmassen nehmblich gleichbesagter Graf Khinsky occasione einer wieder ihn bey unserm alldasigen königlichen Cammerrecht von dem Johann Frantz Blowsky, geschwornen Landesadvocaten, in puncto an ihme praetendirenden Advocatenliedlohns per 500 Gulden eingereichten und ihme damahl auf seinen Gueth Nadiekow subsistirten Grafen Khinsky gewöhnlichermassen durch einen geschwohrnen Cammerbothen zugeschickten Klag bey derselben Uberanthworttung nicht nur wieder obgedachten unsern Obristlandhofmeister höchst ehrenrührische Reden ausgegossen und über dieses noch ihme das in originali hier beykommende despectuose Schreiben*) durch den Cammerbothen zugeschicket, sondern auch anbey unser königliches Cammerrecht injuriose angegriffen, und wienach obernannter unser obrister Landhofmeister umb billigmässige Anthung dieses Excesses allergehorsambist gebeten habe.

Wann dann derley wieder unsern mehrbesagten obristen Landhofmeistern, dann unser demselben gnädigst anvertrautes königl. Cammerrecht in rebus officii von ihme beklagten Grafen Khinsky begangene injuriose und calumniose Unternehmungen keinesweegs ungeanthetter zu lassen, sondern als ein höchst ärgerliches, in das Publicum einlaufende Begünnen mit einer wohlverdienten Straf anzusehen kommet, und dahero wir mehrbedeuten Grafen Khinsky zur wohlverdienten Bestrafung mit einen zweimonatlichen Arrest in dem Weissen Thurn belegen, dann den von ihme eigenhändig geschriebenen und in originali hieneben liegenden Brief*) zerreissen zu lassen allergerechtigst resolviret.

Als befehlen wir euch hiemit gnädigst, dass ihr ofterwehnten Johann Wentzel Octavian Grafen Khinsky mit aller Behuttsambkeit vor euch in persona vorfordern und nach vorheriger von dir obristen Burggrafen ihme gegebenen ernstgemessenen Vorweiss dieses seines ärgerlichen Facti und grossen Excesses seinen obberührten calumniosen Originalbrief (jedoch ohne solchen ihme vor die Füss zu werfen) zerreissen, dann ihme gleich alda unserm mehrgedachten obristen Landhofmeistern salva fama eine Abbitt zu thuen anweisen, hiernach ihne in den Weissen Thurn Arrest auf zwey Monath setzen, nichtmünder demselben nach Endigung des Weissen-Thurn-Arrests den Stattarrest bis zu Ausgang des wieder denselben anzustrengen anbefohlenen fiscalischen Processus ankhündigen, zugleich auch ihme sich darinnen friedsamb und zwar so gewiess, als im wiedrigen man gleich wiederumben auf seine Person greifen würde, aufzuführen nachdrucksamb einzubünden, mithin über den Erfolg euern fördersambsten Bericht anhero gehorsambist erstatten sollet. Hieran ɔc. Geben zu Laxenburg den 28 Monathstag Aprilis 1721. — Carl. — Leopoldus

comes Schlik, regis Bohemiae supremus cancellarius. — Ad mandatum sacrae caesareae regiaeque Majestatis proprium Wilhelm Graf von Kollowrath. — Johann Leopold von Praufels

*) List ten není nyní připojen, poněvadž byl, jak dále uvedeno, z rozkazu císaře roztrhán.

120.

1721 d. 6 května v Praze. — Místodržící kr. č. oznamují nejv. hofmistru, že císař o jeho „wieder den Herrn Grafen Johann Wentzel Khinsky von Chynitz und Tettau geführte Beschwerde, dass nehmblich selbter mit einen zweymonathlichen Arrest im Weissen Thurn beleget, deroselben die Deprecation thuen und der gräflich Khinskische Brief in seiner Gegenwart zerrissen werden soll, allergnädigst zu resolviren geruhet. Gleichwie nun ein hochlöbl. königl. Gouverno hierauf verordnet, dass ermelter Herr Graf auf seinen Güttern in höchster Gehaimb und Still erhoben und dem Herrn Schlosshaubtmann eingeliefert werden solle." [Současný opis v archivu Musea kr. č.]

121.

1721 d. 19 května. — Zpráva o tom, jak hr. J. V. Oktavian Kinský za urážku nejv. hofmistru a soudu komornímu učiněnou byl potrestán. [Současný opis v archivu Musea kr. č.]

Extract aus dem königl. statthalterischen Rathsprotocoll sessione 68 die 19 Maji a. 1721. — (Tit.) Herr Johann Wentzel Octavian Khinsky Graf von Chinitz und Tettau wird in Rath berufen, allwo ihme förderist das allergnädigste kays. Rescript d. d. Laxenburg den 28 Aprilis et praes. 6 Maji per extensum von H. Secretario Hertzog abgelesen, von S. Excell. Herrn obristen Burggrafen ihme das Factum nachdrucksamb verhoben und das S. Excell. Herrn obristen Landhofmeistern zugeschickte Schreiben zerrissen und ernstliche Ermahnung gegeben worden sich khünftig zu Vermaidung schärferer Folgerungen gebührent aufzuführen.

Worauf er Herr Graf Khinsky geanthwortet, dass er Ihro kay. Mayt. allergnädigsten Befelch in Allem gehorsambist nachleben wolle; entschuldiget sich, samb er nie im Sinn gehabt das königl. Gouverno, Ihro Mayt. königl. Cammerrecht oder S. Excell. H. obristen Landhofmeister zu offendiren; begibt sich (facta deprecatione gegen S. Excell. H. obristen Landhofmeistern) in dem Weissen Thurn und verspricht sich auch in dem Stattarest den fiscalischen Process auszuwarthen, wegen dessen er sich nichts beforchte, sondern sich selbsten wohl auszuführen getraue. — Augustin Bernard Steiner, Rathsprothocollist daselbsten.

122.

1723 d. 21 ledna. — Antonín Jan hr. Nostic vzdává se po uplynutí pětiletí svého úřadu a žádá zároveň, aby v úřadě nejv. hofmistra kr. č. i na dále byl ponechán. [Orig. v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. IV. H. 5 č. 171.]

Allerdurchleuchtigster ɔc! Ewer kays. und königl. Mayt. solle hiemit allerunterthänigst nicht verhalten, wasmassen von dero königl. Stadthalterey zu Prag mir intimiret worden, wie dass Euer kays. und königl. Mayt. allergnädigster Will seye, damit inhalt der verneuerten königl. Landtsordnung A. 39 die königl. Landesofficierere und Landtrechtsbeysitzere in dero Erbkönigreich Böheimb ihre obhabende Functiones nach jeden verflossenen Quinquennio zu dero allergnädigsten Händen zu resigniren verbunden seyn, und welche diesem Gesatz bey dero glorwürdigsten Regierung etwann nicht genug gethan, solches tam de praeterito quam de futuro elapso quinquennio allerunterthänigst zu thun nicht unterlassen sollen.

Wann dann nun allergnädigster Kayser, König und Herr Herr, geglaubet, dass, wie mit allergnädigster Erlaubnus ich a. 1718 in dero Residenzstadt Wienn gewesen und zu dero allergnädigsten Füssen mich geworfen, hierauf den 24 Januarii ejusdem anni ein allergnädigstes Decret und den freyen Ac- und Recess bey dero königl. Stadthalterey zu Prag allergnädigst ertheilter bekommen, auch eo ipso die weitere allergnädigste Confirmation in meinen obhabenden Landesfunctionibus erhalten zu haben vermeinet, nichtsdestoweniger, damit sowohl obgedachten Gesatz als auch dero allergnädigsten Befehlich genug geschehe, dannenhero mit allerunterthänigster Deprecation (wann ich geirret) Euer kays. und königl. Mayt., dass dieselben in denen mir anvertrauten Landesfunctionibus mich allergnädigst dulden wollen, allerunterthänigsten Danckh erstatte und anbey die Resignation mehrgedachten Landesofficien tam de praeterito quam de praesenti zu dero allergnädigsten Füssen legen thue ɔc. Anthon Joh. G. Nostitz m. p. — Praes. d. 21 Januarii 1723.

123.

1723 d. 1 března ve Vídni. — **Dvorská kancelář doporučuje císaři, aby nejv. hofmistra hr. A. J. Nostice v úřadě jeho i na dále ponechal.** [Orig. v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. IV. H. 5 č. 171.]

Allergnädigster ɔc! Nachdeme Euer kays. und königl. Mayt. auf die occassione quinquennalis resignationis des dermahligen Appellationspraesidenten Wentzel Grafens von Kokorzowa von der gehorsambsten Cantzley beschehene allerunterthänigste Vorstellung, dass derley in der verneuerten königl. Landesordnung A. 39 fundirte Resignationes von denen obristen Landofficiereren und Landrechtsbeysitzeren in Euer Mayt. Erbkönigreich Böheimb nicht allerseiths beobachtet, sondern unterlassen zu werden beginnen, allergnädigst zu resolviren geruhet haben, dass jetzt bemeldete obriste Landofficierere und Landrechtsbeysitzere der diessfälligen Unterlassung halber erinnert und quoad praeteritum dahin, damit sie ihre Resignationes annoch einbringen, quoad futurum aber zu besserer Beobachtung obbemeldten Gesatzes der verneuerten königl. Landesordnung an-

gewisen werden sollen, diese allergnädigste Resulution*) auch an die Gehörde rescribendo imitiret worden:

So ist bey Euer Mayt. dero Obristlandhofmeister in Böhmen Anton Johann Graf von Nostitz und Rinek (welcher seither des 1712 Jahres keine Resignation eingebracht) allerunterthänigst supplicando eingekommen und hat vorderist, um die bisherige Unterlassung zu entschuldigen, dasjenige kays. und königl. Decret, welches ihme unterm 24 Januarii des 1718 Jahres wegen des freyen Accessus und Recessus bey der königl. Statthalterey allergnädigst ertheilet worden und er zugleich ein Decretum confirmatorium in seinen obhabenden Landesfunctionibus zu seyn geglaubet habe, vorgeschützet, anbey aber gleichwohlen zu gehorsambster Folge des obigen Gesatzes und des in ejus conformitate obbemeldter massen ergangenen allergnädigsten Resoluti Euer Mayt. die ihme anvertraute Landesfunctiones mit allerunterthänigster Deprecation, wann er geirret, und mit beygefügter Dancksagung, dass Euer Mayt. ihn bey sothanen Landesfunctionibus allergnädigst dulden wollen, tam de praeterito quam de praesenti zu Füssen gelegt.

Votum. Gleichwie hiedurch deme, was Euer Mayt. allergnädigst anzubefehlen geruhet haben und ohnedeme die verneuerte königl. Landesordnung mit sich bringet, ex parte des Grafen Nostitz ein allerunterthänigstes Genügen geleistet worden, also findet die gehorsambste Cantzley keinen Anstand Euer Mayestät zu der gewöhnlichen Confirmation (vermittelst welcher ohne mindestes Massgeben jetzt ernanter Graf Nostitz in allen seinen obhabenden Landesofficiis allergnädigst bestättiget werden kunte) in Unterthänigkeit einzurathen.**) Wien den 1 Martii 1723. — Leopold Graf Schlik m. p.

*) Byla vydána dne 22 září 1722. — **) Císař s tím souhlasil, jak po straně vlastnoručně poznamenal: „Placet. Carl m. p."

124.

1723 d. 19 března ve Vídni. — Císař oznamuje nejv. hofmistru kr. č. hr. A. J. Nosticovi, že, poněvadž „solchen Aembtern rühmlich und treu eifrigist vorgestanden, als seind wir billich bewogen worden, dich bey erwehntem Obristlandhofmeisterambt und anderen Landesofficien auf ein anderes Quinquennium allergnädigist zu confirmiren und zu bestättigen". Oznámení o tom bylo zároveň téhož dne zasláno kr. místodržitelství. [Orig. koncepty v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. IV. H. 5 č. 171.]

125.

1724 d. 10[?] května. — Seznam 32 přísedících soudu komorního s udáním, účastnil-li se zasedání v terminu Svátostí čili nic. [Orig. koncept v archivu Musea kr. č.]

Pro termino Hayligthumben a. 1724.

Aus dem Herrnstandt:

Herr Baron Brandlinský: Ist bey der königl. böhmischen Cammer impedirt gewesen und sich dessentwegen entschuldiget.

H. Baron Chrzepitzky: Ist nicht erschienen, noch sich entschuldiget; ist auch unwissendt, wo sich selber befündet.

H. Baron Hissrle: Hat sich wegen der von seinem Medico vorgeschriebenen Teplitzer Baadchur entschuldiget.

H. Baron Woračziczky: Hat sich wegen einer ihme zugestossener Unpässligkeit entschuldiget.

H. Baron Wunschwitz: Hat sich zwar zum Anfang des königlichen Cammerrechts wegen einer von dem königl. Gouverno zwischen demselben und dero Purschewer*) Unterthanen verordneten Untersuchungscommission entschuldiget, sodann aber als anwesender altister Rath das Directorium gehabt.

H. Baron Engelsfluss: Ware gegenwärttig (und bey den ersten 3 Sessionen praesidiret).**)

H. Baron Ostein: Befindet sich zu Wien.

H. Baron Bissinger: Ware auch gegenwärttig.

H. Baron Tunckel: Ist gleichfahls gegenwärttig gewesen.

H. Graf Buttler: Ware gegenwärttig.

H. Baron Stiebar: Ware dessgleichen gegenwärttig.

H. Graf Wratislaw: Hat sich wegen des unpracticablen Weegs entschuldiget.

H. Graf Nostitz: Ware gegenwärttig.

H. Graf Kollowrath: Ist bey der königl. böhm. Cammer impedirt gewesen, jedoch bey etwelchen Sessionibus erschienen.

H. Graf Sporckh: Ware gegenwärttig.

H. Graf Wieschnik: Ware auch gegenwärttig.

H. Graf Herberstein: Ist gleichfahls gegenwärttig gewesen.

Aus dem Ritterstand:

H. Pecelius: Ist bey der königl. Landtaffl impedirt gewesen.

H. Wentzl von Goltsch: Ist gleichfahls bey der königl. Landtaffl impedirt gewesen.

H. Morenfehls: Hat sich seiner Unpassligkeith halber entschuldiget.

H. Wražda: Ware gegenwärttig.

H. von Gimnich: Hat sich entschuldiget.

H. Ernst Goltz: Ist nicht erschienen, noch sich entschuldiget.

H. Misseroni: Ware gegenwärttig.

H. von Saltza: Ist bey der königl. Landtaffl impedirt gewesen.

H. Malanotte: Ware gegenwärttig.

H. Kressl: Ware auch gegenwärttig.

H. Bechinie: Ist bey der königl. Landtaffl impedirt gewesen.

H. Sternfeldt: Ware gleichfahls bey der königl. Landtaffl impediret.
H. von Ebelin: Ist gegenwärttig gewesen.
H. Obitetzky: Ware auch gegenwärttig.
H. Turba: Ist bey der königl. Lantaffl impedirt gewesen.

*) Purschau, Pořejov, blíž Tachova. — **) Slova v závorce jsou přeškrtnuta.

126.

1725 d. 9[?] února. — Seznam 33 přísedících soudu komorního s udáním, účastnil-li se sezení v terminu Obrácení sv. Pavla čili nic. [Orig. koncept v archivu Musea kr. č.]

Specification deren Herrn Räthen pro termino Conversionis s. Pauli a. 1725.

Aus dem Herrnstandt:

H. Baron Chrzepiczky: Ist nicht erschienen, noch sich entschuldiget.
H. Baron Hissrle: Hat sich wegen eines an den rechten Schänckel ihme zugestossenen Rothlauffs entschuldiget, und dass er anbey die heuffig erliegende wichtige Publica bestreitten müsse; und ist das verwichene gantze Jahr wie auch vor dissmahl nicht erschienen.
H. Baron Woračzicky: Hat sich auch seiner Unpässlichkeit halber entschuldiget.
H. Baron Wunschwitz: Hat sich wegen eines durch das Umbwerfen gehabten Unglicks und dessentwegen erlittener Beschedigung entschuldiget.
H. Baron Engelsfluss: Ware gegenwärttig.
H. Baron Ostein: Ist in Ewer Mayt. und Publici Diensten abwessendt.
H. Baron Bissinger: Hat sich als Creysshaubtmann wegen der dato nicht ersetzter Stelle seines verstorbenen Ambtsconsortens entschuldiget.
H. Baron Tunckel: Ware gegenwärttig.
H. Graf Butler: Hat sich von Landtshut aus Bayern wegen einiger allda abwartenden, ihme und seine Gemahlin höchst angehenden Verrichtungen entschuldiget.
H. Baron Steinbach: Hat sich wegen der seiner Schwiegermutter zugestossener gefährlichen Kranckheit und täglich erwartenden Todesfahl entschuldiget.
H. Graf Wratislaw: Ware gegenwärttig.
H. Graf Nostitz: Ware auch gegenwärttig.
H. Graf Kollowrath: Ist bey der königl. böhm. Cammer impedirt gewesen.
H. Graf Sporckh: Ware gegenwärttig.
H. Graf Wieschnik: Ware auch gegenwärttig.
H. Graf Herberstein: Ist gleichfahls gegenwärttig gewesen.
H. Graf Kaunitz: Ist installirt worden und denen Sessionibus beygewohnet.

Aus dem Ritterstandt:

H. Pecelius: Ist bey der königl. Landtaffl impedirt gewesen.
H. von Goltz: Ist auch bey der königl. Landtaffl impedirt gewesen.
H. von Morenfels: Befündet sich dato seiner Schulden halber in dem gewöhnlichen Arrest.
H. Wražda: Ware gegenwärttig.
H. von Gimnich: Ware auch gegenwärttig.
H. Ernst Goltz: Ist nicht erschienen und hat sich als Herrenstandt noch nie [sic] entschuldiget. [Poznamenáno místo původního, jež přeškrtnuto: Weilen Ewer kays. Mayt. denselben in dem Herrenstandt erhoben, er also auf der Ritterbanck nicht erscheinen können.]
H. Missironi: Ware gegenwärttig.
H. von Saltza: Ist bey der königl. Landtaffl impedirt gewesen.
H. Malanotte: Ware einmahl gegenwärttig.
H. Kressl: Hat sich als Creysshaubtman wegen Abwesenheit seines Ambtsconsortens entschuldiget.
H. Bechinie: Ist bey ein- und anderer Session erschienen.
H. von Sternfeldt: Hat gleichfahls einigen Sessionibus beygewohnet.
H. von Ebelin: Ware gegenwärttig.
H. Obiteczky: Ware auch gegenwärttig.
H. von Turba: Ist bey ein- und anderer Session erschienen.
H. Margwart: Ware gleichfahls gegenwärttig.

127.

1725 d. 28[?] dubna. — Seznam 32 přísedících soudu komorního s udáním, účastnil-li se zasedání v terminu Svátostí čili nic. [Orig. koncept v archivu Musea kr. č.]

Specification deren Herrn Räthen pro termino deren Hayligthumben a. 1725.

Aus dem Herrnstandt:

H. Baron Chrřepiczky: Ist nicht erschienen, noch sich entschuldiget.
H. Baron Hissrle: Hat sich wegen eines seuther dem Monat Januarii an dem Schenckl leidenden unpasslichen Zustandts entschuldiget.
H. Woračzicky: Hat sich gleichfahls wegen einer ihme zugestossener Unpässlichkeit entschuldiget.
H. Baron Wunschwitz: Ware gegenwärttig.
H. Baron Engelsfluss: Ware auch gegenwärttig.
H. Baron Ostein: Ist in Ewer Mayt. und Publici Diensten abwesendt.
H. Baron Bissinger: Ware gegenwärttig.
H. Baron Tunckel: Ware auch gegenwärttig.
H. Graf Butler: Ist gleichfahls gegenwärttig gewesen.
H. Baron Steinbach: Ware gegenwärttig.

H. Graf Wratislaw: Hat sich wegen einer ihme zugestossener Unpässligkeit entschuldiget.
H. Graf Nostitz: Hat sich als Creysshaubtman wegen einiger von der königl. Statthalterey zu expedieren habenden Verordnungen entschuldiget.
H. Graf Kollowrath: Ist bey der königl. böhm. Cammer impedirt ge wesen, jedoch etwelchen Sessionibus beygewohnet.
H. Graf Sporckh: Hat sich als Creysshaubtman wegen verschiedener kreyssambtlichen wichtigen Angelegenheiten und auch wegen obhabender Provisional-Administration auf der Herrschaft Bystra entschuldiget.
H. Graf Wieschnik: Hat sich wegen einiger auf seinem Gueth abzuwarten habenden nothwendigen Anliegenheiten entschuldiget.
H. Graf Herberstein: Ware gegenwärttig.
H. Graf Kaunitz: Ware auch gegenwärttig.

Aus dem Ritterstandt:

H. Pecelius: Ist bey der königl. Landtaffl impedirt gewesen.
H. Wentzl von Golčz: Ist bey der ersten Session erschienen und sodann auch bey der königl. Landtaffl impedirt gewesen.
H. von Morenfels: Hat sich seiner Unpässligkeit halber entschuldiget.
H. Wražda: Ware gegenwärttig.
H. Ernst Goltsch: Ist in dem Herrnstandt erhoben; hat sich auch nicht entschuldiget.
H. Misseroni: Ware gegenwärttig.
H. von Saltza: Ist bey der königl. Landtaffl impedirt gewesen.
H. Malanotte: Ware gegenwärttig.
H. Kressl: Ware auch gegenwärttig.
H. Bechinie: Ist bey der königl. Landtaffl impedirt gewesen.
H. von Sternfeldt: Hat sich wegen einer ihme zugestossener Umpässligkeit entschuldiget.
H. von Ebelin: Hat sich gleichfalls wegen einer durch unglicklichen Fahl an der lincken Handt erlittener Beschädigung entschuldiget.
H. Obiteczky: Ware gegenwärttig.
H. von Turba: Ist bey der königl. Landtaffl impedirt gewesen.
H. Margwart: Ware auch gegenwärttig.

128.

1729 d. 3 prosince. — Nejv. hofmistr hr. A. J. Nostic vzdává se po uplynulém pětiletí svého úřadu. [Orig. v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. IV. H. 5 č. 15.]

Allerdurchleuchtigster ꝛc! Euer kays. und königl. Mayt. solle hiemit allerunterthänigst nicht verhalten, wassmassen meiner allerhöchsten Schul-

digkeit mich erindere, dass nach Inhalt der verneuerten königl. Landsordnung A. 39 die königl. Landesofficierere und Landrechtsbeysitzere in dero Erbkönigreich Böheimb ihre obhabende Functiones nach jeden verflossenen Quinquennio zu dero allergnädigsten Füssen niederzulegen verbunden seyn, als habe ein Solches allerunterthänigst zu thun nicht unterlassen sollen. Dannenhero Euer kays. und königl. Mayt., dass dieselben in denen mir anvertrauten Landesfunctionibus mich allergnädigst dulden wollen, allerunterthänigsten Dank erstatte und anbey die Resignation mehrgedachten Landesofficien zu dero allergnädigsten Füssen legen thue.*) ɔc. — Anthon Joh. G. Nostitz m. p. — Praes. den 3 December 1729.

*) O resignaci této podala dvorská kancelář dne 16 února 1730 císaři dobrozdání končící slovy: „so findet die gehorsambste Cantzley keinen Anstand Euer Mayt. zur gewöhnlichen Confirmation auf fernere fünf Jahre in Unterthänigkeit einzurathen und wäre solchemnach der allerunterthänigst unvorgreiflichen Meinung, dass ein allergnädigstes Confirmationsrescript sonst gewöhnlichermassen ausgefertiget und erlassen werden kunte." Císař návrh ten schválil vlastnoručním přípiskem „Placet. Carl m. p." Příslušné reskripty o tom hraběti a českému místodržitelství byly vydány dne 10 března 1730.

129.

1732 d. 11 ledna. — Nejv. hofmistr hr. A. J. Nostic stěžuje si císaři, že v titulárním kalendáři sv. Václava má býti nově zřízené král. kommerční kollegium položeno před soud komorní, a žádá za ochranu a odpomoc. [Orig. v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. III. B. 2 č. 25.]

Allerdurchleuchtigster ɔc! Euer kays. und königl. Mayt. solle allerunterthänigst nicht bergen, wie dass bey deroselben königl. Stadthalterey das von Euer kays. Mayt. unlängst allergnädigst resolvirte königl. Commercien-Collegium, umb womit dasselbe dem Titularcallender sti. Wenceslai auf das gegenwärtige 1732 Jahr imprimiret und zwar Euer kays. Mayt. eigenen königl. Cammerrecht vorgesetzet werden möge, supplicando eingekommen, vermög welchen Petiti ernante königl. Stadthalterey sothanes Begehren nicht nur allein placidiret, sondern auch das Decretum hierüber an dero königl. Stadthalter H. Johann Philip Grafen von Clari und Aldringen als Correctorem besagten Callenders ergehen lassen.

Da ich nun sothanes in Erfahrenheit gebracht, hat ermelte königl. Stadthalterey auf meine gethane billigmässige Remonstration zwar pro nunc hirmit suppersediret und solches in suspenso gelassen; nichtsdestoweniger, wie zu vernehmen ist, solle sothane Imprimirung auf das künftige 1733 gestattet werden.

Wann dann nun allergnädigster Kaysser, König und Erbherr, sothaner Rang und Vorsetzung dem königlichen Kammerrecht zum grössten Praejudiz gereichen möchte, angesehen bey gedachten königl. Commercien-Collegio auch geringere Standespersohnen sich befünden und dasselbe nur alleinig etwelche extraordinarios casus zu erwegen hat, das königl. Cammer-

recht hingegen ein von vielen Hundert Jahren her jedesmahl bey ersten Rang collocirtes und unveränderlich gebliebenes Dicasterium, ja Euer Mayt. aigenes ist, allwo vielfältigmahlen die Könige in Böhmen und römische Kaysser in höchster Persohn praesidiret, die Revision von anderwärths dahin genohmen und allda entweder die Sentenzien confirmiret oder aber der Justiz gemäss reformiret worden, nicht münder dass daselbsten gleich wie bey dero königlichen grössern Landtrecht eine solenne Hegung des Rechts gehalten, mit der Schlosswacht bewachet und die Sentenzien in Euer kays. Mayt. allerhöchsten Nahmen, wobey ich qua obrister Landthofmeister bey dem von Euer kays. Mayt. mir derzeit allergnädigst anvertrauten königl. Cammerrecht in praesidendo dero allerhöchste Persohn repraesentire, gefället werden.

Annebst ist auch unvorschreiblich in der königl. Landesordnung A. 45 klar enthalten, wie dass die königl. Cammer- und Hoflehenrechtsbeysitzere vermög gleich citirten königlichen Gesatzes mit dem Jurament ad officium versehen, nicht münder lauth königl. Landesordnung F. 43, dass in absentia eines jeden obristen Landthofmeisters bey heg- und haltendem königl. Cammerrecht derselbe das Directorium einem andern aus seinen Mit- und Nebenräthen und Rechtsbeysitzern, der da ebenfahls Euer kays. Mayt. allerhöchste Persohn repraesentiret, seine Stelle im Rechten zue vertretten aufzutragen vermag. Einfolglich mir und Euer Mayt. königl. Cammerrechtsassessoren schwermüthig fallen möchte, dass ein derley uraltes Dicasterium einem neuen postponiret werden solte; in fernerer unverfänglicher Betrachtung, dass die königl. Cammer- und Hoflehenrechtenassessores ihre Function aus buhren Eyfer der beförderenden Justiz absque ullo emolumento mit Anwendung kostbahren Reyss- und Stadtszehrung unermüdet treugehorsambst vorstehen, die königl. Commerciencollegii-Räthe aber mit zulänglichen Emolumentis versehen seyndt. Undt endtlichen würde das königl. Commerciencollegium durch eine weithere Aequiparation die Praecedenz vor andern Mitteln, die mit dem königl. Cammerrecht gleich gehalten werden, verlangen, welches aber ihnen ebenfahls umb soviel mehrers, weilen dieselben älterer seyndt, solche zu übertragen schwer fallen.

Und weilen nun das königl. Cammerrecht von undenklichen Jahren her in sua schvaera [sic] et aestimatione gelassen und erhalten worden, solchemnach mit Euer kays. und königl. cathol. Mayt. Räthen der allerunterthänigsten Hoffnung lebe und allergehorsambst bitte, dieselben geruhen dero königl. Cammerrecht bey dem uralten Jure und Praerogativ in allergnädigster Behertzigung oberwehnten Motiven (besonders weilen dero königl. Cammer- und Hoflehenrechten-Assessores praeter hoc honorificum kein Utile haben) allergnädigst zu erhalten und fernershin unverschränckt genüssen zu lassen. ꝛc. Anthon Joh. G. Nostitz m. p. — Actum den 11 Januarii a. 1732.

130.

1733 d. 3 září na Hradě Pražském. — Místodržící kr. č. proti stížnosti nejv. hofmistra oznamuji císaři, že král. kommerční kollegium do titulárního kalendáře sv. Václava pojato nebylo, a předkládají na důkaz toho jeden jeho výtisk na r. 1733. [Orig. v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. III. B. 2 č. 15.]

Allerdurchleuchtigster ɔc! Gleichwie bey Euer kays. und königl. Mayt. dero würcklich geheimber Rath, Cammerer und obrister Landhoffmeister in Ihro Erbkönigreich Böheimb Anton Johann Graf von Nostitz und R'neck allerunterthänigst sich beschweret hat,*) dass von uns der Antrag geschen, womit dero allhiesiges königliches Commercien-Collegium in dem Titularcalender sti. Venceslai Ihro allhiesigen Cammerrecht vorgesetzet werde, also haben Euer Mayt. uns de dato Wienn den 17 Octobris anni elapsi rescribendo in Gnaden anbefohlen, dass wir die Ursachen, so uns zu sothaner Rangsausmessung bewogen haben, allergehorsambst berichten sollen.

Worauf dann hiermit nicht verhalten wird, wasmassen zwar nicht ohne seye, dass hierorths von Euer Mayt. königlichen Commercien-Collegio die Ansuchung geschehen, womit dessen Status dem sti. Venceslai Calender inseriret werden möge, nachdeme wir aber nicht ungleich vorgesehen haben, dass hierdurch einige Differenz entstehen dörfte, so ist von uns die angesuchte Imprimirung des Stands dero königlichen Commercien-Collegii unterlassen worden, gleich dann solches der sub signo ⊙ accludirte anheurige Calender**) mit mehreren bekräftiget.

Es wird dahero Euer kays. und königl. Mayt. lediglichen anheimb gestellet, wessen dieselbe bey so gestalten Sachen hierüber sich allergnädigst zu resolviren geruhen wollen. ɔc. Geben ob Ihro königl. Prager Schloss den 3 Septembris a. 1733. — J. Graf von Wrttby m. p. — Wentzl Graf von Kokoržowa m. p. — Joseph Graf von Sereni m. p. — Wentzl Hložek von Shampach m. p.

*) Viz čís. 129. — **) Přiložen jest vázaný výtisk kalendáře „Neuer Prager Titular- und Logiaments-Calender zu Ehren des heil. Wenceslai, Fürsten und Martyrer, Patrons des Königreiches Böheim. Beschrieben durch Christian Joachim von Chotieschau ɔc, auf das 1733 Jahr, welches ein Gemein-Jahr ist. Mit allergn. Jhro kays. und königl. cathol. Maj. Privilegio. Prag, zu finden im grossen Coll. Carol. in der Buchdr. deren Labaunischen Erben bey Adalbert Wessely Factorn," v němž král. kommerční kollegium skutečně se neuvádí.

131.

1736 d. 9 listopadu. — Nařízení, jak se v čase, kdy úřad nejv. hofmistra není obsazen, mají obeslání apd. od úřadu soudu komorního vycházející pečetiti. [Opis v c. k. místodržitelském archivu sig. K. 144, 4.]

Ad regiam cameram bohemicam odeslati,*) kteráž dle této již v roku 1678 prošlé nejmilostivější resolucí při nynější vacancí úřadu nej-

vyžšího hofmistrství na žádost královského úřadu komorního strany pečeti královské se zachovati věděti bude. Ex consilio 9 Novembris 1736.

(Tit.) Svobodnému pánu Karlovi z Bissingenu, jakožto král. soudu komorního nejstaršímu zde přítomnému assessoru, odeslati, kteréž [sic] při nynější vacancí úřadu nejvyššího hofmistrství dle této již v roku 1678 prošlé resolucí strany pečeti královské se ohlásiti věděti bude. Ex consilio 9 Novembris 1736.

*) Totiž opis cís. reskriptu ze d. 1 ledna 1678, aby v čas vakance úřadu nejv. hofmistrství obeslání apd. byla od vrchního písaře soudu komorního vydávána pod pečetí královskou. Zde č. 51.

132.

1741 d. 26 ledna na Hradě Pražském. — Installace nejv. hofmistra Štěpána Viléma Kinského hr. ze Vchynic. [Registra relací z let 1704—1757 č. 933 fol. 2—3.]

Leta Páně 1741, 26 dne měsíce ledna. Jeho Excell. vysoce urozený pán pan Štěpán Vilím Kinský sv. římské říše hrabě z Chynic a Tetavy, dědičný pán panství Rataje, Talemberku, Chocna, Chocemnic, Rychenberku, Rosic, Ouřetic a Březovicích [sic], JKMti skutečná tejná rada, komorník, nejvyšší při kavalerii, královský místodržící, většího soudu zemského assessor a nejvyšší zemský maršálek, též nejvyšší komorník, jakož také vysoce slavného královského Komercienkollegii, též in causis commissorum nejmilostivěji konstituirovaného judicii delegati praeses v království českém, dle nejmilostivějšího JKMti k královským pánům místodržícím 18 dne měsíce prasince leta 1740 prošlého reskriptu za pana nejvyššího hofmistra resolvirován a dle téhož nejmilostivějšího reskriptu skrze Jeho Excell. nejvyššího purkrabí pražského pána pana Jana Arnošta Antonína Šafgoč nazván sv. římské říše hraběte a pána z Kynastu a Greifenšteinu (tit.) zachovalým spůsobem v zelený světnici královského soudu komorního jest installirován v přítomnosti následujících JMtí pánův rad téhož soudu královského komorního totiž z pánův: p. p. Hynka Engla sv. p. z Engelflussu, p. p. Karla Bohumila sv. p. z Bizinku, p. p. Karla Maximiliána sv. p. z Šteinbachu a Kranichšteinu, p. p. Jozefa hraběte z Šporku, p. p. Jana hraběte z Věžníku, p. p. Františka Norberta hraběte z Trautmansdorfu a Weinbergu, p. p. Jana Michala Tejřovskýho sv. p. z Einsidlu, p. p. Jana Jozefa hraběte z Bubny a Litic, p. p. Václava Marie hraběte z Pöttingu sv. p. z Hořejšího Falkenštejna, p. p. Františka Václava hraběte z Klary a Altryngu, p. p. Maximiliána Jozefa hraběte Lažanskýho sv. p. z Bukova, z rytířstva: p. Františka Karla Kresla z Kvaltenberku, p. Františka Karla z Ebelinu a Frýdbergu, p. Humberta Bechyně z Lažan, p. Thadeáše Františka Obiteckýho z Obitec, p. Františka Václava Marquarta z Hrádku, p. Františka Jozefa Gunthera z Šterneggu, p. Ferdinanda Joachyma z Rummerskyrchu, p. Jana Jozefa z Věžníku, p. Jozefa

Gfellera z Sachsengrünu, p. Jana Filipa z Widmanu, p. Václava Jozefa Oudrckýho z Oudrč.

133.

1746 d. 30 prosince. — Hr. Filip Josef Gallas žádá císařovnu za uprázdněný úřad nejv. hofmistra kr. č. [Orig. v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. IV. H. 5 č. 39.]

Allerdurchleuchtigst grossmächtigste ɔc! Euer kays. königl. Mayestät gegenwärtige Bittschrieft mit tiefesten Demuth zu Füssen zu legen veranlasset mich jene allermüldeste Promotion, vermög welcher Euer kays. und königl. Mayt. den hoch und wohlgebohrnen Stephan Wilhelm Kinský des heil. röm. Reichs Grafen von Chinitz und Tettau in den Fürstenstand zu erheben allergnädigst geruhet haben, also dass durch solche Promotion die ihme anvertraut geweste Würde eines obristen Landhofmeisters in diesem dero Königreich Böheimb erlediget worden, hinfolglichen die Wiederbesetzung derselben mit einem andern tauglichen Subjecto bey Euer Mayestät allerhöchsten kays. königl. Gnade beruhet.

Weillen dann allergnädigste Kayserin, Königin und Erblandesfürstin und Frau Frau, Euer kays. königl. Mayt. mit dero allerhöchsten Gnaden sonderheitlichen auf diejenige dero treudevoteste Vasallen zu reflectiren allermüldest geruehen, welche die ihnen obliegende allerunterthänigste Trey bey fürgewesten feindlichen Invasionen dieses Königreichs Böheimb jederzeit in ihrer aufrechten Integrität zu erhalten angelegentlichst bemühet gewesen seindt, alss will hierorths die dem allerdurchleuchtigsten ertzhertzoglichen Hause von Oesterreich durch meine Uhr — und Eltern von undencklichen Jahren hero geleistete treuerspriessliche Dienste sowohl als auch meine eigene ab anno 1723 in verschiedenen mir gradatim und bis zur obristen Hoflehenrichterswürde, die ich von 1733ten Jahr anhero vertrette, allermüldest aufgetragenen und confirmirt wordenen Stellen und Würden wie auch Commissionibus zeithero bereits durch 23 Jahr mit aller Sedulitaet bezeigte allerunterthänigste Befliessenheit umbständlichen anzuführen übergehen, sondern es gelanget an Euer kays. und königl. Mayt. mein allerunterthänigst demüttigstes Bitten, allerhöchstdieselbe geruheten mit dieser erledigten dero obristen Landhofmeisters-Würde mich allermüldest und in der allergnädigsten Erwögung zu begnaden, dass nicht allein unter andern auch ich bey fürgelofenen feindlichen Invasionen die von meinen Uhr- und Eltern erlebte Treu gegen dero geheiligte Persohn und das durchleuchtigste ertzhertzogliche Haus von Oesterreich, theils durch gethane nahmhafte Geldtvorschüsse und der feindlichen Gegenwarth ohngeachtet gestellten jenen aber denegirten zahlreichen Mannschaft, theils aber durch Hemung ihrer Espionen ausnähmblich zu bezeigen mich weder durch die mir von ihnen eben von derentwegen beschehene Bedroh- und Nachstellungen, weder durch von selbigen erlittene Plünderungen und Devastationen meiner Hausser und Herrschaften, ohngeachtet

auch andurch meine Unterthanen in bedauernswürdigen Nothstandt, ich aber in unerschwinglichen Verlust und Schaden gerathen, nicht habe abschröcken lassen, sondern auch führohin selbige mit Sacrificirung Leib und Guets unverbrichlich zu erhalten und in allerunterthänigst treugehorsambsten Beobachtung deren mir obliegenden Pflichten mit tiefesten Respect zu ersterben verlange. Euer kays. und königl. Mayt. allerunterthänigst treugehorsambster Philipp Graf von Gallas m. p. — Praes. 30ten Decembris 1746.

134.

1747 d. 23 ledna ve Vídni. — Císařovna Marie Terezie jmenuje hr. Filipa Josefa Gallasa nejv. hofmistre n kr. č. a nařizuje místodržícím, aby jej installovali. [Orig koncepty v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. IV. H. 5 č. 39.]

Dem (tit.) Herrn Philipp Grafen von Gallas hiemit in Gnaden anzufügen: Allerhöchst besagt Ihro k. k. Mayt. hätten demselben die durch allergnädigste Erhebung in den Fürstenstand des Herrn Stephan Grafens Kinský in dero Erbkönigreich Böheim erledigte obriste Landhofmeisterstelle in allermildester Ansehung deren Ihro und dem durchleuchtigsten Erzhaus von Oesterreich theils von seinen Geschlechtsvorfahrern, sonderlich aber von seinem verstorbenen Herrn Vatter in verschiedenen ihme aufgetragenen wichtigen Gesandt- und Bothschaften mit vollkommenen Ruhm und jederzeit zu gnädigstem Vergnügen geleisteten, theils auch von ihme selbsten seither anno 1723 theils bey dem königl. Kammerrecht theils bey der königl. Statthalterei mit beständigen Eyfer bis anhero leistenden nutz- und erspriesslichen Diensten hauptsächlich auch um seiner bey denen fürgewesten feindlichen Invasionen beybehaltenen unverrückten Treu und Devotion halber allergnädigst conferiret und anvertrauet, auch wegen seiner in die Pflichtnehm- und Installirung das Behörige unter einem ergehen lassen. ɔc. Wien den 23 Januarii 1747. — Maria Theresia.

135.

1747 d. 31 ledna na Hradě Pražském. — Installace nejv. hofmistra Filipa Josefa hr. Gallasa. [Registra relací z let 1704—1757 č. 933 fol. 3—4.]

Anno 1747 den 31 Monathstag Januarii seynd Ihro Excell. der hoch und wohlgeborne Herr Herr Philipp Joseph des h. römischen Reichs Graf von Gallas zum Schloss Campo und Freyenthurn, Hertzog zu Lucera, Herr deren Herrschaften Friedland, Reichenberg, Gräfenstein, Neudorf, Wustung, Ebersdorf, Lemberg, Gross-Kletzan und Přemyšlení, Ihro röm. kay. in Germanien, zu Hungarn und Böheimb königl. May. würcklich gehaimber Rath, Kammerer, königlicher Statthalter, grössern Landrechts und des hochlöblichen Landesausschueses Beysitzer und obrister Lehen richter, wie auch des hochlöblichen Kommercienkollegii Vicepraeses und

der hochlöblichen königlichen Pupilllarkommission Praeses im Königreich Böhaimb, vermög des von Ihro kay. königl. May. an dero hochlöbliche königliche Statthalterei sub dato den 23 Monatstag Januarii Anno 1747 allermüldest erlassenen Reskripti für einen Herrn Herrn obristen Landhofmeistern resolviret und zufolge sothanen allergnädigsten Reskripts von S. Excell. dem hoch und wohlgebornen Herrn Herrn Johann Ernst Antoni Schafgotsch genant des h. römischen Reichs Grafen von Künast und Greifenstein, Herrn deren Herrschaften Kundschitz, Sadová, Weiss-Třemešná, Bělohrad, Altenbuch, Marschendorf und Dohalic, Ritters des goldenen Vliesses, Iho röm. kay. in Germanien, zu Hungarn und Böheimb königl. May. würcklichen gehaimben Rath, Kammerern, vornehmsten königl'chen Statthaltern, grösseren Landrechts Beysitzern und obristen Burggrafen zu Prag, wie auch des hochlöblichen Landesausschueses und Rektifikationshaubtkommission Direktore, dann von allerhöchst ernant Ihro kay. und königl. May. allergnädigst konstituirten Protektore des freyweldlich adelichen englischen Stiefts in der königl. Neuen Stadt Prag, gewöhnlichermassen in der grünen Stuben des königlichen Kammerrechts installiret worden in Gegenwart folgender Ihro kay. königl. May. Räthen und des königlichen Kammerrechts Herren Beysitzern nemblichen aus dem Herrnstandt: H. H. Karl Maximilian Freyherrns von Steinbach und Kranigstein, H. H. Konrad Adalbert Grafens von Spaar, H. H. Johann Nepom. Libsteinský Grafens von Kollowrath, H. H. Johann Karl Grafens von Sporck, aus dem Ritterstandt: H. Johann Wentzl Vražda von Kunwald, H. Frantz Karl edlen Herrns von Ebelin und Friedberg, H. Frantz Norbert Haugwitz von Biskupic, H. Frantz Mathes Joseph Günther von Sternegg, H. Johann Joseph von Věžník, H. Wentzl Joseph Oudrcký von Oudrč, H. Johann Wentzl von Astfeld, H. Wentzl Georg Kriegelstein von Sternfeld, H. Joseph Löw von Erlsfeld, H. Johann Libori Losy von Losenau.

136.

1751 d. 30[?] srpna. — Alexander sv. p. Mönnich a Vojtěch Prokop z Höpflingen podávají císařovně stížnost proti přísedícím soudu komorního, kteří si in consessu delegato in causis summi principis et commissorum osobují přednost před nimi, staršími radami appellačními. [Orig. v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. III. B. 2 č. 17.]

Allerdurchleuchtigste ɔc! Euer kays. königl. Mayt. ruhet annoch in allergnädigstem undt gantz frischen Andencken, welchergestalten allerhöchst deroselbte mittelst eines untern dato den 30 Januarii dieses fortschreitenden 1751 Jahrs erlassenen allergnädigsten Rescripti zu dem neuaufgerichteten Consessu delegato in causis summi principis et commissorum pro assessoribus uns zu ernennen allergnädigst geruhet haben; für welches in uns gesetzte allergnädigste Vertrauen wir den allerunter-

chänigsten Danck erstatten und solches mit unermiedetem, unseren Kräften tommensuriritem Fleis und Eyfer für dero allerhöchsten Dienst zu erfüllen wir uns gleich wie bishero also auch forthin aüsserst werden angelegen seyn lassen.

Es geruhen aber Euer kays. königl. Mayt. allergnädigst zu erlauben, dass wir in tiefester Unterthänigkeit vortragen mögen, wasmassen, als allerhöchst deroselbe erst neuerlich mittelst eines unter 14 currentis an die allh'esige k. k. Repraesentation und Cammer erlassenen allerhuldreichesten Rescripti bey diesem dero Consessu delegato in causis summi principis et commissorum die Anzahl derer Assessorum zu vermehren und hierzu die bey gedachter dero k. k. Repraesentation und Cammer aufgenohmene Auscultatores Grafen von Bubna und Wratislav, wie auch den Landesuntercammerersambtmann von Nell, allerseits des k. Cammerrechts Assessores, zu ernennen sich allerhöchst entschlossen, obbenannte Neoresoluti und zwar die Grafen Bubna und Wratislaw vor mir Freyherrn von Mönnich, der von Nell aber vor mir von Höpfling unter dem Vorwand, weil sie Cammerrechtsbeysitzer seynd, dem Vernehmen nach den Vorsitz praetendiren. Wann dann aber allergnädigste Kaysserin, Königin und Erbfrau

1mo in dem allergnädigsten Rescript de dato 14 currentis diesen neuresolvirten Assessoribus gar kein Rang noch vielweniger der Vorsitz vor uns ausgewiesen, mithin unseres allerunterthänigsten ohnmaasgebigsten Dafürhalten dieselben solchen umb so weniger zu praetendiren befugt, als

2do allerhöchstderoselbte den Consessum delegatum in causis summi principis et commissorum als ein formliches Dycasterium instituiret und bey allen königlichen Mitteln die neu resolvirte denen bereits installirten Räthen ohne Rucksicht auf den etwa anderwerts gehabten Rang weichen müssen, gefolglich auch diese neu resolvirte Assessores vor uns bereits ab instituto würcklich angestellten Räthen die Praecedenz nicht praetendiren mögen, in ferneren Betracht

3^tio^ dass die Praecedenz derer königl. Cammerrechtsbeysitzern vor denen königl. Appellationsräthen keine ausgemachte, sondern eine in lite behangende und von der allerhöchsten Decision dependirende Sach ist, allermassen wayl. dero glorreichesten Herrn Vatters Kayssers Carl des VI. höchstseligsten Andenckens kays. königl. Mayt. mittelst eines untern 7 Octobris 1715 an die fürgeweste k. k. Statthalterey erlassenen, hier sub sig. ⊙ beygebogenen, allerhuldreichesten Rescripti*) die königlichen Appellationsräthe mit denen Assessoribus des königlichen Cammerrechts quoad gradum praerogativae zu exaequiren sich allermildest entschlossen, und wie solches am füglichsten geschehen könnte, mit Vernehmung der königl. Appellationscammer und des königl. Cammerrechts ein Expediens vorzuschlagen gedachter königl. Statthalterey angeordnet haben: Worauf auch von der königl. Appellationscammer untern 26 Novembris 1715 die Erklä-

rung abgegeben worden, vermuthlich von selbter an allerhöchsten Orth übersendet und unter denen Actitatis dero ehemaligen königl. böheimischen Hoffcantzley zu finden**) seyn wird. Und obwohlen (da bereits in conformitate obangezogenen allermildesten Rescripti quaestio an decidiret ist) super quaestionem quomodo, als umb welche es allein zu thun ware, die allerhöchste Resolution noch nicht erfolget, so ist doch litispendentia in patulo, bey welcher Bewandtnus nicht zu ermessen, wie oft erwehnte neuresolvirte Assessores aus einem in lite stehenden Fundamento vor uns eine Praecendenz verlangen sollten, zumahlen

4to uns sehr schmertzlich fallen wurde, die wir 13 und respective 32 Jahr zu Euer Mayt. Diensten alle unsere Kräften mit Hindansetzung aigener Wohlfarth, Gesundheit und anderer Gemächlichkeit daran gestrecket und bey dero treugehorsambsten königl. Appellationscammer auf der Herrn- respective Ritterbanck Subseniores seynd, wann wir dermahlen bey dero Consessu delegato in causis summi principis et commissorum und zwar ich Freyherr von Mönnich, nachdeme anfänglich bey dem ehemaligen königl. Ambt des Fürstenthumb Bresslau vollständig zwey Jahr und nunmehro bey dero königl. Appellationscammer in das eylfte Jahr, folgsamb zusammen in die 13 Jahr diene und wegen durch diese Jahr verlohrner Zeit mir nichts zu reprochiren hab, denen vor ohngefähr fünf und respective zwey Jahren ex studiis zu dem königl. Cammerrecht gelangten, an Alter und Dienstjahren mir weit nachgehenden Grafen von Bubna und Wratislaw nachsitzen, ja wohl gar bey vorfallender Kranckheit, Abweesenheit oder sonstiger Verhinderung des Praesidis undt älteren Raths, welches sich gar leicht fügen könte, unter dem Directorio eines dieser Neoresolutorum stehen müste, der ich bey dero königl. Appellationscammer in secundo senatu unzähligemahl und bey dem gantzen Collegio schon öfters das Directorium geführet hab; ich von Höpfling aber, nachdeme bey dero treu gehorsambsten königl. Appellationscammer 32 Jahr diene und seyt 17 Jahren bey dem fürgewesten Judicio delegato in causis commissorum, welchem der neu stabilirte Consessus delegatus surrogiret ist, angestellet bin, dem von Nell, welcher bey dem königl. Appellationscollegio der achte hinter meiner gewesen, bey der der königl. Appellationscammer jederzeit nachgehenden königl. Landtafel nur ein Jahr und in allem 10 Jahr dienet, nunmehro weichen sollte, und wir solchergestalt dafür, dass wir auch extra spheram activitatis zu Euer May. Diensten uns zu sacrificiren keine Gelegenheit verabsaumen, da wir uns der tröstlichen Hofnung schmeicheln, es werden allerhöchst deroselbte unseren diessfälligen Diensteyfer mit huldreichesten Augen allergnädigst anzusehen nicht abgeneigt seyn, von anderwertsher durch eine uns zudringen wollende Praecedenz umb so viel jüngerer Räthe bekräncken lassen müssten:

Solchemnach zu Euer kays. königl. Mayt. unser allerunterthänigst beweglichstes Bitten verwendet, allerhöchst deroselbe geruhen in allermildester Betrachtung obangezogener für uns militirender trüftiger Moti-

vorum dero unter 14 currentis erlassenes obangezogenes allergnädigstes Rescriptum, welches von allen Rang praescindiret, dahin (jedoch ohne mindesten allerunterthänigsten Maasgeben) allerhuldreichst zu erleutern, dass die Grafen von Bubna und Wratislaw vor mir Freyherrn von Mönnich und der von Nell vor mir von Höpfling einige Praecedenz zu praetendiren nicht befuegt, sondern bey dem Consessu delegato in causis summi principis et commissorum uns als älteren kays. königl. Räthen nachzusitzen gehalten seyen undt solchergestalt von uns den zu übertragen unmöglichen Schmertzen, diesen weit jüngeren Räthen nachzusitzen, allermildest abzuwenden. Euer kays. königl. Mayt. werden dadurch den in unseren Herzen tiefeingewurzelten Eyfer zu dero allerhöchsten Diensten die übrige Täge unsers Lebens gäntzlich aufzuopfern noch umb so mehr anflammen, wir aber für den uns diesfalls bezeigenden huldreichesten landesmütterlichen Schutz in allergetreuester Devotion ersterben. Euer kays. königl. Mayt. allerunterthänigst treugehorsambste Alexander Freyherr von Mönnich m. p., Adalbert Prokop von Höpflingen m. p.

*) Zde č. 116. — **) Nyní se tam více nenachází.

137.

1751 d. 23 listopadu na Hradě Pražském. — Representace a komora v království českém podává císařovně dobré zdání o stížnosti dvou radů appellačních tak, aby přísedící soudu komorního i na dále před radami appellačními místo své podrželi. [Orig. v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. III. B. 2 č. 17.]

Allerdurchleuchtigste ꝛc! Bey Euer kays. königl. Majt. haben die beede königliche Appellationsräthe Alexander Freyherr von Mönnich und Adalbert Prokop von Höpflingen, innhalt des hiemit gehorsamst reacciudirenden Supplicati, allerunterthänigst vorgestellet, dass denenselben sehr schmertzlich fallen wurde, wann die zu dem Consessu delegato in causis summi principis et commissorum pro Assessoribus aufgenohmene hierortige Auscultatores Grafen von Bubna und Wratislaw wie auch des Landesuntercammerers Amtmann von Nell unter dem Vorwand, weil sie Cammerrechtsbeysitzere wären, ihnen bey gedachtem Consessu vorsitzen solten ꝛc.

Nachdeme nun Euer kays. königl. Majt. von uns hierüber ein Gutachten abzufordern allergnädigst geruhet haben, dahero zu dessen gehorsamster Folge allerunterthänigst nicht verhalten sollen, dass, soviel die beeden Grafen von Bubna und Wratislaw anbelanget, es unserem gehorsamsten Dafürhalten nach von sothaner Beschwerde von darummen abgekommen, weilen Euer Majt. dieselbe aus Auscultatoribus zu dero Repraesentations- und Cammerräthen zu erheben es allermildest gefällig gewesen, welchen der Rang vor denen Appellationsräthen ohnstrittig gebühret. Und wann dieses auch nicht erfolget wäre, so militiret doch für die Cammerrechtsbeysitzere in Betref des Vorsitzes förderist, dass in

der Novellae declaratoriae D. D. 6 clar ausgemessen seye, dass die Cammerrechtsbeysitzere den Rang vor denen Apellationsräthen genüssen und diese nächst nach denenselben ihre Sessiones haben sollen. In fernerer Betrachtung, dass der von denen Supplicanten allegirte Satz, samb bey denen kays. königl. Dicasteriis und Stellen die Praecedenz vermög deren zeitlich- oder spätheren allerhöchsten Resolutionibus und Installationibus beobachtet zu werden pflege, nur bey jenen Dicasteriis stattfinde, worbey einerley Räthe beysitzen, keinesweegs aber bey jenen, so aus verschiedenen Stellen (gleich der Consessus delegatus in causis summi principis et commissorum ist) zusammengesetzet werden, nebst deme, dass dieser Consessus uns subordiniret, und die Commissa ausgenohmen, nicht anders als eine Commission anzusehen seye, bey welcher die Assessores nicht nach dem Alter deren begleitenden königlichen Rathstellen, sondern nach dem von anderwertsher habenden Rang ihren Sitz nehmen. Wornächst auch nicht auseracht zu lassen, dass das königliche Cammerrecht nicht nur beyweiten älter als nicht [sic] die Appellation, sondern auch dass dasselbe Euer Majt. eigen seye, allwo vielfältigmahlen die Könige in Böheim und römische Kaysere in höchster Persohn selbsten praesidiret haben, auch dahin von der Appellation die Revision genohmen und daselbsten deren Sentenzien entweder confirmiret oder reformiret worden; nichtmünder dass alldorten eine sollenne Heegung des Rechts gehalten, dahin die Schlosswacht bestellet und die Sentenzien in allerhöchsten Nahmen gefället werden; endlichen dass die Cammerrechtsbeysitzere praeter honorificum kein Utile haben, dannoch aber das Onus patriae mittragen, welches Euer Majt. glorreicheste Vorfahrere denen supernumerari königlichen Statthalteren, denen die Cammerrechtsbeysitzere hoc in passu gleichen, die Praecedenz laut des anno 1691 ergangenen allergnädigsten Rescripti zu geben bewogen, die königliche Appellationsräthe hingegen nebst dem Honorifico auch das Utile haben und mit Salariis versehen seyn.

In wessen allen Anbetracht wir dann des allergehorsamst guttachtlichen Darfürhaltens wären, dass die Cammerrechtsbeysitzere, als welche bis nun zu der bisherigen Beobachtung nach bey allen Begebenheiten den Rang vor denen Appellationsräthen genossen, bey dem Vorsitz vor jenen noch fernershin allergnädigst erhalten werden könten, Euer Majt. allermildesten Entschluss jedoch es in aller Submission anheim stellende, zu fürwehrenden allerhöchsten Gnaden uns allerunterthänigst empfehlen. Geben ob dero königlichen Prager Schloss den 23 Novembris 1751. — Euer kays. königl. Majt. allerunterthänigst treugehorsamste Erbunterthanen Wentzel Freyherr von Netoliczky m. p. — Carl Friedrich Graf von Hatzfeldt zu Gleichen m. p. — Carl Egon Landgraf zu Fürstenberg m. p. — Frantz Ignat von Textor m. p.

138.

1751 d. 11 prosince ve Vídni. — Císařovna oznamuje representaci a komoře v království českém, že ustanovuje, aby dle staré zvyklosti i na dále přísedící soudu

komorního měli přednost před radami appellačními. [Orig. koncept v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. III. B. 2 č. 17.]

An die Repraesentation und Cammer in Böheim. Wienn den 11 Decembris 1751. — Maria Theresia ɔc. Wir bestättigen den richtigen Empfang eueres von mehrbesagtem 23 Novembris über die von denen beyden Appellationsräthen Freyherrn von Mönnich und des von Höpflingen vor denen Cammerrechtsbeysitzeren Grafen von Bubna und Wratislav dann des von Nell anverlangte Praecedenz erstatteten gutachtlichen Berichts. Und da wir aus denen sowohl von euch angeführten, als aus mehr anderen erheblichen Betrachtungen gnädigst befunden, es diesfalls bey der alten Observanz noch ferners bewenden, hiernach auch oberwehnte beyde Appellationsräthe mit der Modalität jedoch, dass ihnen gleichfalls wie allübrigen Appellationsräthen den Titul und Rang als Cammerrechtsbeysitzere zu erwerben ohnbenohmen seye, durch ihre Behörde verbescheiden zu lassen, als haben wir euch solches ebenmässig zur nachrichtlichen Wissenschaft in Gnaden ohnverhalten wollen.

139.

1752 d. 17 ledna ve Vídni. — Dobrozdání podané císařovně, aby radové appellační zasedali s přísedícími soudu komorního v pořadí dle dne, kterého sami se stanou přísedícími soudu komorního. [Orig. koncept v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. III. B. 2 č. 17.]

Allergnädigste Frau! Nachdeme Euer k. k. Majt. auf einen jüngsthin von der obristen Justizstelle gemachten allerunterthänigsten Vortrag wegen der Exaequation des Ranges zwischen denen Cammer- und Hoflehenrechtsbeysitzern und k. Appellationsräthen in Böheim allergnädigst zu resolviren*) geruhet, dass es diesfalls bey dem Alten verbleiben, mithin denen ersteren die in der k. Landesordnung zugestandene Praecedenz vor denen letzteren gebühren solle, dass jedoch nach dem Vorschlag des Grafen von Kinsky den letzteren, nemlich den Appellationsräthen, unbenommen seye den Character eines Cammer- und Hoflehenrechtsbeysitzers zu nehmen und sich dardurch mit den Cammerrechtsbeysitzern in die Parität zu setzen: So hat die obriste Justizstelle besage des hierbey gehenden Referats**) in der Expedition einen in die Sach selbst mit einschlagenden Anstand gefunden und zwar, ob die allerhöchste Resolution nicht etwan allein ad casus futuros dergestalt zu nehmen seye, dass den künftig ernennenden Appellationsräthen frey stehen solle zugleich den Character eines Cammer- und Hoflehenrechtsbeysitzers zu nehmen und dardurch mit diesen in die Parität des Rangs nach dem Senio zu gelangen, und ob nicht denen schon existirenden Appellationsräthen, wann sie auch erst jetzo Cammerrechtsbeysitzer wurden, der Rang von der Zeit der erhaltenen Appellationsrathsstelle beyzulegen, mithin dieselbe denen jüngeren Cammerrechtsbeysitzern vorzugehen hatten: Der Graf von Althan hat darfürgehalten, die aller-

höchste Resolution, wie sie erfolget, ohne einen Unterschied inter praesens et futurum zu machen, ad publicationem zu bringen; der von Kommorgansky aber hat selbe so klar zu seyn erachtet, dass er sich gahr von denen Votis enthalten. Dahingegen haben die Majora und mit ihnen das Conclusivum geglaubet, dass Euer Majt. in Ansehung der gegenwärtigen Räthen zu statuiren geruhen könten, dass selbe nach erhaltenen Cammer- und Hoflehenrechtsbeysitzers-Character mit denen Cammerrechtsbeysitzern nach dem Senio der erhaltenen Appellationsrathswürde den Rang nehmen könnten.

Dieses allerunterthänigsten Orths ziehet man in Erwegung, dass die gegenwertige Appellationsräthe nach dem klaren von Euer Majt. bestettigten Buchstaben der verneuerten k. Landesordnung auch den jüngsten Cammerrechtsbeysitzern habita distinctione status nachzugehen haben, gleichwie sie dann auch von Saeculis her denenselben nachzugehen kein Bedenken getragen.

Da nun bey so gestalten Sachen die obhabende Appellationsrathsstelle ihnen keine Praeferenz vor den Cammerrechtsbeysitzern giebt, durch die neu erhaltende Cammerrechtsbeysitzerstelle aber auch der Rang nicht ehender als a die resolutionis mit den Cammerrechtsbeysitzern Platz haben kann: So wäre man des allerunterthänigsten Darfürhaltens, dass sowohl die jetzige als künftige Appellationsräthe mit den Cammerrechtsbeysitzern den Rang nicht anderst als nach dem Tag der erfolgten Ernennung zum Cammerrecht nehmen sollen. Wien den 17 Januarii 1752.

*) Viz č. 138. — *) Nezachoval se; ale obsah jeho vysvítá z následujícího.

140.

1752 d. 17[?] ledna ve Vídni. — Dobrozdání podané císařovně, aby ve sporu přísedících soudu komorního s radami appellačními o přednost místa ponechala vše při staré zvyklosti. [Orig. koncept v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. III. B. 2 č. 17.]

In eben dieser Sach ist auch von der obristen Justizstelle aus Gelegenheit eines von der k. Appellation dahin erstatteten Berichts das hierbey gehende allerunterthänigste Protocoll*) abgegeben und darinen zwey Modalitäten in Vorschlag gebracht worden:

1. entweder den Rang nach dem Senio consiliariatus observata tamen distinctione status zwischen denen Cammerrechtsbeysitzern und Appellationsräthen einzuführen, oder aber

2. die Appellationsräthe dahin anzuweisen um Verleihung des Assessorats bey dem Cammer- und Hoflehenrecht einzukommen um hierdurch mit diesen gleichen Rang nach dem Senio zu erhalten.

Für diese letztere Modalität hat der Graf Kinsky und der Hofrath von Kommorganský sich erklähret und zwar aus Ursachen, weilen sonsten das Systhema des Landes und der Landesordnung, worinn dem Cammer-

recht vor der k. Appellation der Rang zugeeignet seye, alterirt werden müste, wo doch die Cammerrechtsbeysitzere alschon durch Saecula diesen Vorzug genüsseten und es den vorigen älteren Appellationsräthen, denen doch ihre Ehr so nahe als den jetzigen zu Hertzen gegangen, niemahlen furthgefallen denen jüngeren Cammerrechtsbeysitzern nachzugehen, mithin zu Erhaltung des in der Landesordnung dem Cammerrecht beygelegten Rangs keine andere Mittel übrig seye, als die Appellationsräthe zu Nehmung des Charakters einer Cammerrechtsbeysitzersstelle anzuweisen, wenn sie mit diesen gleichen Rang haben wollen.

Wohingegen die übrige Vota mit dem Conclusivo darfür gehalten, den Rang zwischen beeden Stellen nach dem Senio consiliariatus einzuführen.

Ihre Motiva bestehen in deme, dass in der Landesordnung der Rang nicht sowohl denen Räthen und Assessoribus als dem Cammerrecht selbsten wäre beygelegt worden, dass es den alten Appellationsräthen ejusdem status sehr schmertzlich falle, wenn sie den jüngsten Assessoribus vom Cammerrecht nachgehen müssen, dass die Exaequatio quoad senium das beste Mittel seye derley Differenzien zu beheben und dass weyl. Ihro k. k. Majt. sich dieses Mittels nicht allein dahier bey den Hoffstellen sondern auch zwischen den böhmischen Hoffräthen und grösseren Landrechtsbeysitzern nutzlich bedienet hätten.

Dieses allerunterthänigsten Orths ziehet man in Consideration:

1. dass das königliche Cammerrecht eine der ältesten und vornehmsten königlichen Stellen seye und in denen Zeithen, wo die Könige im Land residiret, in der königlichen Cammer sub praesidio des Königs selbst gehalten, in Abwesenheit oder Verhinderung des Königs aber das Praesidium dem Obristhofmeister aufgetragen worden, wohingegen die königliche Appellationscammer allererst Ferdinandus I. angeordnet hat;

2. dass nicht allein dem Cammerrecht in corpore, wie die Vota majora von der obristen Justizstelle darfürhalten, sondern auch den Assessoribus in individuo der Rang in der Landesordnung vor denen Appellationsräthen zugestanden worden, massen in der Novellae declaratoriae D. D. 6 die klare Worthe enthalten: Wir wollen auch gnädigst, dass hinführo je- und allezeit die Herrn- und Ritterstandspersohnen, so in die Appellation angenommen werden wollen, wegen ihres Standes und Fortkommens gleich denjenigen, so in unsern Land-, Hof- und Cammerrechten sitzen und vor Herrn- und Ritterstandspersohnen daselbst erkennet werden, qualificirt seyn, auch N. B. nächst nach denenselben ihre Session haben sollen;

3. dass dieses Cammerrecht in vorigen Zeithen auch den Einfluss in die Landessachen gehabt, woher noch rühret, dass über die Er-

setzung deren Creysshaubtleuthen noch beständig das Gutachten von dem Cammerrecht abgefordert zu werden pfleget; wie dann auch

4. nach Anzeige der königl. Repraesentation ohndessen von den Appellationssentenzen zu dem königl. Cammerrecht recurriret worden.

5. Ist auch noch dermahlen das Objectum operationum des Cammerrechts viel vornehmer als jenes der k. Appellation, massen das Cammerrecht über die Personalklagen des Status altioris, die k. Appellation aber principaliter über die Rechtshändel des Status civici und über das Criminale, dann über die dahin ad arbitrium partis devolvirende wenige Processus status altioris aus Schlesien zu judiciren hat.

6. Ist es von Zeith der Errichtung der k. Appellation den daselbstigen Räthen, wo doch in vorigen Zeithen würdige und vornehme Männer darbey gesessen, nicht eingefallen den Cammerrechtsbeysitzern den Vorsitz abzugewinnen, noch auch hat es biess anhero eine Inconvenienz im Land verursacht, dass die Cammerrechtsbeysitzere vi instituti und nach Maassvorschreibung der k. Landesordnung den k. Appellationsräthen vorgegangen. Und eben dieses mag

7. die Ursach gewesen seyn, warum sich noch zu dem Cammerrecht so viele Competenten hervorgethan haben, da sie doch aldorten ohne Salario dienen; und würde man künftig Mühe haben Leuthe darzu zu finden, wann ihnen das kleine Praecipuum des Rangs entgehen solte.

Da man nun, wann man auf eine Parification der Cammerrechtsbeysitzern und k. Appellationsräthen secundum senium antragen wolte, ein uraltes Institutum und die klare Ausmessung der Landesordnung abändern müsste, wozu man ohne Noth und ohne noch das Cammerrecht zu höhren (massen selbes von der obristen Justizstelle nicht vernommen worden) nicht wohl einrathen kann:

So wäre man des allerunterthänigsten Darfürhaltens, dass Ihro k. k. Majt. es diesfalls bey der alten Observanz noch ferners bewenden zu lassen und hiernach auch auf das Protocollum der obristen Justizstelle dero allerhöchste Resolution zu schöpfen geruhen möchten.**)

Na rubu poznámka: Geheimen Registratur.

*) Nezachoval se; ale obsah jeho vysvítá z následujícího. — **) Dobrozdání toto není datováno, jest však s předcházejícím psáno na stejném modrém papíře od jednoho písaře, tak že se zdá, že jsou to dobrozdání menšiny a většiny direktoria in publicis et cameralibus. Konečné rozhodnutí císařovny v této věci se v archivu c. k. ministerstva vnitra nenachází. Shodovalo se zajisté s oním ze d. 11 prosince 1751, zde č. 138.

141.

1754 d. 15 ledna. — Nejv. hofmistr Filip hr. Gallas žádá, aby byl v úřadě svém na dalších pět let potvrzen cum libera frequentatione eiusdem. [Orig. v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. IV. H. 5 č. 24.]

Allerdurchlauchtigste ɔc! Ewer kay. königl. Mayt. ist es zu meiner immerwährenden allerunterthänigsten Dancknehmigkeit in dem ohnlängst verflossenen 1748ten*) Jahr allergnädigst gefällig gewesen mir die Obristlandthoffmeisterstelle in dero Erbkönigreich Böheimb anzuvertrauen, auch in allermildester Behertzigung meines mislichen Gesundheitsstandes mir die freye Frequentation angedeyhen zu lassen. Da nun sowohl zu Folg der verneuerten königl. Landesordnung A. 39 als Ewer k. k. Mayt. allerhöchsten Verordnung de d. 19 Nov. nuperi mir gleich anderen Obristlandofficiren obliegct peracto quinquennio dieses mir anvertrauete Ambt zu allergnädigsten k. k. Handen zu resigniren, so habe Ewer k. k. Mayt. solches hiemit allerunterthänigst zu Fuessen legen und um dessen allergnädigste Bestättigung auf andere fünf Jahre cum eadem libera frequentatione allersubmissest bitten sollen ɔc.**) Philipp Graf von Gallas m. p. — Praes. den 15 Jenner 1754.

*) Správně má býti 1747. Bylť installován d. 31 ledna 1747. Viz zde č. 134—135. — **) Resolucí ze dne 16 února 1754 bylo žádosti této vyhověno.

142.

1754 d. 16 února ve Vídni. — Řiditelství pro veřejné záležitosti oznamuje hr. Filipu J. Gallasovi, že jej císařovna znovu potvrdila za nejvyššího hofmistra kr. č. a povolila mu pro churavost liberam facultatem frequentandi zasedání soudu. [Registra relací z let 1704—1757 č. 933 fol. 5—6.]

.... Es hätten höchsterwehnt Ihre kay. königl. May. aus des Herrn Grafens allerunterthänigsten Supplikato gnädigst vernohmen, welchergestalten derselbe das ob sich habende Obristlandthofmeisterambt in Ihrer May. Erbkönigreich Böheim zufolge der verneuerten königlichen Landesordnung nach verflossenen Quinquennio zu dero Handen gehorsambst resigniret habe.

Gleichwie nun allerhöchst deroselben zu gnädigsten Wohlgefallen bekannt seye, dass er diesem obristen Landesofficio bies anhero rühmlich und treueyfrigst vorgestanden, so wären Ihre May. billig bewogen worden, denselben bey solchem Ambt nicht allein auf ein anderes Quinquennium unter der vorigen Pflicht allergnädigst zu konfirmiren und zu bestättigen, sondern auch in Behertzigung seines misslichen Gesundheitsstandes ihme noch fernershin die liberam facultatem frequentandi allermildest angedeyhen zu lassen, in der gnädigsten Zuversicht, derselbe werde sothanem Amt wie bieshero also auch in Zukunft seiner beywohnenden Dexterität und rühmlichen Qualitäten nach dergestalt vorstehen, wie er es gegen Gott und jedermänniglich zu verantworten schuldig, auch diesfahls Ihrer May. gnädigstes Vertrauen in seine Persohn gestellet seye ɔc. Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in consilio directorii in publicis et cameralibus. Viennae die 16 mensis Februarii anno domini 1744.*) —

F. W. Graf von Haugwitz. — Johann Graf Chotek. — J. Chr. Freyherr von Bartenstein. — Julius von Neftzer.

*) Správně má býti 1754. Bylť hr. Gallas poprvé jmenován nejv. hofmistrem d. 23 ledna 1747. Viz č. 134.

143.

1756. — Seznam přísedících soudu komorního, kteří se zasedání soudu súčastnili a kteří se nesúčastnili. [Orig. v archivu Musea kr. č.]

Bey dem verflossenen 1756 Jahrs viermahl geheegten königl. Cammerrecht

seynd folgende erschienen:	folgende seynd nicht erschienen:

Pro termino Conversionis divi Pauli 1756:

Aus dem Herrnstand:	Aus dem Herrnstand:
Herr Herr Graf von Sparr.	Herr Herr Graf von Wieżnik.
H. H. Baron von Ledebur.	H. H. Graf von Pötting.
H. H. Graf von Oppersdorf.	H. H. Baron von Wunschwitz.
H. H. Graf Wratislaw.	H. H. Baron von Jungwürth.
H. H. Graf von Klenau.	**Aus dem Ritterstand:**
H. H. Graf Woratschitzký.	H. von Erlsfeld.
H. H. Baron von Leven-Ehr.	H. von Bieschin.
H. H. Baron von Schirnding.	H. von Wieżnik, dispensiret.
H. H. Baron Netolitzký.	H. von Kleinmühl, dispensiret.

Pro termino deren Heiligthumen 1756:

Aus dem Herrnstand:	Aus dem Herrnstand:
H. H. Graf von Pötting.	H. H. Baron von Wunschwitz.
H. H. Graf von Sparr.	H. H. Baron von Ledebur.
H. H. Graf von Oppersdorf.	H. H. Graf Wratislaw.
H. H. Graf von Klenau.	H. H. Baron von Schirnding.
H. H. Graf Woratschitzký.	H. H. Baron Netolitzký.
	H. H. Baron von Jungwürth.

Aus dem Ritterstand:	Aus dem Ritterstand:
H. von Erlsfeld.	H. von Wieżnik, dispensiret.
H. Leopold von Nell.	H. von Bieschin.
H. von Turba, H. von Dohalitz } seynd bey dreyen Sessionen erschienen.	H. von Kleinmühl, dispensiret.

seynd folgende erschienen:	folgende sind nicht erschienen:

Pro termino s. Bartholomei 1756:

Aus dem Herrnstand (seynd folgende erschienen):

H. H. Graf von Sparr.
H. H. Graf von Oppersdorf, hat einer Session beygewohnet.
H. H. Graf von Klenau.
H. H. Graf Woratschitzky, hat zweyen Sessionibus beygewohnet.
H. H. Baron von Jungwürth.

Aus dem Herrnstand (folgende sind nicht erschienen):

H. H. Graf von Wieżnik.
H. H. Graf von Pötting.
H. H. Baron von Wunschwitz.
H. H. Baron von Ledebur.
H. H. Graf Wratislaw.
H. H. Baron von Schirnding.
H. H. Baron Netolitzký.

Aus dem Ritterstand (seynd folgende erschienen):

H. von Erlsfeld.
H. Leopold von Nell.
H. von Turba
H. von Dohalitz } seynd bey einer Session erschienen.
H. von Kleinmühl.

Aus dem Ritterstand (folgende sind nicht erschienen):

H. von Ebelin.
H. von Wieżnik, dispensiret.
H. von Bieschin.

Pro termino s. Martini 1756:

Aus dem Herrnstand (seynd folgende erschienen):

H. H. Graf von Sparr.
H H. Graf von Oppersdorf, hat denen zweyen letzteren Sessionibus beygewohnet.
H. H. Graf von Klenau.
H. H. Graf Woratschitzký.
H. H. Baron von Schirnding.
H. H. Baron von Jungwürth.

Aus dem Herrnstand (folgende sind nicht erschienen):

H. H. Graf von Wieżnik.
H. H. Graf von Pötting.
H. H. Baron von Wunschwitz.
H. H. Baron von Ledebur.
H. H Graf Wratislaw.
H. H. Baron Netolitzký.

Aus dem Ritterstand (seynd folgende erschienen):

H. von Astfeld, ist bey einer Session erschienen.
H. von Erlsfeld.
H. Leopold von Nell.
H. von Kunwald
H. Franz von Nell } seynd bey der ersten Session erschienen.
H. von Turba.
H. von Dohalitz.
H. von Degen, ist bey der ersten Session erschienen.

Aus dem Ritterstand (folgende sind nicht erschienen):

H. von Ebelin.
H. von Wieżnik, dispensiret.
H. von Bieschin.
H. von Kleinmühl, dispensiret.

144.

1757 d. 13 srpna ve Vídni. — Císařovna jmenuje hr. Františka Leopolda Buquoie nejv. hofmistrem kr. č. [Orig. koncept v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. IV. H. 5 č. 29.]

.... Es hatten allerhöchsterwehnt Ihre kays. königl. Mayt. demselben auf sein allerunterthänigstes Bitten*) und in gnädigster Erwägung deren Ihro und dero königl. und erzherzoglichen Hause durch 26 Jahre in verschiedenen sowohl in publicis als judicialibus ihme aufgetragenen zum Theil mühesamen Officiis, dann in denen bishero rühmlich bekleideten Obristlandmarschallen- und Obristlandkammererämbtern zu dero allergnädigsten Vergnügen und mit beständigem Eifer geleisteten nutz- und erspriesslichen Diensten, sonderheitlich auch in mildester Betrachtung seiner bey denen vorigen und jetzigen feindlichen Invasionen beybehaltenen unverruckten Treue und Devotion die durch unlängst erfolgtes Ableben des H. Philipp Joseph Grafens von Gallas in dero Erbkönigreich Böheimb erledigte Obristlandhofmeistersstelle allergnädigst zu verleihen und anzuvertrauen geruhet, auch seiner in die Pflichtnehmung und Installirung halber das Behörige unter einem ergehen lassen ɔc. Maria Theresia. — Wien den 13 Augusti 1757.

*) Žádost tato se v archivu nyní více nenachází. Žádal v ní o úřad nejv. hofmistra tak, aby zároveň i na dále byl ponechán v úřadě nejv. komorníka. Vysvítá to z dobrozdání, které o jeho žádosti dne 4 července t. r. podala císařovně česká a rakouská spojená dvorská kancelář zároveň s nejvyšší justiční radou. V dobrozdání tom, jež se v témž archivu pod svrchu uvedenou signaturou nachází, nedoporučuje se spojení obou těchto úřadů:

„In dieser Rücksicht wäre man des allerunterthänigsten Darfürhaltens, dass Euer kays. königl. Mayt. dem obristen Landmarschallen und Obristlandkammerern Grafen von Buquoy die obriste Landhofmeisterstelle, als worzu er ohnedies das beneficium ordinis für sich hat, allermildest zu conferiren geruhen könnten. Und obzwar derselbe auf die Beybehaltung der obristen Landkammererstelle zugleich mit antraget und zu diesem Ende das Exempl von dem verstorbenen Grafen Stephan nachherigen Fürsten Kinský anziehet, so glaubet man dannoch darauf um so weniger eine Reflexion zu machen, als sonsten eines Theils zwei salarirte Officia kumuliret, anderen Theils aber das Beyspiel mit dem Grafen Stephan Kinský sich auf die Person des Grafen von Buquoy von darum nicht appliciren lasset, weilen dem Grafen Stephan Kinský wegen der verrichteten kostbahren Ambassaden in Russland und Franckreich die Expectanz auf die obriste Burggrafenstelle versprochen ware, mithin und da er bey eröffterter obristen Burggrafenstelle praeteriret und ihme der Graf Schafgotsch vorgezohen worden, man demselben zu einiger Consolation die obriste Landhofmeister- und obriste Landcammererstelle zusammen zu verleyhen sich bemüssiget gesehen."

Císařovna rozhodla dle tohoto dobrozdání, vlastnoručně k němu připsavši: „Ich benene zum obristen Landhofmeister Buquoy, zum Landcammerer Schafgotsch."

Když hr. Buquoy po uplynutí pěti let na úřad resignoval, byl reskriptem ze dne 26 listopadu 1763 v úřadě nejv. hofmistra na dalších pět let potvrzen.

145.

1757 d. 7 října na Hradě Pražském. — Installace nejv. hofmistra Františka Leopolda hr. Buquoie. [Registra relací z let 1704—1757 č. 933 fol. 6—7.]

Anno 1757 den 7 Monatstag Octobris seynd S. Excell. der hoch und wohlgeborne Herr Herr Frantz Leopold de Lonqueval des h. röm. Reichs Graf von Buquoy, Freyherr von Veaux, Herr der Herrschaften Gratzen, Rosenberg, Libějic, dann deren Allodialgütern Sietz-Creyss, Zartelsdorf, Ihro röm. kay. in Germanien, zu Hungarn und Böheim königl. May. würcklich gehaimer Rath, Kammerer, königlichen grössern Landrechts Beysitzer, obrister Landmarschall und Landkammer im Königreich Böheim, dann Praeses deren Prager Nebenrechten-Vereinbahrungs allergnädigst angestellten Kommission, wie auch Kommendant zweyer Kompagnien von der Ordonanz in Flandern und Erblandobristjägermeister in der Provinz Arthois, vermög des von Ihro königl. kay. May. an dero hochlöblichen kays. königl. Konsess deren königlichen Herren Herren obristen Landesofficieren im Königreich Böheim sub dato den 13 Monathstag Augusti inlebenden 1757 Jahrs allermildest erlassenen Reskripti für einen Herrn Herrn obristen Landhofmeistern resolviret und zufolge sothanen allergnädigsten Reskripts von S. Excell. dem hoch und wohlgebornen Herrn Herrn Philipp Krakovský des h. röm. Reichs Grafen von Kollowrat, Herrn deren Herrschaften Hořelitz, Žiželic und Světlá, Ihro kay. königl. May. würcklich gehaimen Rath, Kammerern, königl. grösseren Landrechts Beysitzern und obristen Burggrafen zu Prag, des hochlöblichen Landesausschuses Direktore im Königreich Böheim, wie auch des frey adelichen Stiefts in der königl. Neustadt Prag allergnädigst konstituirten Protektore, gewöhnlichermassen in der grünen Stuben des königlichen Kammerrechts installiret worden in Gegenwarth folgender Ihro kay. königl. May. Räthen und des königl. Kammerrechts Herren Beysitzern aus dem Herrenstandt: H. H. Konrad Adalbert Grafens von Spaar, H. H. Wentzl Grafens von Klenau Freyherrn von Janovic, aus dem Ritterstandt: H. Johann Joseph Löw von Erlsfeld, H. Leopold von Nell Edlens von Nellenberg und Damenacher, H. Johann Nep. Wentzel Vražda von Kunwald, H. Frantz Anton von Nell Edlens von Nellenberg und Damenacher, H. Frantz Xaveri von Turba, H. Johann Anton Dohalský von Dohalic, H. Johann Frantz von Degen.

146.

1760 d. 15 srpna ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje hr. Františku Karlovi Vratislavovi z Mitrovic, že jej císařovna jmenovala přísedícím soudu komorního a dvorského ve stavu panském. [Orig. v archivu Musea kr. č.]

.... Es hätten allerhöchst gedacht Ihre kayserliche königliche Mayestät demselben auf sein allerunterthänigstes Bitten in mildester An-

sehung seiner Ihro angerühmten guten Eigenschaften und hegenden löblichen Diensteyfers eine königliche Cammer- und Hoflehenrechts Beysitzerstelle im Herrenstand in Ihro Erbkönigreich Böheim allergnädigst verliehen, liessen auch wegen dessen in die Pflichtnehm- und Installirung an Ihro obristen Landhofmeister daselbst, allwo er sich disfalls geziehmend anzumelden haben würde, das Behörige ergehen.*) Wobey Ihre k. k. Mayt. sich gnädigst versehen, es werde derselbe in dieser Amtsfunction, besonders was zu Beförderung der Gott gefälligen Justitz gereichen kann, sich dergestallten verhalten, wie gegen Gott, Ihre k. k. Mayt. und jedermänniglich er es zu veranthworten sich getrauet ꝛc. Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Viennae die 15ta mensis Augusti anno domini 1760. — Rudolf Graf Koržենský m. p. — Carl Graf Breuner m. p. — Michel [sic] Johann Gr. Althann m. p. — Joseph Ignatz v. Stang m. p.

*) Přípis ten nejv. hofmistru též d. 15 srpna zaslaný zní následovně: „Maria Theresia ꝛc. Lieber Getreuer! Demnach wir dem Frantz Carl Wratislaw Grafen von Mitrowitz primo, dann dem Carl Joseph Grafen von Pachta Freyherrn von Reyhoffen secundo loco eine königliche Cammer- und Hoflehenrechts Beysitzerstelle im Herrenstand in unserm Erbkönigreich Böheim auf derenselben allerunterthänigstes Bitten und deine darüber sub datis respective den 28ten und 29ten Maji laufenden Jahrs erstattete, uns gehorsamst vorgetragene beyde Berichte in mildester Ansehung ihrer angerühmten guten Eigenschaften und hegenden löblichen Diensteyfers allergnädigst verliehen: Als haben wir dir solches zu deiner Nachricht hiemit in Gnaden bedeuten wollen mit dem gnädigsten Befehl die Impetranten auf ihr geziehmendes Anmelden in der oberwehnten Ordnung gewöhnlichermassen in die Pflicht zu nehmen und zu installiren."

147.

1767 d. 2 října v Myslibořicích. — Nejv. kancléř Rudolf hr. Chotek žádá císařovnu, aby úřad nejv. hofmistra kr. č. bez jeho dobrozdání neobsazovala. [Orig. vlastnoruční v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. IV. H. 5 č. 91.]

Allergnädigste Kayserin, apostolische Königin und Frau ꝛc! Euer Mayt. ist ohne Zweifel bekand, dass Graff Buquoi in Prag tödtlich darnieder liege. Im Fall nun derselbe sterben sollte, unterfange mich allerhöchst deroselben underthänigst zu bitten wegen Ersetzung dieser Charge ohne meiner Vernehmung kein Engagement zu nehmen,*) massen ich glaube Euer Mayt. darüber einen solchen Vorschlag und Einrichtung gehorsambst vorzulegen, der dem allerhöchsten Dienst sehr beförderlich und anständig sein dörffte.

Ich werde meine Chur alhier den 7ten geendiget haben und nach einem Rastdag sogleich meine Ruckreyse antretten, worzu bey jetzigem schlimmen Weeg fihleicht zwey Däg erforderlich sein dörfften; folglich hoffe doch sicherlich den 10ten oder 11ten Euer Mayt. mich allerunderthänigst zu Fuessen zu legen. In dessen getröster Erwartung mit alldiefester Erniedrigung verharre Euer kays. apost. königl. Mayt. aller-

underthänigst treugehorsambster Rudolph Graf Chotek m. p. — Misliborssitz den 2ten Octobris 767.

*) K tomu poznamenala císařovna Marie Teresie po straně vlastnoručně: „Es ist mir niemahls anderst eingefallen die Stelle zu ersetzen ohne ihme zu vernehmen. Kan mir einbilden warumen."

148.

1767 d. 25[?] října. — Karel Gotthard hr. Schaffgotsch žádá císařovnu za uprázdněný úřad nejv. hofmistra kr. č. [Orig. v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. IV. H. 5 č. 91.]

Allerdurchlauchtigste ꝛc! Nachdeme es dem Allerhöchsten gefallen Euer kays. königl. apost. Majestaet wircklich geheimbden Rath, Cammerern, Ritter des goldenen Vliesses und obristen Landhofmeistern in dero Königreich Böheimb Frantz Grafen von Buquoy aus dieser Zeitlichkeit abzuforderen, mithin andurch dessen bekleydete Obristlandhofmeisterstelle in Erledigung gediehen: Solchemnach gelanget an Euer kays. königl. apost. Mayt. mein allerunterthänigstes Bitten in allermildester Erwegung meiner 38jährigen theils in Schlesien, theils durch 20 Jahre in diesen dero Erbkönigreich Böheimb als obrister Lehnrichter, dann obrister Landrichter, ferner als obrister Landkammerer und dermalen als obrister Landmarschall treu geleisteten als noch leistenden Diensten mir in allerhöchsten Gnaden die erledigt gewordene Obristlandhofmeisterstelle allerhuldtreichest zu conferiren,*) vor welche allerhöchste Gnade in tiefester Submission ersterbe Euer kays. königl. apost. Majestaet allerunterthänigst treugehorsambster Carl Graf Schaffgotsche m. p.

*) O žádosti této podala česká a rakouská spojená dvorská kancelář s nejvyšší justiční radou dne 6 listopadu 1767 toto dobrozdání: „In dessen Folge ist man demnach des einhelligen allergehorsamsten ganz ohnmassgebigsten Darfürhaltens, dass Euer kais. königl. apost. Mayt. die durch Absterben des Grafen von Buquoy erledigte obriste Landhofmeisterstelle dem ex beneficio oridnis et senii zunächst folgenden derzeitigen obristen Landmarschall Grafen Carl von Schaffgotsch, welcher schon die vierte Obristlandofficierstelle mit allem Ruhm begleitet, allergnädigst zu conferiren geruhen könnten."

Návrh ten schválila císařovna, odloživši obsazení jiných nejv. úřadů, touto vlastnoruční poznámkou: „Benene nur dem Schaffgotsch; all andere bleiben noch in suspenso."

Ve zvláštním podání, jehož nedatovaný orig. koncept v archivu c. k. ministerstva vnitra pod touž sig. IV. H. 5 č. 91 jest uložen, praví nejv. kancléř hr. Rudolf Chotek mezi jiným: „Zum obersten Landhofmeister werden E. M. vermuthlich den Grafen Carl Schafgotsch jure ordinis und in Rücksicht seines dem allerdurchlauchtigsten Erzhause bezeugenden distinguirten treuen Attachement, auch in Betracht derer durch seinen Schwagern den Grafen von Hatzfeld leistenden eifrigen und guten Dienste zu bestimmen belieben" a přimlouvá se dále, aby při této příležitosti císařovna jmenovala jeho nevlastního syna hraběte z Vrbna českým vicekancléřem.

149.

1767 d. 20 listopadu ve Vídni. — Císařovna nařizuje českému guberniu, aby nově jmenovaného nejv. hofmistra kr. č. hr. Karla G. Šafgoče v úřad uvedlo. [I. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1767—1771 č. 604, stará sig. T. 9 fol. 2—3. — Orig. koncept v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. IV. H. 5 č. 91.]

Maria Theresia ɔc. Liebe Getreue! Demnach wir die durch zeitliches Ableben des Frantz Leopold Grafens von Buquoy in unserem Erbkönigreich Böheimb erledigte Obristlandhofmeistersstelle unserem bisherigen Obristlandmarschallen Karl Gothard Grafen von Schafgotsch in mildester Erwögung seiner um uns und unser königliches und ertzherzogliches Haus erworbenen Verdiensten allermildest zu verleihen entschlossen haben, ihme auch solches unter einem durch unsere königliche böhmische und österreichische Hofkantzley per decretum*) nebst deme bedeuten lassen, dass bey euch das gewöhnliche Jurament von demselben (falls er zu dessen Ablegung anhero zu kommen verhindert seyn möchte) auf sein geziemendes Anmelden daselbst angenommen und er in sothanes Obristlandesambt behörig angewiesen werde, als haben wir euch solches zur nachrichtlichen Wissenschaft hiemit anfügen wollen, um dass ihr euch hiernach zu achten, auch sonsten das Behörige, wo es nöthig, fürzukheren wissen möget ɔc. Geben Wien den 20 Novembris Anno 1767. — Maria Theresia. — Rudolph Graf von Chotek. — Ad mandatum ɔc Johann Bernhard von Zencher.

*) Originální koncept tohoto dekretu nalezá se v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni též pod sig. IV. H. 5 č. 91 a zní takto: „An den königl. böhm. Obristlandmarschallen (tit.) Carl Gotthard Grafen von Schafgotsch ɔc in Gnaden anzuzeigen: Es hätten höchsterwehnt Ihre kays. königl. Mayt. demselben auf sein allerunterthänigstes Bitten und in gnädigster Erwägung deren Ihro und dem königl. und erzherzoglichen Hause durch viele Jahre in verschiedenen ihme aufgetragenen Officiis und Geschäften, dann in denen bishero rühmlich bekleideten Obristlandesämbtern zu dero allergnädigster Zufriedenheit mit beständigem Eifer geleisteten nutz- und erspriesslichen Diensten, auch jederzeit beybehaltenen treuen Devotion die durch das unlängst erfolgte Ableben des H. Frantz Leopold Grafens von Buquoy in dero Erbkönigreich Böheimb erledigte Obristlandhofmeistersstelle allergnädigst zu verleihen und anzuvertrauen geruhet, auch seiner in die Pflichtnehm- und Installirung halber das Behörige unter einem ergehen lassen ɔc. Wien den 20 Novembris 1767. — Maria Theresia."

150.

1768 d. 30 května ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že František J. sv. p. Jungwürth a hr. Olivier Wallis, dostavše jiné úřady ve Vídni, zasedání soudu komorního na ten čas účastniti se nemohou. [I. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1767—1771 č. 604, stará sig. T. 9 fol. 19—20.]

Von der römisch kayserlichen, zu Hungarn und Böheim königlichen apostolischen Mayestät ɔc wegen dero würcklich geheimen Rath, Kammerern und obristen Landhofmeister in Ihro Erbkönigreich Böheim ɔc

Herrn Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch ɔc hiemit in Gnaden anzufügen: Es wäre zwar aus der Beylage des von demselben über das sub termino deren Heiligthümern gegenwärthigen Jahres im besagten Königreich Böheim gehegte königliche Kammerrecht untern 19 Maii nuperi erstatteten allerunterthänigsten Berichts zu ersehen gewesen, wasmassen unter denen der An- und Abwesenheit halber specificirten königlichen Kammerrechtsbeysitzern der Herr Frantz Joseph Freyherr von Jungwürth und der Herr Olivier Graf von Wallis dabey nicht erschienen, sich auch hierwegen nicht entschuldiget hätten:

Nachdeme aber allerhöchstgedacht Ihre kay. königl. apost. May. vermög der untern 1 Septembris 1766 geschehenen Intimation dem ersteren eine würckliche Rathstelle bey Ihro allhiesigen Regierung mit Beylassung der königlichen Kammer- und Hoflehenrechtsbeysitzerstelle allergnädigst verliehen, ein Gleiches auch seithero mit dem zweyten vorbenannten Herrn Grafen von Wallis geschehen, mithin beede pro tempore ihrer aufhabenden hierorthigen Bedienstung das königliche Kammerrecht und Hoflehenrecht zu frequentiren ausser Stand seyen, dahero wurde dem Herrn obristen Landhofmeister solches zur Nachricht hiermit intimiret ɔc. Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Viennae die 30 mensis Maii anno Domini 1768. — Karl Graf Breuner. — Michael Johann Graf von Althan. — Frantz Anton Ottovský.

151.

1769 d. 1 července ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada sděluje nejv. hofmistru, že císařovna nesvolila, aby posavádní podíly na taxe byly úřednictvu soudu komorního zaměněny platem stálým. [I. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1767—1771 č. 604, stará sig. T. 9 fol. 90—91.]

Von der röm. kay., zu Hungarn und Böheim königlichen apost. May. ɔc wegen dero würcklich geheimen Rath, Kammerern und obristen Landhofmeister in Ihro Erbkönigreich Böheim ɔc Herrn Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch ɔc hiermit in Gnaden anzufügen: Es wäre aus dem von demselben in letzt abgewichenen Monaths Majo anhero erstatteten allerunterthänigsten Bericht*) und anmit einbegleiteten Supplicato des königlichen Kammerrechtsamtspersonalis zu ersehen gewesen, wasmassen dasselbe entweder um eine standhafte Zulage zu denen Salariitaxen oder um Ausmessung karaktermässigen Besoldung gegen Einziehung sothaner Taxen allersubmissest gebetten, und wienach der Herr obriste Landhofmeister für selbtes auf einen jährlichen Beytrag per 1500 fl. gutachtlich eingerathen hätte.

Wiezumahl aber allerhöchst gedacht Ihre k. k. apost. May. in der bisherigen Verfassung des königlichen Kammerrechts eine Abänderung zu machen nicht gesinnet seyen, sondern es dabey bewenden lassen wolten und dahero das supplicirende dortige Amtspersonale mit diesem Gesuch

abzuweisen befunden, als wurde dem Herrn obristen Landhofmeister solches zur Nachricht und zu dem Ende um hiernach die Supplikanten abweisslich zu verbescheiden hiermit bedeutet ɔc. Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesaraeoregio. Viennae die 1 mensis Julii anno Domini 1769. — Karl Graf von Breuner. — Michael Johann Graf von Althann. — Frantz Anton Ottovský.

*) Nezachoval se.

152.

1769 d. 15 července ve Vídni. — Císařovna nařizuje nejv. hofmistru, aby Adamovi sv. p. Skronskému pro jeho již vykonané dobré služby vykázal na soudu místo před hrabětem Františkem Michnou. [I. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1767—1771 č. 604, stará sig. T. 9 fol. 110—111.]

Maria Theresia ɔc. Hoch und wohlgeboren, lieber Getreuer! Wir haben auf den uns geschehenen gehorsamsten Vortrag deines in Betreff der von dem hoch und wohlgebornen Herrn Franz Xaverio Grafen Michna Freyherrn von Waitzenau ansuchenden königlichen Kammerrechtsbeysitzerstelle in unserem Erbkönigreich Böheim sub dato den 14 Maii dieses laufenden Jahrs eingelangten gutachtlichen Berichts*) dem Supplikanten in Ansehung seiner in dem studio juridico bezeigten guten Applikation zum Beysitzer unseres dortländigen königlichen Kammerrechts im Herrenstand allergnädigst ernennet und dergestalten resolviret, dass dem unter einem für einen königlichen Kammerrechtsbeysitzer mitresolvirten Adam Freyherrn von Skronský und Budčov wegen seiner durch einige Jahre in Begleitung der Berauner Kreysamtsadjunktenstelle geleisteten guten Diensten der Rang vor dem Grafen Michna gebühren solle ɔc. Geben in unserer Stadt Wien den 15 Monathstag Julii im 1769, unserer Reiche im 29 Jahre. — Maria Theresia. — Karl Graf von Breuner. — Michael Johann Graf von Althan. — Ad mandatum sacrae caesareae regiae Majestatis proprium Frantz Anton Ottovský.

*) Nezachoval se.

153.

1769 d. 2 října ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada nařizuje nejv. hofmistru, aby z rozkazu císařovny pokáral hr. Jáchyma Voračického pro nedbalost v návštěvě zasedání soudu. [I. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1767—1771 č. 604, stará sig. T. 9 fol. 105.]

Von der röm. kay. zu Hungarn und Böheim königlichen apost. May. ɔc wegen dero würcklich geheimen Rath, Kammerern und obristen Landhofmeistern in Ihro Erbkönigreich Böheim ɔc Herrn Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch ɔc hiermit in Gnaden anzufügen: Es wäre aus desselben eingelangten allerunterthänigsten Bericht de dato den 19 lezt abgewichenen Monaths Septembris zu ersehen gewesen, was für Rechtsführungen bey dem währenden Termino s. Bartholomaei gehegten kö-

niglichen Kammerrecht im besagten Königreich Böheim per sententiam entschieden worden.

Wiezumahl aber allerhöchst gedacht Ihre k. k. apost. May. aus der diesem Bericht beygelegten Specifikation derjenigen königlichen Kammerrechtsbeysitzern, welche bey Erwegung deren in diesen Rechtsführungen verwechselten Akten zugegen gewesen, oder dabey nicht erschienen, missfällig wahrgenohmen, dass der Herr Joachim Graf von Woratschitzký, ungeachtet der obriste Landhofmeister ihme die befundene Unerheblichkeit seiner Absentirungsentschuldigung erinneret hätte, jedannoch ausgeblieben seye, als wollten allerhöchst dieselben dem Herrn obristen Landhofmeister hiermit gnädigst anbefohlen haben, dass in Ihro höchsten Nahmen derselbe dem obbemelten Grafen von Woratschitzký sein diesfälliges Betragen verheben solle ꝛc. Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justiciae consilio caesareoregio. Viennae die 2 mensis Octobris anno Domini 1769. — Karl Graf von Breuner. — Frantz Anton Ottovský.

154.

1770 d. 20 ledna ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že císařovna svolila, aby zasedání soudu v terminu sv. Pavla dle potřeby mohlo býti prodlouženo. [I. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1767—1771 č. 604, stará sig. T. 9 fol. 118.]

Von der röm. kay., zu Hungarn und Böheim königlichen apostolischen Mayestät ꝛc wegen dero würcklich geheimen Rath, Kammerern und obristen Landhofmeistern in Ihro Erbkönigreich Böheim ꝛc Herrn Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch ꝛc hiemit in Gnaden anzufügen: Es hätten allerhöchstgedacht Ihre kay. königl. apost. May. auf das von demselben bey Gelegenheit der sub dato den 10 currentis eingelangten berichtlichen Anzeige,*) dass bey dem in besagtem Königreich Böheim in termino Conversionis divi Pauli gegenwärtigen Jahrs zu hegen kommenden königlichen Kammerrecht etliche Rechtshandlungen zum Vortrag gelangen wurden, welche in dem vermög der königlichen Landesordnung ausgesezten 14 tägigen Zeitraum vielleicht nicht erörteret werden dörften, um Prolongirung dieses Termini geschehene allerunterthänigste Belangen zu gestatten gnädigst geruhet, dass die Hegung dieses königlichen Kammerrechts auf eine zu Erörterung deren vorkommenden Rechtshandlungen erforderliche Zeit prolongiret werden möge ꝛc.**) Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Viennae die 20 mensis Januarii anno Domini 1770. — Karl Graf von Breuner. — Michael Johann Graf von Althan. — Frantz Anton Ottovský.

*) Nezachovala se. — **) Podobné povolení uděleno bylo i 24 listopadu t. r. Zapsáno jest v témž sexternu na fol. 163—164 a zní v podstatě takto: „Demnach — Ihre kay. — May. — allergnädigst geruhet haben die dermalige königlichen Kammerrechtssessiones occasione des alda obhangenden und zu entscheidenden Processes

zwischen denen Johann Wenzel von Dohalskýschen Eheleuten auf einige Täge weiter hinaus, so viel als erforderlich sein dörfte, hiemit zu prorogiren, als wird ein solches ihme Herrn Grafen zur Nachricht und behörig weiteren Anfügung hiemit zuruck bedeutet."

155.

1771 d. 23 března ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada nařizuje nejv. hofmistru, aby přísedícím soudu hr. Jáchymovi Voračickému a hr. Janu Michnovi pro nedbalost udělil důtku. [II. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1771—1777 č. 605, stará sig. T. 10 fol. 4—5.]

Von der röm. kay., zu Hungarn und Böheim königl. apost. May. ɔc wegen dero würcklich geheimen Rath, Kammerern und obristen Landhofmeistern in Ihro Erbkönigreich Böheim ɔc Herrn Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch ɔc hiemit in Gnaden anzufügen: Es wäre aus desselben unterm dato den 16 vorigen Monats Februarii wegen des Termino Conversionis s. Pauli dieses Jahrs gehegten königlichen Kammerrechts und darbey vorgetragenen und erledigten Rechtssachen sowohl, als wegen der erschienenen und nicht erschienenen königlichen Kammerrechtsbeysitzern mit Mehrern zu vernehmen gewesen, welchergestalten der Beysitzer Herr Joachim Graf Voračický, ohngeachtet derselbe auf seine unerheblich zu seyn befundenen Entschuldigung zu erscheinen ermahnet worden, dannoch ausgeblieben, der Beysitzer Herr Johann Graf von Michna Schulden halber abweesend und seitdeme derselbe diese Beysitzerstelle erlanget, öfters nicht als ein einzigesmal bey dem königlichen Kammerrecht erschienen wäre:

Es ist dahero der gnädigste Auftrag hiemit an ihn Herrn obristen Landhofmeister, derselbe hätte in Namen Ihro Mayestät diesen zwey Beysitzeren ihre Nachlässigkeit auszustellen und sie zur fleissigeren Frequentirung des königlichen Kammerrechts zu ermahnen, als im Widrigen Ihre Mayestät derenselben ferneres Ausbleiben mit schärferer Ahndung ansehen würden ɔc. Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Viennae die 23 mensis Martii anno Domini 1771. — Karl Graf von Breuner. — Michael Johann Graf von Althan. — Theodor Damian Monshausen.

156.

1771 d. 22 května ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že císařovna zbavila hr. Jáchyma Kr. Voračického pro jeho nenapravitedlnou nedbalost hodnosti přísedícího soudu komorního. [II. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1771—1777 č. 605, stará sig. T. 10 fol. 14—15.]

Von der röm. kay., zu Hungarn und Böheim königlichen apost. May. ɔc wegen dero würcklich geheimen Rath, Kammerern und obristen Landhofmeistern in Ihro Erbkönigreich Böheim ɔc Herrn Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch ɔc hiermit in Gnaden anzufügen:

Es hätten allerhöchstgedachte Ihre k. k. apost. May. aus desselben eingelangten allerunterthänigsten Bericht de dato den 3 currentis missfällig vernohmen, dass der bey dem dortländigen königlichen Kammerrecht als Beysitzer angestellte Herr Joachim Christoph Graf von Voračický, ungeachtet er öfters zu mehreren Fleiss erineret,*) auch sogar lezthin**) in Ihro höchsten Namen ihme seine Nachlässigkeit ausgestellet und zugleich die Ermahnung wegen fleissigerer Frequentirung der Hegungen des königlichen Kammerrechts mitgegeben worden, jedannoch bey dem in termino deren Heiligthümern gehegten königlichen Kammerrecht weder erschienen seye, noch die Ursach seines Ausbleibens, wie es die Obliegenheit mit sich bringe, angezeiget habe.

Da nun aus seinem sogestaltigen Betragen sich schlüssen lasse, dass bey ihme allweitere Ermahnung nichts fruchten werde, als hätten mehr allerhöchstbesagte Ihre k. k. apost. May. den eingangs bemelten Grafen von Voračický von der bishero begleiteten königlichen Kammerrechtsbeysitzerstelle mittels des an ihn ausgefertigten, hier in originali et copia beyliegenden, Hofdecreti***) zu entlassen befunden. Wovon die Abschrift dem Herrn obristen Landhofmeister zur Einsicht mitgetheilet, das Originaldekret hingegen zu dem Ende beygeschlossen wurde, damit von demselben dessen Bestellung veranstaltet werden möge ꝛc. Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Viennae die 22 mensis Maii anno Domini 1771. — Karl Graf von Breuner. — Frantz Anton Ottovský.

*) Dle dekretu ze d. 2 října 1769; zde č. 153. — **) Dle dekretu ze d. 23 března r. 1771; zde č. 155. — ***) Zní takto: „Decretum an den Joachim Christoph Grafen Voračický Freyherrn von Paběnic. Von der röm. kay. königl. apost. May. wegen dem Herrn Joachim Christoph Grafen Voračický Freyherrn von Paběnic hiermit anzufügen: „Demnach allerhöchstgedachte Ihre k. k. May. aus dem von dero königlichen obristen Landhofmeister (tit.) Herrn Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch erstatteten allerunterthänigsten Bericht missfällig vernohmen, dass der Herr Graf als angestellter Beysitzer des königlichen Kammerrechts, ungeachtet er öfters zu mehrern Fleiss erinneret, auch sogar lezthin in ihro höchsten Namen ihme seine Nachlässigkeit ausgestellet und zugleich die Ermahnung wegen fleissigerer Frequentirung der königlichen Kammerrechtshegungen mitgegeben worden, jedannoch bey dem in Termino deren Heiligthümern gehegten königlichen Kammerrecht weder erschienen seye, noch die Ursach seines Ausbleibens, wie es seine Schuldigkeit gewesen, angezeiget habe, und daraus sich abnehmen lasse, dass bey ihme allweitere Ermahnung fruchtlos zu seyn scheine, als hätten allerhöchstdieselbe bey so beschaffenen Umständen ihn von der bishero bekleidenden königlichen Kammerrechtsbeysitzerstelle zu entlassen befunden. Welches also ihme zur Nachricht hiermit bedeutet wurde. Decretum Wien den 22 Maii 1771."

157.

1771 d. 12 června ve Vídni. — Císařský reskript, kterým se pro nastávající rady soudu komorního zvláštní zkoušky předpisují. [II. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1771 —1777 č. 605, stará sig. T. 10 fol. 22 —24.]

Joseph der Andere, von Gottes Gnaden erwählter römischer Kayser, in Germanien und zu Jerusalem König, Erzherzog zu Oesterreich, als Mitregent. Hoch und wohlgeborner, lieber Getreuer! Wir haben auf den uns geschehenen gehorsamsten Vortrag des von deinem Vorfahrer wayl. Franz Grafen von Buquoy mit Einverstandnus des obristen Hoflehenrichters des hoch und wohlgebornen Franz Joseph Grafens von Pachta in Betreff der nach dem Beyspiel der königlichen Appellationskammer bey dem königlichen Kammer- und Hoflehenrecht in unserem Erbkönigreich Böheim für die dahin als Beysitzere aspirirende Kandidaten einzuführenden Prüfungsart sub dato den 19 Jenner verflossenen 1767 Jahres allerunterthänigst erstatteten gutachtlichen Berichts pro norma der künftighin mit denen um eine königliche Kammer- und Hoflehenrechtsbeysitzerstelle supplicirenden Kandidaten vorzunehmenden Prüfung zu resolviren und zu statuiren gnädigst befunden, dass ein solcher Kandidat oder Supplikant, falls er noch bey keiner anderen Stelle gedienet oder solche Prüfung nicht schon ausgestanden hat, anvorderst, wann er seine studia ante novam methodum vollendet, oder vorher den gradum doctoratus erworben, hierüber die gewöhnliche Attestata, da er aber die studia post novam methodum zuruckgeleget, die testimonia de absolutis juxta novam methodum studiis nicht nur von denen professoribus, sondern auch von dem directore facultatis juridicae nicht minder auch ein Testimonium, dass er sich nach vollendetem studio theoretico in praxi und bey wem auch wie lang zu üben und zu unseren allerhöchsten Diensten fähig zu machen beflissen, seinem allerunterthänigsten Gesuch beyzulegen habe, worauf das solchergestalt belegte, bey uns eingereichte und an dich um gutachtlichen Bericht gelangende Gesuch denen sowohl bey dem königlichen Kammerrecht als dem königlichen Hoflehenrecht angestellten gewöhnlichen Referenten übergeben, dem Supplikanten aber ein Process in einer ad forum des königlichen Kammerrechts gehörigen Strittigkeit zur Ausarbeitung der Akten und Verfassung seines Voti informativi, jedoch gegen vorher mittels Handstreichs zu leisten habender Angelobung sich keiner fremden Hilfe zu gebrauchen zu wollen, zugestellet, zu dem Ende auch denen königlichen Kammer- und Hoflehenrechtsbeysitzeren die Verfassung derley Probreferaten untersaget, und sobald derselbe damit fertig zu seyn angezeiget haben wird, von dir eine besondere aus einigen königlichen Kammer- und Hoflehenrechtsbeysitzern bestehende Kommission angeordnet, bey dieser von dem Kandidaten die von ihme geschehene Ausarbeitung des Process mit seinem Voto referiret, finita relatione von der Kommission bey der dermahligen oder nächstkommenden Hegung des königlichen Kammerrechts über den Verhalt des geprüften Kandidaten in pleno der Bericht erstattet, darauf über dabey mehr oder weniger bezeigte Geschicklichkeit collegialiter deliberiret, nach diesem, wann es befunden wurde, demselben zu seiner weiteren Prüfung gegen aydliche Angelobung des mitlerweil zu beobachtenden secreti consilii durch die

Zeit einer fürdaurenden gewöhnlichen kammerrechtlichen Rechtshegung die Rechtssessiones zu frequentiren und über die von dem kammerrechtlichen Oberschreiber vortragende Causas seine Meinung doch citra votum decisivum zu eröffnen gestattet, sodann aber nach vollendeter Rechtshegung ein gewissenhafter Bericht, ob derselbe durch die Probzeit das zu Erlangung einer königlichen Raths- und Kammer- wie auch Hoflehenrechtsbeysitzerstelle erforderliche Prudenziale zu besitzen hinlänglich dargethan, mithin solches Amt zu bekleiden fähig seye, an uns zu Handen der obristen Justizstelle von dir entweder mit dem obristen Hoflehenrichter concomitanter oder von einem jeden separatim allerunterthänigst erstattet werden soll.

Von welcher Prüfungsart wir jedoch jene ausgenommen haben wollen, die entweder von uns gleich zu dem königlichen Kammer- und Hoflehenrechte als Beysitzere resolviret worden oder bereits bey einer anderen Stelle gedienet und die Proben ihrer Fähigkeit durch derley Prüfung schon abgeleget haben. Wohingegen, wann ein Kammer- und Hoflehenrechtsbeysitzer zu einer anderen Gerichtsstelle aspirirete, woselbst noch eine mehrere normalmässige Prüfung vorgeschrieben ist, derselbe solchenfalls auch der vorgeschriebenen weiteren und nicht schon überstandenen Prüfung sich zu unterziehen hat.

Welches wir dir also zu deiner Nachricht und künftighin beständig zu beobachtenden Richtschnur hiemit in Gnaden bedeuten wollen ɔc. Geben in unserer Stadt Wien den 12 Monathstag Junii in 1771, unserer Reiche in sechsten Jahre. — Joseph. — Karl Graf von Breuner. — Michael Johann Graf von Althan. — Ad mandatum sacrae caesareoregiae Majestatis proprium Frantz Anton Ottovský.

158.

1772 d. 17 srpna na Hradě Pražském. — Zemské gubernium sděluje nejv. hofmistru cís. nařízení, že se ucházeči o úřad soudního rady mají vykázati vysvědčením o své soudní praxi. [II. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1771 —1777 č. 605, stará sig. T. 10 fol. 63—64.]

Hoch und wohlgeborner Graf! Demnach Ihro k. k. apost. May. in Betreff der denen oberen Justizstellen für die dahin um eine königliche Rathsstelle aspirirenden Kandidaten bereits allergnädigst vorgeschriebenen Prüfungsnormae mittelst eines de dato den 27 Julii dieses Jahrs anhero erlassenen in copia beyverwarten höchsten Hofdecreti*) weiters allermildest zu resolviren geruhet, dass diejenige, welche zu einer Rathsstelle in Justizsachen zu gelangen suchen, nach vollendeten studiis anforderst bey einem Rath, Secretario oder in Kantzleyen der Hof- und Landesstellen oder allenfalls auch besonders in ihro böheimischen Erbländern bey einem Kreisamt sich durch einige Zeit in Justizsachen hinlänglich zu üben, sofort darüber ein glaubwürdiges Attestatum beyzubringen

und alsdann bey der Stelle selbst, wohin sie zu kommen verlangen, sich der vorgeschriebenen Normalprüfung zu unterziehen hätten:

Solchemnach wir Euer Excellenz diese weitere allerhöchste Resolution zur beliebsamen Nachricht und allergnädigst anbefohlenen Beobachtung anmit zu eröfnen ohnermanglen. Geben ob dem königlichen Prager Schloss den 17 Augusti Anno 1772. — N. N. Der röm. k. k. apost. May. obrister Burggraf, Praesident, dann Räthe des Landesgubernii im Königreich Böheim. — Johann Frantz Bergmann.

*) Dekret ten ze d. 27 července 1772 zní v podstatě takto: „Joseph der Anderte ꝛc. Es ist zwar schon in der denen oberen Justizstellen in unserem Erbkönigreich Böheim für die dahin um eine königliche Rathsstelle aspirirende Kandidaten vorgeschriebenen Prüfungsnorma verordnet worden, wie es mit ihnen zu Erprobung der hierzu besitzenden erforderlichen Fähigkeit zu halten seye, nebst deme aber haben wir annoch zu resolviren gnädigst befunden, dass diejenigen, welche zu einer Rathsstelle in Justizsachen zu gelangen suchen, nach vollendeten Studiis anforderst bey einem Rath, Secretario oder in Kantzleyen der Hof- und Landesstellen oder allenfalls auch besonders in unseren böhmischen Erbländern bey einem Kreisamt sich durch einige Zeit in Justizsachen hinlänglich zu üben, soforth darüber ein glaubwürdiges Attestatum beyzubringen und alsdann bey der Stelle selbst, wohin sie zu kommen verlangen, sich der vorgeschriebenen Normalprüfung zu unterziehen haben."

159.

1772 d. 22 srpna ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že císařovna svolila, aby se zasedání soudu v terminu sv. Bartoloměje „auf benöthigte Zeit" prodloužilo. [II. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1771—1777 č. 605, stará sig. T. 10 fol. 62—63.]

160.

1772 d. 10 října ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada projevuje jmenem císařovny spokojenost s činností soudu vyjímaje nedbalého hr. Františka Michnu. [II. Rosen farben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1771—1777 č. 605, stará sig. T. 10 fol. 74—75.]

Von der römisch kayserlichen, zu Hungarn und Böheim königlichen apost. May. ꝛc wegen dero würcklich geheimen Rath, Kammerern und obristen Landhofmeistern in Ihro Erbkönigreich Böheimb ꝛc Herrn Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch ꝛc hiemit in Gnaden anzufügen:

Es wäre aus der mittels des von demselben erstatteten allerunterthänigsten Berichts de dato den 24 Septembris nuperi eingelangten Konsignation deren bey dem königlichen Kammerrecht in dem verlängerten Termino s. Bartholomaei laufenden Jahres enstchiedenen alda obgewalteten Rechtsstrittigkeiten zu ersehen gewesen, welcher Fleiss und Eyffer von dem königlichen Kammerrecht zu Beendigung so zahlreicher Aktionen angewendet worden. Wann dann allerhöchst gedachte Ihre k. k. apost. May. hierüber ein allerhöchstes Wohlgefallen geschöpfet, als hätten auch

allerhöchstdieselben solches sowohl dem Herrn obristen Landhofmeister qua directori, wie nichtminder dem kammerrechtlichen Collegio zum besonderen Lob hiemit zu erkennen zu geben gnädigst geruhet.*)

Wohingegen, nachdeme auch in dieser Konsignation wahrgenommen worden, dass der Herr Franz Xaverius Graf von Michna von der Hegung des Kammerrechts ausgeblieben und nur einmahl bey dem königlichen Kammerrecht erschienen seye, so befehleten mehr allerhöchst erwehnte Ihre k. k. apost. May. dem Herrn obristen Landhofmeister anmit gnädigst in Ihro höchsten Nahmen dem besagten Grafen von Michna seine Nachlässigkeit zu verheben und anbey zu bedeuten, dass er künftighin um so gewisser fleissiger frequentiren oder im Verhinderungsfall sich behörig entschuldigen solle, wie im Widrigen selbter mit schärferer Ahndung angesehen werden würde ɔc. Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Viennae die 10 mensis Octobris anno Domini 1772. — Karl Graf von Breuner. — Wentzl Graf von Sintzendorf. — Frantz Anton Ottovský.

*) Podobné pochvalné uznání dostali přípisem ze d. 28 prosince t. r. i za termin sv. Martina. Jest zapsáno v témž sexternu na fol. 80—81.

161.

1773 d. 1 února ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada vyslovujíc jménem císařovny nejv. hofmistru uznání povoluje, aby zasedání soudu o dalších 14 neb dle potřeby i více dnů bylo prodlouženo. [II. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1771—1777 č. 605, stará sig. T. 10 fol. 86—87.]

Von der röm. kay., zu Hungarn und Böheim königlichen apost. May. ɔc wegen dero ɔc obristen Landhofmeister in Ihro Erbkönigreich Böheim ɔc Herrn Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch ɔc in Gnaden anzufügen: Es hätten allerhöchst gedachte Ihre k. k. apost. May. aus des Herrn Grafen alleruntertänigsten berichtlichen Anlangen de dato den 26 vorigen Monats Jenners die Ursach zu vernehmen gehabt, wegen welcher derselbe um allerhöchste Prorogation des in termino s. Pauli Bekehrung zu Hegung des königlichen Kammerrechts bestimmten 14 tägigen Termin allergehorsamst gebeten. Gleichwie nun mehr allerhöchst besagten Ihro k. k. apost. May. wohl gefällig ist, dass der Herr Graf ihme die Justizbeförderung und schleinige Erledigung deren bey dem ihme anvertrauten königl. Kammerrecht anhängigen Rechtssachen so eyfrig angelegen seyn lasset, als wollen auch allerhöchst selbte die anverlangte Prorogation des termini ordinarii zur Hegung des königlichen Kammerrechts auf andere 14 Täge oder auf die zum Vortrag deren bis dahin in denen Satzschriften beendiget werden mögenden Aktionen hiemit gnädig prorogirt haben, und wird der Herr Graf diesfalls das Weitere behörig zu veranstalten wissen ɔc.*) Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Viennae die 1 mensis Februarii

anno Domini 1773. — Karl Graf von Breuner. — Wentzl Graf von Sintzendorf. — Theodor Damian Monshausen.

*) Podobné prodloužení zasedání soudu dle potřeby bylo povoleno dne 26 dubna t. r. i pro termin Svátostí. Povolení toto jest zapsáno v témž sexternu na fol. 106—107. Též pro termin sv. Martina t. r. svolila d. 23 října císařovna „und wollen das pro dicto termino s. Martini zu hegende königliche Kammerrecht auf die zur Erledigung aller dorten pro hoc termino vorkommenden mögenden kompleten Aktionen erforderliche Zeit hiemit gnädigst prolongiret haben." Povolení toto jest zapsáno v témž sexternu na fol. 118—119.

162.

1773 d. 14 června ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že císařovna svolila, aby soud o terminu sv. Bartoloměje mohl se usnášeti za přítomnosti méně přísedících, než jest předepsáno v obnoveném zřízení zemském. [II. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1771—1777 č. 605, stará sig. T. 10 fol. 109—110.]

Von der röm. kay., zu Hungarn und Böheim königlichen apost. May. ꝛc wegen dero ꝛc obristen Landhofmeistern in Ihro Erbkönigreich Böheim ꝛc Herrn Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch ꝛc hiemit in Gnaden anzufügen: Es hätten allerhöchstgedacht Ihre k. k. apost. May. aus desselben allerunterthänigsten berichtlichen Anlangen de dato den 22 vorigen Monaths Maii die Ursachen und Umstände mit Mehreren vernommen, wegen welcher der Herr Graf zur allerhöchsten Gestattung gutächtlich antraget, damit das pro termino s. Bartholomaei nächsthin zu hegende königliche Kammerrecht mit wenigeren Assessoribus, als vermöge der verneuerten Landesordnung zu jedesmaliger dessen Hegung nemlich mit 14 an der Zahl vorgeschrieben stehet, allenfalls mit 9 Assessoribus geheget werden könnte. Wann nunmehr allerhöchst gedachte Ihre k. k. apost. May. sich hierüber entschlossen und wegen erwehntermassen angezeigten Umstanden gnädigst zu dispensiren geruhet und hiemit dispensiret haben wollen, dass pro hoc termino s. Bartholomaei das königliche Kammerrecht allenfalls auch mit 9 Assesoribus, den Praesidem mit einbegriefen, geheget werden möge, als wird ein solches ihme Herrn Grafen zum nachrichtlichen Bescheid hiemit zuruck bedeutet ꝛc. Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Viennae die 14 mensis Junii anno Domini 1773. — Karl Graf von Breuner. — Frantz Wentzl Graf von Sintzendorf. — Theodor Damian Monshausen.

163.

1773 d. 19 června ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že císařovna s pochvalou uznává horlivou činnost soudu o terminu Svátostí. [II. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1771—1777 č. 605, stará sig. T. 10 fol. 110—111.]

Von der röm. kay., zu Hungarn und Böheim königlichen apost. May. ɔc wegen dero ɔc obristen Landhofmeistern in Ihro Erbkönigreich Böheim ɔc Herrn Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch ɔc hiemit in Gnaden anzufügen: Es hätten allerhöchst Ihre k. k. apost. May. aus des Herrn Grafens vorlaüfigen Bericht de dato den 18 vorigen Monaths Maii mit Mehreren zu vernehmen gehabt, wie viele und welche des königlichen Kammerrechts Assessores und Räthe bey dem lezt gehegten königlichen Kammerrecht in termino der Heiligthümeren erschienen, und dass darbey 11 grösstentheils wichtige Actiones zum Versprechen gediehen und würklich erlediget worden. Da nun allerhöchst Ihroselben zum gnädigsten Wohlgefallen gereichet, dass der Herr Graf als Praeses sowohl als diese Herren Assessores und Räthe einen so beharrlichen eyfrigen Fleiss zur fördersamen Rechtspflege verwendet haben, als wird ein solches ihme Herrn Grafen zu seiner und erwehnter Herren Assessoren guten Wissenschaft und ferneren Aufmunterung hiemit erinneret ɔc. Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Viennae die 19 mensis Junii anno Domini 1773. — Karl Graf von Breuner. — Wentzl Graf von Sintzendorf. — Theodor Damian Monshausen.

164.

1773 d. 22 října ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že císařovna povolila hr. Františku Čejkovi z Olbramovic, který jest zároveň hejtmanem krajským, volnou návštěvu zasedání soudních. [II. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1771 —1777 č. 605, stará sig. T. 10 fol. 119—120.]

Von der röm. kay. ɔc May. ɔc wegen dero ɔc obristen Landhofmeister in Ihro Erbkönigreich Böheim ɔc Herrn Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch ɔc hiemit in Gnaden anzufügen: Es hätten allerhöchst gedacht Ihre k. k. apost. May. auf den Ihro geschehenen gehorsamsten Vortrag des von dem Ihro königlichen Kammer- und Hoflehenrechtsbeysitzer dem hoch und wohlgebornen Herrn Franz Čejka Grafen von Olbramovic allerunterthänigst eingereichten bittlichen Anbringens de praes. den 6 currentis demselben in Ansehung der ihme als dermahligen königlichen Kreysshaubtmann des Berauner Kreysses obliegenden kreyssamtlichen Verrichtungen die freye Frequentirung des königlichen Kammer- und Hoflehenrechts zu gestatten gnädigst geruhet. Welches dem Herrn obristen Landhofmeister zur Nachricht und um es dem bemelten Grafen Čejka behörig zu bedeuten hiemit erinneret wurde ɔc. Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Viennae die 22 mensis Octobris anno Domini 1773. — Karl Graf von Breuner. — Wentzl Graf von Sintzendorf. — Frantz Anton Ottovský.

165.

1774 d. 3 ledna ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že císařovna s pochvalou uznává horlivou činnost soudu v terminu sv. Martina.

[II. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1771—1777 č. 605, stará sig. T. 10 fol. 133.]

Von der röm. kay. ɔc May. ɔc wegen dero ɔc obristen Landhofmeister in Ihro Erbkönigreich Böheim ɔc H. Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch ɔc hiemit in Gnaden anzufügen: Es hätten allerhöchst gedachte Ihre k. k. apost. May. aus der von ihme Herrn Grafen mittels Berichts de dato den 17 erstverflossenen Monaths Decembris allergehorsamst eingesendeten Konsignation mit Mehreren zu entnehmen gehabt, wie viele Aktiones bey dero königlichen Kammerrechtshegung pro termino s. Martini vorgetragen und per sententias erlediget worden. Da nun die so gestaltige Fortsezung des ehehin bezeigten Fleisses und Eifers des Herrn Grafens und des königlichen Kammerrechts in schleuniger Ertheilung der Justiz zu allerhöchst gedacht Ihro k. k. apost. May. Wohlgefallen immerhin gereichet, als wird ein solches ihme Herrn Grafen zu seiner Nachricht und des königlichen Kammerrechts Personalis hiemit zuruck bedeutet ɔc. Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Viennae die 3 mensis Januarii anno Domini 1774. — Karl Graf von Breuner. — Wentzl Graf von Sintzendorf. — Theodor Damian Monshausen.

166.

1774 d. 29 ledna ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že císařovna svolila, aby zasedání soudu o terminu sv. Pavla dle potřeby bylo prodlouženo. [II. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1771—1777 č. 605, stará sig. T. 10 fol. 138—139.]

Von der röm. kay. ɔc May. ɔc wegen dero ɔc obristen Landhofmeister in Ihro Erbkönigreich Böheim ɔc Herrn Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch ɔc hiemit in Gnaden anzufügen: Es hätte der Herr Graf mittels allerunterthänigsten Berichts de dato den 15 ablaufenden Monaths um allergnädigste Prolongation des den 26 ejusdem pro termino Conversionis s. Pauli angehenden Kammerrechts aus löblichem Eyfer zu Beförderung der Justizpflege, damit die bereits komplete und bis dahin noch etwa komplet werdende Processen bey dieser des königlichen Kammerrechts Hegung erlediget werden könten und nicht bis auf das künftige Kammerrecht verschoben werden müssten, allerunterthänigst gebetten.

Wann nun allerhöchst gedachte Ihre k. k. apost. May. sich hierüber entschlossen und gnädigst geruhet haben dieses pro termino Conversionis s. Pauli hegende königliche Kammerrecht in so lang, bis die komplete und etwa bis dahin noch komplet wordene Processen werden vorgetragen und erlegidet worden sein, hiemit zu prolongiren,*) als wird ein solches ihme Herrn Grafen zu seiner Nachricht und behörig weiteren Anfügung hiemit bedeutet ɔc. Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Vienae die 29 mensis Januarii anno Domini

1774. — Karl Graf von Breuner. — Wentzl Graf von Sintzendorf. — Theodor Damian Monshausen.

*) Také zasedání soudu v terminu Svátostí dle potřeby prodloužiti bylo dne 9 dubna t. r. povoleno: „Ihre k. k. May. gnädigst geruhet haben das pro termino deren Heiligthumben zu hegende königliche Kammerrecht auf die zur Vortragung und Erledigung deren vorhandenen kompleten Aktionen benöthiget seyn mögende Zeit hiemit zu prorogiren." Povolení toto jest zapsáno v témž sexternu na fol. 157—158. — Dne 5 listopadu t. r. uděleno podobné povolení: „das pro termino proximo s. Martini zu hegende königliche Kammerrecht in so lang bis alle komplete und inrotulirte Processen werden vorgetragen und erlediget worden seyn, hiemit zu prorogiren." Zapsáno jest povolení toto v témž sexternu na fol. 187—188.

167.

1774 d. 24 března ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že císařovna prozatím svolila, aby k platnému se usnášení soudu postačila přítomnost předsedy a nejméně šesti přísedících. [II. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1771—1777 č. 605, stará sig. T. 10 fol. 173—174.]

Von der röm. kay. ɔc May. ɔc wegen dero ɔc obristen Landhofmeister in Ihro Erbkönigreich Böheim ɔc Herrn Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch ɔc hiemit in Gnaden anzufügen: Es wäre allerhöchst gedachten Ihro k. k. apost. May. die von dem Herrn Grafen mittelst Bericht de dato den 7 vorigen Monats über das in termino Conversionis s. Pauli gehegte königliche Kammerrecht gemachte Anzeige und zugleich angesuchte allerhöchste Gestattung um bey nicht zu habender Landes-Ordnung-mässiger Anzahl von 14 Assessoren mit wenigeren gleichwohl zu Beförderung der heilsamen Justiz die vorhandene ausgearbeitete kompleten Processen vornehmen und erledigen zu dürfen gehorsamst vorgetragen worden.

Nun haben mehr allerhöchst besagte Ihre k. k. May. sich hirüber entschlossen und wollen hiemit provisorio modo bey derley Umständen, wo keine Hofnung die in der Landesordnung F. 39 vorgeschriebene Anzahl der 14 Beysizern zu erhalten, gnädigst unbedencklich gestattet haben, dass zu Beförderung der Justiz die bey dem königlichen Kammerrecht vorkommenden Processen in Gegenwart des Praesidis und wenigstens sechs Beysizern erlediget werden mögen. Welche allerhöchste Entschliessung und gnädigste Gestattung ihme Herrn Grafen zu seiner Nachricht und behörig weiteren Anfügung hiemit zuruck bedeutet wird ɔc. Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Viennae die 24 mensis Martii anno Domini 1774. — Karl Graf von Breuner. — Theodor Damian Monshausen.

168.

1775 d. 29 dubna ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že císařovna svolila, „dass zu Entscheidung deren in der königlichen Kammerrechts-

hegung in termino der Heiligthümer vorkommenden Aktionen der diesfällige 14tägige Terminus erstrecket werden möchte, unter welchen Aktionen jedoch allerhöchst dieselben vollkommen geschlossene und zum Versprechen fertige verstanden haben wollte." [II. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1771 — 1777 č. 605, stará sig. T. 10 fol. 207.]

169.

1775 d. 29 září ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že císařovna pro tentokrát výjimečně svoluje, aby nález vynesený za přítomnosti toliko 5 přísedících zůstal v platnosti. [II. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1771 —1777 č. 605, stará sig. T. 10 fol. 219—220.]

Von der röm. kay. ɔc May. ɔc wegen dero ɔc obristen Landhofmeister in Ihro Erbkönigreich Böheim ɔc Herrn Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch ɔc hiemit in Gnaden anzufügen: Es wäre die an allerhöchsten Ort von ihme Herrn Grafen gehorsamst erstattete Amtsrelation über das pro termino s. Bartholomaei gehegte königliche Kammerrecht, was dorten vorgetragen und erlediget worden, auch welche Assessores dabey erschienen oder ausgeblieben, mittels Berichts von 14 ablaufenden Monats eingekommen. Nun gereichete allerhöchst gedacht Ihro k. k. apost. May. der bey diesem gehegten königlichen Kammerrecht durch Entscheidung acht Rechtsstrittigkeiten bezeigte Fleiss zu höchsten Wohlgefallen.*)

Anlangend den von ihme Herrn Grafen angezeigten seinerseits veranlassten Fürgang, dass die zwischen der Maria Franciska verwittibten Freyin von Obitecký an einem dann dem Franz Xaveri von Turba am anderen Theil bey dem königlichen Kammerrecht hangende und bey dessen jetziger Hegung komplet gewesene Aktion bey nur anwesender Anzahl von fünf Assessoren nebst ihme Herrn Grafen qua praeside zum Vortrag gediehen und sententionando erlediget worden, da wollen mehr allerhöchst gedachte Ihre May. in gnädigster Rücksicht deren von ihme Herrn Grafen angezeigten besonderen Umständen, welcher wegen derselbe mit einer um einen Assessoren geringeren Anzahl als die gnädigst erlaubte von sechs Räthen sothane Rechtsstrittigkeit vortragen und entscheiden hat lassen, für diesesmahl zwar bewenden lassen, fürs künftige aber gnädigst verordnet haben, dass im Fall derley Abgang an Räthen und zugleich Verwandschaftsumstände sich ergeben möchten, vor weiteren richterlichen Vornehmen an allerhöchsten Ort die Sache gehorsamst angezeiget werden solle. Wornach ein zeitlicher Praesident sich zu richten wissen werde. ɔc. Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Viennae die 29 mensis Septembris anno Domini 1775. — Wentzl Graf von Sintzendorf. — Theodor Damian Monshausen.

*) Podobné pochvalné uznání za činnost v terminu sv. Martina vydané dne 29 prosince t. r. jest zapsáno v témž sexternu na fol. 225.

170.

1776 d. 1 března ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že jest císařovna spokojena s horlivostí v terminu sv. Pavla projevenou až na hr. Jana Berchtolda Šafgoče. [II. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1771 —1777 č. 605, stará sig. T. 10 fol. 234 —235.]

Von der röm. kay. ꝛc May. ꝛc wegen dero ꝛc obristen Landhofmeister in Ihro Erbkönigreich Böheim ꝛc Herrn Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch ꝛc hiemit in Gnaden anzufügen: Es hätten allerhöchst gedachte Ihre k. k. apost. May. aus der mittels gehorsamsten Berichts de d. 16 Februarii dieses Jahrs eingesendeten Relation die bey dem königlichen ihme Herrn Grafen gnädigst anvertrauten Kammerrecht in Böheim pro termino Conversionis divi Pauli apostoli gegenwärtigen Jahrs erwogene Rechtsfertigungen und darüber gefällten Sententien, wie auch die darbey erschienene und nicht erschienene Assessores mit mehrern zu ersehen gehabt.

Nun gereichet allerhöchst Ihroselbten die in der Justizpflege bezeigte Verwendung des Herrn Grafens und deren Herren Assessoren, so darbey gewesen, zum allergnädigsten Wohlgefallen, so der Herr Graf collegialiter zu verstehen zu geben, dahingegen dem ohne Entschuldigung mehrmalen ausgebliebenen Assessori Herrn Johann Berthold Grafen von Schafgotsch zu verstehen zu geben wissen wird, dass, wofern derselbe ohne zeitlich anbringende Entschuldigung bey Hegung des nächsten königlichen Kammerrechts ausbleiben wurde, wegen seiner Entlassung die Anzeige an höchste Behörde beschehen wurde.*) ꝛc. Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Viennae die 1 mensis Martii anno Domini 1776. — Wentzl Graf von Sintzendorf. — Theodor Damian Monshausen.

*) Hr. Jan Berchtold Šafgoč resignoval potom na úřad přísedícího soudu komorního a jeho resignace byla dne 29 července 1779 přijata, jak o tom svědčí zápis v III. růžovém sexternu c. k. reskriptů a intimací z let 1777 —1782 na fol. 92.

171.

1776 d. 16 srpna ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že císařovna svolila, aby zasedání soudu v terminu sv. Bartoloměje dle potřeby bylo prodlouženo, zároveň však že se má postarati, aby byl dostatečný počet přísedících. [II. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1771—1777 č. 605, stará sig. T. 10 fol. 259.]

Von der röm. kay. ꝛc May. ꝛc wegen dero ꝛc obersten Landhofmeister in Ihro Erbkönigreich Böheim ꝛc Herrn Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch ꝛc hiemit in Gnaden anzufügen: Allerhöchst gedacht Ihre k. k. apost. May. hätten auf desselben eingelangten allerunterthänigsten Bericht de dato den 1 currentis mensis, so viel es die angezeigte Unzulanglichkeit

der gewöhnlichen Zeit zur Entscheidung deren bey dem in nächst kommenden Termino s. Bartholomaei hegenden königlichen Kammerrecht vorgetragen werdenden Rechtsführungen betrifft, die sonst zur Hegung des königlichen Kammerrechts bestimmte Zeit in so lang, bis die pro hoc termino zum Vortrag bereits fertigte Processakta erledigt sein werden, zu prolongiren geruhet;*) wohingegen aber allerhöchst dieselben sich gnädigst verseheten, dass der oberste Landhofmeister wegen der zur Hegung des königlichen Kammerrechts erforderlichen Zahl der Beysitzere vorläufig die nöthige Fürkehrung zu treffen sich angelegen seyn lassen werde. ɔc. Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Viennae die 16 mensis Augusti anno Domini 1776. — F. Wentzl Graf von Sintzendorf. — Frantz Anton Ottovský.

*) Podobně ráčila císařovna i „den s. Martini Termin zur Hegung des königlichen Kammerrechts in so lang zu prorogiren, als es die bereits inrotulirte Processen zu Erledigung erforderen würden," jak jest zapsáno v témž sexternu na fol. 277.

172.

1777 d. 12 dubna ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že císařovna svolila, aby zasedání soudu v terminu Svátostí dle potřeby bylo prodlouženo, jakož i aby k doplnění počtu sedmi přísedících přibral přísedící z úřadu desk zemských. [III. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1777—1782 č. 606, stará sig. T. 11 fol. 2—3.]

Von der röm. kay. ɔc May. ɔc wegen dero ɔc obersten Landhofmeistern in Ihro Erbkönigreich Böheim ɔc Herrn Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch ɔc hiemit in Gnaden anzufügen: Es hätten bey allerhöchst gedacht Ihro k. k. apost. May. der Herr Graf mit seinem allergehorsamsten Bericht vom 5 laufenden Monats erstlich um allfallsige nothwendige Prorogirung des nächst sub termino Heiligthum geheget werdenden königlichen Kammerrechts, dann auch um gnädigste Belehrung, wie allenfalls die Zahl deren 7 Räthen nebst dem Praeside*) herbeyzubringen seyn möchte, inständig gebeten.

Nun wollen allerhöchstselbte gnädigst das nächste königliche Kammerrecht so lange, als es die zum Vortrag und Entscheidung fertig sein werdende Prozessen erforderen werden, hiemit prorogiret,**) was aber die Zahl deren darzu nothwendigen 7 Räthen anbetrifft, ihme Herrn Grafen an Hand freygelassen haben, in Fall eines oder anderen Abgangs mit Zuziehung eines oder anderen landtäflichen Assessoris deme abzuhelfen. Wornach denn der Herr Graf sich zu achten wissen werde. ɔc. Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Viennae die 12 mensis Aprilis a. D. 1777. — Wentzl Graf von Sintzendorf. — Theodor Damian Monshausen.

*) Dle reskriptu ze dne 24 března 1774, zde pod č. 167 otištěného, postačila k platnému se usnášení přítomnost šesti přísedících a předsedy. — **) Zasedání soudu

v terminu sv. Bartolomějském prodloužiti bylo též povoleno a sice „auf die zum Vortrag und Erörterung deren kompleten Aktionen benötigte Zeit" reskriptem ze d. 28 srpna t. r., který jest zapsán v témž sexternu na fol. 7—8.

173.

1777 d. 19 září ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že císařovna jmenovala dle jeho návrhu hr. Filipa Hartiga radou soudů komorního a lenního, že však příště tak mladí lidé nemají býti bráni za rady skutečné, nýbrž jen za přespočetné. [III. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1777—1782 č. 606, stará sig. T. 11 fol. 16—17.]

Von der röm. kay. ꝛc May. ꝛc wegen dero ꝛc obersten Landhofmeistern in Ihro Erbkönigreich Böheim ꝛc Herrn Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch ꝛc hiemit in Gnaden anzufügen: Allerhöchst gedachte Ihre k. k. apost. May. hätten auf desselben einverständlich mit dero obersten Hoflehenrichtern in Ihro Erbkönigreich Böheim dem hoch und wohlgebornen Herrn Franz Anton Grafen von Nostiz über das von dem Philipp Grafen von Hartig um allermildeste Verleihung einer königlichen Kammer- und Hoflehenrechtsbeysizerstelle, dann um allergnädigste Dispensation, womit er nach ausgestandener Prüfung und hinlänglich erprobter Fähigkeit annoch bey gegenwärtigen hegenden Kammerrecht ohnweiter installiret werden möchte, allerunterthänigst eingebrachte Gesuch sub dato den 28 Augusti diess Jahrs erstatteten gutachtlichen Bericht und höchst Ihroselbten hierüber gehorsamst erstatteten Vortrag allergnädigst zu resolviren und gedachten Herrn Philipp Grafen von Hartig sowohl in Ansehung seiner bey der mit ihme vorgenohmenen gesäzmässigen Prüfung in Verfassung des aktenmässigen Extractus bezeigender Geschicklichkeit und ihme beywohnender besizender vieler Bescheidenheit als auch in gnädigster Rucksicht der vorzüglichen Verdiensten seines gräflichen H. Vatters eine würckliche königliche Beysitzerstelle bey dero königl. eigenen Kammer- und Hoflehenrecht in ihro Erbkönigreich Böheim allergnädigst zu verleihen geruhet mit dem beysezten allergnädigsten Befehl, dass in Hinkunft keine solche junge Leute mehr als würkliche sondern nur als supernumerari Räthe anzunehmen seyen, die aber allzeit den Rang nach denen königlichen Appellationsräthen haben sollen.

Als wurde dem Herrn obersten Landhofmeister solches zur Nachricht und zu dem Ende hiemit gnädigst bedeutet, damit derselbe den Impetranten auf sein geziemendes Anmelden während der gegenwärtigen Hegung des königlichen Kammerrechts in die gewöhnliche Pflicht zu nehmen und behörig zu installiren, auch das weiters Nöthige zu verfügen wissen möge, allermassen auch der Impetrant unter einem dahin angewiesen wurde. ꝛc. Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Viennae die 19 mensis Septembris a. D. 1777. — F. Wentzl Graf von Sintzendorf. — Vincenz Tovara.

174.

1778 d. 31 května ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru že císařovna pochválila pilnost, jakou soud v r. 1777 projevil. [III. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1777—1782 č. 606, stará sig. T. 11 fol. 34.]

Von der röm. kay. ꝛc May. ꝛc wegen dero ꝛc obersten Landhofmeistern in Ihro Erbkönigreich Böheim ꝛc Herrn Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch ꝛc hiemit in Gnaden anzufügen: Demnach allerhöchstgedachte Ihre k. k. apost. May. die aus allerhöchst dero Böheimischen Landen eingeloffenen status justitiae et personalis und in specie auch der von ihme königlichen Herrn Oberstlandhofmeistern respectu des unter seinem Praesidio stehenden königlichen Kammerrechts eingereichte status elaboratorum für das Jahr 1777 mittels gehorsamsten Vortrags vorgeleget worden und allerhöchst dieselben mittels des sub dato den 31 lezt verflossenen Monaths hierüber erfolgten Resolution dero gnädigstes Wohlgefallen über den Fleiss und Eifer des königlichen Kammerrechts zu bezeigen geruhet, als wurde dem Herrn obersten Landhofmeister auf allerhöchsten Befehl über die embsige Verwendung des königlichen Kammerrechts hiermit die gnädigste Zufriedenheit zu erkennen gegeben. ꝛc. Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio die 31 mensis Maii a. D. 1778. — F. Wentzl Graf von Sintzendorf. — Frantz Anton Ottovský.

175.

1778 d. 14 srpna ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že na ten čas pro válečné nebezpečí juristitium nutné není a že se zasedání soudu v terminu sv. Bartoloměje dle potřeby může prodloužiti. [III. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1777—1782 č. 606, stará sig. T. 11 fol. 52.]

Von der röm. kay. ꝛc May. ꝛc wegen dero ꝛc obersten Landhofmeister in Ihro Erbkönigreich Böheim ꝛc Herrn Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch ꝛc hiemit in Gnaden anzufügen: Es wäre aus desselben eingelangten allerunterthänigsten Bericht de dato den 7 currentis mensis zu vernehmen gewesen, was für eine Anfrage von dem Herrn obersten Landhofmeister aus Gelegenheit der bey denen oberen Gerichtsstellen auf den Fall, wenn die feindliche Gefahr denen königlichen Prager Städten sich näheren sollte, allerhöchst verordneten Führkehrung ratione juristitii gemacht worden. Da nun aber diese höchste Verordnung eine Weisung seye, die blos auf die würkliche Dissolution der Stellen verstanden würde, mithin, nachdeme es noch nicht darauf angekommen, auch nicht ein Juristitium derzeit erforderlich wäre, als wurde dem Herrn obersten Landhofmeister solches zur Nachricht und seiner weiteren Richtschnur hiermit bedeutet.

Wo übrigens kein Anstand obwalte, dass zum Versprechen deren bey dem königlichen Kammerrecht im besagten Königreich Böheim in

termino s. Bartholomaei vorkommenden geschlossenen Processen dessen Hegung nach Erfordernuss dieser Rechtsgeschäften verlängeret werden möge. ꝛc. Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Viennae die 14 mensis Augusti a. D. 1778. — F. Wentzl Graf von Sintzendorf. — Frantz Anton Ottovský.

176.

1778 d. 28 srpna ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že císařovna svolila, aby byl pro válečné nebezpečí soud až k sv. Martinu odložen. [III. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1777—1782 č. 606, stará sig. T. 11 fol. 41—42.]

Von der röm. kay. ꝛc May ꝛc wegen dero ꝛc obersten Landhofmeistern in Ihro Erbkönigreich Böheim ꝛc H. Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch ꝛc hiemit in Gnaden anzufügen: Es haben allerhöchst gedachte Ihre k. k. apost. May. auf die von demselben mittelst eingelangten allerunterthänigsten Berichts de dato den 21 dieses auslaufenden Monats geschehene neuerliche Anfrage, wie es bey dermahligen kriegerischen Umständen*) mit dem rechtlichen Fürgang bey dem königlichen Kammerrecht zu halten und wienach die Hegung desselben mit termino s. Bartholomaei auf den künftigen terminum s. Martini zu verlegen seye, in Betref des rechtlichen Fürgangs dem Herrn obersten Landhofmeister auf die an selbten über seinen vorher unter dem 7 besagten Monats erstatteten Anfragsbericht den 14 eiusdem erlassene höchste Resolution anzuweisen befunden, übrigens aber die angezeigte Verlegung des pro termino s. Bartholomaei zu hegen gewesten königlichen Kammerrechts auf den nächst kommenden terminum s. Martini aus angeführten Bewegursachen zu begnehmigen gnädigst geruhet. ꝛc. Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Viennae 28 mensis Augusti a. D. 1778. — Fr. Wentzl Graf von Sintzendorf. — Frantz Anton Ottovský.

*) Pro toto válečné nebezpečí upozornilo české gubernium nejv. hofmistra již dne 30 července t. r.: „es würde im wirklichen Fall einer Feindesgefahr wegen des Vorspann zur Rettung der kammerrechtlichen wichtigen Schriften, dann wegen dessen Bezahlung und den Dieten für das beygebende Personale der Bedacht genohmmen werden.“ V témž sexternu na fol. 39.

177.

1778 d. 27 září v Praze. — Nejv. purkrabí oznamuje nejv. hofmistru, že: „nachdeme dermalen alle Besorgnüsse für die Prager Städte aufgeheret, werde ich dieser Tägen die zu Tabor und Beneschau befindlichen Archiven, Registraturen und Schrieften wieder anhero kommen lassen.“ [III. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1777—1782 č. 606, stará sig. T. 11 fol. 47.]

178.

1779 d. 20 března ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že císařovna „respectu des unter seinem Praesidio stehenden königlichen Kammerrechts eingereichten status elaboratorum für den Jahrgang 1778 — durch die hierüber sub dato 18 currentis erfolgte höchste Resolution dero gnädigstes Wohlgefallen über den Fleiss und Eifer höchstdero königlichen Kammerrechts am Tage geleget, anbey auch gnädigst befohlen haben, dass ihme königlichen Herrn Obristlandhofmeister über die embsige Verwendung des königlichen Kammerrechts Ihro höchste Zufriedenheit zu erkennen gegeben werden solle." [III. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1777—1782 č. 606, stará sig. T. 11 fol. 70.]

179.

1779 d. 22 dubna v Praze. — České gubernium oznamuje nejv. hofmistru, že úředníkům, kteří soudní registraturu z Prahy doprovázeli, jest přiřčena náhrada denně 45 kr. [III. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1777—1782 č. 606, stará sig. T. 11 fol. 74—75].

Von eines hochlöblichen k. k. Landesgubernii im Königreich Böheim wegen der röm. k. k. May. würklich geheimen Rath, Kammerern, Assessori Ihro königlichen böheimischen Landesgubernii, grösseren Landrechts Beysitzern und Obristlandhofmeistern im Königreich Böheim ꝛc Herrn Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch hiemit ohnzuverhalten: Es hätten Ihro k. k. apost. May. mittels eines allerhöchsten Hofdekrets vom 1 dieses jenen Beamten, die sich im lezt abgewichenen Jahre wegen angedrohter Feindesgefahr mit den Archiv- und Registratursakten ex officio von hier entfernen müssen, für die Zeit ihrer fürgedauerten Abwesenheit a loco officii täglich 45 kr. gnädigst zu verwilligen geruhet. Deroselben übermachet man den respectu des unterhabenden Kammerrechtspersonalis von der Kammeralhauptbuchhalterey verfassten Entwurf*) um für diese inbemerkte zween Individuen die tägliche 45 kr. aus dem Fundo ihres Emolumenti zu verabfolgen. Decretum ex consilio caesareoregii gubernii. Pragae die 22 Aprilis 1779. — Peter Leheritter.

*) Rozvrh ten zní: „Königliches Kammerrechtsarchiv. An liquidirten Vorspannsunkosten 88 fl. 30 kr. An verschiedenen anderen nothwendig bestrittenen Auslagen 9 fl. 58. Zusammen 98 fl. 28 kr. Hierauf sind aus der Prager Kammeralkassa anticipiret worden 300 fl. Mithin kommen über Abzug ad cammerale zuruck zu ersetzen 201 fl. 32 kr. Dem Ignatz Frantz Hakel, Kammerrechts böhmischer Schreiber, (ohne Besoldung) für die Zeit seiner Abwesenheit a loco domicilii durch 59 Täge 44 fl. 15 kr. Dem Paul Foitl, Kammerrechtskammerling, (eben ohne Besoldung) mithin für die Zeit seiner Abwesenheit a loco domicilii durch 5 Täge 3 fl. 45. Dagegen sind ihnen statt den Diacten täglich 45 kr., jedoch nicht ex cammerali, sondern aus denen respective Fundis, woher sie ihre Emolumenten beziehen, zu verabfolgen."

Na opětovnou žádost obou těchto úředníků oznámilo české gubernium nejv. hofmistru přípisem ze d. 14 ledna 1780: „Es hätten Ihro k. k. May. mittelst eines allerhöchsten Hofdekrets von 16 Decembris zu resolviren geruhet dem Kammer-

rechtspersonali, welches bey der im vorigen Jahr angedroheten Feindesgefahr mit Schriften oder Kassen ex officio von Prag abgeschicket worden und zwar dem böhmischen Schreiber J. F. Hackel 44 fl. 15 kr., dem Paul Foitl Kammerrechtskammerling 3 fl. 45 kr. ex camerali vergüten zu lassen." V témž sexternu na fol. 113.

180.

1779 d. 28 května ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že císařovna na jeho návrh propouští Jana Josefa z Curto a Morrenbachu z úřadu ponechávajíc mu titul královského rady, že však nemíní na ten čas jmenovati nové rady z rytířstva, ať jen posavádní rady přidrží k pilnější návštěvě sezení. [III. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1777—1782 č. 606, stará sig. T. 11 fol. 95—96.]

Von der röm. kay. ꝛc May. ꝛc wegen dero ꝛc obersten Landhofmeistern in Ihro Erbkönigreich Böheim ꝛc Herrn Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch ꝛc hiemit in Gnaden anzufügen: Es wäre aus desselben über die von dem Herrn Johann Joseph von Curto und Morrenbach mittels eingereichten Supplicati geschehene allersubmisseste Resignation der bey dem königlichen Kammer- und Hoflehenrecht im besagten Königreich Böheim durch 27 Jahr bekleidenden königlichen Raths- und Beysitzersstelle eingelangten gehorsambsten Bericht de dato den 11 dieses laufenden Monaths zu ersehen gewesen, wienach der Herr oberste Landhofmeister diesem Supplikanten mit Bestättigung seines jederzeit bezeigten Diensteyfers sein diesfälliges Gesuch allergnädigst zu gewähren gutachtlich eingerathen, und was für einen Antrag derselbe zu Ersetzung des bey dem königlichen Kammerrecht sich würklich ergebenden Mangels an ritterständischen Beysitzern unter einem gemacht habe.

Wann dann allerhöchst gedachte Ihre k. k. May. auf den Ihro hierüber erstatteten gehorsambsten Vortrag die Resignation des eingangs benannten von Curto und Morrenbach wegen der angezeigten kräncklichen Zustanden zu Erholung seiner Gesundheit in Gnaden anzunehmen und ihme anbey in mildester Ansehung seiner vieljährigen mit belobten Fleiss und Eyfer unentgeldlich geleisteten guten Diensten den gebettenen Titul eines königlichen Raths mittels eines demselben von hieraus unter dem heuntigen Dato zugefertigten Decreti beyzulassen geruhet; was aber den von dem obersten Landhofmeistern gemachten Antrag zu Besetzung des Kammerrechts betrieft, solchen der Zeith zu fügen nicht befunden, sondern gnädigst verordnet hätten, dass von demselben inzwischen lediglich nach der bestehenden Ordnung die übrigen Beysitzere zur fleissigen Frequentirung der Rathssessionen anzuhalten seyen, als wurde dem Herrn obersten Landhofmeistern diese höchste Entschliessung zur Nachricht und Nachachtung hiemit bedeutet. ꝛc. Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Viennae die 28 mensis Maii a. D. 1779. — Ludwig Graf Cavriani. — Frantz Anton Ottovský.

181.

1780 d. 2 ledna ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že císařovna až do další resoluce svolila, aby soud platně rozhodovati mohl již za přítomnosti pěti přísedících předsedu v to počítaje. [III. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1777—1782 č. 606, stará sig. T. 11 fol. 113—115.]

Von der röm. kay. ꝛc May. ꝛc wegen dero ꝛc obersten Landhofmeistern in Ihro Erbkönigreich Böheim ꝛc Herrn Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch ꝛc hiemit in Gnaden anzufügen: Es hätten höchst gedachte Ihre k. k. May. auf die von dem königlichen obersten Lehenrichter im besagten Königreich Böheim mittels seines über das in termino s. Martini lezt abgeruckten Jahrs gehegte königliche Hoflehenrecht erstatteten allerunterthänigsten Berichts unter anderen geschehene Anzeige, dass von den aldort vorgekommenen Rechtsführungen eine aus Mangel der erforderlichen Votantenanzahl, massen von denen königlichen Hoflehenrechtsbeysitzern nur vier erschienen wären, nicht hätte entschieden werden können, sondern zur nächsten hoflehenrechtlichen Hegung verschoben werden müssen, damit bey solchen Umständen die Justizverwaltung von allen Abbruch und Nachstand bewahret werden möge, die hierüber geschöpfte höchste Resolution dem obbemelten königlichen obersten Lehenrichter unter dem heutigen Dato dergestalt bedeuten lassen, dass zwar derselbe bey dermahliger Hegung des königlichen Hoflehenrechts die in der königlichen Landesordnung vorgeschriebene Anzahl deren Beysitzern allenfalls mit Zuziehung der Räthen von dem Amt der königlichen Landtafel zusammen zu bringen beflissen seyn solle, falls aber dieses von ihme nicht zu bewürken wäre, höchstdieselben gnädigst bewilligen wollen, dass inmittelst bis auf erfolgende weitere höchste Resolution die geschlossene Rechtsverhandlungen von fünf Rechtssprechern mit Einbegriff des Praesidentis entschieden werden mögen.

Da nun bey den königlichen Kammerrechtshegungen der Mangel an erforderlicher Anzahl deren aus eben den hoflehenrechtlichen Räthen bestehenden Votanten öfters obwalte, mehr höchst erwehnt Ihre k. k. May. hingegen durchgehends haben wollen, als wurde diese an den königlichen obersten Hoflehenrichter ergangene höchste Resolution dem Herrn obersten Landhofmeister gleichfalls intimiret mit dem gnädigsten Befehl, dass auch derselbe in Betreff der königlichen Kammerrechtshegungen auf vorgeschriebene Weis sich hiernach zu richten und zu verhalten habe. ꝛc.

Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Viennae die 2 mensis Januarii a. D. 1780. — Karl Graf von Seilern. — Frantz Anton Ottovský.

182.

1780 d. 10 března ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada sděluje nejv. hofmistru, jak má budoucně podávati zprávu o přísedících, jimž byla povolena dispense. [III.

Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1777—1782 č. 606, stará sig. T. 11 fol. 127—128.]

Von der röm. kay. ꝛc May. ꝛc wegen dero ꝛc obersten Landhofmeister in Ihro Erbkönigreich Böheim ꝛc Herrn Karl Gotthard Grafen von Schafgotsch ꝛc hiermit in Gnaden anzufügen: Es wäre aus der von demselben mittels des über das in termino Conversionis divi Pauli innlebenden Jahres gehegte königliche Kammerrecht im besagten Königreich Böheim erstatteten allerunterthänigsten Berichts de dato den 27 Februarii jüngsthin eingesendeten Konsignation deren bey der Hegung dieses königlichen Kammerrechts vorgetragenen und entschiedenen Rechtsstrittigkeiten, gegenwärtig gewesen oder nicht erschienenen königlichen Kammerrechtsbeysitzern zu ersehen gewesen, welche sich entschuldiget oder welche ohne Entschuldigung ausgeblieben und was der Herr oberste Landhofmeister unter anderen in Ansehen des dispensirten Herrn Anton Freyherrns von Schirnding besonders angemerket hätte.

Wann dann höchst gedachte Ihre k. k. apost. May. hierauf zu resolviren geruhet, dass der Herr Franz Xaveri Graf von Michna anzuweisen seye entweder bey den königlichen kammerrechtlichen Hegungen zu erscheinen oder die Ursach, warum er nicht erscheinen könne, gebührend anzuzeigen, als wurde dem Herrn obersten Landhofmeister solches zur Nachricht und behörigen Verfügung hiermit bedeutet, wo übrigens aber derselbe sich von Beurtheilung der höchsten Entschliessung in Betreff der von der Frequentation gnädigst dispensirten königlichen Kammerrechtsbeysitzern, wie es bey dem Anton Freyherrn von Schirnding geschehen, hinführo zu enthalten und in der Konsignation der Dispensirten blos mit dem Beysatz, dass er von Ihro May. dispensiret worden, zu bemerken hätte. ꝛc Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Viennae die 10 mensis Martii a. D. 1780. — Karl Graf von Seilern. — Frantz Anton Ottovský.

183.

1780 d. 9 května ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že císařovně, kteréž byl „der von selben sub dato den 8 und 14 Januarii diess Jahrs allunterthänigst einbegleitete status justitiae des demselben anvertrauter höchst Ihro eigenen königlichen Kammerrechts in besagt Ihro Erbkönigreich Böheim für das lezt abgewichene 1779 Jahr . . . vorgeleget . . ., der von dem königlichen Kammerrecht im verflossenen Jahre bezeigte ganz ausnehmende Fleiss zum besondern höchsten Wohlgefallen gereichet, und dahero auch solches demselben in höchst Ihro Nahmen zu erkennen zu geben gnädigst anzubefehlen geruhet haben." [III. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1777—1782 č. 606, stará sig. T. 11 fol. 126—127.]

184.

1780 d. 30 listopadu ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že nově nastoupivší císař Josef II. všecky členy soudu v úřadech jejich po-

nechal a potvrdil. [III. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1777—1782 č. 606, stará sig. T. 11 fol. 151—152.]

Von der röm. kay. ɔc May. ɔc wegen dero ɔc obersten Landhofmeister in Ihro Erbkönigreich Böheim ɔc Herrn Karl Gotthard Graf von Schafgotsch ɔc hiemit in Gnaden anzufügen: Demnach es Gott dem allmächtigen gefällig gewesen der allerdurchlauchtigsten, grossmächtigsten römischen Kaiserin, Königin Maria Theresia Mayestät glorwürdigster Gedächtniss durch den zeitlichen Tod von dieser Welt abzuforderen, wodurch die gesamten k. k. Erblande auf Seine röm. k. k. May. Joseph den II. als immediaten Erben und Thronfolger gediehen sind und nun Seiner k. k. May. gnädigster Willen und landesfürstliche Sorgfalt dahin abzielet, damit höchst deroselben getreuer Länder und gehorsamster Unterthanen Wohlstand durch gute Regierung befördert und erhalten, vorzüglich die gottgefällige reine Justiz auf das Genaueste gehandhabet werde, als haben erstgedachte Seine k. k. May. in dem gnädigsten Vertrauen, dass höchstdero gesamte Justizbehörden sich auch ihrerseits wie vorhin also hinführo des Landes und der Innwohner Bestens sorgsamst angelegen halten werden, ihnen gesamten Justizbehörden in seinem Nahmen bekannt zu machen befohlen, wienach höchst dieselbe ihn obersten Landhofmeister samt dem gesamten Personali von nun an in ihrer Aktivitaet und aufhabenden Amt bestättiget haben wollten und sich dieselbe hiernach angelegen zu halten hätten in Folge ihrer voriger Amtspflicht die ihnen anvertrauten Geschäfte sie wie dermalen instruktionsmässig zu besorgen. Welche sogestalten erflossene höchste Entschliessung ihm obersten Landhofmeister zur Wissenschaft und pflichtschuldigen Nachachtung anmit eröfnet wird ɔc. Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Viennae die 30 mensis Novembris a. D. 1780. — Karl Graf von Seilern. — Leopold Kaspar Graf von Clary und Aldringen. — Johann Friedrich Fischel.

185.

1780 d. 28 prosince. — Frant. Ant. hr. Nostic žádá císaře za uprázdněný úřad nejv. hofmistra kr. č. [Orig. v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. IV. H. 5 č. 144.]

Allerdurchlaüchtigster ɔc! Euer k. k. a. Mait. gegenwärtige Bittschrieft allerunterthänigst zu Füssen zu legen veranlasset die durch den Todesfall des Karl Grafen von Schaffgotsch,*) gewesten obristen Landhofmeister, bevorstehende Promotion bey Allerhöchst dero Obristlandesofficiren im Königreich Böheim. Seit dreyssig Jahren habe ich die allerhöchste Gnade dem durchlaüchtigsten Erzhause in allen in diesem Königreiche existirenden Landesstellen, dermalen aber als Obristlehenrichter zu dienen und trage das söhnlichste Verlangen meine übrige Lebenstäge in Allerhöchst dero Diensten zu beschlüssen.

Fuer k. k. a. Mait. bitte ich also allerunterthänigst ein allergnädigstes Augenmerk bey diesfalls bevorstehender Promotion auf mich zu nehmen. Vor welche allerhöchste Gnade ich meinen Diensteyfer und pflichtschuldigste Treue vor das Künftige eben so, wie ich mir vor das Vergangene keinen Vorwurf zu machen habe, auf das Feyerlichste zu beobachten nicht nur vor mich selbst angelobe, sondern auch diese meine Grundsätze: seinem Landesherrn und seinem Vatterland alle Täge seines Lebens zu weihen, meinen vier Söhnen in Kopf und Herz durch vätterliche Ermahnung noch mehr aber durch eigenes Beyspiel ohnauslöschlich einzubrögen mir angelegen seyn lasse. **) In allertiefester Ehrforcht ersterbe Euer k. k. a. Mait. allerunterthänigst treugehorsamster Franz Anton Graf von Nostitz und Rinek m. p. — Praes. den 28 Decembris 780.

*) Zemřel dne 18 prosince t. r. — **) O žádosti této podala spojená česká a rakouská dvorská kancelář v souhlase s nejvyšší justiční radou císaři své dobrozdání dne 11 dubna 1781, v němž praví: „. . . diese treugehorsamste Hofkanzley ist in Ansehung des Franz Anton Grafen von Nostitz mit der obersten Justizstelle vollkommen dahin einverstanden, dass unter den sich angemeldeten Competenten derselbe als derzeitige Oberstlehenrichter, nachdem sich von den ihm in Range vorgehenden Oberstlandesofficieren keiner gemeldet hat, zur Vorruckung in die erledigte Oberstlandhofmeisterstelle der nächste sey, folglich kann man auch bey Hinzutrettung seiner langjährigen Diensten und seines bey allen Gelegenheiten sich besonders ausgezeichneten Diensteifers und bewährten Integrität nicht den mindesten Anstand nehmen für denselben zu Verleihung der erledigten Oberstlandhofmeisterstelle im Königreiche Böheim mit dem derselben anklebenden Emolumento allerunterthänigst ganz ohnmaassgebigst einzurathen."

Odporučení toto schválil císař poznámkou: „Dem Grafen Nostitz will ich das Obersthofmeisteramt verleihen. Joseph m. p."

186.

1781 d. 21 dubna ve Vídni. — Císař Josef II. nařizuje českému guberniu, aby nově jmenovaného nejv. hofmistra hr. Františka Antonína Nostice v úřad uvedlo. [III. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1777—1782 č. 606, stará sig. T. 11 fol. 160—161. — Orig. koncept v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. IV. H. 5 č. 144.]

Joseph der Zweyte ɔc. Demnach wir die durch zeitliches Ableben des Karl Grafen von Schafgotsch in unserm Erbkönigreiche Böheim erledigte Oberstlandhofmeisterstelle unserm bisherigen Oberstlehenrichter Frantz Anton Grafen von Nostitz in mildester Erwögung seiner um uns und unser k. k. und erzherzogliches Haus erworbenen Verdienste allergnädigst zu verleihen entschlossen haben, ihm auch solches unter einem durch unsere königliche böheimische und oesterreichische Hofkanzley per decretum*) nebst dem bedeuten lassen, dass bey euch das gewöhnliche Juramentum von demselben (falls er zu dessen Ablegung anhero zu kommen verhinderet seyn möchte) auf sein geziemendes Anmelden daselbst abgenommen und er in sothanes Oberstlandesamt behörig angewiesen werde, als haben wir euch

solches zur nachrichtlichen Wissenschaft hiemit anfügen wollen, um dass ihr euch hiernach zu achten, auch sonst das Behörige, wo es nöthig, furzukehren wissen möget, wo übrigens wegen Ersetzung der durch sothane Beförderung des erdeuten Grafen von Nostitz erledigten Oberstlehenrichterstelle unsere weitere allerhöchste Resolution euch seiner Zeit zukommen wird. ꝛc. So geschehen in unserer Stadt Wien den 21 April im 1781 ꝛcJahre.—Joseph. — M. Joseph Graf von Auersperg. — Heinrich Graf von Auersperg. — Ad mandatum sacrae caesareae regiae Majestatis proprium von Streruwitz.

Beykommendes k. k. Rescriptum in copia einem löblichen königlichen Kammerrecht zur nachrichtlichen Wissenschaft zuzusenden. — Ex consilio caesareoregii gubernii Pragae die 28 Maii 1781. — Johann Frantz Bergmann.

*) Orig. koncept tohoto dekretu též dne 21 dubna vydaného nachází se v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni pod sig. IV. H. 5 č. 144 a zní v podstatě takto: „An den königl. böhmischen Oberstlehenrichter (tit.) H. Franz Anton Grafen von Nostitz ꝛc anzuzeigen: Es haben höchst erwähnt S. k. k. a. Mait. demselben auf sein allerunterthänigstes Bitten und in gnädigster Erwägung der Ihro k. k. und erzherzoglichem Hause durch viele Jahre in verschiedenen dem H. Grafen aufgetragenen Officiis und Geschäften, sowie bey Ihro k. böhm. Gubernio, dann in den bisher rühmlich bekleideten Oberstlehenrichteramt zu dero allergnädigsten Zufriedenheit mit beständigem Eifer geleisteten nützlichen und erspriesslichen langjährigen Dienste auch jederzeit beybehaltenen treuen Devotion die durch das unlängst erfolgte Ableben des H. Karl Grafen von Schaafgotsch in dero Erbkönigreiche Böheim erledigte Oberstlandhofmeisterstelle allergnädigst zu verleihen und anzuvertrauen geruhet, auch seiner in die Pflichtnehmung und Installirung halber das Nöthige an das königl. Gubernium unter einem ergehen lassen. Und gleich wie ihm sothane allermildeste Entschliessung zur nachrichtsamen Wissenschaft andurch erinneret wird, also versehen sich S. k. k. Mait., dass er H. Graf die ihm hierdurch wiederfahrende allerhöchste Gnade nicht allein mit unterthänigstem Danke erkennen, sondern auch diesem ihm anvertrauten Oberstlandhofmeisteramte also vorstehen werde, wie es die Justiz, Ihrer Mait. Dienst und das gemeine Wesen erforderet, derselbe auch gegen Gott und jedermänniglich zu verantworten sich getrauet ꝛc. — Joseph."

187.

1781 d. 9 července ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že v jeho nepřítomnosti má jej zastupovati nejstarší z přísedících radů, který však se nemá nazývati ředitelem soudu. [III. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1777—1782 č. 606, stará sig. T. 11 fol. 178—179.]

Von der römisch kaiserlichen ꝛc Mayestät ꝛc wegen dero ꝛc obersten Landhofmeister in Ihro Erbkönigreich Böheim ꝛc Herrn Franz Anton Grafen von Nostitz und Rhinek ꝛc hiemit in Gnaden anzufügen:

Es wäre aus dem von dem königlichen Rath, Kammer- und Hoflehenrechtsbeysitzer, Herrn Franz Čejka Grafen von Olbramovic eingelangten allerunterthänigsten Bericht de dato den 2 currentis mensis zu ersehen gewesen, dass bey dem königlichen Kammerrecht in besagtem Königreich Böheim durch den erst abgewichenen Monat Junium kein

höchster Befehl unbefolgt erliegen geblieben, so zur höchsten Nachricht gereiche.

Nachdeme aber derselbe zugleich darin angezeiget, wienach er von dem königlichen obersten Landhofmeister für die Zeit seiner Abwesenheit als Direktor bestellet worden wäre, die so gestalltige Bestellung hingegen vorhin niemahls gewöhnlich gewesen, solche auch zur Ausdeutung, gleichsam der Direktor des königlichen Kammerrechts von dortaus angestellet würde, den Anlass geben könnte, so wird dem Herrn obersten Landhofmeister hiemit erinneret, dass es noch forthin bey der bisherigen Gewohnheit in der Art zu verbleiben habe, dass nemlich der Herr oberste Landhofmeister als jeweiliger Direktor des Kammerrechts in seiner Abwesenheit dem ältesten oder in der Ordnung nächst kommenden königlichen Rath und Kammerrechtsbeysitzer die Interimsdirektion der kammerrechtlichen Geschäften überlassen möge; wornach derselbe sich zu richten und in solchen Fällen zu benehmen hätte ꝛc.*) Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Viennae die 9 mensis Julii a. d. 1781. — Karl Graf von Seilern. — L. Graf von Clary. — Frantz Anton Ottovský.

*) Nejv. hofmistr maje za to, že tímto dekretem se jakási důtka jemu uděluje, ohradil se zvláštním listem proti tomu zároveň s vysvětlením celé věci. I obdržel potom nový dvorní dekret ze dne 3 srpna t. r., který v podstatě takto zní:

„Wasmassen es bey der von demselben mittels eingelangten Schreibens geschehenen Entschuldigung wegen des in seiner Abwesenheit von dem Herrn Franz Čejka Grafen von Olbramovic gebrauchten Tituls eines königlichen Kammerrechtsdirektoris um so mehr sein gutes Bewenden hätte, als höchsten Orts die Gesinnung nicht gewesen dem Herrn obersten Landhofmeister durch das Hofdekret vom 9 Julii jüngsthin hierwegen eine Ausstellung zu machen, sondern lediglich zu erinneren, dass dieser Gebrauch bisher nicht gewöhnlich gewesen, und wie hinfüro in Abwesenheit des königlichen Herrn Kammerrechtsdirektoris die erforderliche Amtsverwaltung zu bestellen seye; und eben dahero gereiche demselben die angezeigtermassen vor seiner Abreise für die Justizpflege veranstaltete so gute als kluge Fürsorge zum besondern Lob, nur wäre künftighin noch zu veranlassen, dass in seiner Abwesenheit der praesidirende königliche Rath und Kammerrechtsbeysitzer die zu seiner Unterschrift vorkommende Geschäfte ohne Beysatz eines besondern Titul zu unterfertigen habe."

188.

1781 d. 17 srpna ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že císaři, jemuž „der sub dato 2 et praes. 12 Januarii dieses Jahrs eingesendete status justitiae höchst dero eigenen Kammerrechts im besagten Erbkönigreich Böheim für lezt abgewichenes 1780 Jahr weitershin gehorsamst vorgeleget worden, . . . der von erdeuten Kammerrecht im vorigen Jahr bezeigte Fleiss zum höchsten Wohlgefallen gereiche, und demselben dahero die gnädigste Zufriedenheit zu erkennen zu geben seye, gnädigst zu entschlüssen, unter einem aber anzubefehlen geruhet, dass alle status justitiae der sammentlichen Ländergerichtsstellen allemahl auf das Genaueste mit Ende Octobris jeden Militärjahrs eingesendet werden sollen." [III. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1777—1782 č. 606, stará sig. T. 11 fol. 182.]

189.

1781 d. 7 září ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada nařizuje jmenem císaře nejv. hofmistru, aby zaslal podrobný soupis veškerého úřednictva soudu komorního. [III. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1777—1782 č. 606, stará sig. T. 11 fol. 183.]

Von der röm. kay. ∞ May. ∞ wegen dero ∞ obersten Landhofmeister in Ihro Erbkönigreich Böheim ∞ Herrn Franz Anton Grafen von Nostitz ∞ hiemit in Gnaden anzufügen: Demnach höchsternannte Seine k. k. May. gnädigst anzubefehlen befunden, dass höchstderoselben von ihme königlichen Landobersthofmeister über die in der abschriftlichen Anlage enthaltene Fragen*) sowohl in Ansehung des gesamten bey höchstdero eigenen Kammerrecht in besagtem Königreich Böheim als des bey dem alldortigen Hoflehenrecht (als wobey derselbe ehemals das Praesidium geführet) derzeit angestellten Personalis die ohngesaumte, gewissenhafte und verlässliche Auskunft unter eigener Dafürhaftung anhero zu Handen dieser k. k. obersten Justitzstelle erstattet werden solle, als werde solches ihme königlichen Oberstlandhofmeister zur nachrichtlichen Wissenschaft und schuldigen Nachachtung anmit bedeutet ∞. Decretum per sacram caesareoregiam Majestatem in supremo justitiae consilio caesareoregio. Viennae die 7 mensis Septembris a. d. 1781. — Karl Graf von Seilern. — Leopold Graf von Clary. — Vincenz Tovara.

*) Vor- und Zunahmen? Lebensalter? Dienstesjahre überhaupt und wo gedienet? Dienstesjahre in dem begleitenden dermaligen Karakter? Ob die Rechtswissenschaft sich eigen gemacht, auch Praxim in Justizgeschäften sich beygeleget habe, dann zur Selbstarbeitung und Referirung fähig seye? Ob der Anstellung zum Richter keine Bedenken von Seiten der Sittlichkeit entgegen stehen?

190.

1781 d. 5 listopadu ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada sděluje nejv. hofmistru, že „Ihre k. k. apost. May. hätten auf desselben mittels eingelangten allerunterthänigsten Berichts de dato den 25 lezt abgewichenen Monaths geschehenen Bitten zu gestatten gnädigst geruhet, dass die vorstehende Hegung des königlichen Kammerrechts termino s. Martini auf solche Zeit, die zum Vortrag und richterlicher [Erörterung deren inrotulirten] Processen erforderlich seyn dürfte, erstrecket werden möge*).“ [III. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1777—1782 č. 606, stará sig. T. 11 fol. 188—189.]

*) Také v následujícím terminu Obrácení sv. Pavla 1782 bylo podobné prodloužení povoleno, jak o tom svědčí zápis ze d. 25 ledna 1782 v témž externu na fol. 204—205: „Seine k. k. May. hätten auf desselben sub dato den 19 dieses ablaufenden Monaths eingelangten allerunterthänigsten Bericht aus den darinn angeführten Ursachen bey dermaliger Hegung des königlichen Kammerrechts termino Conversionis divi Pauli apostoli in besagtem Königreich Böheim den gewöhnlichen 14tägigen Hegungsterminum gebettenermassen in so lang, bis alle komplete und inrotulirte Processen vorgetragen und erördert seyn werden, zu erstrecken gnädigst geruhet.“

191.

1782 d. 4 února ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že „Seine k. k. apost. May. haben auf den vom selben sub dato 1 et praes. 5 Novembris vorigen Jahrs eingesendeten höchstderoselben weiters vorgelegten kammerrechtlichen statum justitiae et personalis vom 1 Jenner bis lezten Octobris 1781 Jahrs zu entschlüssen geruhet, dass die höchste Zufriedenheit über die eifrige Verwendung in der Justizpflege besagten Kammerrecht anmit zu erkennen gegeben werden solle." *) [III. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1777—1782 č. 606, stará sig. T. 11 fol. 208.]

*) Týmiž slovy byla dne 14 února 1783 projevena spokojenost císaře s činností soudu i za rok následující totiž ode dne 1 listopadu 1781 do 31 října 1782. Zapsán jest přípis tento ve IV. sexternu růžovém č. 607, stará sig. T. 12 na fol. 25.

192.

1782 d. 12 dubna ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada oznamuje nejv. hofmistru, že císař svolil, aby zasedání soudu v terminu Svátostí dle potřeby bylo prodlouženo. [III. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1777—1782 č. 606, stará sig. T. 11 fol. 218.]

Von der obersten Justizstelle. Wien. Ex offo. — Demselben wird auf dessen sub dato 3 et praes. 9 diess um Prorogirung des bevorstehenden Termini deren Heiligthumen zu Högung des königlichen Kammerrechts, dann höchste Belehrnung, wie mit Verfassung und Kundmachung der hoc termino zu fällen kommenden Urtheilen fürgegangen werden solle, gemachtes bittliches Anlangen anmit bedeutet, wienach Seine k. k. May. a d p r i m u m, dass die bevorstehende Högung des königlichen Kammerrechts termino Reliquiarum auf solche Zeit, die zum Vortrag und richterlichen Versprechen der vorhandenen ausgearbeiteten Prozessen erforderlich seyn dürfte, erstrecket werden möge, gnädigst zu gestatten geruhet, übrigens aber und a d s e c u n d u m, er königlicher Herr Oberstlandhofmeister, da die neue Gerichtsordnung erst mit prima Maii ihren Anfang nimmt, einstweilen und bis dahin nach der bisherigen Art fürzugehen habe. — Per imperatorem. — Ex supremo justitiae consilio. Wien den 12 Aprilis 1782. — Karl Graf von Seilern. — Leopold Graf von Clary. — Johann Friedrich Fischel.

193.

1782 d. 27 listopadu v Praze. — České gubernium oznamuje soudu komornímu, že byl cís. reskriptem ze d. 18 t. m. nejv. hofmistr hr. František Ant. Nostic jmenován nejv. purkrabím. [IV. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1782—1783 č. 607, stará sig. T. 12 fol. 13—14.]

194.

1782 d. 3 prosince. — František Xav. hr. Věžník žádá za uprázdněné místo nejv. hofmistra kr. č. zároveň s ponecháním v úřadě předsedy nad appellacemi. [Orig. v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. IV. H. 5 č. 211.]

Euer Mayestät! Endes gefertigter bittet ihme die durch Beferderung des Grafens Nostitz erledigte Obristlandhofmeisterstelle mit Beybehaltung des Praesidii bey der königlichen Appellationskammer allermildest zu verleihen. Sein allerunterthänigstes Gesuch unterstützet er mit folgenden Gründen:

Erstens, dass derselbe dem allerdurchläuchtigsten Erzhaus von seiner ersten Jugend an bereits durch 41 Jahre und zwar theils bey der vormaligen königl. Statthalterei, Repraesentation und Kammer, wie auch derselben nachgefolgten Gubernio, theils bey der königl. Appellation als Rath, nunmehro aber durch 22 Jahre als Praesident theils ohnentgeltlich, theils gegen geringen Gehalt diene, mithin von seinem Vermögen viel habe zusezen müssen.

Zweitens. Obwohlen die Appellationspraesidentenstelle eine der wichtigeren und beschwerlicheren ist, sie gegen denen Stellen eines Obristlandkammerers und Obristlandrichters, deren Verrichtung beyweiten nicht so mühesam, nur die Helfte und zwar nach dem Arhaabzug 2700 fl. ertrage.

Dritens, dass er sich denen wichtigsten mit der königl. Appellation in keiner Verbindung stehenden Commissionen als der Landesbegränzung, deren milden Stiftungen und dergleichen mehr unterzohen, wie auch in Lehn, Graniz und anderen wichtigeren Angelegenheiten die Hauptberichte zur höchsten Zufriedenheit selbst verfasset, auch die durch mehrere Jahrhundert zwischen der Krone Böheim, Khurpfalz und Herzogthum Bayern unterwaltete Granizirrungen durch einen Hauptvertrag beygeleget habe.

Viertens. Kann er ohne Ruhm zu melden behaupten und fühlet es auch, dass er in allen ihme obgelegenen Geschäften rechtschaffen und uneigennützig mit allen möglichen Eifer gedienet, weil er sich hirwegen einen Vorwurf zu machen keine Ursach findet, wie es Euer Majestät ebenso wie höchst dero Stellen bekannt ist, auf deren Zeigniss und sonderheitlich auf seine in denen Archiwen aufbewahrte wichtige Aussarbeitungen er sich frey beziehen kann. Nebst deme dienen zu dessen untrüglichen Beweis zahlreiche höchste Rescripta und Decreta, durch welche ihme die allerhöchste Zufriedenheit über seine Aussarbeitungen und allerunterthänigsten Diensteifer bevor so wie itz bey allerhöchst dero Regirung allergnädigst zu erkennen gegeben worden, welche er lediglich zu Vermeidung der Weitschichtigkeit umständlich anzuführen sich nicht getrauet, jederzeit aber auf höchsten Befehl vorzeigen kann.

Fünftens. Hat der allerhöchste Dienst erforderet, dass er bey vorgekommenen Beferderungen nach den höchsten Ansinnen, um dem höchsten Dienst sonderheitlich wegen höchsten Kronrechten nützlicher zu seyn, bey der königl. Appellation als Praesident und letzter obriste Landesofficier durch 22 Jahre verblieben; und weil er dem höchsten Dienst zu Lieb leztens auch die ihme durch ein allergnädigstes Schreiben und

auf höchsten Befehl ausgefertigtes Hofdekret von der obersten Justitzstelle de dato 5 Martii 1766 versicherte einträgliche Obristlandrichterstelle zurückgelassen, haben wailand Ihro Majestät mit Begnehmigung Euer Majestät selbsten diejenigen 3000 fl., welche er hirdurch von seinem Gehalt verlohren, aus besonderer höchsten Gnade ihme zugelegt, die aber nach dem eingeführten System untern 31 Juli 1781 eben so eingezohen, als dem jezigen Vicepraesidenten der Gehalt, so er bevor gehabt, mithin um ein Tausend Gulden mehr als mir Praesidenten, beygelassen worden.

Sechstens. Hat derselbe nach der Zeit ebenso wie bevor mit dem nehmlichen allerunterthänigsten Eifer seine Dienste vorgesetzet und ist bereit dem höchsten Dienst seine letzen Kräften aufzuopfern.

Siebentens. Durch die Beferderung des Grafens Franz Anton Nostiz zu einem obristen Burggrafen sich eine erwünschte Gelegenheit ergibt, durch welche er ohne Beschwernuss des höchsten Aerarii eine Entschädigung theils von der Helfte der verlohrenen Zulaage, theils wegen des dem höchsten Dienst zu Lieb zurückgelassenen Rangs der obristen Landesofficieren erlangen kann, welche zugleich eine Belohnung seiner langjährigen Diensten wäre und zur Aufmunterung aller rechtschafenen Dieneren nützlich seyn könnte.

Achtens. Getrauete er sich nicht diese allerunterthänigste Bitte anzubringen, wenn nicht bekannt wäre, dass Andere vor seiner, welche nicht so lange und mühesam gedienet, diese höchste Gnade erhalten haben. Der Graf Stephan Kinský hat im Jahre 1740 die obriste Landhofmeisterstelle mit Beylassung der einträglichen Obristlandkammererstelle begleitet; dem letzt verstorbenen Grafen Buquoy ist aus höchster Gnade gleichfalls nebst der obristen Landkammererstelle das obriste Landhofmeisteramt untern 13 August 1757 verliehen worden.

Neuntens. Zeigen nicht nur die angeführten Beyspiele, dass die Obristlandhofmeisterstelle mit einer anderen zugleich vereinbarlich seye, sondern es wird dieses dadurch noch mehr bestärket, weil der jezige obriste Burggraf als angestellter Praeses des königl. gubernii in publicis die Landhofmeisterstelle bis zu seiner Beferderung begleitet hat. Endlichen

Zehentens, wenn ihme bey der Oberstlandhofmeisterstelle das Praesidium der königlichen Appellation gelassen wird, er wegen der besitzenden Kenntnuss und langer Erfahrenheit der höchsten Kronlehnen, da es ihme annoch an Kräften nicht gebricht, dem höchsten Dienst noch ferners nützlich sein kann. — Franz Graf Wiessnik m. p. — Praes. den 3 Decembris 782.

195.

1783 d. 10 ledna ve Vídni. — Spojená česká a rakouská dvorská kancelář s nejvyšší justiční radou doporučují po obšírném odůvodnění císaři, aby hr. Františku Xav. Věžníkovi udělil úřad nejv. hofmistra kr. č. a zároveň jej ponechal i v úřadě předsedy nad appellacemi. Císař Josef II. dává k tomu svůj souhlas. [Orig. v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. IV. H. 5 č. 211.]

Euere Mayestät ɔc! In dem mit allerhöchster Bezeichnung meines des obersten Kanzlers Namen allergnädigst herabgegebenen und hier allerunterthänigst zurückgehenden Bittgesuche des königl. Appellationspraesidenten zu Prag Franz Grafen von Wieżnik um Verleihung der durch Beförderung des Franz Anton Grafen von Nostitz zum obersten Burggrafen erledigten obersten Landhofmeistersstelle in Böhmen mit Beibelassung des Appellationspraesidii werden von demselben zur Erwirkung dieser allerhöchsten Gnade nebst seinen durch 41 Jahre theils bei politischen, theils bei Judizial Stellen meist unentgeltlich oder gegen einen geringen Gehalt geleisteten Diensten und dem bei der königl. Appellation allein durch 22 Jahre begleitenden Praesidio folgende Beweggründe allerunterthänigst vorgestellt, dass die obschon in Vergleichung mit andern Oberstlandämtern als eines Oberstlandkämmerers und Oberstlandrichters weit mühsamere Appellationspräsidentenstelle nur die Helfte des für jene ausgemessenen Gehalts und zwar nach dem Arhaabzug lediglich 2700 fl. jährlich ertrage, er aber nebst den derselben anklebenden Verrichtungen sich noch über das den wichtigsten Kommissionen, als der Landesbegränzung, der milden Stiftungen und dergleichen mehreren andern unterzogen, auch in Lehen-, Gränz- und andern erheblichern Angelegenheiten die Hauptberichte selbst verfasset und die durch mehrere Jahrhunderte zwischen der Krone Böheim und den pfälzischen und bayerischen Landen fürgewalteten Gränitzirrungen durch einen Hauptvertrag beigeleget, in allen Geschäften aber rechtschaffen und uneigennützig mit möglichstem Eifer gedienet habe, wie es nicht allein seine in den Registraturen aufbewahrten wichtigen Ausarbeitungen, sondern auch die darüber mit Bezeigung der allerhöchsten Zufriedenheit erlassenen zahlreichen Rescripta und Decreta bewähreten.

Aus Antrieb eben dieses seines allerunterthänigsten Diensteifers, weil er sich bei dieser Stelle für die allerhöchsten Kronrechte nützlicher zu seyn geglaubet, sey selbter als Appellationspräsident und letzter Obristlandesoffizier durch 22 Jahre verblieben und habe aus dieser Rücksicht allein die ihm schon im Jahre 1766 durch ein allerhöchstes Hofdekret zugesicherte einträgliche Oberstlandrichtersstelle ausgeschlagen, dem ohnerachtet aber die ihm in dessen Anbetracht von der höchstseeligsten Kaiserinn Königinn Mait. zugelegten 3000 fl. nach dem eingeführten System verloren, wo doch dem jetzigen Vicepräsidenten der Gehalt, den er bevor bezogen hat, mithin um ein Tausend Gulden mehr als dem Präsidenten. beigelassen worden.

Da er aber seine letzten Kräfte dem allerhöchsten Dienste aufzuopfern bereit sey, so ergebe sich bei Beförderung des Grafen Franz Anton von Nostitz zum Oberstburggrafen die Gelegenheit, wodurch er ohne Beschwerniss des höchsten Aerariums eine Entschädigung sowohl für die verlorene Zulage als wegen seiner Zurücksetzung in dem Range der Oberstlandesoffiziere erlangen könnte, welche zugleich eine Belohnung

seiner langjährigen Dienste sein würde. Weswegen derselbe sich auf mehrere Beispiele von älteren und neueren Zeiten bezieht, wo von einem Subjecto mehrere Obristlandesämter, als von dem Grafen Stephan Kinsky und dem Grafen von Buquoi die Obristlandhofmeister- und Obristlandkämmerers-Stelle und selbst von dem jetzigen Obristburggrafen als angestellten Praeside des königl. Gubernii das Obristlandhofmeisteramt bis zu seiner Beförderung mitbegleitet worden, er aber, wenn ihm zugleich das Praesidium bei der königl. Appellation beygelassen würde, wegen der besitzenden Kenntniss und langen Erfahrenheit in Lehenssachen noch ferners nützlich seyn könne.

Votum. Da nun mit der erledigten Obristlandhofmeisterstelle das Praesidium von dem Kammerrecht verbunden ist, folglich, weil Graf von Wieżnik seine allerunterthänigste Bitte nebst der Verleihung dieses Obristlandesamts zugleich auch auf die Beilassung der von ihm begleitenden Appellationspraesidentenstelle gestellet hat, es sich hier um die Vereinigung zweyer wichtigen Praesidien von Judizialstellen in einer Person handelt, so hat die treugehorsamste Hofkanzley keinen Umgang nehmen können sich über dieses Gesuch mit allerhöchst dero obersten Justizstelle in das gemeinschaftliche Einvernehmen zu setzen, wobei diese treugehorsamsten Hofstellen in unmaassgebigste Erwägung gezogen haben, dass, wenn es lediglich auf die Frage anzukommen hätte, ob Graf von Wieżnik mit dieser bei Eurer Mait. angesuchten, obzwar der Ordnung nach nicht gewöhnlicher, Vereinbahrung obbesagter zwey Bedienstungen in Rücksicht seiner Verdienstlichkeit zu begnaden sey, die Gewährung dieses seines Gesuchs um so weniger einem Anstand oder auch geringsten Zweifel unterliegen würden, als beyde treugehorsamsten Hofstellen ihm aus eigener beiwohnenden Kenntnis das schuldige Zeugniss der von demselben in seinen vieljährigen eifrigen und nüzlichen Diensten häufig gesammelten Verdienste, worüber Eure Mait. selbst bei Gelegenheit des demselben im vorigen Jahre um seine Aüsserung mitzutheilen anbefohlenen Justizplans allerhöchst dero Zufriedenheit in den gnädigsten Ausdrücken zu erkennen zu geben geruhet haben, nicht versagen können

Gleichwie man aber nicht blos allein auf die Verdienstlichkeit des Subjecti, sondern auch vorzüglich auf jenes, was dem allerhöchsten Dienste am erspriesslichsten und nüzlichsten ist, das pflichtschuldigste Augenmerk zu richten hat, also will es vornehmlich um die Erörterung der Fragen zu thun seyn, ob die angesuchte Vereinbarung der Obristlandhofmeisterstelle mit jener des Appellationspräsidiums möglich, oder ob solche dem allerhöchsten Dienste nachtheilig seyn könnte?

Es zeiget sich aber aus den ex anteactis vorhandenen älteren und jüngeren Beispielen, dass zwey Obristlandesoffiziersstellen mehrmalen in einerlei Subjecto vereinbaret waren. Also wurde im Jahre 1730 Stephan Graf von Kinský zum Obristlandkämmerer mit Beibehaltung des Obristlandmarschallstelle, sofort aber im Jahre 1740 mit Beilassung des Obrist-

landkämmereramts zum Obristlandhofmeister ernennet, wie denn auch in der Person des Franz Leopold Grafen von Bouquoi die Stelle eines Obristlandmarschalls mit jener eines Obristlandkämmerers bis auf das 1757 Jahr vereiniget war.

Eben also hat Christoph von Lobkowitz vom Jahr 1598 bis 1599 das Obristlandkammereramt, dann vom Jahre 1600 bis zu seinem anno 1609 erfolgten Absterben das Obristlandhofmeisteramt auf sich gehabt und zugleich nebst diesen aufeinandergefolgten Ämtern die Appellationspräsidentenstelle vom Jahre 1592 bis 1603 unter Kaiser und König Rudolph dem zweyten versehen.

Gleichergestalten ist der Friedrich von Tallenberg vom Jahr 1616 bis zum Jahr 1643 der Appellationspräsidentenstelle vorgestanden und hat damals zugleich von a. 1620 bis 1628 die Obristlandrichterstelle, dann weiters bis auf das Jahr 1638 das Obristlandkammeramt und endlich bis a. 1643 die Obristlandhofmeisterstelle unter Kaisern und Königen Ferdinand dem zweiten und dritten vertretten. Woraus dann erhellet, dass die Appellationspräsidentenstelle zweymal mit dem Obristlandhofmeisteramt, zweymal mit dem Obristlandkammereramte und einmal sogar mit der Obristlandrichterstelle vereiniget gewesen und dahero auch deren Vereinbarung keinerdings für sich selbst einer Unthunlichkeit unterliege.

Soviel es hingegen die Beisorge, ob sothane Vereinigung der Obristlandhofmeisterstelle mit jener des Appellationspräsidiums für den allerhöchsten Dienst in ihren Folgen einigen Nachtheil nach sich ziehen könnte, anbelanget: so könnte zwar solche in Bezug auf die Eigenschaft der Justizstellen daher zu entstehen scheinen, dass einerseits zweyerlei Richterämter der nemlichen Rechtssache in eben derselben Person vereinbaret und dass andererseits wegen des zu Verwaltung beyder Stellen ermanglenden Zeitraums eine oder die andere vernachlässiget werden dürfte.

Es werden aber beyde Bedenken dadurch behoben, dass die nach Ausmessung der böhmischen Landesordnung zu der Gerichtsbarkeit des königlichen Kammerrechts gehörigen Rechtsstritte sowohl ihrer Wesenheit nach als in Rücksicht des weiteren Rechtszuges mit der Aktiwität der königlichen Appellationskammer in keinerlei Verstand den mindesten Zusammenhang haben, mithin auch aus diesem Gesichtspunkte durch die Vereinigung der Obristlandhofmeistersstelle mit dem Praesidio bei der königlichen Appellationskammer weder eine Collision in Betref des Richteramts noch eine andere der Justizpflege entgegenstehende Lage sich ergeben möge.

Nichtweniger entfällt der aus einer solchen Vereinigung befürchtende Mangel des zu den ein- und anderseitigen Geschäften erforderlichen Zeitraums in der Betrachtung, dass in dem ganzen Jahrslauf das königliche Kammerrecht nur viermal und zwar jedesmal durch 14 Tage, somit in allen durch acht Wochen, gehalten werde, welcher kurze Zeitraum den ein- und anderseitigen Geschäften um so weniger abbrüchig

sein kann, als dem Obristlandhofmeister freystehet das ihm zustehende kammerrechtliche Praesidium an einen seines Mittelsräthen und Kammerrechtsbeisitzern zu übertragen, welche Befugniss dem Grafen von Wiežnik im Vereinigungsfalle nicht nur bei vorfallenden wichtigeren appellatorischen Geschäften zu Statten kommen würde, sondern auch freygestellt bliebe im entgegengesetzten Falle sich bei der königlichen Appellation durch den angestellten Vicepräsidenten vertretten zu lassen.

Welchen Betrachtungen noch der hauptsächliche Umstand hinzutritt, dass bei künftiger Regulirung der Justizstellen in Böhmen alle judicia temporanea folglich auch das Kammerrecht aufgehoben und andurch alle vorberührten Bedenken noch mehr beseitiget werden würden; dem königlichen Appellationspräsidenten aber, welcher sodann die erste Person nach dem obersten Burggrafen im Lande seyn wird, solchenfalls auch die Obristlandhofmeisters- als die zweyte Obristlandesoffiziersstelle ganz ungezweifelt angebühren würde.

Beyde treugehorsamste Hofstellen sind demnach in der vollkommenen Überzeugung, dass die von dem Grafen von Wiežnik angesuchte Vereinigung der Obristlandhofmeistersstelle mit dem Appellationspräsidium nach den vorangezogenen ältern und neuern Beispielen weder in sich widersprechend noch auch sonst in Beziehung auf die Justizverwaltung einigen Bedenken unterworfen, sondern vielmehr in Hinsicht auf die bevorstehende dortländige Justizregulierung räthlich sey, des einstimmigen allerunterthänigsten ganz unvorschreiblichsten Erachtens, dass Eure Mait. in hoc casu specifico demselben zu Belohnung seiner durch so langjährige eifrigste Dienstleistung erworbenen stattlichen Verdienste mehrbesagte erledigte Obristlandhofmeistersstelle in Böhmen nebst Beilassung des Appellationspräsidiums mit der in solchem Falle ihm nach dem bestehenden Normali angebührenden Helfte von der diesem Obristlandhofmeisteramte systemmässig anklebenden und nur 1983 fl. 20 kr. betragenden, folglich gegen den von ihm mit 3000 fl. geniessenden Appellationspräsidentensgehalt weit minderen Besoldung allergnädigst zu verleihen geruhen könnten. Es beruhet jedoch ɔc. — Wien den 10 Jäner 1783. — L. G. v. Kollowrat m. p. — K. A. G. v. Seilern m. p. — F. G. Chotek m. p. — L. G. von Clary m. p.

Allerunterthänigst gemeinschaftlicher Vortrag der vereinigten treugehorsamsten böhmisch und österreichischen Hofkanzley und der treugehorsamsten obersten Justizstelle die von dem Appellationspräsidenten in Böhmen Grafen von Wiežnik allerunterthänigst ansuchende, dortlandes durch Beförderung des Grafen von Nostitz erledigte Oberstlandhofmeistersstelle nebst Beylassung des Appellationspraesidii betreffend.

Da ohnehin die Appellationsstelle als die zweite Landesstelle anzusehen kommt, so kann um so unbedenklicher dem Wiežnik die erledigte Oberstlandhofmeistersstelle nebst Beylassung des Appellationspraesidii ver-

liehen werden,*) da ihm ohnehin seine Verdienste dazu das Vorrecht geben. — Joseph m. p.

*) Dekret na úřad ten hr. F. Věžníkovi a oznámení o tom kr. českému guberniu byly vydány dne 23 ledna 1783.

196.

1783 d. 24 února v Praze. — České gubernium oznamuje soudu komornímu, že císař jmenoval dvorním dekretem ze d. 23 ledna nejv. hofmistrem hr. Františka Xav. Věžníka a ponechal mu i předsednictví nad appellacemi. [IV. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1782—1783 č. 607, stará sig. T. 12 fol. 27—28.]

An das königliche Kammerrecht! — Es hätten Ihro k. k. apost. May. die durch Beförderung des Herrn obristen Burggrafen Frantz Anton Grafens von Nostitz und Rhineck erledigte Oberstlandhofmeisterstelle dero königl. Appellationspraesidenten Herrn Frantz Xaveri Grafen von Věžnik... mittelst eines de dato den 23 Januarii dieses Jahrs anhero erlassenen, in Abschrift beykommenden, höchsten Hofdecreti*) allermildest zu verleihen geruhet. Gleichwie nun der gräfliche Herr Impetrant das gewöhnliche Jurament anheunte hierorths behörig abgeleget hat, also hätte man auch diese allerhöchste Entschlüssung einem hochlöblichen k. k. Kammerrecht zur Nachricht anmit zu intimiren ohnermangeln wollen. — Ex consilio gubernii. Prag den 24 Februarii 1783. — Johann Frantz Bergmann.

*) Zní následovně: Joseph der Zweyte ꝛc. Demnach wir die durch Beförderung des Frantz Anton Grafen von Nostitz zu unserm obersten Burggrafen in unserm Erbkönigreich Böheim erledigte Oberstlandhofmeisterstelle unserm königlichen Appellationspräsidenten zu Prag Frantz Grafen von Věžník mit Beylassung dieses seines Praesidii ... allergnädigst zu verleihen entschlossen haben, ihm auch solches unter einem durch unsere königliche böheimische und oesterreichische Hofkantzley per decretum nebst deme bedeuten lassen, dass bey euch das gewöhnliche Jurament von demselben (falls er zu dessen Ablegung hieher zu kommen verhindert seyn möchte) auf sein geziemendes Anmelden daselbst abgenommen und er in sothanes Oberstlandesamt gehörig angewiesen werde: Als haben wir euch solches zur nachrichtlichen Wissenschaft hiemit anfügen wollen, auf dass ihr euch hiernach zu achten, auch sonst das Gehörige, wo es nöthig, fürzukehren und dem Impetranten die von uns verwilligte normalmässige Hälfte des dem Oberstlandhofmeisteramt anklebenden systemmässigen Gehalts von dem Tage des ablegenden Diensteydes bey dem Prager Kammeralzahlamte anzuweisen wissen möget ꝛc. So geschehen in unserer Stadt Wien den 23 Monats Januarii im 1783 ꝛc Jahre. — Joseph. — Leopold Graf von Kollowrath. — Johann Rudolph Graf von Chotek. — Tobias Filipp Freyherr von Gebler. — Ad mandatum sacrae caesareoregiae Majestatis proprium Friedrich von Eger.

197.

1783 d. 17 března v Praze. — České gubernium oznamuje nejv. hofmistru, že dle dvorního dekretu ze d. 27 února t. r. k platnému se usnášení soudu jest na dále

potřebí jen přítomnosti čtyř radů a presidenta. [IV. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1782—1783 č. 607, stará sig. T. 12 fol. 26—27.]

An das hochlöbliche königliche Kammerrecht! — Das abschrieftlich beygehente höchste Hofdekret von 27 jüngst abgeruckten Monats Februarii*) eröfnet mit Mehreren, welchgestalten Ihre k. k. May. gnädigst zu resolviren geruhet haben, dass in allen dero teutschen Erblanden bey gesammten landesfürstlichen Justizstellen sowohl in Strittsachen als auch in Geschäften des nobilis officii judicis bey einer Justizabtheilung zur Schöpfung eines richterlichen Urtheiles und sonstiger endlicher Erledigung eines Justizgeschäftes nicht mehr dann vier Räthe und ein Praesidium erforderlich seyen und somit es von jenen Anordnungen, die zu einer derley Justizabhandlung eine grössere Anzahl erforderen, gäntzlich abkomme. Welch allerhöchste Entschlüssung Euer Excell. zur nachrichtlichen Wissenschaft, Nachachtung und dessen Verständigung dero unterstehenden königlichen Kammerrechts hiemit bedeutet wird. — Ex consilio gubernii. Prag den 17 Martii 1783. — Joseph Klepitko.

*) Dvorní ten dekret českému guberniu zaslaný zní následovně: „Seine k. k. apost. May. haben zur allgemeinen Richtschnur in allen deutschen Erblanden zu bestimmen geruhet, dass bey denen gesammten Landesfürstlichen Justizstellen sowohl in Streitsachen als in den Geschäften des nobilis officii judicis bey einer Justizabtheilung zu Schöpfung richterlichen Urtheils und sonstiger endlichen Erledigung eines Justizgeschäfts nicht mehr dann vier Räthe und ein Praesidium erforderlich seyen. Wornach es dann von jenen Anordnungen, die zu einer derley Justizabtheilung [sic] eine grössere Anzahl forderten, ganz abzukommen habe ɔc. Per imperatorem. — Ex supremo justitiae consilio. Wien den 27 Februarii 1783. — Karl A. Graf von Seilern. — Leopold Graf von Clary. — Johann Friedrich Fischel.

198.

1783 d. 10 dubna v Praze. — České gubernium sděluje soudu komornímu dvorní dekret ze d. 4 dubna, kterým se s jinými posavádními soudy i soud komorní dnem 1 června t. r. zrušuje. [IV. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1782—1783 č. 607, stará sig. T. 12 fol. 29—31.]

An das königliche Kammerrecht! — Besage des abschriftlich nebengehenden an mich obristen Burggrafen erlassenen höchsten Hofdekrets von 4 gegenwärtigen Monats Aprilis*) hätten seine k. k. apost. May. ihres Dienstes zu seyn befunden die darinnen benannte derzeit bestehenden Gerichtsgehörden von 1 des bevorstehenden Monats Junii auseinander zu lassen und ausser Aktivität zu setzen, dann an die Stelle sämmtlicher dieser Gehörden ein allgemeines Appellationsgericht für das ganze Königreich Böheim und ein eigenes forum nobilium unter der Benennung deren königlichen böhmischen Landrechten hergestellet, zugleich angeordnet, wie sich dieselben insgesammt in Absicht der Bearbeitung deren bis Ende Maii dahin gelangenden Geschäften und deren Beendigung sowohl als der künftigen Übergabe deren bis dahin unerledigt bleibenden Akten und

derenselben Vorbereitung zu verhalten hätten. Wovon dem höchsten Auftrag gemäss zur gehörigen Benehmung die Eröffnung gemachet würde. — Ex consilio gubernii. Prag den 10 Aprilis 1783. — Frantz Graf von Nostitz. — Ferdinand Hikisch de Lauro.

*) Zní následovně: Seine k. k. apost. May. haben ihres Dienstes zu seyn befunden folgende in ihrem Königreich Böheim derzeit bestehende Gerichtsgehörden vom 1 des bevorstehenden Monats Junii auseinander zu lassen und ausser Aktivität zu setzen, als da: *a*) das grössere Landrecht, *b*) das kleinere Landrecht, *c*) das Kammerrecht, *d*) das Hoflehenrecht, *e*) das Oberstburggrafenrecht, *f*) das Amt der Landtafel, soweit selbes ein richterliches Amt verwaltet hat, *g*) das Starostenamt, *h*) den consessum in causis summi principis et commissorum, *i*) das Appellations-, Wechsel- und Merkantilobergericht, *k*) das Appellationstribunal, nach seiner dermaligen Verfassung, *l*) das consistorium accademicum universitatis, insoweit sich ihre Jurisdiktion nicht blos und allein auf die immatrikulirte Mitglieder der Universität, dann in Rücksicht deren der Universität eigenen Güter und Herrschaften, auf Unterthanen und Grundholden erstrecket, als an die Stelle welcher [sic] sämmtlicher Gehörden ein allgemeines Appellationsgericht für das ganze Königreich Böheim, dann ein eigenes Forum nobilium unter der Benennung der königlichen böheimischen Landrechten in jener Art hergestellet wird, wie demselben die besondere Intimation der diesfälligen höchsten Entschliesung unter einem geschiehet.

An den Herrn obersten Burggrafen ergehet dahin der Auftrag denen obgedachten aufgehoben erklärten Gerichtsgehörden diese ihre bevorstehende Auseinanderlassung sogleich zu bedeuten und hiebey denenselben nachdrucksamst anzuempfehlen, dass sie auf das Genaueste sich angelegen zu halten haben, e r s t e n s: die bey selben etwa haftende oder bis lezten Maii d. J. dahin gelangende Geschäfte mit allem Fleiss und Eifer zu bearbeiten und zu beendigen; z w e y t e n s: über jene Geschäfte, deren Beendigung bis dahin nicht möglich seyn sollte, die Akten und dahin gehörige Priora in gute Ordnung zu setzen und mit der von dem Referenten über jedes Geschäft zu verfassenden Anmerkung, wie weit es in Sachen gekommen und aus welcher Ursach die Beendigung binnen der bestimmten Frist nicht möglich gewesen, zur ordentlichen Übergaab an die in die Aktivität der aufgehobenen Stellen eintrettende Gerichtsgehörden anzuschicken; d r i t t e n s: die Protokolla, Registratursakten, die bey ein oder anderem etwa vorhandene Deposita und sonstige in das Justizfach einschlagende Geschäfte ebenfalls in guter Ordnung vorzubereiten, hiebey aber sich die Abtheilung dermassen gegenwertig zu halten, damit die Übergaabe jeden Geschäftes an jene Gerichtsgehörde sogleich beschehen möge, welche nach dem künftigen System in die Stelle der aufgehobenen einzuschreiten hat. — Per imperatorem. — Wien den 4 Aprilis 1783. — Karl A. Graf von Seilern. — Leopold Graf von Clary und Aldringen. — Anton Edler von Grasern.

190.

1783 d. 17 května ve Vídni. — Nejvyšší justiční rada nařizuje jmenem císaře nejv. hofmistru, aby připravené procesy v posledním zasedání soudu komorního dle posavádního spůsobu byly vyřízeny a zbývající akta soudu zemskému byla odevzdána. [IV. Rosenfarben Sextern deren k. k. Rescripta und Intimata aus d. J. 1782—1783 č. 607, stará sig. T. 12 fol. 32.]

Von der obersten Justizstelle. Wien. Ex offo. — Seine des Kaisers Majestät haben auf desselben eingebrachtes Bericht de dato den 16 dieses

Monats zu seiner des Herrn obersten Landhofmeisters bey Gelegenheit der gegenwärtigen lezten Hegung des königlichen Kammerrechts im Königreich Böheim zu beobachtender Richtschnur zu resolviren gnädigst geruhet, dass die bey gleich gedachten königlichen Kammerrecht wirklich inrotulirte, mithin zum Versprächen fertige Prozessen während dessen Hegung durch richterliche Entscheidung soweit möglich erlediget und hierüber die Expeditiones wie bisher von dem dortigen Amtspersonale ausgefertiget, dahingegen aber, soweit die Erledigung bis lezten diess Monats nicht mehr möglich seyn sollte, die unerledigte, sowie auch die derzeit nicht inrotulirte, sondern noch in dem rechtlichen Verfahren befindliche Prozessakten mit dem zur Aufhebung des königlichen Kammerrechts bestimmten Termin an das Landrecht zur weitern ordentlichen Leitung des Verfahrens und sohinniger Entscheidung in guter Ordnung übergeben werden sollen. Wo übrigens höchstdieselben den Herrn obersten Landhofmeister von Einsendung der sonst üblichen Relation über das lezt hegende königliche Kammerrecht und der hiebey gefällten Sentenzen und Entscheidungsursachen hiermit zu entheben befunden. — Per imperatorem. — Ex supremo justitiae consilio. Wien den 17 Maii 1783. — Karl A. Graf von Seilern. — Leopold Graf von Clary. — Joach. E. von Hackher zu Hart.

200.

1783 d. 21 října v Praze. — Nejv. hofmistr hr. Frant. Věžník předkládá zemskému guberniu výkaz, co bylo u soudu komorního za posledních 10 let na taxe splaceno a mnoho-li z toho jednotliví úředníci co služné obdrželi. [Orig. v archivu c. k. ministerstva vnitra ve Vídni sig. VI. A. 4 č. 11.]

An das hochlöbl. k. k. Landesgubernium! — Euer Excellenz haben mittelst dero Nota von 8 et recepto 16 gegenwärtigen Monats Octobris aus Gelegenheit der zu fixirenden Besoldung deren von dem aufgehobenen Kammerre ht bey dem königl. Appellationsgericht und denen königl. Landrechten zur Dienstleistung Angestelten sowohl als zu bestimmenden Jubilations- oder Quiescentengebühr zu vernehmen zu geben beliebet, dass der von dem königl. Kammerrechtspersonali angesetzte Besoldung- oder Taxgenuss nicht für richtig angesehen werden könnte, sondern dessen vorheriger Genuss erst durch den zuerhebenden und einzubeförderenden Ausweiss deren bey dem aufgehobenen Kammerrechte durch 10 Jahre eingegangenen Taxen und des von diesen Individuen daraus participirten effective jährlichen Bezugs bestättiget werden müsste, wornach für dasselbe ihre künftige Besoldungsbeträge und Jubilations- oder Quiescentengehalt ausgemessen werden würde, ich folglich einen verlässlichen Ausweiss in Absicht deren ehemaligen kammerrechtlichen Taxen zu erheben und solchen einzubeförderen hätte.

In Folge wessen dann ich dem fürgewesten kammerrechtsamtlichen Personali aufgetragen aus denen Taxbüchern einen verlässlichen Ausweiss

zu erheben und mir solchen einzuhändigen. Dieses Personale hat den hier zuliegenden Ausweiss,*) den ich zwar alschon untern 20 Maii an die k. k. obriste Justitzstelle eingeschikket, mir eingehändiget und zugleich angemerket, was und wie viel hievon auf ein jedes Individuum in 10 Jahren von 1 Jänner 773 bis ultima Decembris 782 und im Durchschnitte auf 1 Jahr ausgefallen und effective genossen hat.

Gleichwie nun aber ich meines Orths bey diesem verfassten Ausweiss nichts zu erinneren finde, auch an dessen Verlässlichkeit nicht zu zweifeln ist, als solcher so, wie es die Taxbücher ausweisen, ausgefertiget worden ist, als habe die Ehre Euer Excellenz sothannen Taxausweiss in der Nebenlaage zu weiteren nöthigen Gebrauch mit dem Ersuchen anzuschlüssen, bey dessen Einbeförderung an die höchste Behörde dahin gutachtlich anzutragen, womit diesem Personali dieser ausgewiesene Betrag als genussbar angewiesen oder ein Gehalt allergnädigst bestimmet werden möchte,**) massen solches bereits von der aüssersten Noth gedrückt wird. Prag den 21 Octobris 1783. — Franz Graf Wiesnik m. p.

*) Auszug aus den königl. Kammerrechtsamtstaxbüchern deren a prima Januarii 773 bis ultima Decembris 782 durch 10 Jahre bey dem königlichen eigenen Kammerrechtsamt im Königreich Böheim eingegangenen, von dem dasigen Amtspersonale nach dem bestehenden Quotienten nomine salarii genossenen Amtstaxen.

Betragen in anno	1773	3449	f. r.	7	kr.
	774	2715	„	5	„
	775	3315	„	55	„
	776	4373	„	40	„
	777	4617	„	9	„
	778	3618	„	39	„
	779	2375	„	44	„
	780	2327	„	17	„
	781	2697	„	39	„
	782	4065	„	36	„
folglich durch 10 Jahre in Summa		33.555	„	51	„

Von welcher Summa des 10jährigen Betrags per 33.555 f. r. 51 kr. nach dem vermög Taxordnung hierorts bestehenden Quotienten

der Oberschreiber zwey Fünftel mit	13.422	f. r.	20	kr.
der böhmische Schreiber und Taxator ein Fünftel mit	6711	„	10	„
der deutsche Schreiber und Translator ein Fünftel mit	6711	„	10	„
der erste Kammerling ein halbes Fünftel mit	3355	„	35 1/2	„
der zweyte Kammerling ein halbes Fünftel mit	3355	„	35 1/2	„
Facit obige Summa per	33.555	„	51	„

Wann dann nun dieser 10jährige Betrag per 33.555 f. r. 51 kr. auf ein Jahr reduciret wird, so fallet der jährliche Betrag aus auf 3355 f. r. 35 kr., von welchen einjährigen Betrag dieser 3355 f. r. 35 kr.

auf den Oberschreiber Paul Foydl die taxordnungsmässig bezohene zwey Fünftel ausfallen mit	1342	f. r. 14	kr.
auf den böhmischen Schreiber und Taxator Ignatz Hackl ein Fünftel mit	671	„ 7	„
auf den deutschen Schreiber und Translator Gottfried Haubtmann ein Fünftel mit	671	„ 7	„
auf den ersten Kammerling Wenzl Zerin ein halbes Fünftel mit	335	„ $33\frac{1}{2}$	„
auf den zweyten Kammerling Thoma Pechtl ein halbes Fünftel mit	335	„ $33\frac{1}{2}$	„
Facit obiger einjährlicher Betrag per . .	3355	„ 35	„

Dass obstehender Auszug aus den königl. Kammerrechtsamtstaxbüchern getreülich verfasset und die diessfällige von Jahr zu Jahr nach Abschlag deren S. Excellenz dem Herrn Obristlandhofmeister zugekommenen Urthlgeldern und nach sonstigen bestrittenen Canzleyspesen bahr zu Theilung verbliebene, dem Amtspersonali pro salario allergnädigst ausgemessene, Amtstaxen von uns nach dem bestimmten Quotienten wirklich bezohen und genossen worden seynd, Urkund dessen ist unsere Individualunterfertigung. Actum beim königlichen Kammerrechtsamt ob dem Prager Schloss den 20 Maii a. 1783. — Paul Foydl, Oberschreiber m. p. — Ignaz Franz Hackel, böhmischer Schreiber und Taxator m. p. — Gottfried J. Haubtmann, deutscher Schreiber und Translator m. p. — Johann Wentzl Zerin, Cammerling m. p. — Thomas Pechtl, Cammerling m. p.

**) Výkaz tento zaslalo zemské gubernium dne 16 prosince 1783 prostřednictvím dvorské kanceláře císaři, odkudž d. 31 prosince postoupen hlavní komorní účtárně, aby podala v té věci své dobrozdání. Ta předložila své výpočty dne 22 ledna r. 1784. Dle nich německý písař G. Haubtmann, daný po $22\frac{1}{2}$ letech služby na odpočinek, měl dostati 223 f. r. $42\frac{1}{2}$ kr. ročně; ostatní: P. Foydl, dříve vrchní písař, nyní tajemník soudu appellačního, I. Hackl, dříve český písař, nyní tajemník soudu zemského, J. V. Zerin, dříve komorník, nyní sluha soudu appellačního a zemského, a T. Pechtl, dříve komorník, nyní sluha soudu appellačního a zemského, měli dostávati svůj posavádní průměrný roční plat, dokud by jim služné nově nebylo upraveno. Návrhy tyto byly dne 3 února 1784 schváleny a příslušné nařízení král. českému guberniu zasláno. Všechny listiny jednání tohoto se týkající nacházejí se v archivu c. k. ministerstva vnitra pod svrchu uvedenou signaturou.

PŘÍLOHA.

Přehled zasedání soudu komorního a výtahy z protokolů.

Po vydání obnoveného zřízení zemského zasedal soud komorní poprvé po Svátosti 1628, kdy při zasednutí soudu bylo přítomno i s předsedou 6 pánů a 5 z rytířstva, celkem tedy soudců 11. Když tehdejší nejvyšší hofmistr království českého hr. Vilém Slavata z Chlumu a Košumberka stal se brzo na to nejvyšším kancléřem, byl nástupcem jeho v úřadě nejv. hofmistra jmenován hr. Jaroslav Bořita z Martinic, který se dne 12 července t. r. v úřad svůj uvázal, jak o tom svědčí zápis na počátku Register královských červených nových vejpovědí z let 1628—1637 č. 837, stará sig. J. 23, jenž zní takto: „JMt vysoce urozený hrabě a pán pan Jaroslav svaté římské říše hrabě z Martinic, pán na Smečně, Hogensdorfě a Slaným, JMti římského císaře, uherského a českého krále ɔc tejná rada, komorník, nejvyžší hofmistr a místodržící v království českém, povinnost ráčil vykonati k témuž úřadu nejvyžšího hofmistrství v království českém na kancelláři JMCské český na Hradě Pražském 12 Julii a. 1628."

V následujících terminech bylo při zasednutí soudu, pokud se záznamy o tom zachovaly, přítomno soudců:

1628: sv. Bartoloměje i s předsedou 5 pánů a 8 z rytířstva; celkem tedy 13.
„ sv. Martina 6 + 5 = 11.
1629: sv. Pavla 7 + 8 = 15.
„ Svátosti 11 + 6 = 17.
„ sv. Bartoloměje 11 + 7 = 18.
„ sv. Martina 8 + 8 = 16.
1630: sv. Pavla 8 + 7 = 15.
„ Svátosti ?
„ sv. Bartoloměje 8 + 7 = 15.
„ sv. Martina ?
1631: sv. Pavla, Svátosti a sv. Bartoloměje nemají soudce poznamenané.
„ sv. Martina — 1635 Svátosti, z doby té není žádných nálezů.

1635: sv. Bartoloměje 6 + 8 = 14.
„ sv. Martina — 1636 sv. Bartoloměje nemají soudce poznamenané.
1636: sv. Martina 11 + 5 = 16.
1637: žádný ze čtyř terminů nemá soudce poznamenané.
1638: sv. Pavla — 1640 sv. Bartoloměje, z doby té není žádných nálezů.
1640: sv. Martina 7 + 4 = 11.
1641: sv. Pavla 7 + 5 = 12.
„ Svátosti 9 + 7 = 16.
„ sv. Bartoloměje? Zasedal jen tři dny, 26—28 srpna.
„ sv. Martina 9 + 5 = 14.
1642: sv. Pavla 13 + 4 = 17.
„ Svátosti 9 + 6 = 15.
„ sv. Bartoloměje 10 + 3 = 13.
„ sv. Martina? — V pondělí po památce sv. Martina, to jest 12 dne měsíce Novembris, zasednut soud JMCské královský komorní v království českém a téhož dne pro vojenskou roztržitost tehdáž nastalou odložen. [Registra vejpovědí z let 1640—1648 č. 110 fol. 207.]
1643: sv. Pavla 7 + 4 = 11.
„ Svátosti ?
„ sv. Bartoloměje 11 + 5 = 16.
„ sv. Martina 9 + 3 = 12.
1644: sv. Pavla ?
„ Svátosti ?
„ sv. Bartoloměje 12 + 4 = 16.
„ sv. Martina — 1648 Svátosti nemají soudce poznamenané.
1648: sv. Bartoloměje — 1650 sv. Pavla soud nezasedal. Slušně se tu jeden rok totiž 1649 nedostává, poněvadž tehdáž byl vpád švédskej Königsmargskej do měst Pražských. [Koncepta vejpovědí, vyměření a stanných práv z let 1650—1653 č. 111 vnitř přední desky].
1650: sv. Bartoloměje — 1656 sv. Martina nemají soudce poznamenané.
1657: sv. Pavla 8 + 6 = 14.
„ Svátosti ?
„ sv. Bartoloměje 10 + 3 = 13.
„ sv. Martina ?
1658: sv. Pavla 10 + 6 = 16.
„ Svátosti 10 + 8 = 18.
„ sv. Bartoloměje 7 + 3 = 10. — Zdali soud má vzdán býti v pondělí anebo v sobotu? Poněvadž 14 dní vycházejí v neděli, to jest 8 Septembris, a tehdáž soud se nedržívá, tehdy aby v sobotu, to jest 7 dito, vzdán byl. [Protokol fol. 4.] — 4 Septembris 1658. Poněvadž mnoho spisův do soudu se podávají a JMti mnohokráte, co by předešle podáváno bylo, spraveni býti neráčili, nařízeno pro snadší budoucí všeho vyhledání jako i k fedrunku inrotulací pro pořád-

nost, aby protokol byl udělán, do kterého všechny věci v soudu jednané zapisované býti mají; aby tolikéž žádná inrotulací bez plnomocníka konána neb fedrována nebyla. [Protokol fol. 5.]

1658: sv. Martina 12 + 10 = 22. — Leta Páně 1658 v outerý po památce sv. Martina, jenž bylo 13 dne měsíce Novembris, zasednut a držán JMCské královský slavný soud komorní v království českém při přítomnosti JMCské rad níže poznamenaných: Jeho Excell. vysoce urozeného pána pana Maximiliána Valentina sv. římské říše hraběte z Martinic, pána na Planici, Hagensdorfě, Bystrý a Horní Cerekvici, JMti římského císaře, uherského a českého krále rady, komorníka, královského místodržícího, soudce zemského, nejvyššího komorníka a na ten čas od JMCské nařízeného direktora téhož soudu komorního, který potomně k nejvyššímu hofmistrství na kancelláři JMCské místodržické v outerý den památky sv. Alžběty vdovy, jenž bylo 19 dne měsíce Novembris, leta nadepsaného 1658 vykonal povinnost a téhož dne do dotčeného soudu skrze Jeho Excell. vysoce urozeného pána pana Bernarta Ignatium [sic] sv. římské říše hraběte z Martinic, vladaře domu Smečanského, pána na Smečně, Slaném, Hořovicích a Komárově, rytíře zlatého rouna, JMCské skutečnou tejnou radu, komorníka, nejvyššího purkrabí pražského a předního královského místodržícího v témž království českém, dosazen. Pravá strana. — Levá strana. — [Registra královská nebeské barvy vejpovědí z let 1653—1663 č. 838, stará sig. J. 24 fol. 228.] — 18 Novembris. Nebyla sessio, protože JMti ráčili v sněmě pracovati. [Protokol fol. 8.]

1659: sv. Pavla 8 + 7 = 15.
,, Svátosti 13 + 10 = 23.
,, sv. Bartoloměje ?
,, sv. Martina 9 + 9 = 18.

1660: sv. Pavla 5 + 9 = 14.
,, Svátosti 9 + 10 = 19.
,, sv. Bartoloměje 7 + 11 = 18.
,, sv. Martina 7 + 10 = 17.

1661: sv. Pavla 9 + 8 = 17.
,, Svátosti 9 + 10 = 19.
,, sv. Bartoloměje 7 + 9 = 16.
,, sv. Martina 8 + 6 = 14.

1662: sv. Pavla 7 + 5 = 12. — 26 Januarii. Strany p. p. z Říčan vyhledati, kolikráte za Jeho Excellencí in sessione byl. [Protokol fol. 45.]
,, Svátosti 8 + 13 = 21.
,, sv. Bartoloměje 9 + 5 = 14. — 25 Augusti. Zasednut JMCské královský slavný soud komorní v nepřítomnosti Jeho vysoce hraběcí

Excellencí pána p. nejvyžšího hofmistra (titul), který od JMCské ke dvoru povolán býti ráčil; na jehožto místě praesidiroval p. p. z Tallmberka. [Protokol fol. 55.]

1662: sv. Martina 5 + 6 = 11.

1663: sv. Pavla 7 + 7 = 14.
„ Svátosti 9 + 5 = 14.
„ sv. Bartoloměje 4 + 4 = 8.
„ sv. Martina 9 + 4 = 13.

1664: sv. Pavla 14 + 4 = 18.
„ Svátosti 5 + 4 = 9.
„ sv. Bartoloměje 9 + 4 = 13.
„ sv. Martina 3 + 6 = 9. — Tohoto terminu nebyla žádná česká pře. [Registra královská zelená vejpovědí z let 1664—1669 č. 842, stará sig. J. 26 fol. 24.]

1665: sv. Pavla 6 + 4 = 10.
„ Svátosti 7 + 4 = 11.
„ sv. Bartoloměje 6 + 4 = 10.
„ sv. Martina 7 + 4 = 11.

1666: sv. Pavla 10 + 4 = 14.
„ Svátosti 14 + 4 = 18.
„ sv. Bartoloměje 6 + 4 = 10.
„ sv. Martina 7 + 4 = 11. — 26 Novembris. Před publikováním vejpovědí byli povoláni do soudu úřadní osoby. Tu bylo oznámeno od Jeho v. h. Excell. pána pana nejvyššího hofmistra in pleno Františkovi Serponte a Jakubovi Tannerovi, že, ačkoliv jest hodná příčina, aby byli od úřadu pro despekt, který témuž úřadu učinili, odstrčeni, však že se jim ta milost činí, aby se od dnešního dne až do neděle porovnali, a pokudž to neučiní, aby byli od úřadu svrženi; 2. aby od sebe revers dali, že více toho učiniti nechtějí, a jestliže učiní, že eo ipso budou od úřadu odstrčeni. [Protokol fol. 136.]

1667: sv. Pavla 3 + 4 = 7.
„ Svátosti 7 + 4 = 11.
„ sv. Bartoloměje 6 + 4 = 10.
„ sv. Martina 6 + 3 = 9.

1668—1669 nejsou přísedící uvedeni; v registrech na příslušných místech jest ponecháno prázdné místo.

1670: sv. Pavla 7 + 4 = 11.
„ Svátosti 3 + 8 = 11.
„ sv. Bartoloměje 7 + 9 = 16. — Prima dies sessionis [25 Augusti]. Seindt die Unordnungen undt Fehler des gewesten Oberschreibers Salomonis Frideker referirt worden. — 26 Augusti. Seindt pariter des Serponte als deutschen Schreibers Fehler referirt worden.[1]) —

[1]) Bližší viz o tom v Příloze II. k Příspěvkům k dějinám soudu komorního kr. č. z let 1526—1627 na str. 149—150 v popisu Register půhonných č. I. 66—67.

27. Gravamina wieder dem Hiltner und Kammerling Tanner seindt referirt worden. Worauf konkludirt worden: ut Salomon et Serponte dimittantur, quod et factum per d. d. commissarios: d. de Walderode, d. Bechyně, d. Račín, d. Straka, d. de Fahnenschwung; desuperque installatus est et fecit juramentum novus Oberschreiber Fabianus Albertus Blovský et cum illo Johannes Hyltner pro scriba germanico, Jacobus Tanner pro bohemico scriba. [Protokol fol. 208.]

1670: sv. Martina 8 + 7 = 15.
1671: sv. Pavla 5 + 6 = 11.
„ Svátosti 7 + 9 = 16.
„ sv. Bartoloměje 6 + 6 = 12.
„ sv. Martina 5 + 7 = 12. — Leta Páně 1671 ve čtvrtek po památce sv. Martina, to jest 12 dne měsíce listopadu, zasednut a držán JMCské královský slavný soud komorní v království českém. — Na to povolán do plného soudu statečný Jiří Račín z Račín a čten JMCské reskript, nímž jeho za radu vyzdvihuje. Na to Jeho Excell. ráčila de more jemu adhortací dáti.[2]) Potom čtena a od něho vykonána přísaha v českém jazyku a po dání ruky Jeho Excell. místo vykázáno. [Protokol fol. 235.]
1672: sv. Pavla 8 + 9 = 17.
„ Svátosti 4 + 9 = 13.
„ sv. Bartoloměje 2 + 6 = 8. — Při kterémžto zasednutí [dne 25 srpna] otevřena akcí Jana Vilíma Vřesovce z Vřesovic. — Tato akcí nemohla býti dokonána proto, že nebylo pánů soudců Čechů dosti. Odložena do příštího soudu. — 26 Augusti. Zasednuto pozdě. P. Čabelický byl časný, ne tak jiní; a tak nebyl numerus completus. Potom přibyl pan Bechyně a tak se začalo referirovati. [Protokol fol. 253.]
„ sv. Martina 5 + 9 = 14.
1673: sv. Pavla 7 + 8 = 15.
„ Svátosti 12 + 7 = 19.
„ sv. Bartoloměje 4 + 7 = 11.
„ sv. Martina 6 + 9 = 15.
1674: sv. Pavla 5 + 9 = 14.
„ Svátosti 5 + 6 = 11.
„ sv. Bartoloměje 4 + 5 = 9.
„ sv. Martina 4 + 7 = 11. — Tohoto roku sv. Martina žádné české vejpovědi nebylo. [Registra královská pomorančová vejpovědí z let 1670—1681 č. 844, stará sig. J. 28 fol. 242.]
1675: sv. Pavla 6 + 7 = 13.
„ Svátosti 6 + 6 = 12.
„ sv. Bartoloměje 2 + 8 = 10.

[2]) Aby totiž „v témž naň vzloženém úřadě vždycky věrně a poslušně se chovati hleděl," jak se v cís. reskriptě obyčejně uvádělo. Srovnej k. p. výše č. 44.

1675: sv. Martina 7 + 9 = 16. — Dne 12 listopadu. Po zasednutí od Jeho Excell. p. p. nejvyššího hofmistra učiněna obšírná řeč, že by někdo z pánů rad (non tangendo ullum in specie) tejnost rady pronášel, tak že rozdílné řeči procházejí, cokoliv se v radě mluví a jak kdo votiruje, že to vše strany vyzvídají. A na to ráčila poručiti čísti právo městské A. 8, též kopii přísahy pánů rad. Po přečtení dále ráčila Jeho Excell. napomínat, aby jeden každý, vzlášť kderého by se dotýkalo, na tož právo a přísahu svou dobrý pozor dal, tak aby z toho nětco jinšího horšího nenásledovalo. — 2. Ráčila sobě stěžovati, že mnozí z pánů rad nepřijíždějí a ani se neexkusirují, ješto je k tomu zřízení zemské víže; kdeří se pak exkusirují, že příčin omluvy své podstatných nepřednášejí. Pročež že jednoho každého napamínati ráčí, aby napotom pilnější byli, sic by přinuceně Jeho Exell. ráčila muset JMCské sobě stěžovati. [Protokol fol. 321.]

1676: sv. Pavla 10 + 13 = 23.

„ Svátosti 4 + 6 = 10.

„ sv. Bartoloměje 5 + 5 = 10. — Dne 29 Augusti zasednuto do soudu u přítomnosti: p. p. Čabelického direktora, p. p. Hartmana, p. p. Freisleba z pánův, st. Arnošta z Golče, st. Karla z Golče, st. z Fahnenschwungku, st. z Schwartzwolfu, st. z Schmidtfeldu. Quaestio, zdaliž in numero 9 personarum debeat haec actio prosequi? Neb, poněvadž jsouce jich toliko 8, pochyboval JMt p. p. Čabelický, aby in numero 8 consiliariorum jměl prosequirovati akci; nýbrž poslal komorníka ke dskám pro JMt p. Smrčku, kterýž přišel po 10 hodině před první čtvrti. A to poručil týž JMt p. p. Čabelický mně ad notam vzíti a Jeho hraběcí Excell. p. p. nejvyššímu hofmistru referirovati, v jakém by počtu na budoucí jmělo zasednuto býti; etiam propter tarditatem adventus d. d. consiliariorum ad judicium. A referirována replica et duplica inclusive. A tak odložen soud do pondělka k hodině 9. [Protokol fol. 335.]

„ sv. Martina 3 + 8 = 11.

1677: sv. Pavla 4 + 6 = 10.

„ Svátosti 7 + 7 = 14.

„ sv. Bartoloměje 6 + 9 = 15. — Dne 25 srpna Jeho Excell. ráčila installirovat praevio juramento p. p. Jaroslava Libštejnskýho z Kolovrat, p. p. Martina Antoni de la Saga Paradisa, p. p. Jana Baltasara de Clari. Však dřív installací ráčila sobě Jeho Excell. přednésti dáti reskript JMCské, kdež ráčí nařizovati, aby budoucně jeden každý soudu komorního rada před vydání jemu juramentu 100 fl. r. JMCské složil.[3]) Nařízeno, abych s touž resolucí k nim

[3]) Reskriptem tím, který v plném znění zapsán jest v Registrech pomorančových rozdílných JMCské reskriptů a insinuací z let 1670—1681 č. 599, stará sig. T. 4 na listech 219—221, nařizuje císař dne 27 března 1677, že „zue besserer Bestreitung

teď installirovaným pánům vyšel a jim to, zdali vedle téhož nejmilostivějšího nařízení se zachovati chtějí, přednesl. Stalo se. A dali za odpověď, quod durum sit legem imperatoriam frangere; se velle hoc ipsum, quod mandat, praestare, prius tamen hac de re desiderant Suae Excellentiae loqui. Retuli. Placidatum et processit installatio. [Protokol fol. 353—354.]

1677: sv. Martina 5 + 7 = 12.

1678: sv. Pavla 7 + 11 = 18. — Téhož leta 26 dne měsíce ledna Jeho vysoce hraběcí Exellencí vysoce urozený pán pan Bernard Hynek sv. římské říše hrabě z Martinic, vladař domu Smečanského, pán na Smečně, Slaném, Hořovicích a Komárově, zlatého rouna rytíř, JMCské skutečná tejná rada, komorník, přední královský místodržící a nejvyšší purggrabě v království českém, ráčil jest do plného královského soudu komorního v témž království českém do zeleného pokoje před zasednutím přijíti, sebou vysoce urozeného pána pana Vilíma Albrechta Krakovskýho sv. římské říše hraběte z Kolovrat, pána na Tejnci, Žichovicích a Hokově, JMCské též skutečnou tejnou radu, komorníka, královského místodržícího a předtím nejvyššího sudího v království českém (kterýž dle nejmilostivější cís. a král. resolucí již předtím dne 21 téhož měsíce ledna vše leta přítomného v témž zeleném pokoji, kdežto tehdáž kancellář král. místodržická, protože v místě obyčejném strop spravován byl, seděla, úřad pak královského soudu komorního dvě neděle v úřadě fiškálním blíž kaple Všech Svatých spravedlnosti lidské fedroval, povinnost k nejvyššímu hofmistrství vykonal) přivédsti a jeho za téhož nejvyššího pana hofmistra v království českém installirovati a dosaditi. — Na to Jeho Excellencí p. p. nejvyšší hofmistr ráčil vyvstati a s Jeho Excell. p. p. nejvyšším purkrabím do kostela Tejnského k installirování novi rectoris magnifici odjeti. — 27 Januarii ráčila Jeho Excell. se pány radami zasednouti, a poněvadž včerejšího dne času nebylo, tu teprv ráčila obšírnou a pěknou řeč k JMtem p. p. radám učiniti. Na to referirována insinuací místodržická. [Protokol fol. 360.]

„ Svátosti 7 + 6 = 13.

„ sv. Bartoloměje 4 + 9 = 13.

„ sv. Martina 6 + 5 = 11.

1679: sv. Pavla 7 + 9 = 16.

„ Svátosti 8 + 7 = 15.

„ sv. Bartoloměje 6 + 5 = 11. — 2 Septembris. Relatum rescriptum caesareum strany nepilných pánův rad.[4]) Conclusum per sequentes,

deren uns dermahlen obliegenden überaus schwehren Ausgaben — die Hoflehen- undt Kammerrechtsbeysitzer 100 Gulden — vor Leistung des Juraments zue Handen unserer königlichen Kammer pahr zu entrichten haben." — [4]) Ze dne 7 června t. r. Viz výše č. 53.

ut res Suae Excellentiae insinuetur,[5]) quatenus moneantur absentes, qui modo non adsunt, ut eis innotescat. [Protokol fol. 382.]

1679: sv. Martina 10 + 7 = 17. — 14 Novembris. Tohoto dne nebyla sessí a to pro tuto příčinu. Nad zeleným pokojem logiroval hrabě Mollari, a davši tam pro něho rozšířiti kamna, přistavěli k staré zdi půl nové a tu na prknách, nimiž světnice podlážděna byla, založili. Když pak se po prknách chodilo, zeď se otřásla a od staré zdi odštípila, tak že oheň dolů na prkna padal a je zapálil, tak že dole pod kamny až do téhož zeleného pokoje již plamen hořel a jiskry padaly. Tu bylo potřeba hasiti. Jakož pak hned kamna a zeď rozházené a oheň uhašen, tak že dále nešel. Felicitas erat, quod fuerit de die factum, alioquin fors media arx conflagrasset. Deo gratias.! — 15 Novembris. Seděno málo pro svátek sv. Leopolda. [Protokol fol. 384.]

1680: sv. Pavla 6 + 6 = 12.

„ Svátosti 3 + 7 = 10.

Terminové sv. Bartoloměje, sv. Martina leta 1680, jako i termin Obrácení sv. Pavla na víru 1681 nebyli držáni pro trvající ránu morovou. [Protokol fol. 390.]

1681: Svátosti 3 + 6 = 9. — Leta Páně 1681, 21 Aprilis. Po truchlivé porobě rány morové a celoročním nedržení soudu zasednut a držán JMCské královský slavný soud komorní v království českém. [Protokol fol. 390.]

„ sv. Bartoloměje 6 + 8 = 14.

„ sv. Martina 4 + 8 = 12. — 15 Novembris. Zasednuto sic, však nebylo nic přednešeno, protože pánův rad dosti nebylo a také pro svátek sv. Leopolda. A tak jest dle obyčeje v 9 hodin soudu odloženo a ráčili jíti do kostela. [Protokol fol. 394.]

1682: sv. Pavla 7 + 5 = 12. — 26 Januarii po zasednutí přednešen memorial úřední náš, kdež sme žádali, aby v té mezi námi a Salomonem též Serpontem v příčině mzdy naší za supplirování defektů za ně zřízené kommissí na místě v Pánu usnulého pana z Fahnenschwungu pan Putz z Adlersthurnu nařízen byl. Snešeno per omnes: fiat et insinuetur per decretum aliis duobus commissariis (Vide decreta huius anni et mensis.[6]) A poněvadž žádné rozepře k přednešení nebylo, z nařízení Jeho Exellencí též plného královského soudu začaly se přednášeti in pleno a konferrirovat errory rejster úředních (jichž Salomon a Serponte nadělali) pracně vynalezené a

---

[5]) Nejv. hofmistr nebyl tehdy při zasedání přítomen. — [6]) Dne 28 dubna 1679 byli za komisaře ve věci té ustanoveni Jan Pavel Leopold sv. p. z Walderodu, rytíř Petr Mikuláš Straka z Nedabylic a rytíř Krištof Norbert Knaut z Fahnenschwungu. [Protokoll prošlých dekretův a kommunikací z let 1642—1681 č. 575, stará sig. N. 1 fol. 267.] Po smrti pana Knauta byl dne 4 února 1682 jmenován za třetího komisaře rytíř Jan Hynek Putz z Adlersthurnu. [Protokol dekretův a kommunikací z let 1682—1701 č. 485, stará sig. 2 L. 2 fol. 2—3.]

ode mně [vrchního písaře soudu komorního Fabiana Albrechta Blovského] z poručení téhož plného královského soudu supplirované. A tak byly dnes přehlídnuta Registra zelená česká vejpovědí Salomonova.[7]) — 27 Januarii. Zasednuto. Byli toliko p. p. z Walderodu, p. p. Věžník, p. p. Servatius Engel, pan Raigerstorf. Byly kollacionirována Registra česká nebeské barvy Salomonových chyb až do konce. Soud odložen až do pozejtří, to jest až do 29 Januarii. — 29 Januarii. Zasedli p. p. Věžník, p. p. Servatius, p. Reigerstorf. Kollacionirovány Registra červená žalobní česká errorů Salomonových. — 30. Nebylo seděno; jen soud odložen do zejtří. — 31. Zasedli p. z Raigerstorfu a pan Putz a kollacionirovány Registra červená žalobní německá chyb Serpontovských. — 1. Byl toliko soud odložen skrze pana z Raigerstorfu. — 3 Februarii. Byl podobně toliko soud odložen. — 4. Nebylo seděno pro exequiae nebožtíka p. z Scheidleru. — 5 Februarii. P. p. Věžník, p. p. Servatius, p. Raigerstorf, p. Salazar zasedli a byly kollacionirována Registra vejpovědí nebeské barvy německá errorů Serpontovských. — [6—7 února soud zasedal, a poněvadž bylo dosti přísedících, bylo i přednášeno a uzavíráno. Na konci protokolu tohoto zasedání jest poznámka:] N. B. Poněvadž pod tímto trvajícím soudem errory a chyby (jak Václava Salomona tak Františka Serponte, jichž v rozdílných rejstrách nadělali, byvši prv dle nejvyšší možnosti vyhledány a z nařízení supplirovány, ano i s koncepty konferirovány a vykázány) se považovaly, pročež ráčila jest Jeho Excellencí s celým královským soudem to vše placidirovati, takové již tak napravené registra za pořádné uznati, a aby v každých týchž registřích to, kdo takových chyb nadělal, jak jsou a od koho dle na to stalého nařízení doplněny, pořádně zapsáno bylo, nařiditi, tak aby budoucně žádný nad makulirováním a napravováním takových rejster se nezastavoval, nýbrž je za pořádné a authentické držel.[8]) Stalo se při poslední sessí před publikováním vejš pravené interlocutoriae. [Protokol fol. 1—2.]

1682: Svátosti 3 + 6 = 9.

„ sv. Bartoloměje 3 + 3 = 6. — 25 Augusti. Poněvadž pak pánů rad s počet nebylo, jest také časněji vyvstáno. — 26 Augusti, též 27 podobně vyvstáno časně, že pánův dosti nebylo, jako i též 28 téhož z též příčiny. — 29 téhož přibylo pánův. Přednešeno stanné právo. — Votatum. [Protokol fol. 4.]

„ sv. Martina 6 + 4 = 10.

[7]) Výsledek těchto přehlídek byla potom úřední prohlášení ze d. 14 května 1683, která byla do příslušných register vepsána. Viz výše poznámku 1. — [8]) Viz poznámku 7. Prohlášení toto jest zaneseno též v Protokole dekretův a kommunikací z let 1682-1701 č. 485, stará sig. 2 L. 2 na fol. 14—15 a v Protokole písaře či Manuale relatorum et conclusorum z let 1682—1710 č. 486, stará sig. 2 L. 3 na fol. 12.

1683: sv. Pavla 7 + 6 = 13.
„ Svátosti 5 + 5 = 10.
„ sv. Bartoloměje 1 + 8 = 9. — 31 Augusti nebylo nic považeno pro nedostatek počtu pánův assessorův. — 4 Septembris. Nebylo sedíno, protože pánů rad z počet opět nebylo. — 6 Septembris. Nebylo nic z akcí předneseno, protože pánův z počet nebylo. Předneseny toliko memorialy. [Protokol fol. 14.]
„ sv. Martina 4 + 7 = 11.
1684: sv. Pavla 5 + 6 = 11.
„ Svátosti 6 + 12 = 18.
„ sv. Bartoloměje 2 + 7 = 9. — 6 Septembris. Seděli p. z Goltče, p. Materna, p. Brandlinský, p. Věžník, p. Binago, p. Kropáč. A poněvadž jich z počet nebylo, nemohlo se nic přednášeti. A tak vystáno. Však, N. B. inauditum quid, pan z Goltsche, poněvadž žádnej z stavu panského přítomen nebyl, musel se na panskou lavici posaditi a soudu do zejtří odložiti. [Protokol fol. 20.]
„ sv. Martina 4 + 6 = 10. — 14 Novembris. Bylo zasednuto, však pro svátek svatého Leopolda a památku narození JMCské nic nebylo přednášeno. Ráčili vyvstati a do kostela jíti. [Protokol fol. 20.]
1685: sv. Pavla 4 + 9 = 13. — 8 Februarii. Na to referirován císařský reskript pod datum 3 Februarii 1685 v příčině nepilných i jiných pánův rad.[9]) [Protokol fol. 22.]
„ Svátosti 6 + 6 = 12. — 7 Maii. Na to installací praemissis praemittendis pana Václava Eusebia Negroni z Riznbachu, item pana Antonína Frantschmana z Frankenfeldu. Však N. B. měli býti installirováni čtyři, totiž pan Vančura, p. Negroni, p. Leveneur a p. Frantschman; že pak se pan Vančura exkusiroval, poněvadž kommissařem k vedení vojska jest a přijeti nemůže, p. Leveneur také pro nedostatek zdraví, pročež byli dnes installirováni toliko vejš pravení dva. Nicméně p. Francman [správně: Franchimont] protestiroval, poněvadž on starožitného stavu rytířského jest a pan Negroni, též pan Leveneur toliko mladého; pročež že sice se submittiruje a dle nařízení JMCské aby tak, jakž v resolucí postaveni jsou, po druhých seděl, spokojen jest, však nemohouc jiným starožitným rodům ani sobě praejudicirovati, že se chce o to k JMCské ucházeti; což pokudž by JMCská změniti ráčila, aby jemu místo sessí před nimi dvoumi, to jest immediate po p. Vančurovi zanecháno bylo. Kteroužto protestací jeho Jeho Excellencí a celý slavný soud přijíti a ad notam vzíti nařiditi jest ráčila.[10]) — 10 Maii. Referirován JMCské reskript strany jiného po-

[9]) Jest otištěn výše pod č. 59. — [10]) Ve věci té zakročil sám nejvyšší hofmistr u nejvyššího kancléře kr. č. již dne 28 února t. r. a opětovně dne 28 března, ale změněný císařský reskript došel do Prahy teprv dne 10 května t. r. Panu Franchimontovi bylo vyhověno. Více o tom jest výše v č. 61.

řádku a posloupnosti pánův rad 7 ut supra resolvirovaných sub eodem dato uti primum rescriptum[11]) iisdem verbis tamen ordo mutatus (res jocunda), aby totiž napřed šel pan Vančura, po něm hned p. Frantzman, p. Negroni, p. Leveneur. A tak tehdy p. Frantzman šel vejš, to jest před p. Negroni. — 11 Maii. Zasednuto, však nebylo co přednášeti; a tak zase vyvstáno. [Protokol fol. 22.]

1685: sv. Bartoloměje 4 + 7 = 11.
„ sv. Martina 5 + 4 = 9.

1686: sv. Pavla 3 + 9 = 12. — 30 Januarii. Nebylo pánů rad dosti; musel soudu odložiti pan Materna. [Protokol fol. 27.]
„ Svátosti 7 + 6 = 13.
„ sv. Bartoloměje 1 + 9 = 10. — 26 Augusti. Nebylo v první sessí nic přednešeno, poněvadž páni pozdě se sešli. — 28 Augusti. Nebylo nic předne§eno, neb nebyli toliko jen p. p. Brandtstein, p. Materna, p. Brandlinský, p. Věžník, p. Binago, p. Chlumčanský, p. Franchimont. [Protokol fol. 29.]
„ sv. Martina 5 + 5 = 10.

1687: sv. Pavla 4 + 4 = 8.
„ Svátosti 7 + 8 = 15.
„ sv. Bartoloměje 5 + 6 = 11. — Tohoto terminu nebyla žádná česká vejpověď. [Registra královská karafiatová vejpovědí z let 1682—1688 č. 847, stará sig. J. 29 fol. 188.]
„ sv. Martina 5 + 7 = 12. — Tohoto terminu opět žádné české vejpovědi nebylo. [Registra král. karafiatová fol. 189.]

1688: sv. Pavla 5 + 6 = 11.
„ Svátosti 6 + 14 = 20.
„ sv. Bartoloměje 8 + 7 = 15.
„ sv. Martina 7 + 5 = 12.

1689: sv. Pavla 5 + 11 = 16.
„ Svátosti 7 + 8 = 15.
„ sv. Bartoloměje 4 + 8 = 12.
„ sv. Martina 5 + 3 = 8. — Tohoto terminu žádné české vejpovědí nebylo. [Registra královská zeleně zlatá vejpovědí z let 1688—1701 č. 849. stará sig, J. 31 fol. 46.]

1690: sv. Pavla 5 + 5 = 10. — Tohoto terminu žádné opět české vejpovědi nebylo. Sancte Venceslae, ora pro nobis! [Registra král. zeleně zlatá fol. 47.] — 30 Januarii. Installatus praevio juramento perillustris ac generosus eques d. Ludovicus Ignatius Bechyně de Lažan et data ei sessio post dominos Negroni et Leveneur; quam ille quidem acceptavit pro interim sed salvo jure suo, cum ille sit antiqui stemmatis et status equestris et illi duo, quibus postpositus est, novi status. Ac proinde protestatus est coram Excellentissimo, si Sua

[11]) Dne 10 února 1685. Viz poznámky při č. 61.

Svavitas aliter resolverit, ut praecedentia ei ante illos sit salva et reservetur.[12]) [Protokol fol. 46.]

1690: Svátosti 4 + 5 = 9.

„ sv. Bartoloměje 4 + 6 = 10. — 5 Septembris. D. Bechyně secundum rescriptum caesareum[13]) duobus Negroni et Leveneur utpote junioris equestris status antepositus fuit hodie. [Protokol fol. 48.]

„ sv. Martina 2 + 8 = 10.

1691: sv. Pavla 6 + 6 = 12.

„ Svátosti 4 + 7 = 11.

„ sv. Bartoloměje 2 + 6 = 8.

„ sv. Martina 3 + 6 = 9.

1692: sv. Pavla 3 + 4 = 7.

„ Svátosti 2 + 7 = 9. — Tohoto terminu žádná česká vejpověď nebyla. Domine salva nos, perimus! [Registra královská zeleně zlatá vejpovědí z let 1688—1701 č. 849, stará sig. J. 31 fol. 133.]

„ sv. Bartoloměje 2 + 3 = 5. — Tohoto terminu opět nic přednešeno nebylo ani v české ani v německé řeči a to pro nedostatek pánův rad. [Registra král. zeleně zlatá fol. 133.] — Leta Páně 1692 dne 25 měsíce srpna v nepřítomnosti Jeho v. h. Excell. pána pana nejvyššího hofmistra v království českém (titul) zasednut, však nedržán královský soud komorní pro nedostatek pánův rad, neb se najíti nedali, toliko JMt p. p. hrabě z Walderodu jakožto praesidirující, p. p. Jan Hynek Putz z Adlersthurnu, p. Zygmund z Šmidlu, p. Jan Rudolf Volbram Brandlinský ze Štěkře, p. Antonín Franchimont z Frankenfeldu; a tak soudu odloženo do zítří. — 26 Augusti iidem qui hoeri. — 27. Iidem bez pana Šmidle. — 28. Nebyla sessí pro svátek sv. Augustina. — 29. Přibyl p. Binago; odloženo do pondělka. — 1 Septembris. Iidem et non plures. — 2. Iidem. — 3. Iidem. — 4. Iidem. — 5. Poněvadž víc pánův nepřijelo a počtu jich nebylo, odložen soud do terminu sv. Martina vejš praveného leta. [Protokol fol. 54.]

„ sv. Martina 4 + 7 = 11.

1693: sv. Pavla 3 + 5 = 8.

„ Svátosti 5 + 6 = 11.

„ sv. Bartoloměje 3 + 5 = 8. — 25 Augusti. Relatum rescriptum hraběte Hartvika z Bredau, kdež byl absolvirován a frequentando, sed de retento titulo altum silentium;[14]) in quc praeterea mandatur, ut negligentes consiliarii moneantur; si se non emendaverint, ut scribatur de termino ad terminum ad aulam. [Protokol fol. 58.]

---

[12]) Více o tom viz výše v č. 72—73. — [13]) Reskript ten ze d. 25 srpna 1690 viz výše pod č. 73. — [14]) Hrabě Hartvik M. Breda byl k žádosti své úřadu přísedícího sproštěn, ale k návrhu nejv. hofmistra nebylo mu pro jeho nepilnost a nedbalost v návštěvě zasedání soudu povoleno užívati dále titulu rady soudu komorního. Viz o tom výše č. 74—75.

1693: sv. Martina 8 + 2 = 10.
1694: sv. Pavla 4 + 6 = 10.
„ Svátosti 6 + 3 = 9.
„ sv. Bartoloměje 2. — Měl býti začat a držán královský soud komorní 25 Augusti téhož leta, že však Jeho Excellencí ráčil muset na kancelláři praesidirovat a nepřijel toliko p. Brandlinský a p. Hložek, pročež nebylo nic; toliko p. Brandlinský odložil soudu do druhého dne. — 26. Nebyl než sám p. Hložek. — 27. Dokonce žádný nebyl. — 28. Pariter. — 30. Byl toliko p. Strachovský a p. Hložek. — 31. Byli p. p. Perchtoldt, p. Strachovský, p. Brandlinský, p. Hložek, p. Marquardt, p. Leveneur a relata actio dědiců Štikovských a Gränitzera contra Wentzel Marx von Gerardt in puncto injuriarum. Finita, sed non votatum, poněvadž pánů rad nebylo dosti. — 1 Septembris. Byli toliko p. p. Perchtoldt a p. Hložek. — 2. Byli p. p. Perchtoldt, p. Brandlinský, p. Hložek, p. Leveneur. — 4. Nebyli opět než p. p. Perchtoldt a p. Hložek.[15]) [Protokol fol. 60.]
„ sv. Martina 4 + 6 = 10. — 18 Novembris. Zasednuto. Relata actio regii fisci mit Gebruedern Grafen von Spork wegen gewiessen Mobilien, die dem ungarischen Rebellen Bonis Ferentz abgenohmen, bey Verklagten Vattern depositirt undt Ihro Mayestät zwar gehörig, aber nicht restituiret worden. Worauf bey Referirung des libelli der H. Graf Stubik vorgebracht undt quaestionem moviret hat, ob er, der H. Putz, H. Brandlinský, H. Leveneur als Kammerräthe bey dieser Aktion sitzen können? Movit res magnas controversias. Domini cameralistae abiverunt. Excellentissimus dominus praeses misit bis secretarium, ne aliquid novi statuatur et praejudicetur, cum et ipse in summo judicio fiscali actioni interfuerit et judicaverit et exempla etiam apud judicium nostrum sint prae manibus. Relatum per me ex mandato, quod velit Sua Excellentia cum pleno judicio recurrere ad Suam Majestatem umb Belährung. Et factum est ita, id est, pro hoc casu et futuris. — 19. Nihil fuit ad referendum, sed constituti commissarii ad revidendum memoriale ad Suam Majestatem in jam dicto passu actionis fiscalis, d. Schmidtfeldt et d. Franchimont. Itum ad cancellariam pro videndo parere ratione commissionis revisionis liquidationis, an stet ibi, quod domini cameralistae, si in ipsa sederent, essent simul pars et judex. Inventum sic et relectus conceptus Suae Excellentiae placidatus et ad mundum descriptus, tandem 20 dito ad aulam missus. — 20 dito. Relectus

[15]) Tato trvalá nedbalost přísedících pohnula nejv. hofmistra, že podal dne 15 září t. r. důtklivou stížnost císaři, který na ni dne 5 listopadu zvláštním reskriptem odpověděl a nejv. hofmistra ke své v téže věci dne 3 února 1685 vydané resoluci poukázal. Stížnost i reskript viz výše pod č. 76—77 a resoluci pod č. 59.

fuit jam dictus conceptus in publico et sic est expeditus.[16]) Alias nihil ad referendum. — 23. Relatum rescriptum caesareum de dato 5 Novembris 1694 cum altero de dato 3 Februarii 1685, super quod se refert ratione nepilnosti pánův rad, uti tenor utriusque sonat.[17]) Vide super rescriptum notatos, qui adfuerunt; residuis absentibus debet mitti utrumque. [Protokol fol. 61.]

1695: sv. Pavla 5 + 6 = 11.

„ Svátosti 4 + 6 = 10.

„ sv. Bartoloměje 2 + 6 = 8. — 25 Augusti. Nebylo nic přednešeno, že nebyl počet pánův rad.[18]) — 30 Augusti. Sua Excellentia installavit d. baronem de Říčan;[19]) deinde ivit ad locumtenentiam. [Protokol fol. 62.]

„ sv. Martina 5 + 6 = 11. — Nebylo nic v české řeči k považení. [Registra královská zeleně zlatá vejpovědí z let 1688—1701 č. 849, stará sig. J. 31 fol. 244.] — 14 Novembris. Jeho Excellencí neráčil moci přijeti. Přibyl p. Binago, sed nihil relatum, neb jich dosti nebylo. [Protokol fol. 63.]

1696: sv. Pavla 4 + 6 = 10.

„ Svátosti 7 + 3 = 10.

„ sv. Bartoloměje 1 + 3 = 4. — 25 Augusti. Zasednut JMCské královský soud komorní v království českém v nepřítomnosti Jeho v. h. Excellencí p. p. nejvyššího hofmistra v království českém, v přítomnosti toliko následujících pánův rad: pána pana Františka Perchtolda z Ungerschützu, p. Jana Rudolfa Volbrama Brandlinského z Štěkře, p. Antonína Frachimonda z Frankenfeldu, p. Václava Hložka z Žampachu. Nebylo nic přednešeno, protože nebyl počet pánův rad. — 27. Nebyli jen zase též páni rady. — 28, 29, 30. Nebyl jen sám p. Hložek a soud odkládal. — 31. Byl toliko pan Vančura a p. Hložek. — 1 Septembris. Zase toliko též.[20]) [Protokol fol. 65.]

[16]) Viz výše č. 78. Tamtéž pod č. 80 odpověď císaře ze d. 19 srpna t. r., že se účastniti mohou a mají. — [17]) Viz výše č. 77 a 59. — [18]) Na tuto nedbalost soudních radů a jmenovitě pánů F. Kotulinského z Kotulína a K. A. Kořenského z Terešova stěžoval si nejv. hofmistr opětně dne 14 září t. r. císaři a byl od tohoto splnomocněn, aby je k pilnosti napomenul, jinak že zbaveni budou hodností svých. Viz výše č. 81—83. — [19]) Císař jmenoval pana Ferdinanda Františka z Říčan přísedícím a radou soudu na odporučení nejv. hofmistra, který mezi jiným poukazoval při tom i na slabé účastenství radů při zasedání soudu. Viz výše č. 79. — [20]) Tato trvalá nedbalost přísedících přiměla nejv. hofmistra, že dne 5 září t. r. podal císaři novou stížnost, v které jmenem uvedl všecky ty rady, kteří zasedání soudu se neúčastní, a poukazuje k tomu, že tím „královský soud komorní se zlechčuje a pomalu k zahynutí přijde." Císař reskriptem ze d. 14 září vyzval nejvyššího hofmistra, aby podal seznam nejnedbalejších radů a navrhl, jak by se proti nim zakročiti mělo. Nejv. hofmistr dle záznamů v registrech zaslal seznam ten císaři dne 3 listopadu a navrhoval, aby nedbalí radové byli hodností svých zbaveni. Tento návrh svůj opětoval dne 11 května a 12 září r. 1697 a poukazoval k němu ve svých dobrozdáních ze dne

1696: sv. Martina 3 + 5 = 8.
1697: sv. Pavla 2 + 5 = 7. — 26 Januarii. Začata rozepře Strachovskýho. Že pak pánů s počet nebylo, začata akcí Elly Kateřiny Strachovské. — 28 Januarii. Nihil relatum ob defectum dominorum. — 30 dito. Začata znova onehdejší pana Strachovskýho s Bünem; však přestáno, poněvadž pánův rad nebylo s počet. — 4 Februarii. Continuata nupera; non fuit iterum numerus. [Protokol fol. 66.]
„ Svátosti 3 + 7 = 10. — 24 Aprilis. Nebylo pánů s počet et sic nihil relatum.[21]) [Protokol fol. 67.]
„ sv. Bartoloměje 2 + 4 = 6. — 26 Augusti. Začat královský soud komorní v nepřítomnosti Jeho v. h. Excellencí p. p. nejv. hofmistra, v přítomnosti toliko p. p. Františka Perchtolda hraběte z Ungerschützu, p. p. Ferdinanda Františka z Říčan, p. Jana Rudolfa Brandlinského z Štěkře, p. Václava Markvarta z Hrádku, p. Václava Hložka z Žampachu, p. Jindřicha Leveneura z Grünwaldu; že pak pánův rad počet se nedostával, nic také předneseno nebylo. — 27, 28, 29, 30, 31 Augusti podobným způsobem; quod nec visum, nec auditum! — 2 Septembris. Relata duo erstandene Rechte. Aber weilen nur acht Herren Räthe gewesen, hat man nit votiren können.[22]) [Protokol fol. 68.]
„ sv. Martina 5 + 4 = 9.
1698: sv. Pavla 2 + 3 = 5. — 27 Januarii. Zasednut a držán JMCské královský soud komorní v přítomnosti Jeho v. h. Excellencí p. p. nejvyššího hofmistra v království českém a následujících p. p. rad, kteří ten den přítomni byli, a jiní pro sněm toho dne drženej přijíti nemohli, p. p. František Perchtoldt, p. Brandlinský, p. Kropáč, p. Franchimondt. [Protokol fol. 69.]
„ Svátosti 3 + 5 = 8. — 14 Aprilis. Zasednut a držán královský soud komorní v nepřítomnosti Jeho v. hr. Excellencí, neb ráčil do Vídně pro přijetí zlatého rouna odjeti. — Nato začata rozepře Johanny z Kádova s Maximiliánem Bukovanským. Relata usque ad primum testem rei, et quia non erat numerus, missa scripta domino Binago. — 25. Nebylo pánů rad dosti; nebylo nic předneseno, neb p. Negroni usnul v Pánu. [Protokol fol. 70.]
„ sv. Bartoloměje 3 + 3 = 6. — 25 Augusti. Zaseden a držán JMCské královský soud komorní in absentia Suae Excellentiae v přítomnosti

19 března a 20 prosince r. 1698, až konečně dne 22 ledna 1699 císař mu nařídil, aby nedbalé rady vyzval, by do 14 dnů prohlásili, chtějí-li sezení soudu navštěvovati neb hodností svých se vzdáti. To se stalo dne 14 února t. r., načež dne 11 srpna 1699 oznámil císaři, s jakým výsledkem se vyzvání to potkalo. Více o tom viz výše v č. 84—88, 90—93 a 95—97. — [21]) Nejv. hofmistr poslal proto císaři dne 11 května t. r. stížnost, jež jest výše pod č. 87 otištěna. — [22]) Následek toho byla opětovná stížnost nejv. hofmistra císaři dne 12 září t. r. zaslaná, jež výše pod č. 88 jest otištěna.

toliko následujících pánův rad: p. p. Paradis a p. Hložek, při komoře byli hotovi p. p. Stubík, p. p. Putz, p. Brandlinský, p. Leveneur; však poněvadž jich beztoho počet nebyl, nebylo nic přednešeno. — 26. Nebyli opět jen toliko p. p. Paradis, p. p. Stubík, p. p. Putz, p. Brandlinský, p. Hložek, p. Leveneur a tak opět nebyl numerus. — 27. Opět nebyl než pan Paradis a pan Hložek et cameralistae parati. — 28. Nebyl opět jen pan Paradis, p. p. Putz, pan Franchimondt, pan Hložek et sic O. — 29. Byli opět toliko p. p. Paradis, p. p. Putz, p. Brandlinský, p. Frantzman, p. Hložek, p. Leveneur. — 30. Opět toliko p. p. Paradis, p. p. Antonín Kolovrat, p. p. Putz, p. Binago, p. Hložek. — 3 Septembris. Otevřena akcí Maximiliány Vančurové s Františkem Kropáčem strany vrácení jistých outrat, ale že pánů nebylo dosti, zase zavřena. — 4, 5 Septembris. Nebylo pánů dost. Nihil relatum. [Protokol fol. 70—71.]

1698: sv. Martina 4 + 4 = 8. — 12 Novembris byl installirován pan Vojtěch Věžník z Věžník.[23]) — 22 Novembris. Nebylo pánův dosti. Nihil relatum. [Protokol fol. 71, 72.]

1699: sv. Pavla 3 + 6 = 9. — 9 Februarii. Jeho Excellencí ráčila installirovati p. Klimenta Hillebranta.[24]) [Protokol fol. 76.]

„ Svátosti 9 + 9 = 18.

„ sv. Bartoloměje 2 + 5 = 7. — Nebyla žádná česká vejpověď. [Registra královská zeleně zlatá vejpovědí z let 1688—1701 č. 849, stará sig. J. 31 fol. 359.] — 25 Augusti. Zasednut a držán JMCské královský soud komorní in absentia Suae Excellentiae v přítomnosti toliko následujících pánův rad: p. p. Stubíka, p. p. Putze, p. Materny, p. Hložka, p. Věžníka, p. Hillebranda, p. Leveneura. Ob defectum numeri tantum sequentia memorialia relata. — 26. Ist Nichts referirt worden ausser 2 Memorialia. Erant iidem, qui heri, praeter d. d. Putz et d. Hillebrand. — 27. Ist wiederumb Nichts referirt worden. Waren ihrer nur sechs als H. H. Stubík, H. Materna, H. Hloschek, H. Wiežnik, H. Hillebrand, H. Leveneur. — 28. Iidem qui heri; adfuit d. Franchimont. — 29. Iidem qui heri, ideo nihil etiam relatum. — 5 Septembris. Ob defectum numeri nihil relatum praeter memoriale der Katharina Turkin. [Protokol fol. 81, 82, 84.]

„ sv. Martina 6 + 7 = 13.

1700: sv. Pavla 5 + 5 = 10.

---

[23]) Nejv. hofmistr odporučil jej již dne 19 března t. r. k úřadu i proto, že „stále také v městech Pražských zůstává, odkudž naděje vede, že v frequentirování soudův pilnější nežli mnozí jinší se okáže." Viz výše č. 90. — [24]) Nejv. hofmistr odporučil jej dne 20 prosince 1698 k úřadu tomu i z té příčiny, „dass die Zahl E. M. Kammerbeysitzere nach undt nach sich mündere — undt dahero in Ermanglung des numeri legalis wenig referiret werde." Viz výše č. 91.

1700: Svátosti 2 + 2 = 4. — 26 Aprilis. Sede vacante nejvyššího hofmistra[25]) zasednut a držán JMCské královský soud komorní v království českém v přítomnosti následujících p. p. rad: p. p. hraběte Stubíka, p. p. Boosa z Waldeku, p. Hložka, p. Věžníka. Ob defectum dominorum consiliariorum ist nichts vorgenohmen worden, ausser dass die zwey kayserliche Rescripta, die denen H. H. Baron Chřepický[26]) und H. Bernard Věžník[27]) allergnädigst konferirte Beysitzerstelle betreffen, abgelesen worden undt darbey abgeredt worden, damit ihnen ihrer morgigen Installation halber insinuiret werde. — 27 dito. In Praesenz des H. H. Grafen Stubíks als Directoris, H. H. Putzen, H. H. Boos, H. Kropáč, H. Franchimont, H. Hložek undt H. Věžník ist der H. Bernard Věžník von H. H. Grafen Stubík installiret worden. H. Kropáč undt H. Franchimont waren zwar darwieder, allein H. Graf Stubík sagte, es wäre gestern also abgeredet worden, undt thäte es im Übrigen auf sich nehmen; worauf dann H. Věžník das Jurament abgelegt. Weiters ist ob defectum numeri nichts vorgenohmen worden. — 28, 29, 30. Diese drey Täg ist wiederum ob defectum numeri legalis nichts referirt worden. — 1 Maii. Festum ss. Phillippi et Jacobi. — 2 dito. Dies dominicus. — 3 dito. Ist H. H. Baron Chřepický Johann Ferdinand von H. H. Grafen Schützen als Directore installiret worden. [Protokol fol. 95—96.]

„ sv. Bartoloměje 2 + 3 = 5. — 25 Augusti. Sede vacante nejvyššího hofmistra zasednut a držán JMCské královský soud komorní v království českém v přítomnosti následujících p. p. rad: p. p. hraběte z Schützu, p. p. hraběte Paradisa, p. Věžníka, p. Hillebrandta a p. Bernarda Věžníka. — 26, 27, 28. Ob defectum d. d. consiliariorum verschoben worden. [Protokol fol. 98.]

„ sv. Martina 7 + 8 = 15. — 12 Novembris. Zasednut a držán JMCské královský soud komorní v přítomnosti Jeho vysoce hraběcí Excellencí vysoce urozeného pána pana Heřmana Jakuba Černína sv. římské říše hraběte z Chudenic (titul) jakožto p. p. nejvyššího hofmistra,[28]) kterýž 7 Octobris installirován býti ráčil, a následujících p. p. rad: p. p. hraběte z Schützu, p. p. Martina Antonína hraběte Paradisa, p. p. Obyteckého, p. p. Boosa, p. p.

[25]) Nejvyšší hofmistr Jan František hrabě z Vrbna byv dne 24 února 1700 jmenován nejvyšším kancléřem kr. č. přesídil do Vídně. — [26]) Jan Ferdinand Chřepický z Modliškovic byl na návrh nejv. hofmistra ze d. 28 října 1699, zde výše pod č. 96 otištěný, jmenován od císaře radou soudu komorního dne 20 listopadu t. r. — [27]) Bernard Václav Věžník z Věžník byl na návrh nejv. hofmistra ze d. 16 prosince 1699 [Registra červená zpráv a zdání z let 1661—1714 č. 562, stará sig. M. 2 fol. 248] jmenován radou dne 4 ledna 1700 [Registra královská olivové barvy rozličných reskriptů a insinuací z let 1692—1704 č. 615, stará sig. 4 T. fol. 221]. — [28]) Heřman Jakub Černín hrabě z Chudenic byl jmenován nejv. hofmistrem dne 18 srpna 1700, což mu reskriptem z téhož dne, výše pod č. 98 otištěným, bylo oznámeno.

Brandlinského, p. p. Voračického, p. Chlumčanského, p. Franchimonta, p. Hložka, p. Věžníka, p. Hillebranda, p. Bernarda Věžníka, p. Leveneura, p. Chotka. [Protokol fol. 100.] — 24 Novembris. Installatio domini Kunáš. Demnach (tit.) Herr Johann Wentzel Kunaš von Machovic bey Ihro Excell. H. H. obristen Landhofmeistern angehalten, damit er dem (tit.) Herrn Heinrich Leveneur von Grünwaldt vorgesetzet werde, indeme bey der königlichen Landtafel dato nit publicirt worden währe, dass derselbe in den alten Ritterstandt erhoben worden seye, undt nun dargegen H. Leveneur dieses, wasmassen er allbereit die Praestanda bey der königlichen Statthalterey praestiret habe und von dar schon unterm dato den 19 Augusti zum königlichen Kammerrecht zu gebührender Vermerkung und Beobachtung per decretum insinuiret worden, vorgewendet, als haben hochgedacht Ihro Excell., damit die Installation dieses Disputats halber nicht verschoben werde, Herrn Leveneur dahin disponiren lassen, ob derselbe sich von der heuntigen Session sine praejudicio suae sessionis et loci absentiren wolte, welches auch geschehen, worauf dann die Installation vollzogen worden.[29]) [Protokol fol. 103.] — Tohoto terminu nebyla žádná česká vejpověď. [Registra královská zeleně zlatá vejpovědí z let 1688—1701 č. 849, stará sig. J. 31 fol. 393.]

1701: sv. Pavla 3 + 8 = 11. — Nebyla žádná česká vejpověď. [Registra královská zeleně zlatá vejpovědí z let 1688—1701 č. 849, stará sig. J. 31 fol. 393.]
„ Svátosti 7 + 7 = 14.
„ sv. Bartoloměje 3 + 7 = 10.
„ sv. Martina 5 + 6 = 11.

1702: sv. Pavla 6 + 8 = 14.
„ Svátosti 6 + 7 = 13.
„ sv. Bartoloměje 4 + 6 = 10. — 31 Augusti. Non erat sessio ob defectum numeri. [Protokol fol. 134.]
„ sv. Martina 7 + 7 = 14. — 15 Novembris. Festum s. Leopoldi. Non erat sessio. — 20 Novembris. Nil erat ad referendum. — 22 Novembris. Nil erat ad referendum. [Protokol fol. 138, 139.]

1703: sv. Pavla 6 + 9 = 15. — 7 Februarii. Non erat sessio. Erant quidem actiones, sed tempus non suffecit, quando sequenti die est publicatio. [Protokol fol. 143.]
„ Svátosti 6 + 7 = 13.
„ sv. Bartoloměje 1 + 6 = 7. — 25 Augusti. Nihil fuit hac die

[29]) Nejvyšší hofmistr žádal dvojím podáním ze dne 15 ledna a 12 března 1701 (viz výše č. 100—101) císaře za poučení, jak by se v té věci zachovati měl. Císař vydal však teprve 17 prosince 1703 (viz výše č. 102) nařízení místodržícím kr. č., aby žádná povýšení stavovská dříve neoznamovali, dokud povýšenec se neprokáže, že dal svůj diplom již do desk zemských vtěliti.

relatum ob defectum numeri legalis. [Protokol fol. 146.] — 6 Septembris. Erat quidem numerus, sed nihil fuit relatum, indeme keine kleine Aktion vorhanden war. Tamen relectae sunt sententiae. [Protokol fol. 149.]

1703: sv. Martina 5 + 7 = 12. — 22 Novembris. Ob defectum numeri nihil erat relatum. Erant tantum octo. [Protokol fol. 152.]

1704: sv. Pavla 6 + 10 = 16.

„ Svátosti 5 + 5 = 10. — 11 Aprilis. Ob defectum dominorum assessorum nihil relatum. [Protokol fol. 158.]

„ sv. Bartoloměje 6 + 10 = 16. — 25 Augusti. Zasednut a držán JMCské královský soud komorní v království českém v přítomnosti Jeho vysoce hraběcí Excellencí vysoce urozeného pána pana Václava Vojtěcha sv. římské říše hraběte z Šternberka (titul) jakožto nejvyššího hofmistra v království českém, kterýž 3 Máje téhož 1704 leta nejmilostivěji resolvirován byvše podle nejmilostivější resolucí bez další installací praesidirovati ráčil. [0]) [Protokol fol. 162.]

„ sv. Martina 2 + 4 = 6. — 12 Novembris. Zasednut a držán JMCské královský soud komorní. Ob defectum numeri nil relatum. — 21 Novembris. Non erat sessio ob defectum numeri. [Protokol fol. 169, 172.]

1705: sv. Pavla 4 + 7 = 11. — 30 Januarii. Nihil erat ad referrendum. Das königliche Kammerrecht usque ad diem Martis [3 února] verschoben worden. — 31 Januarii. Non erat sessio ob praecedentem causam. [Protokol fol. 173.]

„ Svátosti 6 + 3 = 9. — 2 Maii. Nihil relatum ob defectum numeri. — 7 Maii. Non erat sessio ob defectum numeri. [Protokol fol. 178, 179.]

„ sv. Bartoloměje 2 + 7 = 9. — 26 Augusti. Non erat sessio ob defectum numeri. — 27 Augusti. Non erat sessio ob defectum. Praesentes erant d. d. Stubík, d. d. Brandlinský, d. d. Kořenský, d. Věžník Bernard, d. Záborský, H. von Schak, beede H. von Goltsch. Darbey entstunde zwischen Herrn Grafen von Stubík und H. Baron Kořenský ein Disputat wegen Aufschiebung des königlichen Kammerrechts. Der erste hat es wollen aufschieben ob defectum numeri, der andere gewollt, man sollte noch eine Weil warten, es könnte inzwischen noch der neunte darzu kommen. — 29 Augusti. Non erat sessio ob defectum numeri. [Protokol fol. 180.]

„ sv. Martina 6 + 7 = 13.

1706: sv. Pavla 4 + 7 = 11.

„ Svátosti 5 + 7 = 12.

„ sv. Bartoloměje 3 + 7 = 10.

[30]) Viz výše č. 103.

1706: sv. Martina 5 + 5 = 10. — 22 Novembris. Nihil relatum ob defectum numeri. [Protokol fol. 209.]

1707: sv. Pavla 5 + 10 = 15.

„ Svátosti 3 + 6 = 9. — 19 Maii. Ob defectum numeri nil relatum. [Protokol fol. 218.]

„ sv. Bartoloměje 2 + 8 = 10.

„ sv. Martina 3 + 4 = 7. — 12 Novembris. Zasednut a držán JMCské královský soud komorní. Nihil relatum ob defectum numeri. — 15 Novembris. Ob defectum numeri nil relatum. — 16 Novembris. Etiam nihil relatum. — 21 Novembris. Ob defectum numeri nil relatum. [Protokol fol. 224, 227.]

1708: sv. Pavla 4 + 8 = 12. — 26 Januarii. Zasednut a držán JMCské královský soud komorní v království českém sede vacante. (Obiit enim Excellentissimus hac nocte media duodecima. Deus det requiem aeternam!) — 4 Februarii. Nihil erat ad referrendum. [Protokol fol. 228, 230.]

„ Svátosti 3 + 6 = 9. — 24 Aprilis. Zasednut a držán JMCské královský soud komorní v království českém sede vacante. (Mortuus enim est excellentissimus dominus comes Ernestus a Walstein, resolutus quidem sed non installatus[31]) pro supremo praefecto, 28 Junii. Deus det ei requiem aeternam!) — 28 Aprilis. Ob defectum numeri nil relatum. — 2 Maii. Ob defectum numeri non erat sessio. — 5 Maii. Non erat sessio. Nemo praeter d. d. comitem Paradis comparuit. [Protokol fol. 231, 233—235.]

„ sv. Bartoloměje 2 + 6 = 8. — 25 Augusti. Zasednut a držán JMCské královský soud komorní v království českém sede vacante. Ob defectum numeri nil relatum. — 29 Augusti. Ob defectum numeri non erat sessio. [Protokol fol. 236.]

„ sv. Martina 6 + 6 = 12. — 12 Novembris. Zasednut a držán JMCské královský soud komorní v království českém. Non erat sessio ob illud rescriptum caesareum ratione comitiorum. — 13 Novembris. Hodie fuit installatio nostri Excellentissimi d. d. supremi praefecti comitis de Nostiz et Rhinek. — 17 Novembris. Non erat sessio. Nil erat ad referrendum. — Dominus comes Paradis hat das königliche Kammerrecht aufgeschoben. — 18 Nov. Dies dominicus. — 19 Nov. Non erat sessio. Nil erat ad referrendum. — 20 Nov. Nil erat ad referendum. — 22 Nov. Non erat sessio ob comitia. [Protokol fol. 241, 243, 244.]

1709: sv. Pavla 2 + 6 = 8. — 26 Januarii. Zasednut a držán JMCské královský soud komorní v království českém. Ob defectum numeri legalis nihil relatum ausser des königl. statthalterischen Dekrets

---

31) Arnošt Josef hr. z Valdštejna byl od císaře jmenován nejv. hofmistrem d. 21 května (viz výše č. 104), zemřel však dříve, než byl v úřad uveden.

wegen der vacirenden Kreishauptmannsfunktionen im Königgrätzer Kreis und Prachiner Kreis. — 6 Februarii. Non erat sessio. Comparuit tantum d. d. Putz et Záborský. [Protokol fol. 245, 248.]
1709: Svátosti 6 + 7 = 13.
„ sv. Bartoloměje 5 + 8 = 13.
„ sv. Martina 8 + 9 = 17
1710: sv. Pavla 5 + 8 = 13. — 1 Februarii. Nil erat ad referrendum. — 5 Februarii. Nil erat ad referrendum. [Protokol fol. 263.]
„ Svátosti 4 + 5 = 9. — 7 Maii. Ist verschoben worden wegen des Posttags und weil auch nit viel ware ad referrendum. — 10 Maii. Non erat sessio. — 14 Maii. Non erat sessio propter postam et quod alias nil erat ad referrendum. — 16 Maii. Non erat sessio. Nil erat ad referrendum et propter festum sancti Ioannis Nepomuceni. [Protokol fol. 265, 266.]
„ sv. Bartoloměje 5 + 8 = 13. — 26 Augusti. Non erat sessio ob renovationem civitatum Pragensium. — 27 Augusti. Non erat numerus. — 29 Augusti. Nil erat ad referrendum. — 3 Septembris. Non erat sessio ob diem postae et Excellentissimus voluit esse praesens tempore referatus des Lodronischen Processes. — 6 Septembris dies Sabathi. Excellentissimus determinavit publicationem ad diem Martis [9 září. — Protokol fol. 266—268.]
„ sv. Martina 7 + 10 = 17. — 15 Novembris. Dies postae et quod etiam nil erat ad referrendum. [Protokol fol. 268.]
1711—1772: Protokoly z těchto let se nezachovaly. V registrech nálezových té doby nejsou obvyklé záznamy o zasedání soudu; jsou jen pro ně ponechána čistá místa. Výjimečně jest při některých jen nálezech poznamenáno, kdo hlasování se súčastnil, a sice:
1711: sv. Pavla 4 + 7 = 11.
„ Svátosti 3 + 7 = 10.
„ sv. Bartoloměje 3 + 6 = 9.
„ sv. Martina 2 + 12 = 14.
1712: sv. Pavla 4 + 7 = 11.
„ Svátosti 2 + 14 = 16.
1713: sv. Bartoloměje 3 + 8 = 11.
1714: Svátosti 2 + 9 = 11.
„ sv. Bartoloměje 4 + 8 = 12.
1715: sv. Pavla 3 + 7 = 10.
1716: sv. Pavla 2 + 7 = 9.
„ Svátosti 1 + 12 = 13.
1773: sv. Pavla 8 + 3 = 11. — 29 Januarii. Die (tit.) Herren von Degen und von Mühlendorf seynd zwar auch erschienen, jedoch, da das königl. Kammerrecht ohnehin in numero 10 ware und sie bey dem Amt der königlichen Landtafel andere eben wichtige Geschäfte vorhatten, als seynd selbe mit Genehmhaltung des freyherrlichen

Herrn Directoris [Kaspar Freiherrn von Ledebour] wieder dahin abgegangen. [Protokol fol. 5.] — 9 Februarii. Bey Eröffnung der Session wurde förderist das k. k. Hofdecretum de dato den 1 et recepto 9 currentis vorgetragen,[32]) mittelst welchen Ihro k. k. apost. Mayestät mit Bezeugung Ihro allergnädigsten Wohlgefallens über den an Seithen des Herrn obristen Landhofmeisters für die Beförderung der heylsamen Justiz an Tag legenden Eyffer die gegenwärtige Högung des königl. Kammerrechts auf andere 14 Täge oder auf die zum Vortrag deren in Schrieften kompleten Aktionen benöthigte Zeit zu prorogiren geruhet haben. [Protokol fol. 20—21.]

1773: Svátosti 8 + 5 = 13. — 4 Maii. Es wurde ein k. k. Hofdecretum[33]) referiret, mittelst welchem Ihro k. k. apost. May. mit allergnädigst bezeigten Wohlgeffalen über die Justitzbeförderung die gegenwärtige Rechtshögung des königl. Kammerrechts auf die zum Vortrag deren kompleten Aktionen benöthigte Zeit zu prorogiren geruhet haben. [Protokol fol. 43.]

„ sv. Bartoloměje 7 + 2 = 9.

„ sv. Martina 10 + 4 = 14. — 12 Novembris. Bey Eröffnung der Session haben förderist Seine des Herrn obristen Landhofmeisters Excellenz ein k. k. Hofdecretum vorgelesen, mittelst welchen Ihroselben von allerhöchsten Orthen aufgetragen wird zwey neue Räthe und königl. Kammerrechts Beysitzere, es seye aus dem Herrn- oder Ritterstand, allergehorsamst vorzuschlagen; und ersuchten dahero die anwesenden Herren Räthe, falls einem oder dem anderen ein Kandidat wissend wäre, solchen zu benennen oder an Seine Excell. anzuweisen. [Protokol fol. 91.]

1774: sv. Pavla 10 + 3 = 13. — 26 Januarii. Bey Eröffnung der Session haben Seine des Herrn obristen Landhofmeisters Excellenz das k. k. Hofdecretum,[34]) mittelst welchen Ihro May. Ihro allerhöchstes Wohlgefallen über den bisherigen Fleiss des königlichen Kammerrechts allergnädigst zu bezeugen geruhet haben, vortragen lassen. [Protokol fol. 127.]

„ Svátosti 9 + 3 = 12.

sv. Bartoloměje 5 + 2 = 7.

„ sv. Martina 6 + 3 = 9.

1775: sv. Pavla 7 + 3 = 10.

„ Svátosti 8 + 3 = 11.

„ sv. Bartoloměje 4 + 3 = 7.

„ sv. Martina 6 + 3 = 9.

1776: sv. Pavla 7 + 3 = 10.

„ Svátosti 7 + 3 = 10.

---

[32]) Viz výše č. 161. — [33]) Viz výše v poznámce při č. 161. — [34]) Viz výše č. 165.

1776: sv Bartoloměje 7 + 2 = 9. — 26 Augusti. Forderist wurde das k. k. Hofdecretum de praes. 24 Augusti,[35]) mittelst welchen Ihro May. den Terminum der gegenwärtigen Rechtshögung auf die zum Vortrag und Erledigung deren zum Vortrag bereits fertigen Processen allergnädigst zu prorogiren geruhet haben. [Protokol fol. 355.]

„ sv. Martina 4 + 3 = 7.

1777—1783: Protokoly z těch let se nezachovaly. V Registrech nálezových té doby se záznamy o zasedání soudu též nenacházejí.

[35]) Dvorní dekret ze d. 16 srpna t. r.; viz výše pod č. 171.

Rejstřík jmen osobních a místních.

(Čísla znamenají stránky.)

Althan hr. Michael Jan 139, 148, 151 až 154, 157
Antoš Jan, prokurator 31
Appelbach Václav, přísežný posel s. k. 117
Arnold Jan, prokurator 31
Arthois, provincie franc. 147
Aschaffenburg, město 50
z Astfeldu Jan Václav 134, 145
Auersperg hr. Jindřich 176; Michael Josef 176

Bartenstein sv. p. J. Chr. 144
Bavory 125, 180, 182
Bechyně, město a panství 196
Bechyně z Lažan G. 84, 87, 105, 108, 109; Humbert 124, 126, 127, 131; Ludvík Ignác 14, 77, 79, 80, 202, 203
Bělohrad, m. a panství 134
Beneda z Nečtin Albrecht 30
Benešov, město 26, 169
Bergmann Jan František 158, 176, 186
Berchtoldt z Uherčic, Perchtoldt z Ungerschützu, František 95, 204—206
Berounský kraj 15, 17, 152, 161
Běšín z Běšin 144, 145
Binago, rytíř 96, 201—203, 205—207
z Bissingen, Bizinku, sv. p. Karel Bohumil 11, 124—126, 131
Blovský Fabián Albrecht, vrchní písař s. k. 12, 58, 74, 76, 101, 196, 200; Jan Frant. JUDr., přísežný zemský advokát 117, 120
Boleslav Stará 29
Bonis Ferenz, uherský rebel 84, 204
Boos sv. p. z Waldeku a Montfortu Václav 110, 208
Bořek Dohalský z Dohalic František Karel 65, 66, 90, 93, 96, 101, 102; Jan Antonín 144, 145, 147; Jan Václav 154
z Brandensteina, Brandštejna, Jan Joachym 62, 90, 92, 94, 95, 202
Breda, Bredau, Bredaw, hr. Hartvík Mikuláš 16, 80—82, 203
Breuner hr. Karel 148, 151—155, 157, 159—163
Březovice, zámek 131
Bruessel Jobst 73, 75
z Bubna a Litic hr. Jan Josef 131, 135 až 137, 139; Kunata Jaroslav 47, 62
Bukovanský z Bukovan Maximilián 206
Buky Staré, panství 134
z Bünau, Bünu 206
Buquoi z Longuevalu hr. František Leopold, nejv. hofmistr kr. č. 7, 146—150, 156, 181, 183, 184
Buttler hr. 124—126
Bystré, Bystra, m. a panství 35, 43, 44, 50, 127, 194
Bzenský z Prorubě Václav 62

Calatrava, rytíř řádu 43, 44
Cantagalli Bartoloměj, vrchní písař s. k. 44, 49
Cartle, Zartelsdorf, panství 147
Cavriani hr. Ludvík 171
Cerekvice Horní 194
Clary-Aldringen hr. Frant. Václav 131; Jan Filip 128; Leopold Kašpar 174, 177—179, 185, 187—189
Clary na Sparbersbachu, Parwersbachu, hr. Jan Baltazar 19, 63, 78, 90, 93, 95, 101, 102, 197
Curto z Mohrenbachu Jan Josef 16, 171

Čabelický sv. p. ze Soutic hr. Václav Karel 20, 62, 68, 196, 197
Čachovský ze Svémyslic Maximilián 110
Čachrov, zámek 49
Čechy, království české, Böheim 7, 9, 13, 24, 30, 32, 34, 35, 37—39, 41, 43, 44, 46—50, 52, 53, 61—63, 65—67, 69, 72 až 75, 77, 80, 82—88, 90, 91, 94—99, 103—106, 108—110, 112, 113, 116, 117, 119, 120, 122, 123, 128, 130—134, 139, 143, 146—154, 156, 158—161, 165—178, 180, 182, 185—190, 192, 193, 198; gubernium 150, 157, 158, 169, 170, 175, 176, 179—181, 186, 187, 189, 191; hofmistr nejv. 7—22, 24—27, 29—32, 35 až 46, 48—61, 63—65, 67, 69—71, 73 až 85, 87—93, 96, 97, 99, 101—105, 107 až 110, 112—123, 127—134, 141, 143, 144, 146—155, 157—186, 188, 189, 191, 192, 194, 195, 197, 198, 201, 203—211, 213; kancelář král. dvorská 8, 11, 12, 31, 32, 36, 42, 43, 51, 61, 64—66, 68, 75, 78, 80, 81, 86, 97, 98, 103, 104, 116, 117, 122, 123, 128, 136, 146, 149, 150, 175, 181, 183, 185, 186, 191, 204; kancléř nejv. 8, 14, 22, 34, 37, 39, 45, 47, 48, 50—55, 59, 60, 64, 65, 69—73, 77, 80, 82, 84, 87, 88, 92, 99, 105, 108, 109, 117, 121, 148, 149, 182, 192, 201; komora dvorská 10, 12, 22, 26, 36—38, 41—46, 48, 52, 55—63, 68, 84—87, 96, 98, 100, 102, 103, 124, 125, 127, 130, 141, 170, 186, 198, 204, 207; komorník nejv. 11, 50, 131, 146, 147, 149, 180, 181, 183, 184, 194; konsess nejv. úředníků zem. 147; král 7, 9, 12, 13, 31, 32, 36, 38, 43, 45, 49, 50, 99, 128, 129, 138, 141, 184, 192, 194; královna 132, 134, 135, 174; maršálek nejv. 105, 110, 131, 146, 147, 149, 150, 183, 184; mincmistr nejv. 52; místodržící 8—15, 20, 25, 29, 31, 36, 38, 42, 44, 46, 48—51, 55, 58, 64, 72—74, 76, 85, 101, 105, 107—111, 116, 117, 119, 121—124, 127, 128, 130, 131, 133—135, 138, 180, 192, 194, 198, 205, 209; místopísař 9, 52; purkrabí nejv. 9, 11, 48, 74, 75, 77, 105, 108 až 110, 120, 121, 131, 134, 146, 147, 158, 169, 179, 181—183, 185—188, 194, 198; representace a komora 135, 137—139, 142, 180; sněm zemský 23, 79, 101, 206; soudcové zemští 7, 15, 16, 36, 38, 39, 68, 194; soudy zemské, viz soud (v rejstříku věcném); sudí dvorský nejv. 10, 11, 42, 43, 45, 75, 132, 133, 149, 156, 157, 167, 172, 175, 176; sudí zemský nejvyšší 77, 149, 180—182, 184, 198; úředníci zemští nejv. 7, 8, 10, 36, 44, 45, 47, 49, 122, 128, 143, 147, 149, 174, 175, 180—183, 185, 186; vicekancléř 149; výbor zemský 147; zřízení zemské obnovené 7—13, 16, 17, 20—22, 24, 26, 32—34, 43, 44, 46, 53, 60, 62—64, 66, 67, 73, 75, 77, 79, 81—84, 87, 93—95, 97, 122, 123, 128, 129, 139—143, 153, 160, 163, 172, 184, 192, 197
Čejka z Olbramovic Jan Adam 29; hr. František 10, 17, 161, 176, 177
Černín z Chudenic hr. Heřman, nejv. sudí dvorský, nejv. hofmistr 7, 10, 11, 43, 45; Heřman Jakub, nejv. maršálek, nejv. hofmistr, nejv. purkrabí 7, 104, 105, 107, 108, 110, 208; Humprecht Jan 47; Tomáš 82, 87, 99
Čistecký Jakub Krištof, advokát 31.

Degen šl. Jan Frant. 145, 147, 212
Delický Ondřej, písař s. k. 44
Desfours hr. Václav Matyáš 110
Divůček Tomáš, advokát 31
Dohalice, tvrz 134; z—, viz Bořek
Drahobuz, zámek 50
Drážďany, Dressen, město 35
Dubský sv. p. z Vitiněvsi Karel Ferdinand 110, 111

z Ebelína a Frýdberku Frant. Karel 125 až 127, 131, 134, 145
Ebersdorf, cís. zámek 52, 53, 88, 89, 91, 92, 103, 133
Eger šl. Fridrich 186
z Eckersdorfu Václav Frant. 16, 71, 72, 78
Engel sv. p. z Engelflussu Hynek 124 až 126, 131; Servác 78, 95, 200

Falcko, Khurpfalz 180, 182
Falknov, m. a panství 110, 120
Ferdinand I. 141; II. 29—31, 78, 79, 184; III. 13, 15, 31, 32, 34, 36—44, 46 až 49, 79, 184
Fischel Jan Fridrich 174, 179, 187
Flandry 147
Foitl, Foydl, Pavel, komorník, potom vrchní písař s. k. 27, 170, 171, 191
Franchimont, Francman, Frantschman,

z Frankenfeldu Antonín 13, 14, 70, 71, 78, 79, 96, 110, 201—209; Mikuláš 70
Francie 146
Frankenberg hr. Hans Wolf 108, 109
Freisleben D. 30, 34, 37, 42, 44; sv. p. z Pušhofu, Bischofen, Fridrich Václav 15, 53, 78
Fridcker Salomon, vrchní písař s. k. 195, 196
Friedland, m. a panství 133
Frimburk, hrad 43, 44
Fulnek, m. a panství 77, 105
z Fürstenberka lantkrabí Karel Egon 138

Gallas hr. na zámku Campo a Freienthurnu, vévoda z Luccry, Filip Josef, nejv. hofmistr 7, 8, 132, 133, 142—144, 146
z Gastheimu, Kostheimu, Jan Jakub 63, 90, 95
Gebler sv. p. Tobiáš Filip 186
Gerardt šl. Václav M. 204
Gerštorf z Gerštorfu a z Malšvic Jan Vilém 45, 47, 50; Mikuláš 50
Gimnich z Gimnich 124, 126
z Golče tři bratři 12, 112, 113; Arnošt 124—127, 197, 210; František; 110 Jan 18, 63, 201; Jan Arnošt 12, 112, 113; Josef Ferdinand 113; Karel 197, 210; Václav Antonín 110, 124, 126, 127
z Gollen G. V. 59, 60
Grabštejn, Gräffenstein, panství 133
Gränitzer z Gränzenšteina 204
z Grasern Antonín 188
Grumpach Hendrych, advokát 31
Günter, Gunther, ze Šterneggu Frant. Mat. Josef 131, 134
Güntner Jaroslav Filip, advokát 31

Had z Proseče Felix, král. prokurator 84, 87
Hagensdorf, panství 48, 50, 192, 194
Hakl Ignác Frant., český písař a taxator s. k. 27, 170, 171, 191
Hackher na Hartu šl. Joachym E. 189
Hartig hr. Filip 22, 167
Hartman z Klarštejna sv. p. Wolf Theodor 78, 197
Hatzfeld-Gleichen hr. Karel Fridrich 138, 149
Haubtmann Gottfried, německý písař a translator s. k. 27, 191
Haugvic z Biskupic Frant. Norbert 134; hr. F. V. 144
Heinrichsgrün, panství 110, 120
Herberštein hr. 124, 125, 127
Hertzog, místodrž. tajemník 121
Hikisch de Lauro Ferdinand 188
z Hillebrandů Kliment Ferd. 97—99, 207 až 209
Hiltner, Hyltner, Jan, německý písař s. k. 196
Hisrle z Chodův 124—126; Ferdinand Arnošt 50; František 62, 95; Karel 30, 47
Hložek ze Žampachu Václav 18, 96, 130, 204—209
Höffele Martin, dvorní zámečník 55, 56
Hokov, tvrz a statek 198
z Höpflingen Vojtěch Prokop 134—137, 139
Hořelice, ves a zámek 147
Horky velké, Horka, statek 35
Hořovice, m. a panství 105, 194, 195
Hraběšínský Adam, advokát 31
Hradec Kr.: kraj 212; purkrabí 48
Hrady Nové, Gratzen, m. a panství 147
Hrzan z Harasova Jan Adam 45, 47

Chanov, Khan, Khom, statek 52
Chanovský z Dlouhé vsi 96
Cheb, purkrabí v — 110, 120
Chlumčanský z Přestavlk Jindřich 61, 63, 90, 93, 96, 202, 209; Vladislav 47, 61
Choceň, Chocno, m. a panství 131
Chocenice, Chocemnice, statek 131
Chotek hr. F. 185; Jan 144; Jan Rudolf 186, 209; Rudolf, nejv. kancléř 8, 148 až 150; Václav 103, 104, 106
z Chotěšova Kristian Joachym 130
Chřepický z Modliškovic Jan Ferdinand 102, 103, 208; sv. p. Ferdinand 110, 124—126
Chvalkovský z Hustiřan Jan 119
Chyenn M. Jan Martini, advokát 31

Innsbruk, město 53, 54

Janovice 35, 36; z —, viz z Klenového
Javůrek Lorenc, prokurator 31
Jelínek Jan, prokurator 31
Jerusalem 156
Jezberovský z Olivé Hory Václav 52
Jivanský Jan, prokurator 31

Josef I. 19, 109; II. 12, 156—158, 173 až 176, 181, 186
Jungvirt, Jungwürth, sv. p. Frant. Josef 16, 144, 145, 150, 151

z Kádova Johana 206
Kalenda Melichar Adalbert, advokát 31
Kapoun ze Svojkova Albrecht 47
Karel VI. 117, 119, 120, 123, 128, 135
Karlovy Vary, lázně 96
Kfelíř ze Zakšova, Gfeller ze Sachsengrünu, Josef 131, 132
Khuen hr. z Lichtenberku Frant. Eusebius 16, 71
Kinský ze Vchynic hr. František 117; František Oldřich, nejv. kancléř 14, 64, 65, 69, 71, 72, 77, 80, 82, 84, 87, 88, 92, 99; František Oldřich 139, 140; Jan Václav Oktavian 12, 117, 119—121; Václav Norbert, nejv. kancléř 109; kníže Štěpán Vilém, nejv. hofmistr 7, 131—133, 146, 181, 183
Klatovy, město 35, 36
Klecany veliké, ves 133
Klecl Jan, prokurator 31
z Klenového a z Janovic Vilém 16, 35, 36, 47; hr. Václav 144, 145, 147
Kleo z Roudné Frant. Theofil 12, 110, 111
Klepitko Josef, sekretář 187
Kluk Kašpar, prokurator 31
Knaut z Fahnenschwungu rytíř Krištof Norbert 196, 197, 199
Koc hr. z Dobrše Karel Heřman 40, 47
Kokořovec z Kokořova Petr Jiří 29; hr. Václav Frant., president nad appellacemi 8, 122, 130
z Kolovrat Bezdružický Vilém Hendrych 16, 35. — Krakovský Krištof Jaroslav 45, 47; hr. Filip, nejv. purkrabí 147; hr. Leopold 185, 186; hr. Vilém Albrecht, nejv. sudí zem., nejv. hofmistr 7, 12—14, 29, 30, 39, 50, 60, 62, 67, 70, 71, 73, 74, 78, 83, 121, 198. — Libštejnský Antonín 90, 95, 207; Ferdinand 16, 29, 35, 90, 95; Jaroslav 197; Jindřich, nejv. hofmistr 7, 10, 42, 43, 46; Oldřich, nejv. hofmistr 7, 10, 43 až 46; hr. František Vilém 78, 90, 92 až 95; hr. Jan Nep. 124, 125, 127, 134. — Novohradský Zbyněk 29
Komárov, tvrz a ves 105, 194, 198
Kommorganský šl. Jan Jindř. 140
Königsmark, švédský generál 23, 193
Kord Matěj, advokát 31
Kordule ze Sloupna Jan Burghard 40
Kořenský z Terešova Josue 29, 30; Krištof Albrecht 18, 63, 87—90, 93—95, 102, 205, 210; Václav 47; hr. Rudolf 148
Kosmonosy, panství 105, 108
Košinský G. J. 64, 65, 69, 72, 77, 80, 82, 87, 92
Kotulinský z Kotulína sv. p. Fridrich Leopold 18, 64, 66, 87—90, 93—95, 102, 205
Kotvice z Kotvic Jiří 30
Kounic, Kaunitz hr. 125, 127
Koželuh Václav Sokl, prokurator 31
Králius Jonáš, prokurator 31
Kraslice, Graslice, m. a panství 110
Kressl z Kvaltenberku František Karel 124, 126, 127, 131
Kriegelštein ze Šternfeldu Václav Jiří 125—127, 134
Křížkovice 87—90, 93, 94
Kropáč z Krymlova a Hohenfallu František Albrecht 63, 96, 201, 206—208
Kunaš z Machovic Jan Václav 14, 15, 106, 107, 209
Kunčice, statek a zámek 134
Kundratice, statek a zámek 68
Kustoš sv. p. ze Zubří a Lipky Ferdinand Leopold 16, 74, 75, 78; Jindřich 30
Kysibel, Gisshubel, panství 105, 108

Labouňští dědicové 130
Landshut, m. v Bavořích 125
Lautrpach Florian, advokát 31
Laxenburg, cís. zámek 60—62, 77, 110 až 121
Lažanský sv. p. z Bukové hr. Maximilián Josef 131; Rudolf 49
Ledebour sv. p. Kašpar 144, 145, 213
Leheritter Petr, místodržitelský sekretář 170
Lemberk, panství 133
Leopold I. 13, 15, 16, 21, 50—55, 58, 60, 63—65, 67, 69, 71, 72, 77, 79, 81—84, 86—89, 91, 92, 99, 104, 105, 108, 109
Leveneur, Leven-Ehr, z Grünwallu Jan 104, 107; Jindřich 13—15, 70, 71, 77 až 79, 84, 96, 106, 107, 144, 201—204, 206, 207, 209
Liběјice, panství 147
Liberec, m. a panství 133
Lichtenberger Matyáš, advokát 31

z Lichyně M. Kašpar, prokurator 31
Linec, Lincz, m. rak. 42, 43, 63, 64
Liteň, m. a statek 29
z Lobkovic Krištof, nejv. komorník, president nad appellacemi, nejv. hofmistr 184; Krištof Ferdinand Popel, nejv. hofmistr 7, 11, 50
Locika Starý Jiří, prokurator 31
Lodron šl. 212
Lombringen, panství 52
Lossy z Losenavy Jan Libori 134
Löw z Erlsfeldu Jan Josef 144, 145, 147; Josef 134

Maggauer z Greiffenau Eliáš, kr. rentmistr 41
Malanotte, rytíř 124, 126, 127
Malovec z Malovic Rudolf Václav 54, 55
Marie Teresie, císařovna 8, 15, 17, 19, 20, 23, 26, 133, 139, 146, 148—150, 152, 174
Markvart, Marquardt, z Hrádku František Václav 126, 127, 131; Václav E. 96, 116, 204, 206
Maršov, Marschendorf, panství 134
z Martinic hr. Bernard Ignác, nejv. hofmistr, nejv. purkrabí 7, 11, 48, 50, 194, 198; Jaroslav Bořita, nejv. hofmistr 7, 192; Jiří, kancléř 37, 42, 44, 46—48; Maximilian Valentin, nejv. komorník, nejvyšší hofmistr 7—9, 11, 12, 50, 51, 53, 56, 58, 194
Materna z Květnice František 90, 96, 201, 202, 207
Město Nové, Neustadt, v Dol. Rakousích 104, 105
Meznice, tvrz 89
Mezřický Jan, advokát 31
Mieto Gotfrid, prokurator, 31
Michna z Vacinova Jiří Karel 95, 101, 102; Vilém Václav Fr. 16, 55, 62; hr. František Xav. 15, 20, 152, 158, 159, 173; hr. Jan 20, 154
Mikuš šl. Jiří Bernard 112
Miseroni rytíř 124, 126, 127
z Mohrenfelsu Václav 110, 124, 126, 127
Mollari hr. 99
Mönnich sv. p. Alexandr 134—137, 139
Monshausen Theodor Damian 154, 160 až 166
Morzín hr., Marcín 95
Mrač, Mratsch, tvrz 105
Müllendorf šl. 212
Myslibořice, Misliborssicz 148, 149

Nadějkov, panství a zámek 12, 117, 120
Nalžovice, Nelžejovice, Nalcziow 39
Neftzer šl. Julius 144
Negroni, Nigroni, z Ryznpachu Václav Eusebius 13, 14, 70, 71, 77—79, 90, 96, 201—203, 206
Nell z Nellenberka a Damenachru František Antonín 135—137, 139, 145, 147; Leopold 144, 145, 147
Německo, Germanie 134, 147, 156; země dědičné 187
Neslinger z Šelngrabu Jan Ludvík 47
Netolický sv. p. z Eisenberka Václav 138, 144, 145
Neydek, Neudeck, m. a panství 105, 108
z Nostic a Ryneku hr. Antonín Jan, nejv. hofmistr 7, 8, 12, 15, 110—116, 119 až 125, 127—130, 211; František Antonín, nejv. sudí dvorský, nejv. hofmistr, nejv. purkrabí 8, 10, 167, 174—176, 178 až 182, 185, 186, 188; Jan Hartvík, nejv. kancléř 50—55, 59, 60

Obytecký z Obytec Antonín 90, 95, 208; Marie Františka 164; Tadeáš František 125—127, 131
Odlochovice, Wadlechovice, statek 39
Olbram Brandlinský ze Štěkře Jan Rudolf 84, 96, 110, 124, 201—207, 209, 210
Olesský Jiří Šturnius, advokát 31
z Oppersdorfu hr. 144, 145
Ostein, baron 124—126
Ottovský František Antonín 151—153, 155, 157, 159, 161, 166, 168, 169, 171 až 173, 177

Pachta D. 47, 48, 50—54
Pachta z Rájova sv. p. Karel Josef 148; hr. František Josef, nejv. sudí dvorský 156
Paradis, de la Saga—, hr. Martin Antonín 78, 95, 102, 110, 197, 207, 208, 211
Paradis z Ešejde Martin Hendrych 47
Payer Jan, prokurator 31
Pecelius z Adlersheimu 124, 126, 127; Adam 39, 43, 46, 47
Pechtl Tomáš, komorník s. k. 27, 191
Petr Zygmund, komorník s. k. 44
Petršpurk, Petersburg, panství 105, 108

Pfanner Jan Frant., úředník kr. české komory 57
Planice, m. a panství 50, 194
Podzimek Jan, advokát 31
Poličany Červené, dvůr a tvrz 89
Polsko, království 21
z Poppen Ferdinand Hynek 62, 90, 93, 94
Požejov, Purschau, ves 124, 125
z Pöttingu hr., sv. p. z Hořejšího Falkenštejna, František 47, 48; Václav Marie 131, 144, 145
Praha, města Pražská 9, 10, 16-18, 20,23, 26, 29, 37, 38, 40, 42—47, 49, 50, 57, 59—62, 65, 69—73, 75—77, 79 až 82, 84, 85, 87, 88, 90, 92—94, 96, 97, 101—103, 105, 107, 110, 112—116, 119, 121, 122, 130, 148, 168—171, 176, 179, 182, 186—189, 193, 201, 207, 212; kostel Tejnský 198. — Menší město 46. — Nové město 68, 134, 147. — Hrad 21, 23, 30—32, 36, 38, 39, 41, 46—48, 51, 55, 74, 89, 99, 100, 110, 116—119, 130, 131, 133, 137, 138, 147, 157, 158, 191, 192, 199; bílá věž 12, 119—121; hejtman 121; kaple Všech Svatých 198; stráž 129, 138
Prácheňský kraj 212
Praufels šl. Jan Leopold 121
Prčice, statek 39
Přehořovský z Kvasejovic Krištof Karel 62
Přemýšlení, ves 133
Prešpurk, Pressburg, m. uher. 32, 34, 44, 51, 52
Protivín, m. a panství 39
Prunéřov, Prunnersdorf, panství 48, 50
z Pumbsdorfu hr. Frant. Ignác 40
Putz z Adlersthurnu Jan Ignác 62, 84, 95, 110, 199, 200, 203, 204, 207, 208, 212

Questenberg Jan Antonín 62

Rabenhaupt sv. p. ze Suché Jan Ferdinand 110
Račín z Račína Jiří 90, 95, 196
Radkovec z Mirovic Diviš Mikuláš 47
Rakousy: arcivévoda 156; dům 77, 104, 105, 109, 132, 133, 146, 149, 150, 174 až 176, 180; dvorská kancelář 146, 149, 150, 175, 181, 183, 185, 186; komora dvorská 84
Ranftová z Weisenthalu Marie Apolonie 22, 73, 75
Rataje hrazené, m. a panství 131
Řehlovice, Tschochau, Tšoka, panství 110, 120
Renoldt David, advokát 31
Řezn, Regensburg, m. bavor. 38, 39, 49, 53, 79
z Říčan 86; Ferdinand František 85, 95, 194, 205, 206; Karel Lev 47
Richenberg, Rychmberk, hrad 131
Řím: císař 8—23, 36, 38—44, 46, 48—54, 58—61, 63—65, 67, 69, 71, 74—77, 79 až 88, 90—94, 97, 99, 101—105, 107 až 110, 112, 113, 115—117, 119, 121—123, 128—130, 138, 156, 174, 175, 177—179, 181, 184, 186, 188, 192, 194, 195, 204 až 206, 208, 209; císařovna 132—135, 137, 138, 140, 143, 146—154, 158—174, 182; říše 37, 39
Rosice, panství 131
Rovenský Jiří Matěj, advokát 31
Roždalovský Eliáš, žid 31
Rožmberk, Rosenberg, m. a panství 147
Rudolf II. 184
z Rummerskirchu Ferdinand Joachym 131; J. G. 57
Rusko 146
Rustler 45

Sádoví, panství 134
Salazar de Monte Albano Blažej Eugen 90, 93, 96, 200
Salomon Václav Moric, český písař s. k. 25, 195, 196, 199, 200
Saltza, rytíř 124, 126, 127
Scaenophil Jan, advokát 31
Seilern hr. Karel A. 172—174, 177—179, 185, 187—189
Serényi hr. Josef 130
Serponte Frant. Ferd., německý písař s. k. 25, 195, 196, 199, 200
Sch viz Š
Sietz-Creyss 147
Sinzendorf hr. Frant. Václav 159—169
Skronský sv. p. z Budžova Adam 15, 152
Skytaly, statek 54
Slané, Slaný, m. a panství 192, 194, 198
Slavata z Chlumu a Košumberka Joachym st. 17, 29; hr. Jan Joachym, nejv. hofmistr 7, 12, 76, 77; hr. Vilém, nejv. hofmistr, nejv. kancléř 7, 30, 34, 39, 192
Slezsko 142, 149
Smečno, panství 192, 194, 198

Smolík J. Benedikt 50
Smrčka ze Mnichu, Minichaw, Václav Sylvestr 20, 63, 95, 195, 197
Sparr, Spaar, hr. Konrad Vojtěch 134, 144, 145, 147
Stang šl. Josef Ignác 148
Stauding 105
Stehlík Jan Bartoloměj, písař a taxator s. k. 44
Steiner Augustin Bernard 121
Stiebar baron 124
Stoltz Abraham, dvorní truhlář 55
Strachovský ze Strachovic Jiří Frant. 63, 96, 102, 204, 206; Ella Kateřina 206
Straka z Nedabylic rytíř Albrecht Karel 110; Petr Mikuláš 63, 196, 199
Stránov, statek a ves 29
Střela, panství 43
Stubík hr. Jan Kristián 13, 84, 95, 110, 204, 207, 208, 210
Světlá, m. a panství 147

Šafberger z Treuberku Jan Jindřich 19, 114, 115
Šafgoč hr., pán z Kynastu a Greifenšteinu, Jan Arnošt Antonín, nejv. purkrabí 131, 134, 146; Jan Berchtold 20, 165; Karel Gotthard, nejv. komorník, nejv. maršálek, nejv. hofmistr 7, 8, 146, 149 až 155, 158—176
ze Šaku Václav Karel 110, 210
Šebyšovský z Šebyšova Jiří 47
z Scheidleru 200
Šenovec, Šanovec, Šinovec, z Ungerswertu Jan Rudolf 90, 93, 94, 96
Šerzer z Malého Mlýna, Scherzer von Kleinmühl 144, 145
Šindler Václav, prokurator 31
z Schirndingu sv. p. Antonín 17, 144, 145, 173
Šlik hr. Leopold, nejv. kancléř 117, 120, 121, 123
Schluiter Konrád, kr. rentmistr 41
Schmidberg, statek 105, 108
Šmídl ze Šmíden Zygmund 19, 96, 114, 115, 203; Zygmund Leopold 63
z Schmidtfeldu 95, 197, 204
Schnebarth Baltazar, advokát 31
Schnöll šl. Filip 84
Šofman z Hemrlesu, Šaffman z Hemrless, Vilém 16, 49
z Schönfeldu sv. p. Mikuláš 16, 52
Schönwald, statek 52
Špork hr. Antonín a Ferdinand bratři 22, 84, 85, 87, 204; Jan, cís. general 84; Jan Karel 134; Josef 124, 125, 127, 131
Špulíř z Jiter Joachym 47
Šrámek Václav Karel, písař s. k. 44
Štampach ze Štampachu Jaroslav Arnošt 15, 54
ze Štaremberku hr. Jan Ludvík 47
Šteinbach z Kranichšteinu sv. p. Karel Maximilián 125, 126, 131, 134
ze Šternberka Jaroslav Volf 29; hr. Václav Vojtěch, nejv. hofmistr 7, 9, 108, 109, 210
Štikovští dědicové 204
Štupart z Leventhalu Petr 62
Štycký Matouš, advokát 31
Štýrsko, Starnmark 48
Schueknecht Ondřej Vilém, účetní kr. české komory 57
Šuller Pavel, prokurator 31
z Schützen, z Šicu, a Leopoldsheimu hr. Arnošt Gottfried 63, 93, 95, 102, 208; Jan Arnošt 90
Šváb z Raigersdorfu Jan Reichart 45, 47, 50, 200
z Schwalbenfeldu G. W. 117
z Schwarzenwolfu 197
Švédové, Švédský lid 23, 46; vpád 47, 193
Švihov, m. a zámek 29
Švihovský z Ryzmberka a Švihova Ferdinand 29

Tábor, město 26, 169
Tahlheim Karel Václav, vrchní písař s. k. 119
Tachov, m. a panství 125
Talmberg 131; páni z — 10, 195; František Vilém 47; Fridrich, předseda nad appellacemi, nejv. sudí zem., nejv. komorník, nejv. hofmistr 7, 10, 38, 40 až 42, 184; Vilém Václav 39, 47
Tanner Jakub, komorník a písař s. k. 195, 196
Tejřovský sv. p. z Ensidle, Einsidlu, Jan Michal 131
Teplice, lázně 124
Textor šl. Frant. Ignác 138
Thun hr. Frant. Eusebius 78
Thurn hr. Karel Maximilian 77, 80
Tietzler Jan Vilém 57
Tloskov, panství 68

Tovara Vincenc, sekretář nejv. justiční rady 167, 178
z Trautmannsdorfu a Weinbergu hr. Frant. Norbert 131
Třemešná bílá, statek 134
Tunkel baron 124—126
Turba rytíř Frant. Xav. 125—127, 144, 145, 147, 164
Turková Kateřina 207
Týnec, Teinitz. panství 29, 198

Údrcký z Údrče Václav Josef 132, 134
Uhřetice, Ouřetice, statek 131
Uhry: král 36, 37, 43, 49, 99, 147, 150 až 154, 158—161, 192, 194; královna 134; rebel 204
z Újezda Přibík 47

Vaggi, baron de —, Jan 78
Vachanccius Mikuláš, prokurator 31
z Walderode hr. 95; sv. p. Jan Pavel 62, 196, 199, 200, 203
z Valdštejna hr. Arnošt Josef, nejv. hofmistr 7, 109, 211; František Josef 116; Viktorin 47
Valkoun z Adlaru Jan Jaroslav 47
Wallis hr. Olivier 16, 150, 151
Waltersdorf, ves 105
Vančura z Řehnic Fridrich Ferdinand 13, 14, 70, 71, 78, 90, 96, 201, 202, 205; Maximiliána 207
Včelín Jakub Theodosius 36
z Veaux sv. p. 147
Wendlinger Jan Jiří, advokát 31
Ves nová, Neudorf 133
Veselský Tomáš, advokát 31
Veselý Vojtěch, faktor 130
Věžník z Věžník 95, 144, 145; Bernard Frant. 63; Bernard Václav 208—210; Fridrich Leopold 50, Michal Frant. 78, 79; Jan 131; Jan Josef 131, 134; Václav 47; Vojtěch 97, 207—209; hr. 124, 125, 127, 144, 145, 200—202; František Xav., předseda nad appellacemi, nejv. hofmistr 8, 179, 181—183, 185, 186, 189, 190
Vídeň 8, 12, 17, 29, 30, 36—38, 40—42, 45, 47, 48, 54, 55, 58—60, 64, 67, 69, 71—73, 77, 79—84, 86, 87, 95, 96, 99, 105, 108, 109, 111—113, 116, 117, 122 až 124, 130, 133, 138—140, 143, 146 až 148, 150—155, 157—179, 181, 185 až 189, 206, 208
z Widmanu Jan Filip 132
Willich Jiří, prokurator 31
Víta ze Rzavého, Zrzavého, Felix 47; Vilém Vok 39
Voračický sv. p. z Paběnic František Leopold 110, 111, 124—126, 209; Joachym Krištof 152—155; hr. Joachym 19, 20, 144, 145
Vostrovský Jan, prokurator 31
Vrabský z Vrabí Adam Hynek 30
Vratislav, slez. knížetství 136
Vratislav z Mitrovic Aleš 39, 47, 50; Jiří na Litni 29; Jiří na Protivíně 39; hr. František Karel 124, 125, 127, 135 až 137, 139, 144, 145, 147, 148; Václav ml. 16, 47, 51; Zdeněk Eusebius 49, 62
Vražda z Kunvaldu Jan Václav 124, 126, 127, 134; Václav 145, 147
z Vrbna a Freudenthalu hr. 149; Jan František, nejv. sudí zem., nejv. hofmistr, nejv. kancléř 7, 77, 79, 81, 83, 85, 86, 88, 89, 91, 93—95, 97, 98, 103—105, 108, 208; Josef 117
Vřesovec z Vřesovic Jan Vilém 196
z Vrtby Sezima 40; Sezima Hroznata 47; hr. Jan, nejv. purkrabí 116, 130
Wunschwitz baron 124—126, 144, 145; Matouš 78
Wuschkanus M. A., úředník kr. české komory 57
Wustung, ves 133

Záborský 210, 212
Zábřeh, m. a panství 77
Zalší, statek 51
Záruba z Hustiřan hr. Josef Antonín 110
Zencher šl. Jan Bernard 150
Zerin Václav, komorník s. k. 27, 191
Zestermanová Magdalena 60
Zlomek Jan, advokát 31
Zmyslovský z Radvanova Adam Oldřich 45

Žatecký Jan Viktorin, prokurator 31
Žďár, m. a panství 110
Žďárský ze Šternfeldu Václav Max. 117
Žďárský ze Žďáru Hynek Jiří 29; hr. Frant. Eusebius 47
Želibořice, ves 50
Žichovice, panství 43, 44, 198
Žiželice, město 147

